

ڪلڪشان

غلام ننگوري

بلوچي اڪيڊمي، ڪوئٽه
عبدالرت روڊ ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ ڈراہیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چھاپ گت نہ کنت۔

کلکشان

(رجانک)

غلام نگوری

۲۰۲۰ء

ISBN #978-969-680-128-3

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب میراث پر ننگ پر پریس کراچی ۽ چھاپ کنائینگ ۽ شنگ کنگ۔

نامدات

بلوچي لبزانڪ ۽ دم نہ برو کيں
آزمانڪار، نيشته ڪار ۽ ڪو هيں بالاد
واجه غني پرواز ۽ نام ۽

لڑ

7	پریم چند	تلکاں گوزی	-1
20	کرشن چندر	گوانزگ	-2
34	رابندر ناتھ ٹیگور	پُجَارن	-3
45	خلیل جبران	شیطان	-4
63	نجیب محفوظ	ملعون	-5
87	احمد ندیم قاسمی	سوج	-6
100	سعادت حسن منٹو	خالد جان	-7
114	عصمت چغتائی	لوگیگ	-8

136	راجندر سنگھ بیدی	نوکیں دور	-9
146	انتظار حسین	پجاروک	-10
158	غلام عباس	شاد آباد	-11
178	امرتا پریتیم	دارء لیلیٰ	-12
190	کرامت غوری	پجار	-13
204	رضاعلی عابدی	فقیر آباد	-14
216	کے ایم خالد	سیاست	-15

تِلکاں گوزی

منشی پریم چند

مئے انگریز دوستیں سنگتِ اے گپ ء من آنت یا نہ من آنت بلئے من
گوشاں لیبانی سردارِ تلکاں گوزی انت۔ من انگہ و ہدے یکے تلکاں گوزی ء گنداں
منی دل پہ لیب ء گز بندیت۔ ناں چُشیں پتّ ء میدا نے پکار انت ناں "بیٹ" ء
"نیٹ" ء دگہ بگر ء بدارے لوٹیت۔ ابید دگہ جنجال ء مُشکلے، بس چہ دز چکے ء
دزا جیں لٹے بُر۔۔۔ ء اگاں دو مردم بہ بیت لیب بُنگج۔

ولایتی لیبانی مَسْتَرِیں عیب ء جنجالِ اش انت کہ آہانی از باب سک گران
انت۔ کم چہ کم اگاں صد کدار حرج مہ کنئے لیسی آں حساب نہ بئے بلئے مارا ہے
انگریزی مزن حرچیں لیباں ہنچو شیدا ء گنوک کتگ کہ ماوتی ہندی لیباں پہک
شمشنگیں۔ ماں وانگجاہاں مئے ہمگ چک ء چار ء پنج کدار ایوک ء سال ء پوڑی (فیس)
گر انت کس اے حیاں ء نہ انت ء کس ء چُشیں سمانیست کہ وتی چک آں ہندی ء
گیدی لیبانی میل بہ دئیں کہ دگہ زڑ ء حاجت نہ بیت۔ انگریزی لیب از گار ء زرداراں
بزاہیت بیچارگیں غریب ء بزرگراں اے بے پاندگیں حرج پرچہ سر اداتگ۔ من
مٹاں کہ تلکاں گوزی ء مُدام ٹیلگ ء حیاں گور کنگ لوٹیت۔۔۔ بلئے زاناں کر کٹ ء

لیب ۽ سر ۽ پادانی پُر شگ ۽ گمان نیست؟ بلئے دنیکہ منی پیشانیک ۽ تلک ۽ ٹپ پُر انت
 بلئے منی چشیں بازیں سنگتے ۽ چه "بیٹ" ۽ ٹپیک بیگ ۽ سند گون انت حیر، هر کسی وتی
 تب ۽ دوستی انت... منی چند ۽ چه ذراہیں لیباں تلکاں گوزی وش تربیت ۽ چه کسانى ۽
 شیر کن تریں ترانگاں یکے ہے تلکاں گوزی ۽ ترانگ انت۔ آمہلہ نیں سہب ۽ لوگ ۽
 دراگ، ذرچکانی سراسر کپک ۽ تلک ۽ گوز ۽ بُرگ، آجوش ۽ جزبگ، لیب ۽ لیبانی تلک
 ۽ جنگ ۽ مان بُرگ، آبے مقصدیں مرگ ۽ زہر کنگ، آبے مڑائیں ہور ۽ توری کہ
 آئی ۽ میان ۽ ناں زات ۽ زریات ۽ گلاء تو سیپ... ۽ ناں نیستی ۽ از گاری ۽ پُرک ۽ پیر،
 اگاں تَر سے پیتگ گڑاپت ۽ زہر گرگ ۽ جاک ۽ تَر س پیتگ۔ برے بچار نگن ۽ دیم
 ۽ انت ۽ منی بیگوہی ۽ زہراں نگانى سراسر شانگ ۽ انت، مات ۽ تچ ۽ تاک داں
 دروازگ ۽ دپ ۽ انت آئی ۽ دست دگہ چیار سیت؟

منی سنگت ۽ ہمسروانی تہا گیانا میں بچکے مان ات چه من دو، سے سال مستر
 ات۔ قد ۽ بالاد ۽ بُرز ۽ بارگ ات سٹ ۽ دور ۽ چو شادیانی وڑ ۽ سُبک ۽ گشاد ات۔
 لنک ۽ ہم چو شادیانی وڑ ۽ بارگ ۽ ذراج ات انت۔ تلک ۽ گوز وہدے آئی ۽
 دست ۽ کپت انت گڑا ہر کس یکیم بیت بے نصیب سکیں لیبی ۽ ات۔ نہ زاناں کئی
 چک ات ۽ آئی ۽ پت ۽ مات کجاشنگ ات انت بلئے بزوں مے لیبانی تہا بے مٹ ۽
 یک تاہ ات۔ ہر نیمگ ۽ کہ ہور بیت آہاں مُدام کٹ ات۔ ہر کس ۽ مُدام آوتی
 نیمگ ۽ کٹنگ ۽ جُہد کت۔

یک روچے من ۽ گیا دوپہ دو لیب ۽ اتیں۔ من تلک جنوک اتاں ۽ آ
 گروک ۽ مان بُرک ات۔ نہ زاناں پر چه تلک ۽ جنگ سک وش انت بلئے گرگ سک

گزان انت داں من جنگ ء اتاں مناعجب و شئی ء لزتے آیک ء ات بلئے و ہدے آئی
 ء منی تلک گپت ء نی آئی ء جنگ ء منی گرگ ء باریگ اتک گڑا من گوشت "نی لیب
 بس انت من سک دمبرتگ۔"

آئی ء درائنت "بس یک بانزیکے کنیں"

بلئے من نہ من ات آئی ء من باز منت کت بلئے من ہچ وڑ ء پہ لیب ء
 رازیک نہ بیتاں۔ آئی ء چارات کہ من ہچ وڑ ء منگ ء نہاں آتک منی دیم ء اوشات
 ء گوشتے: "تولازم بانزیکے کنتے و ہدے منی باریگ اتک نی تو گوشتے من دمبرتگ؟
 من ہچ وڑ اترا تچک ء نیلیاں... نی گرگ ء باریگ ء تراوش نہ بیت... ہاں۔"

"من دُراہیں روچ ء ولیب کت نہ کناں "من گوشت۔"

"من دُراہیں روچ نہ زاناں ترا منی باریگ دیگی انت "گیاز ہر گپتگ ات۔"

"نی بے و ہدانت منی پت زہر گپت... ء من انگہ نکن نہ وار تگ "من

بہانگ کت۔"

"من دگہ ہچ نہ زاناں داں منی باریگ ء نہ دیئے من ترا ہچ وڑ ء روگ ء

نیلیاں "گیاء گالوار تزند تر بیان ات۔"

"من زاناں تئی غلاماں "من ہم تزند گوشت۔"

"ہو، تو منی غلام ءے " آئی ء چم مناسک دات انت۔"

" گڑا من روگ ء یاں چاراں تو مناچے کن ءے "من گوشت ء پہ روگ ء

دیم ترینت ء گامے دیم ء شتاں۔"

"داں من ترا وتی باریگ ء نہ گراں ترا چہ اد ء ٹنگ ء نیلاں " آ منی دیم ء

اوشات۔

"شریں زیک من ترا زیتون وارینگ گڑا منی زیتوناں بدے " من وتی

دا تگیں زیتونانی شگان جت۔

"من زیتون وارنگ انت نی در نیانت " آئی ء در آینت۔

"پرچہ وارنگ انت؟ " من گوشت۔

"تو داتگ انت من وارنگ انت "

"داں منی زیتوناں نہ دے من لیب نہ کناں "

من وتی دل ء گوشت نی آہج گوشت نہ کنت۔ پرچے کہ زیتون نی چہ آئی ء

لاپ ء در نیابنت... ء من زیتون پہ ہمہ مقصد ء داتگ انت کہ اگاں منا پر آئی ء

کارے بہ کپیت بلکیں ہمہ زیتون آئی ء دیم ء بیا انت۔... ء اے سہت ء زیتوناں پہ

من شریں ڈسے گپتنگ ات۔ مرچی کئے بے مقصد ء یکے ء چیزے دنت، کس

پندگ ہم بے مقصد ء نہ دنت... بلے گیا ء منی زیتون ہج دیم ء نیا ورت انت۔ آئی ء

منی گورجیگ ء گپت ء گوشت "زیتون، میتون من نہ زاناں، منی باریگ ء بدے "

من آئی ء دست چند ات ء تچک ء لگ اتاں۔ آ منی رند ء کپت ء منا گپت

ے۔ من آئی ء ماتی زائے دات۔ منی زاہ ء بیر دیگ ء ہمراہی ء منی گوش بُن ء یک

ہنچیں شہماتے ء توارکت کہ منی گوش بانگ دیگ ء لگ ات۔ من آئی ء دست دپ

ء کت گس ات۔ آئی ء گوز منی بڈ ء پرکش ات... من گریوگ ء لگ اتاں... ء پدا

چیو لگ ء لگ اتاں۔ آئی ء کے منا چارات ء پداتیک۔ من شہمات ء گوز ء درد

بے حال کت ء پھ کندان لوگ ء شتال۔

من یک تھانیدارے ء چک اتاں... ء آیک غریب ء نیز گارے ء چک
 ات ء من یک غریب ء نیز گارے ء دست ء لٹ ء ارتگ ات۔ اے گپ مناسک
 کہت ء برن ات بلئے من لوگ ء کس حال نہ دات۔ یک ء دور وچ رند، منی پت چہ
 اے ہند ء بدل بیت۔ منی پت چہ وتی اے ہند ء بدل بیگ ء سک تکانسرات۔ پرچہ
 کہ ادا آئی ء مز نین لب (رشوتے) رستگ ات ء اود ء نوکیں جاگہ ء اے چیزانی
 رسگ ء اُمیت نیست ات بلئے من چہ پت ء بدلی ء سک وش ء گل اتاں ء آنوکیں
 شہر ء گندگ ء مناسک ایشاپ ات۔ ہے گل ء وشئی ء سوب ات کہ من چہ وتی کساننی
 ء ہمسرو ء سنگتانی سدگ ء جتائی ء ہج درد ء گمیگ نہ اتاں ء انگہ آہانی گور ء پھہر ء
 شان گوشت کہ آشہر ء کہ ماروگ ء نیں اود ء مز ن، مز نین بادگیر انت بلاہیں دکان
 انت، اود ء انگریزی اسکول ہست... ء اگاں اود ء ماسٹر چکے بہ جنت گڑا آئی ء قید کن
 انت... منی سنگتانی دپ پچ ات ء حیران، حیران ء مناچارگ ء منی گپاں گوش
 دارگ ء ات انت۔ آہانی حیال ء من سکین بختاورے اتاں۔ منی سنگتال گوشت "تو
 بختاورے ء کہ چشیش شتریں جاگہے ء روگ ء ء... ء مئے زند ء مرگ ہے بازار ء
 انت بس۔"

سال گوست انت من انجینیرنگ در برت ء لہتے میدگانی تر ء تاب (دورہ)
 کنان ء یک روچے وتی ہے کساننی ء چیزے سال گوازی ینتگیں یتگ ء اتک ء سر
 بیتاں۔ یتگ ء گندگ ء گوں منی دل ء گر کے جت ء ہما کساننی ء تزانگ ء یاتاں منا
 چپ ء چاگرد ء مان پتات۔ من سرکاری ہند ء بنبجل کتگ ات۔ بیگاہ ء من وتی

ہیزرانک دست ء کت ء پھ سنیل ء سوادے در کپتاں۔ منی چم چو تہنگیں مسافر ء
 ڈؤل ء پھ وتی ہما کسانی ء لیب جاہانی گندگ ء بے تاہیر ات انت... ہما جاہاں کہ منی
 کسانی ء یات بندوک ات انت۔ ہما پچاہ آروکیں ناماں ابید، منادگہ ہچ نہ رس ات اود
 ء کہ مئے لیب جاہ بیتگ ات انت اود ء نی بُرزیں بادگیر مک ات انت ہما پراہ ء مزن
 کُنٹیں کُنر ء جاگہ ء یک بلاہیں باگے جوڑ بیتگ ات، ہما کُنر کہ لُیب ء پد، ما آئی ء ساہگ
 ء نشنگ ء دم کتگ ات... ہچ چیز ء ہچ جاگہ وتی پیسر یگیں ڈؤل ء نہ ات اگاں میتگ ء
 نام ہما اولیگیں مہ بیتیں گڑا من بہہ زانت نہ کتگ ات کہ اے ہما مئے میتگ ات۔

کوہنیں تزانگ وار وار ء سر کشان ات انت۔ منی دلبند پھ سنگت ء ہمسرو
 آئی کلایش کنگ ء بے تاہیر ات... بلئے من چشیں یک مردے نہ دیست کہ پچاہ
 آورت۔ منی دل ء گوشت دپ ء پچ کش بگرے ء پھ کوکار بہ گوش "شاچہ من بے
 ہال ات بلئے من شمار شمشت نہ کناں"

اناگاہ یک دکے ء من لہتے چور یک ماں تلکاں گوزی ء دیست یک کتر ہے
 من چہ وت شمشتاں ء پھک بے ہال بیتاں کہ من یک مز نیں افسرے آں۔
 "گوئڈل! اد ء یک گیانا میں مردے آست، شتا آئی ء زان ات؟" من یک
 افسرے ء داب ء چہ چور یگاں جُست کت۔

"کجام گیا؟ گیا موچی...؟" یک بچکے ء تلک دست ء ات منی گور ء اتک ء
 پرزگی گالوارے ء گوشت ء۔

"ہو، ہو... اگاں نامے گیا انت گڑا ائم ہمیش ات "وت ء وتر منی دپ
 ء در اتک۔" برو آئی ء بہ گوش ترا مردے لوٹیت۔"

"شتریں واجہ" بچک تچان ء شُت۔ پدا دیر نہ گوست یک بُرز ء جان ء پُرس
سیاہ تابیں مرد کے بچک ء ہمراہ آت، پیداگ آت۔ من چہ دیر ء پچاہ آورت دل ء
گوشت تچان ء بہ رواں آئی ء بہ مہازاں بلتے ہے سہت ء منادگہ حیا لے ء داشت۔
"منا پچاہ کارے؟" آ منی گور ء رس ات من جُست کت۔

"ہو، واجہ! من ترا چوں پچاہ نیاراں دراہ ء جوڑ بیتگ ء" چہ سلام ء پد،

آئی ء منی دست گیت آنت۔

"من وش ء جوڑاں... تو چتورے... ء مرچاں چے کنگ ء ء؟" منی

گالوار ء افسری شان ہوار آت۔

"شکر انت واجہ! ڈپٹی صاحب ء لوگ ء نوکراں" آئی ء گالوار چہ احترام ء

سر رتیج آت۔

"مانا، موہن، دُر گاہ، اے مردم چون آنت؟ ء چے کنگ ء آنت؟" من وتی

کسانی ء آدگہ سنگتانی جُست کت۔

"مانا، بیچارگ دیریں مُرتگ... موہن ء دُر گاہ ڈاکخانہ ء کار ء آنت... واجہ

تو.....؟"

"من اے ضلع ء انجینئر آں۔" من آئی ء جُست سر جمی ء نہ اِشت ء پہ

پہرے گوشت۔

"ہو! تو چہ کسانی ء سکلیں بودنا کے بیتگ ء"

"مرچاں شہانکاں گوزی نہ کن ات؟" من جُست کت۔

"مرچاں تہکاں گوزی ء کئے ء موہر سیت واجہ شپ ء روچ کار بہ کن ء

انگہ لاپ در نئیت۔ "گیا پُرمانائیں چماں مناچارا تے گوشت۔

"بیامرچی من توتلکاں گوزی کنیں... توجنوک ء من گروک باں... تئی

باریگے مناپر، مرچی من ترا تئی باریگ ء دیاں "

یکبرے آئی ء نہ من ات بلئے پدا منی ہاترے پزوشت نہ کت ء رازیگ

بیت۔ آدوکلدار ء مزدورے ات ء من یک مز نیں افسرے، مئے میان ء ہے فرق ء

مناعجب نہ گیگ کت۔ گوشے منالج بیگ ء ات ء منی لج آئی ء دیم ء پد رات۔ منی لج

پرے گپ ء ات کہ میتگ ء مردم اگاں مارالئیب ء بہ گند انت گڑاچے خیال کن انت۔

"بلئے من ء تو یک ہنچیں جاہے لئیب کنیں کہ اود ء ابید، من ء ترا دگہ کس مہ

بیت۔ "من کے پگر جنگ ء پد گوشت۔ منی اے گپ ہم آئی ء من ات۔ من گیا

وتی گاڑی ء نادینت ء میتگ ء ڈن یک پٹے ء بُرت۔ ماگوں وت یک تیرے زرت

گوں... من وہدے گوز ء تلک ء بُرگ ء اتاں۔ گیا مناروک روک ء چارگ ء ات

بلئے من مارات، آہچ وڑ ء گل یا ہدوک نہ انت، گوشے پگرے ء کپتگ۔ بلکیں منی ء

وتی میان ء فرق ء بابت ء پگر ء ات۔

"تو برے، برے منی تزانگ ء کپتگ ء ناں؟ راست بہ گوش "من

اناکا چہ آئی ء جُست کت۔

"اتاں، من ترا چوں یات بہ کتیں واجہ! من آلا لئق نہ میتگاں اگاں چیزے

روچ گوں تو یکجا بیتگ ء لئیب کتگ آ منی وش بہتی بیتگ اگاں ناں، منی بستارچی

انت۔"

منی خیال ء آئی ء وتی راستیں گپ جت۔ "بلئے من ترا دما یات کتگ...

ہما گوز کہ تو منی بڈء جت... ترايات انت ناں؟ آئی ء و من بہہ بے حال نہ میتگاں " من آچارات ء گوشت۔

" آوہدی ماچوریگ بیتگیں واجہ! شر ء گندک ء بے سما، آزمانگ ء ترانگاں مہ گج " گیا کے پشل بیت۔

" بلئے آ منی کسانى ء شر کن تریں ترانگ انت آشر کنی، ناں عزت ء ننکہ مزنی ء ازگاری ء تہامان " من گوشت۔

ماچہ بازار ء کساس نیم پند گستا جاگے پسند کت۔ بیگاہ نوکی بنگج بیتگ ات۔

سار تیں گواتے سُبک، سُبک ء کٹگ ء ات۔ پلاں وتی سار تیں بو چاریں نیمگاں

پدر کتگ ات... من تلک ء گوز زرت انت ء لئیب بنگج کت۔ من جنوک ء آ

گروک ات۔ من تلک برز ء شانک دات ء گوز جت گوز ہنچو تزند تلک ء لگ ات کہ

تلک کر تران ء آئی ء گوش ء کش ء چوتیر ء وڑ ء گوشت۔ آئی ء پتک ء گرگ ء وتی

دست چست کت بلئے تلک چہ آئی ء شگوشت ء گپرے راہ ء دیر شت ء کپت۔ اے

ہما بچک بیتگ کہ تلک ء کدی وتی کش ء گوزگ ء نہ اشنگ، روچے ء راہ ء آئی ء

ہنزار بستگ ء تلک کپتگ۔ آشت تلک ء چت ء گوز ء نیمگ ء مان برات تلک

تچک ء اتک گوز ء لگ ات۔ کانود ء رد ء تلک اگاں گوز ء لگ ات تہ نی آئی ء جنگ ء

منی گرگ ء باریک بیت بلئے من کیل کت ء گوشت تلک گوز ء نہ لگ اتگ۔ پرچے

کہ من زانت اگاں آجنگ ء پناہ بہ کنت گڑا من، جبر آئی ء تلک ء گپت نہ کناں۔ آئی

ء بچ نہ گوشت ء من پدا جنگ پناہ کت۔ مالئیب ء اتیں ء اے میان ء باز بر ء آئی ء مان

برائیں تلک گوز ء لگ ات ء ہمک رند ء من کیل کت بلئے آ بہہ زہر نہ گپت ء بس

ہمیں بچو گوشتے کہ "ہو، واجہ! اگاں تو گوشے نہ لگ اتگے گڑانہ لگ اتگے"

یک رندے تلک گوزے ہنچو تزند لگ ات کہ ٹہنگے توار آئی ء ہم شری ء
اش کت بلنے پدا ہم من کیل کت کہ تلک گوزے نہ لگیتگ آپدا ہم زہر نہ گپت....
من آئی ء کسانئی ء ترانگ ء کپتاں۔ پرچے کہ کسانئی ء اگاں ماکسانیں کیلے کتگ۔ گیا ء
ہما دمان ء مئے گورجیگ گپتگ بلنے مرچی من زندگیں کیل کنگ ء اتاں... ء آہج
گوشگ ء نہ ات۔ من اجب حیران اتاں داں نیم سہت ء من جت ء آئی ء مان بُر
ات۔ یکرندے کہ آئی ء تلک مان بُرات۔ تلک ہنچو گوں تزندئی ء گوزے لگ ات کہ
آئی ء ٹہنگے توار گوشے زاناں تیرے ء توار ات۔ من چہ ہے توار ء وت گڑ اتاں
اے رندے نی کیل کنگ ء ہج وڈ نیست ات، ابید منگ ء دگہ ہج راہ نیست ات
۔ پرچے کہ تلک ہنچو تزند گوزے لگ ات کہ توارے دگہ ملکے ء شت۔

"لگ اتے... لگ اتے" گیا ء پہ کوکار گوشت ء پہ تچان منی نیمگ ء
پیداگ ات۔

"اتک گوزے نہ لگ ات، گوزے کش ء سگے ء لگ ات... تو گوزے لگ ء
دیت؟"

من چو پرچہ گوشت من وت حیران بیتاں۔
"بلنے اے توار...؟؟" گیا ہچک ء میان ء یکبر ء اوشتاں ء چمے مناسک

دات انت۔

"اے توار، سنگ ء توار ات" من گوشت۔

"تور است گوشے واجہ! ہو، گڑ اسنگ ء لگیتگ اگاں گوزے بہ لگ

اِتیں چُشیش توارے نہ کتگ ات " گیاہ نرم نرم ۽ گوشت ۽ پدا بیر وکت.... ۽ من
 پدا جنگ ہناہ کت بلئے نی منا گوشے آئی ۽ سرا بڑگ بیگ ۽ ات... ۽ اے رند ۽ پد، گڑا
 گیاہ تلک گوز ۽ بہ نہ لگ ات۔ برے گوز ۽ اے کش ۽ کپت، برے آکش ۽
 گوست۔ من سک گل اتاں۔ باز دیر ۽ پد یکبرے پدا تلک گوز ۽ لگ ات بلئے اے
 رند ۽ من ہچ کیل نہ کت ۽ گوز آئی ۽ دست ۽ دات ۽ گوشت " بیانی تئی باریک
 انت... تئی تلک گوز ۽ لگ اتگ "

"نی تہار انت واجہ! مرچی لئی بس انت پدا باند ۽ لئی کنیں " آئی ۽
 درآینت.. ۽ من پکر کت کہ اگاں باند اما لئی بہ کنیں گڑا من آئی ۽ بہہ برت نہ
 کناں۔ ہرچی بیت انی بہ بیت پرچے کہ نی تہار ات ۽ دو، سے رند ۽ جنگ ۽ پد، من
 تہاری ۽ نیمون ۽ کناں ۽ لئی ۽ بس کناں۔ " اٹاں، اٹاں دنیگہ روژناہ انت۔ یک ۽ دو
 بانزیک بیت " من چونک ۽ ڈول ۽ گڑ بست۔

"اٹاں واجہ! تہار انت نی گوں من لئی نہ بیت من تلک ۽ نہ گنداں " آئی
 ۽ گالوار ۽ منت واری ہوار ات۔

"اچو تہار نہ انت بس کہ لئی کنیں " من وتی مورک مچنت۔

آئی ۽ پھ ناکا میں دلے تلک ۽ گوز زرت انت۔ تلک دست ۽ کت ۽ بزر ۽ شانک دات
 ۽ گوز جت بلئے گوز تلک ۽ نہ لگ ات... پدا آئی ۽ تلک شانک دات ۽ گوز جت گوز
 پدا تلک ۽ نہ لگ ات۔ سنیمی رند ۽ پدا گوز تلک ۽ نہ لگ ات... تلکاں گوزی ۽ کانود ۽
 رد ۽ اگاں سے رند ۽ گوز تلک ۽ مہ لگیت۔ گڑا آئی ۽ باریک ہلاس بیت " داں گھنٹہ
 ۽ بڑگ۔ گروک پیتگ نی وتی باریک ۽ اتلک گوز تلک ۽ نہ لگ ات ۽ آئی ۽

باریگ ہلاس بیت "من ماں دل ۽ خیال کت۔

"یکرندے پدا بہ جن... تئی روتا ک چنگیک انت "منی گالوار ۽ شگان ہوار

آت۔

"اٹاں واجہ! نی سک تہار انت من نہ گنداں " آئی ۽ منت واریں ڈو لے

منی نیمگ ۽ چارات ۽ گوشت ۽ من ہنج نہ گوشت ۽ دیم پہ گاڑی ۽ راہ گپتاں۔

"تو مرچاں تلکاں گوزی پہک بے حال کتگ شتا زاناں پدا بہ لئیب نہ

کتگ؟" وہدے ما گاڑی ۽ نشنیں من آجست کت۔

"لئیب ۽ موہ کجار سیت واجہ! بلئے باندا تئی ہاتر ۽ من دُراہیں لئیبی یاں مچ

کناں ۽ لئیب کنیں تو ہم لئیب بہ کن گوں من... واجہ "گیا ۽ درائنت۔

"من وت لئیب نہ کناں بلئے اگاں تو چشیں کارے بہ کن ۽ تہ من سک

وش باں ۽ شے لئیب ۽ آلم ۽ چاراں "من کے خیال کنگ ۽ پدا گوشت ۽ من

سک گل بیتاں۔

اے دگہ بیگاہ ۽ من لئیب ۽ چارگ ۽ شتاں۔ بازیں لئیبی ۽ مچ آت۔ لہتے

من پجاہ آورت کہ منی کساناں ۽ سنگت ۽ ہمگنگل ات آنت بلئے گیشتر ورنہ ات آنت ۽

من پجاہ نیا ورت آنت۔ لئیب بنگیج بیت۔ من وتی گاڑی ۽ تہا نشنگ اتاں ۽ لئیب ۽

چارگ ۽ اتاں بلئے وہدے مرچی من گیا ۽ لئیب دیست عجب حیران بیتاں پرچے کہ

آئی ۽ ہمگ جستگیاں تلک چہ تیر ۽ گیشتر تزند تر ۽ کرینزان ات... ۽ مجال نہ ات کیلے آئی

۽ تلک ۽ دست جت بہ کنت گوشے چہ کساناں ۽ انگہ شتر تر لئیب ۽ ات ۽ آئی ۽ تلک

تزند تر ات آنت۔ یکرندے یک ورنہ ۽ کے کیل کنگ ۽ جہد کت بلئے گیا ۽ آہج وڑ

کیلے نہ اشت۔ داں لئیب کٹ ات کس ء گوز چہ آئی ء دست ء پچ گپت نہ کت ء
 ننکہ یکے ء مان بُرا تگیں تلک آئی ء گوز ء لگ ات پرچے کہ آئی ء ہمگ جتگیں تلک
 ہنچو دیر شنگ ات کہ یہ مان بُرگ ء گوز ء نژیک ء نہ رس ات۔ لگگ وتی جاہ ء من
 حیاں کت کہ زیک گیا ء گوں من لئیب نہ کتگ بلکیں گوں من آئی ء مسکرا کتگ ء
 منابس لئیب ء داشتگ، منی دل ء وش وش کتگ ء من گل ء بال یتگاں کہ من
 آئی ء وتی کسانی ء بیراں گرگ ء یاں بلئے آئی ء منا بیر گپتگ۔ اگاں آئی ء لئیب بہ
 کتیں گڑا منی باریک بہہ نیا تلگ ات... ء منی کیل ء بے ایمانی سرا آئی ء ہج نہ
 گوشگ منی ریاء ہا تر پیتگ ء آئی ء مزں حیاں پیتگ مناعت ء داتگ پرچے کہ نی
 من افسرے یتگاں ء ہے افسری ء اگدہ منی ء آئی ء میان ء یک دیوالے جوڑ
 پیتگ۔... ء آکسانی ء سنگتی ہے دیوال ء چیر ء چیر ترا تگ... نی بس آ منی ادب ء
 عزت ء کت کنت... راستی اش انت کہ من ناں، بلکیں آ مزں پیتگ ء من
 کسان!!!...-

گوآنزگ

کرشن چندر

منی دست ء چشمکے۔ مردم اشی ء چشمک گوش آنت بلئے منی حیال ء اے بس کانچ ء دو گپڑ آنت کہ پلاسٹک ء فریمانی تہا ہنچو ڈکیننگ آنت چوش کہ چاگرد ء فریم ء تہا انسان ء زندمان ڈک اتگ۔ اے زندمان پُرشنت کنت بلئے چہ اے فریم ء ڈن در اتک نہ کنت۔ ہے درور اے دوئیں کانچ ء گپڑ انینگ آنت۔ پلاسٹک ء فریم ء تہا اے ڈکینتگیں کانچ ء دوئیں گپڑ انچنائیں نہ آنت پرچے کہ من و ہدے اشی ء وتی چماں کناں گڑا منی چم بازگند آنت۔ ہماہر چیز ء کہ اشی ء چماں کنگ ء پیسر، من منیم نہ کتگ آنت یا ہما کہ چد ء ساری کور دیم، تامور ء گند ء گندرات آنت، بارگ بارگ گوشے دزانی تہا گار، بلئے اشی ء چماں کنگ ء گوں پدّر ء روزناہ بیت آنت گوشے آہانی سرادزناں بُرات۔ منی حیال ء اے کانچ ء گپڑاں اگاں دگہ پاندگے نیست بلئے اے پاندگ الم آست کہ مردم ء چماں روزناہ کن آنت ء آچم ہر چیز ء گند آنت... چو و ہمگ انسان ء... چم پر ء نہ گندیت۔ چمان اش روک مان ء انگہ کور آنت۔ ہنچو سما بیت گوشے آہانی چاریں نیمگ ء بُرزیں دیوال آنت ء توک ء تہار آنت بلئے اے کانچ ء گپڑانی کمال ء بچار، اے دیوالانی تہہ ء توک ء ہم گند آنت۔ تہاریں

جاہ و روژناہ کن انت۔ اے بہ لوٹ انت و ہدء ہم او شارینت کن انت۔ دیم ء روگ
 ء بہ بیت یاپشت ء، و ہدے نزر اے گپڑانی میان ء گوزیت گڑار و ژناہی ء رپتار ء تزد
 تر کن انت۔ آسر جمیں کائنات ء پر اہی ء یک نقطہ ءے کد ء آورت کنت۔ من ہمگ
 سہب روتا ک ء ہے گپڑانی کُمک ء واناں بلئے آئی ء تب گوں من نہ ٹہیت، چوشک
 مرچی سہب ء روتا ک ء منی حیا ل ات کہ سر وزیر ء گوشانک ء واناں بلئے اے کانچ ء
 گپڑ گوشے دگہ چیزے ء شوہاز ء ات انت۔ ہنچو کہ من سر وزیر ء گوشانک ء وانگ
 بنگ کت روتا ک ء لبز چہ منی چمانی دیم ء شتر ان بیت انت۔ برے گار ء برے زاہر
 ء گوشے برے لبزے ء سر گار ات ء برے توک سستگ ات۔ من پریشان بیت ء
 سر وزیر ء گوشانک ء وانگ یلہ دات... پگر کت سر وزیر ء گوشانک ء بل دگہ چیزے
 واناں۔ چاراں باریں ماں افریقہ ء چے بیگ ء انت؟ من تاک لیٹینت ء دومی نیمگ
 ء چارگ ء لگ اتاں۔ چاراں، چاران ء منی چم یک عکسے ء کپت انت۔ اے افریقہ ء
 مز ن نامیں راہد برے ء عکس نہ ات اے 'دریا گنج' ء یک نوک جوڑ بیتگیں یتیم خانہ ء
 باد گیر ء عکس ات کہ آئی ء دیم ء یک گوانزگے دراتلگ ات داں مردم وتی کیہڑیں
 چکاں چہ کچرا ء دگہ ہنچیں سلیں جاگہاں چگل دیگ ء بدل ء ہے گوانزگ ء مان بہ
 کن انت... چونیں جوان ء نیکیں حیا لے یکے ء اتلگ ات۔ ہما کس ء کہ اے نیکیں
 حیا ل اتلگ آئی ء عقل ء داد نہ دیگ ظلمے بیت۔ من کہ ہے عکس چارات۔ پدا یر
 نہ گوست من ہے نوک جوڑ بیتگیں باد گیر ء دیم ء او شاتگ اتاں۔ من دیست یک
 زالبولے اتک۔ آئی ء چکے بگل ء چیر داتگ ات۔ چک آئی ء ہے گوانزگ ء کت ء
 پشت ماندات روگ ء لگ ات۔

"بانگ، اوبانگ، بوشت" من کو کارکنان آتوارجت۔

آئی ۽ چک جت منی نیمگ ۽ کے چارات بلئے نہ اوشات... ۽ گشاد گشاد ۽ چو
 دزک یہ پادگاماں چست کناں بیت۔ گوانزگ ۽ تہاچمشانکے دیگ ۽ پد، من آئی ۽ رند ۽
 کپتاں آدمیم ۽ دیوالے ۽ پرترات ۽ چہ من اندیم بیت بلئے دومی دمک ۽ گڈسره من آ
 رسینت۔ آتچاں تچان ۽ یک بندیں دکانے ۽ براندو ۽ چیر ۽ شت ۽ نشت بلئے
 وہدے من آئی ۽ گور ۽ رستاں۔ من دیست آسک ڈرہگ ۽ انت۔ من آئی ۽ دیم ۽
 اوشات ۽ گوشت "ترالج نہ کنت وتی کیہسرس چک اے گوانزگ ۽ کت ۽ روگ ۽ ۽"
 بلئے وہدے من آشری ۽ چارات تہ من چہ وتی جُست ۽ پشئل ۽ پشومان
 بیتاں... ۽ پگرکت منائے وڑجُست کنگ نہ لوٹینگ ات پرچے کہ آزالبول، عمر ۽ آ
 کچ ۽ گوشتگ کہ آئی ۽ چک بہ بیت۔ آئی ۽ منی جُست ۽ پسونہ دات پرچے کہ سک
 پیرزگ ات۔ آہے دمان ۽ منی پاداں کپت ۽ گریوگ ۽ لگ ات۔
 "اے چک کئیگ انت؟" من گوں تزندمی ۽ جُست کت۔
 "منی چک نیگ انت" آئی ۽ گوں گریوگ گوشت۔
 "تو کجانشنگ ۽؟" من جُست کت۔

"آدمک ۽ گڈسرا منی لوگ انت" پیرزال ۽ ہمدک ۽ نیمگ ۽ وتی دست

شہار دات۔

"بُرو، آچک ۽ چہ گوانزگ ۽ درکن ۽ پدا گوں وت بہ بر"

"چک ۽ من گوں وت بُرت نہ کناں" پیرزال ۽ گریوگ بس کت ۽ سرا

چست کناں ۽ گوشت ۽ "بازار ۽ مردم چے گوش انت؟ منی سیاد ۽"

وارث چے خیال کن انت؟... منی جنک انگہ سیر نہ کتگہ جنیں چک انت۔ آئی ۽ پت اے بابت ۽ انگہ سہیگ نہ انت اگاں سہیگ بہ بیت آئی ۽ ہرگ کنت کُشیت ۽۔"

"گڑا ہما دیم سیاہ کج انت؟ ہما کہ... ہما کہ...؟"

"وتی دیم ۽ سیاہ کنگ ۽ پد، آئی ۽ وتا ادا ۽ چہ دہلی ۽ بدل کنائینگ ۽ مدراس ۽ شنگ، آئی ۽ منی دل پہکیں جنک ریمینگ ۽ گوشنگ من گوں تو آروس کنناں بلے پداچیر وکائی وتا بدل کنائینگ ۽ بے ترک ۽ توار چہ ادا ۽ تنگ"

"گڑا مدراس ۽ بڑو آئی ۽ درگج آئی ۽ سراکیس بہ کن ملک ۽ کانودا است"

"چنچو بٹامی بیت، منی چک! سر جمیں کٹم ۽ پونز ۽ بہ بڑاں؟ کے پگر بہ کن، منی چک انگہ جنیں چک انت دینگہ کس اے بارو ۽ سہیگ نہ انت۔ من دگہ جاہے آئی ۽ سیر دیاں" پیر زال ۽ سر جہل کت من آئی ۽ دیم ۽ نشتاں ۽ شتریں وڑے سر ۽ سوچ بنگج کت۔

"بچار منی مات! تو اے جنک ۽ بلک ۽... تو بلک ۽ آتئی نماسگ انت۔ بلک پہ نماسگ ۽ مُرادیک بنت... ۽ تو بلکیں یک ہنچیں کتر ہے ۽ مُرادیک بیتگ ۽ کہ نماسگ تئی گٹ ۽ لیب بہ کنت... ۽ تو اے نماسگ ۽ یتیم خانہ ۽ گوانزگ ۽ میار کنگ ۽ ۽؟ کے پگر بہ کن، منی مات! تئی اے نماسگ ۽ چے حال بیت۔ چونیں زندے گوازینیت؟ من تراہے گوشاں، منی مات! کہ تو وتی اے نماسگ ۽ پداگوں وت بہ بر، اشی ۽ مات ۽ مہر ۽ بلک ۽ گٹ پکار انت۔ اشی ۽ تئی لوگ ۽ زند گوازینگ ۽ ہمیںچک حق انت، ہمیںچک کہ تئی چک ۽۔ پشت کپت تئی جنک ۽ عاروس ۽ جیرہ، مئے

ڈیہہ نی دیم ء شنگ کسانیں نسل ء ورنانہانی پگر ء حیال بدل بیتگ انت۔ ترا چشیں ہزار
روژناہ پگریں ورنہ دست کپیت کہ تی جنک ء اے دردناکیں سرگوست ء کتہ ء
اشنگ ء پدگوں آئی ء آروس کنگ ء ہیچ مہتل نہ بیت۔"

من بازو شیں گوشانکے دات۔ اے وہد ء من وتی گوشانک ء متاثر بیگ
ء اتاں ہے حد ء کہ منی چٹانی آرس دراتک انت... منی گوشانک ء گوشدارگ ء رند،
من دیست پیرزال ء دیم روژناہ ء روپچ بیت۔ چہ آئی ء چماں اُمیت ء رژنے پد
بیت۔ آئی ء زوت وتی چمانی دراتلگیں آرس پہک کت انت ء منی نیمگ ء پہ گل ء
اُمیت چاران ء گوشت ء "منی چک! گڑا تو... تو منی جنک ء گوں آروس کن ءے؟"
"من... من؟" من اناگاہ گڑا اتاں ء سک نہ گیگ بیتاں۔ منا چہ آئی ء
اے گپ ء ہیچ وڈ ء گمان نیست ات۔ "منی گپے دگہ... منی مقصد انت من آروس
کتگ... ء منا جن ء چک است"

من دزوگ بست۔ پیرزال منا ہنچیں وڈے چارگ ء ات گوشے دومی
کیہر من اتاں کہ آئی ء دیم ء شنگ اتاں پدا آئی ء داں دیر ء ہیچ نہ گوشت... ء منا
حیران حیران بلے روک روک چارگ ء ات۔ وہدے من وتی چم جہل کت انت گڑا
آئی ء سارتیں گینے کش ات ء گوشت "اومنی حدا" پدا آئی ء وتی دست کونڈاں کت
ء پدا اتک۔ منی نیمگ ء نہ چارات ءے ء وش ء وتی دیم ء تجھی ء راہ گپت۔

من پدا گوانزگ ء نیمگ ء شتاں۔ من شت ء گوانزگ ء نژیک ء جاگہ
ٹپ اتاں۔ ہنچیں جاہے کہ من گوانزگ ء شری ء بہ گنداں بلے منا کس مہ
گندیت... منا آپیرزال ء گپ ء سراسک زہر آیک ء ات۔ گناہ دگرے بہ کنت ء

سزا منابہ رسیت۔ وٹیاں دگرے نوش بہ کنت ء نہاد ء من بہ دیاں۔ چُشیں گنو کے نہاں من۔ ہمے شڑیں وڑے یکے ء شڑیں سو جے بدے پدا، ہمیشی ء تئی گٹ ء لوپ کنت۔ منی گوشگ ء مقصد بس اش ات کہ... کہ... منی گپ ء بزانت چوش بہہ نہ ات کہ من روژناہ پگریں ورناہے یاں۔ منی مقصد اش ات کہ مئے ڈیہہ ء چُشیں ہزار روژناہ پگریں ورناہ در کُئیت... ء آجنگ ء کہ من آروس کناں آاشی ء وڑینے، جبر مبات... بلئے پدا من وائی سیر ء ہم سر نہ گپتنگاں زورے زاناں؟۔ منائے وڑیں جنینانی سرا سگ زہر آیک ء ات کہ چک پیداگ کن انت۔ پدا وتی ماتی مہر ء شמוש انت ء وتی چک ء بر انت یتیم خانہ ہانی گوانز گانی تھا چکل دینت۔ من پگر کت کہ مرچی سر جمیں روج ء ہے یتیم خانہ ء دیم ء ذرا تگلگیں گوانزگ ء چار ء گدار ء گوازیناں... ء اے سر جمیں روج ء اگاں من یکے سر پدا یا لاچار کت، کت ء آئی ء وتی چک پدا گوں وت بُرت گڑا بزاں منی جہد ء دلسیایہی پہ مُفت نہ شت۔ منابا زودار کنگ نہ کپت۔ کساس سہتے ء نیم ء رند، یک کسانیں جنکے اتک ء بزیں گدے ء تھا پتا تگیں چو گرنج ء وڑیں چیزے گوانزگ ء تھا ایرے کت ء پہ مانمیا تکی پُشت ءے ماندات روگ ء لگ ات۔ انا گاہ ہے سہت ء گوانزگ ء تھا چکے ء گریوگ ء توار اتک۔ من جنک ء رند ء کپتاں۔ آئی ء وہدے مناد یست تہ گُشاد گُشاد روگ ء لگ ات... ء دمک ء دومی نیمگ ء یک آبو کیں سائیکلے ء پردگے ڈیک بہ وارت بلئے رکت ات۔ آے دمک ء پردمک و تاچیر دیگ ء جُہد ء ات بلئے من یلہ نہ دات ء گبجی آئی ء رند اتاں۔ آئی ء دمک یلہ دات ء دگ ء سرا اتک۔ اے دگ دریا گنج ء بازار ء کو نہیں پھیل ء کش ء گوزیت۔ آئی ء ہے دگ چت ء تچک ء روان ات بلئے دم پہ

سہت پُشت ء چک جنان ء منی نیمگ ء چاران ات۔ من چہ آئی ء کساس پنجاہ گز پُشت
 ء وتاداران کتگ ات۔ ہنچیں وڑے بزاں من آئی ء رند ء نہاں پہ تر ء تاب ء سیلے
 ء در کپتگاں۔ آچہ دریا گنج ء گوست ء دیم ء کوہنیں پسیلے ء دیوال ء تگہ بیت ء
 اوشتاں۔ آئی ء دیم ء حُدا مرزگیں آصف علی ء عکس دیوالے ء دیم ء درتگ ات۔
 آئی ء راستیں کش ء ء سک نزیک ء یک جہلیں گنڈے ات ء چپیں نیمگ ء یک فلمے ء
 مزنیں اشتہارے لگ یتگ ات "دل اپنا پریت پرانی"۔ من سگریٹ ء کشان ء وار
 وار ء آئی ء گور ء شُت ء اوشاتاں۔ آئی ء چہ من پُشت پرکت۔

"ہیلو" من گوں جہلیں گالوارے گوشت "درآمدیں مہر ء آسرچے دراتک؟"
 آئی ء گوں تزندى ء منی نیمگ ء دیم ترینت۔ وتی ٹیگ ءے در آورت انت
 ء گوشت ءے "اگاں تو منی رندیلہ نہ دات، من پولیس ء حال دیاں" ء پداہما تزندى
 ء گوں وتی دیم ءے ترینت۔

"منی ہم خیال ہمیش انت کہ من پولیس ء حال بدیاں کہ اتی سہتے پیسر،
 اے جنک ء وتی کیہرے چک یتیم خانہ ء گوانزگ ء میار کتگ۔" من پہ تہمبل تہمبل
 گوشت۔

"اے دڑوگے... تئی گور ء متانگ چے آست کہ آچک منیگ انت؟" آئی
 ء نہ گیگیں وڑے گوشت۔

"متانگ ء ڈاکٹر دمان ء دنت" من آسر داں پاد شری ء چارات ء گوشت
 ... ء آئی ء وتی در آورت تگیں ٹیگ یکبر ء جہل کت انت۔ آئی ء روژناہ ء ڈولداریں
 دیم ء گوشتے تہاری ءے ء مانشاں۔ آئی ء نازر کیں پل ء وڑیں لُنٹ لرنزگ ء لگ ات

انت۔ کتر ہے بے ترک ء تواری ء پد، آئی ء گوں جہلیں گالوارے گوشت " تو چنچو
زر لوٹے؟ "

" تو چنچو زردات کن ءے؟ " من آئی ء چٹانی تھا چارات ء گوشت۔

ہے سہت ء مئے دیم ء سپاہیگے گوزگ ء ات۔ آئی ء سپاہیگ دیست کے پیچ
دڑہات " بریں منی گاڑی ء تہانندیں ہمود ء گپ جنیں " آئی ء پہ بلوت گوشت۔

" تو... بزیاں ترا گاڑی ءے ہم گوں؟ " من ماں دل ء گوشت۔ پد اما ہمراہ
بتیں۔ ماوتی دیم ء نژیکیں کسانیں پار کے ء کش ء گوزگ ء اتیں کہ ہمیشی ء نژیگ ء

حد امرزی آصف علی ء عکس در تلگ ات۔ و ہدے ما ہمراہ ء کش ماں کش روگ ء اتیں
تہ من آشری ء دلگوش کت۔ برز ء بارگ بندیں جنکے ات۔ سرین ء بارگی ء آئی ء بالاد

گیشتر ڈولدار کتگ ات۔ چہ آئی ء ملگوراں پل ء سار تیں ء و شیں بو آیان ات۔ آئی ء
پشک ء گد گراں بہائیں گدے ات۔ آئی ء گاڑی ء ماڈل بس دو سال کوہن ات۔ ما

دویناں پارک ء پد، دیم ء مزنین دگ گوازینت۔ دیم ء آئی ء گاڑی اوشنتینگ ات۔ ما
دوینیں گاڑی ء پشت ء سیٹ ء نشنتیں۔ گوں نندگ ء آئی ء وتی گوشانی بالیگ در کت

انت، پد ادستانی چوڑیگ کش ات انت ء پد اچہ وتی دستی بیگ ء پنچ صد کلدار ءے در
کت ء اے درست منی دیم ء ایر کت انت ء گوشت ءے: " بہ زیر، ایشاں ء منی سراپہ

حد ایگی بہ کپ۔ "

" اے وسک گمک انت " من لُنٹ لونجاں کت انت۔

" گڑ اتودگہ چے لوٹے؟ " آئی ء گوں تزندیں گالوارے ء زہر ء زہر گوشت۔

" من لوٹاں کہ تو وتی چک ء پد اگوں وت بہ بر "

"چوش بیت نہ کنت... من جنیں مچھے یاں"

"جنیں مچھے و تونہ ئے چوبہ گوش منی آروس نہ بیتگ"

"شریں منی آروس نہ بیتگ... گڑا...؟" آپداز ہر گپت۔

"گڑا تو ہما مردم ء گوں آروس پرچہ نہ کن ئے۔ ہمائی ء کہ اے کساس ء گوں تو

مہر انت... تو سکیں شر ننگے ئے، من حیراناں کہ آگوں تو آروس پرچہ نہ کنت؟"

"آگوں من آروس کنگ ء مُرادِ گِ انت، من گوں آئی ء آروس نہ

کناں "آئی ء پہ پہرے گوشت۔"

"اے واستا کہ چرے سلکاری ء رند، تی دل چہ آئی ء پُرشنگ؟ ء مہر ء جاگہ

ء نفرت ودی بیتگ۔ "من درّائنت۔"

"انّاں، آمنابے کساس دوست بیت "آئی ء گوشت۔"

"ترا آبے کساس دوست بیت؟ "من آجگہ بیتاں۔" آگوں تو آروس

کنگ لوٹیت... ء تونہ لوٹ ئے چو پرچہ؟"

"آغرے بے... منی حرج ء تماہاں سرجم کت نہ کنت"

"گڑا تو وتی حرج ء تماہاں کم بہ کن"

"من چوش کت نہ کناں "آئی ء وتی ملگور پُشت ء چندرات انت ء پہ دابے

گوشت۔ "منی دُراہیں دز گوہاراں سیر ء از گاریں مردمانی گوما آروس کنگ... من ہم

گوں سیر ء از گاریں مردم ء عاروس کناں۔ من نئی دہلی ء شریں کارے ء یاں

گڑا من گوں یک غریبے ء چون عاروس کت کناں؟"

"ہو، من سرپد بیتاں "من پکرے ء کپت ء گوشت... "شریں، گڑا تو

چو بہ کن اے چک ء کہ شے مہر ء نشانی انت اشی ء بہ بر ء آئی ء بدے۔ من جزماں کہ
آشی ء وتی مہر ء گڈی نشانی لیکیت ء زیریت۔"

"من چوش ہم کت نہ کنناں"

"پرچہ؟"

"اے واستا کہ اے آئی ء چک نہ انت گوں آئی ء منا مہر انت۔"

"گوں آئی ء کہ ترا مہر انت اے چک آئی ء نہ انت؟ گڑا اے چک کنینگ

انت؟" من اجلہ بیتاں۔

"اے چک منی دوست نیگ انت"

"ہاں، بزاں اے چک تئی چند ء نہ انت"

"اے چک منی چند نیگ انت بلے اشی ء پت آند انت کہ گوں آئی ء منا مہر

انت۔ اے چک ء پت چونا ہاد کہ مردے کہ سیر ء از گاریں مردے ء منی دوست انت۔"

"تو گڑا وتی ہمے سیر ء از گاریں دوست ء گوما آروس بہ کن۔ اے تئی حرج

ء تماہاں سر جم کت کنت... ء تئی چک ء ہم پت انت"

"اٹاں، من گوں اشی ء ہم آروس کت نہ کنناں۔ پرچہ کہ اے منا

دوست نہ بیت"

"آ کہ ترا دوست بیت، اے چک آئی ء نہ انت... ء آئی ء کہ اے چک

انت، آ ترا دوست نہ بیت۔ تئی گپاں منی سر پر بیگ ء نہ انت... گڑا تو آروس گوں

کنے ء کنے۔ تئی جیڑہ عجب مان سگیش یتگ؟"

"شر ر نکلیں جنکانی، جیڑہانی گتینگ ارزان نہ انت.... واجہ!" آئی ء پہ کندگ

گوشت آئی، کچکیں دنتان یک کتر ہے ترپ ات انت۔ آلم ء شر رنگے ات بلئے آئی
 ء شر رنگی ء نرم ء نازر کیں چیزانی تزانگ نہ گیتک۔ چہ آئی ء شر رنگی ء جڑ کوک ء
 تپنا کیں چیزانی گمان بیت۔ چو کہ بلور، سہر ء موتی ڈولدار انت بلئے تزند انت۔

"پہن پریشان ء گمگ مہ بی" انا گاہ آئی ء منی کوپگ دست جت ء گوشت
 "منا لم ء وتی پسند ء مردر سیت چو کہ منی غریبیں عاشق ء وڈ ء وش رنگ بیت ء منی
 از گاریں دوست ء ڈول ء سیر ء ء از گار بیت... ء منی دل ء تب ء بیت " آئی ء پہ پہر ء
 شان درآینت۔ "نی تو وتی چیزاں بزیر ء چہ گاڑی ء درا... کش وتی بوج ء"

"اگاں گپ چش انت گڑا من ناں، توچہ گاڑی ء درا" من انگہ گیگ تر نشناں۔
 "من پرچہ درایاں" آئی ء پہ حیرانی گوشت۔

"اے واستہ کہ اگاں تو وتی پسند ء ہاتر ء وتی چک ء ویل کت کن ء، گڑا
 وتی پسند ء دیم ء اے گاڑی ء ہم قربان بہ کن، پرچے کہ اے گاڑی مناسک دوست
 بیت اگاں ناں، گڑا بریں پولیس..."

"منی واجہ!" آئی ء کوکار کت ء پدا منی دست ء مچ ء گپت ء وتی شلیں ناکن
 ء منی دست ء پشت ء مین دات ء گوشت ء: "منی واجہ، من ترا وتی ہر
 چیز ء دات کنناں بلئے اے گاڑی ء دات نہ کنناں۔ پرچے کہ اے گاڑی ء واستا من
 اے کیہر پیداگ کتگ۔ منی دراہیں دز گوہارانی گور ء گاڑی ہست ء ہر کس ماں وتی
 وتی گاڑیاں تر ء تاب کن انت... ء گپ دونہ بیت وتی گاڑیانی گپ ء تو سیپ ء پناہ کن
 انت۔ من شری ء سرپد ء زاناں کہ آہاں گیشتر ء چو منی وڈ ء گاڑی رستگ۔ آہاں ہم
 انچو منی وڈ ء کیہر پیداگ کتگ۔ من شر زاناں so how i tolerate it - من

ہم ہے ازگاریں مردم ء گوں دوستی کت کہ اے دو سال ات منی رند ء کپتنگ ات۔ اے گاڑی ء دوستی ء ہاتر ء من اے کیہڑ پید اگ کت... ء تو گوشے اے گاڑی ء منادے؟ Are you nuts " آہڑم کپتنگ ات ء آئی ء کاگدیں دیم سہر ترینگ ات... ء منا ہنچو زہر ء زہر چارگ ء ات گوشے من چہ آئی ء گاڑی ناں، بلکیں آئی ء ننگ لوٹینگ۔ آدم پہ سہت وتی لُنٹاں گٹ پاچگ ء ات۔ من بے ترک ء توار نشنگ اتاں۔ کے دیر ء رند، آئی ء وتی زہر وارت انت۔ آئی ء وتی مین دا تگیں ناکن چہ منی مچھ ء در کت انت ء وتی سر جہل کت۔ گوں بڑگیں گالوارے گوشت ء " اے گاڑی ء من ترادات نہ کنناں... بلئے دگہ ہر چیزے بہ لوٹ؟ "

"من بس ہے لوٹاں " من کے تزند گوشت " ہنچیں تو حیلے بہ بیت کہ تئی ڈولیں جنک پہ وتی تمام ء ہاتر ء کیہڑ پید اگ مہ کن انت۔ اگاں چش بہ بیت گڑاچہ دنیا ء کیہڑیں چُکائی جیڑہ کے کتر بیت " چو گوشان ء من چہ گاڑی ء در کپتاں ء گاڑی ء باب گوں تزند ی ء بند کت... ء زوت چہ اود ء شتاں۔ پدا داں بیگاہ ء دگہ کس نیاتک۔ گوانزگ ہالیک ات ء تہاری مانشانان ات۔ منی دل ء دزہلگ گیش بیان ات انت۔ دک ء تہاسے ء چار کور دیمیں بپ روک ات۔ نہہ نج بیگی ات ء مناشد ء ہم کپتنگ ات۔ من پگر ء اتاں کہ نی لوگ ء رواں، اناگاہ من دیست یک زالبولے ء یک کوہن ء چلی میں گدے ء تہا چیزے پتاگ ء اتک گوانزگ ء گور ء اوشات۔ کے اوشتگ ء پگر جنگ ء پد، آجہل بیت ء ہے گدے تہا چیزے درے کت ء گوانزگ ء تہا ایرکت۔ پدا داں دیر ء ہمد ء اوشات گڈسراوش وشے گاماں چست کنان ء روگ ء لگ ات۔ آئی ء سر جہل ات۔ گوشے آئی ء روگ دل ء نہ ات۔ من پدا اتکاں کہ

آئی ۽ رند ۽ کپاں بلئے انا گاه من دیست، آئی ۽ پدا بیر وکت۔ آپد اٽک ۽ وتی چک ۽
 چه گو انزگ ۽ درکت، چک ات ۽ دل ۽ داشت ۽ بڈ ۽ کت روگ ۽ لگ ات۔ کے
 راہ ۽ روگ ۽ رند، آئی ۽ پدا بیر وکت ۽ گو انزگ ۽ گور ۽ اٽک۔ وتی چک ۽ گو انزگ
 ۽ کت ۽ زوت دیم ۽ د کے ۽ پُترت۔ سنگھ برادرز ۽ گاڑی رنگ جنو کیں گیر اج ۽ کش ۽
 ہما کیشک کہ لال قلعه ۽ روت۔ ہمیشی ۽ نرژیک ۽ وہدے رس ات من چه پُشتی نیمگ ۽
 آئی ۽ برقعہ ۽ گپت۔ وہدے آئی ۽ چک جت منی نیمگ ۽ چارات۔ من عجب اجلہ
 بیتاں پر چه کہ آزا بولے نہ ات بلکیں مردینے ات ۽ پیر مردے ات۔ چه آئی ۽ نہ
 ساتگیں ریشاں زانگ بیت کہ پنچ ۽ شش روج انت آئی ۽ ریش نہ ساتگ آئی ۽ جم چه
 بازیں گریوگ ۽ گوات کپتگ ۽ گلینگ ات انت۔ من گوں توندیں گالوارے آ
 جُست کت "آکئی چک ات تو گو انزگ ۽ کت؟" یک کتر ہے آئی ۽ مناروک روک
 چارات، پدا یکبر ۽ منی پاداں کپت ۽ گریوگ ۽ لگ ات... ۽ پہ گریوگ گوشت ۽:
 "منا پہل کن حولدار!"

آئی ۽ مناسی آئی ڈی ۽ مردے لیک ات آپہ گریوگ پہلی لوگ ۽ ات۔
 "کئی چک ات آ؟" من چه پیسریگ ۽ انگہ توندترین گالوارے ۽ آجُست
 کت۔ "زوت بہ گوش آکئی چک ات؟"
 "منی چک ات" آئی ۽ بڑگ بڑگ ۽ گوشت۔
 "کیہرے؟" من جم در آورت انت۔
 "اٽاں واجہ! منی لوگبانک ۽ چک ات۔"
 "اگاں تئی وتی حق ۽ ہلاریں چک ات گڑ اتو اشی ۽ یتیم خانہ ۽ گو انزگ ۽ تہا

پرچہ یلہ دیگ ءے؟ اے وکیہہرانی جاگہ انت۔ تئی لوگیگ چونیں ماتے آئی ء تراپہ
چوش کنگ ء اشتگ؟ "منی گالوار ء تزندى انگہ برجاہ آت۔

"منی لوگیگ مُرتگ واجہ! دہ روج بیت۔ آئی ء اے یک ماہی چک یلہ داتگ ء
وت چرے دنیا ء اشتگ۔ لوگ ء ہرچی کہ است ات آئی ء گل ء کپن ء حرج بیت
انت... ء اے شش ماہ انت کہ من بے روزگاروں۔ ہچ جاگہ کار رسگ ء نہ انت۔
ماہے پیسر، اے جنک پیداگ بیتگ۔ اشی ء چہ زیک ء ہچ نہ وارنگ وڑے ناں وڑے
اشی ء استامن شیر شوہاز کنگ بلئے چہ زیک ء من شیر ہم آورت نہ کنگ۔ چونیں دنیا
ءے واجہ! اء پھنکے ء شیر ہم نہ رسیت... سئے روج انت منی ہمراہی ء منی آدگہ چکاں
ہم ہچ نہ وارنگ آمرانت... من زاناں آمرانت، من ہم مراں۔ پمیشکہ من پگر کنگ
اشی ء یتیم خانہ ء گوانزگ ء میار کناں بلکیں چہ مرگ ء رسیت"

"بلئے توچوش زان ءے، اے اود ء چونیں زندے گوازینیت؟ پت بیگ ء
آبید، کیہہرے گوشگ بیت"

"بلئے زندگ و بیت حولدار سائب! زندگ و بیت" آئی ء یہ بڑگی مناچار
ات ء پد اوتی سر جہل کت۔

شپ ء نیم ات۔ گوانزگ ہالیگ ات انسان ء شُد ء وڑ ء... من سک
د مبرتگ ات... ء ہرچی کہ من مرچی دیستگ ات اشنانی گندگ ء پد، لوگ ء ہم شت
نہ بیتاں۔ من ہنچو دم بُرتگ ات کہ دل ء گوشت ہے گوانزگ ء تہابہ و پس ء واب بہ
کپ، بلئے اے گوانزگ سک کسان ات... ء مئے گناہ سک مزن.....

پُجَارن

رابندر ناتھ ٹیگور

وہدے من نام در آورت ء مان لبزانک ء مز نیں قد ء بستارے ء واہند
 بیتاں، گڑا من چہ لبزانکی سُر ء پُر ء چست ء ایراں پہک شزار بیت ء یک بے ترک
 ء تواریں زندے گوازینگ ء سوڑگ کت، داں من چہ وت ء وتی اے بے کچ ء
 کسا سیں گم ء رنجاں بے حال ء بے تزانگ بہ باں۔

کلکتہ ء چہ لہتے میل گستایک کسانیں بازارے ء منی لوگ انت، کہ اود ء من
 بے ترک ء تواریں زندے گوازینت کناں۔ اے بازار ء مردم دنیگہ مناشتری ء پچاہ نیار
 انت۔ ناں من یکے ء چست ء ایرایاں، ء ناں یکے منی کار ء کار داریت... ء آ مناپار ساء
 ملائے ہم لیک انت۔ ہے کم پچاہ آروکی ء سوب انت کہ آ منی بابت ء ہچ وڑیں حیا لے ء
 سراد لحم بیت نہ کن انت۔ اشی ء آ بید آ منا مسافرے ہم لیک انت۔ چوناہیگ ء من
 پید انشی دنیا گولیں تے ء واہنداں۔ من مُدام بے سوب ء بے پاندگ ڈگارانی نیمگ ء
 سنیل ء تر ء تاب ء رواں۔ بازار ء مردم منی بارو ء بس، ہمینیچک ء سر پد انت کہ من سیر ء

سانگ نہ کتگ۔ آہم اے واستا کہ آہاں منی ہمراہی ء جنیں ء چک ء چلانگ نہ دیستگ۔
 ہمیشہ آہاں منی بابت ء کہ من حیوان یا انسانے یاں، پگر نہ کتگ ء منامنی وڑ ء یلہ
 داتگ۔ من ماں وتی دنیا ء پہک تہنء ایوکاں، بلئے چرے گپ ء من انی سر پد میتگاں کہ
 اے بازار ء بس یک مردے آست کہ گوں من ہدو کی داریت۔

جولائی ء ماہ ء یک نیمروچے ات۔ من گوں آئی ء دُچار کپتاں۔ سہب ء ہوور
 بیتگ ات ء دنیگہ ہر چیز تر ء نمب ات، چو کہ آرس ء در آیک ء پد، مچاچ تر ء نمب بنت۔
 من دریاء کش ء ایوک ء نشتگ اتاں ء مادگے ء سُر ء پُراں دگوش اتاں کہ منی دیم ء
 چرگ ء ات۔ روج چست ات ء آئی ء تڑندیں بزان زمان زمین ء شنگ ء تالان ات
 انت۔ برانزانی تاب ء زمین ء سر ء ہر چیز بر اہدار ء دکش کتگ ات۔ چُشیں نِدارگ
 ء گندگ ء گوں مناحیال اتک کہ در یکتیں انسان ء وتی وت جوڑ کتگیں ڈولداری ویل
 کتیں ء ابرم ء ڈولداری ء زیبائی ء رند گیری بہ کتیں۔ من حیال ء وٹی ء لذتانی تہا
 بیگواہ اتاں کہ اناگاہ یک نیم عمریں زالبولے اتک ء مناسُجدہ کنگ ء لگ ات۔ وتی
 پیشانیگے منی پادانی سرا ایرکت... ء پد ایک پلے منی دیم ء ایرے کت ء گوشت
 ء "پاکیں بزرگ اے پہ توند رانت۔"

آئی ء ہمیںچو گوشت ء پاد اتک ء شت بلئے من انگہ حیالانی تہا بیگواہ اتاں۔
 منا آئی ء روگ ء سامنہ بیت بلئے کہ اے چُشیں مز نیں گپے نہ ات۔ اشی ء ماں منی دل
 ء بلا ہیں اثرے کت۔ من پد اہامادگ ء نیمگ ء چم شانک دات انت۔ آگوں لک ء
 شیزاں روپان ء وراں ات.. ء گوں وتی لٹک ء بڈ ء برے اے دیم ء برے آدمی ء
 گسکاں بال دیان ات۔ اے نِدارگ اسرا لے ء دڑو شم ء ات۔ وانوک منی ناسر پدی

ء سرا بلكيس كهكاه جن انت بلئى من گوشاں كه منى دل چه تويسپ ء شرمى ء سر رتج
انت... اشى ء رند، من پاد اتك ء چه امب ء شاہے پزوشنت ء مادگ ء ديم ء دات ء
منى دل دلجم بيت كه من وتى خداوش كت۔

دومى سال ء وهدے من پدا اے بازار ء اٲكال۔ اے فرورمى ء ماه ات ء
زىستان انكه هلاس نه ات۔ سُهب ء وهدے روج ء بز انزاں منى لوگ روزناہ كت ته من
شگرے گپت۔ من نبشته كنگ ء اتاں منى چلوپگ كار منى گور ء اتك ء گوشنت ء؛
"يك زالبولے تى گندگ ء اٲلگ"

"آئى ء لوگ ء بيار" من په نادلگوشى گوشنت ء پدا گوں نبشته ء دلگوش
بيتاں۔ ديرنه گوشنت زالبول لوگ ء پٲرت ء په منى پداني چلگ ء جهل بيت۔ من آسچاه
آورت اے هما زالبول ات كه من سسالے پيسر، په كترهے ديستگ ات بلئى نى من آ
شرمى ء دلگوش كت۔ آ عمر ء آكچ ء گوشنت ات كه يكے آئى ء شر رنگى ء جُست ء به
كنت۔ قد ء بالاد ء بُر زات ء جان ء دُذ ء دراه ات۔ دُرستاں چه شر تر آئى ء دوئیں چم ات
انت، آئى ء چم سَك مزن ء دُولد ار ات انت۔ وهدے آلوگ ء پٲرت چه دُرستاں
سارى من آئى ء چماں گُرئنت۔

"پاكيس بُزرگ" آئى ء دُر ائنت "زاناں دز چكاني بزىں ساہگ په مئے گند ء
بند ء شر نه ات كه تو منا وتى باد گير ء آيگ ء لاچار كٲگ؟"

آئى ء اَلْم ء منا ماں باگ ء تر ء تاب ء ديستگ ات بلئى من آنه ديستگ۔
دو، سئے روج ات كه منا پٲشانك ات۔ هے سوَب ات كه من چه لوگ ء درنيا تلگ
اتاں۔ كترهے ء بے تر ك ء تو ارى ء رند، آئى ء پدا دُر ائنت:

" پاکیں بزرگ! من تئی پادانی چُگک ۽ اتنگاں "

من بچ نہ گوشت روگ ۽ پیسر، آئی ۽ منی پاد چک ات انت بلئے آسک نہ

گیگ بیت۔ پرچے کہ مناموزگ پاد ۽ ات ۽ آئی ۽ دل ۽ ات کہ منی پاد ڈن ۽ بہ بنت۔

ایدگہ روح ۽ من چه لوگ ۽ دراتک ۽ براندو ۽ چیر ۽ اتک ۽ نشتاں۔ درچکاں

چه ہما دیم من بستگیں گٹلو ۽ ندرگ ۽ چارگ ۽ اتاں۔ چه گٹلو ۽ سوب ۽ زانگ نہ بیت کہ

روح دراتنگ کہ ناں... ہر نیمگ ۽ گٹلو ۽ مانشاتنگ ات۔ من چه دیر ۽ دیست کہ ہما

زالبول چه گٹلو ۽ دراتنگ ۽ پیداگ ات۔ ہنچو کہ روح ۽ درایگ ۽ پیسر، سہری در

کئیت۔ آسوتے جنان ات۔

گٹلو ۽ برات ۽ روح ڈن ۽ بیت۔ من پہ چیزے ۽ نبشتہ کنگ ۽ اتک ۽ ٹیبل ۽

دیم ۽ نشتاں۔ یکے ۽ پادبز مش منی گوشاں کپت کہ چه پدانکاں سرکپان ات۔

کتر ہے ۽ پد، زالبول سوتے منو، منو ۽ گالوار ۽ جنان ۽ منی لوگ ۽ پترت ۽ منی دیم ۽

اوشتاں۔ من نبشتہ یلہ دات ۽ آئی ۽ چارگ ۽ لگ اتاں۔۔۔

" پاکیں بزرگ! زیک من پاکیں ورگ وارنگ۔ آپاک پیتگ انت۔

اے واستا کہ تئی پاکیں دست آہاں لگ اتگ۔ "

" توچتور منی سر آمدیں ورگ وارنگ انت " منی گالوار ۽ حیرانی ہوار ات۔

" من بیگاہ ۽ وہد ۽ دروازگ ۽ دپ ۽ تئی ودار ۽ اتاں کہ تئی چلوپگ کار ۽ تئی

سر آور تگیں ورگ گون ات انت ۽ پیداگ ات من چگپت انت ۽ لہتے دپار وارت "

چرے گپ ۽ من عجب حیران بیتاں۔ پرچے کہ بازار ۽ دراہیں مردم

سہیگ ات انت کہ من یورپ ۽ میتگاں ۽ ہما ملک ۽ ورگ وارنگ انت، ہمیشکہ ہر

کس ء چہ منی ورگاں پھریز کتگ۔ زالمبول ء پھیرانی درائینت " اگاں من تئی
سر آروکاں مہ وراں گڑا منی اد ء آگ ء پاندگ چئی انت؟ "

من آئی ء پسونہ دات ء آہم بے ترک ء تو اریا داتک ء شت۔

اے روچ ء رند، من آئی ء بابت ء جھست ء پُرس بناکت۔ آئی ء سیادی
گوں شتریں ٹلے ء ات۔ آئی ء مات یک لائقیں جنینے بیتگ۔ آئی ء اے پھ چشیں زند
پُجارن " بیگ ء مہ کن کتگ بلئے اشی ء پھوت ہے زند پُند کتگ۔

یک روچے من چہ آئی ء جھست کت کہ تو وتی گُزران ء چون کن ءے؟ آئی
ء گوشت " لوگے منا مردماں بستگ ء داتگ... ء نگن منا چہ حدادوستاں رسیت "

مناسک دل ء ات کہ آئی ء جھست بہ کنناں تو سیر ء سانگ کتگ یا اٹاں، بلئے آئی ء
وت اے بابت ء حبر گپ نہ کتگ ات ء من بے سوب آ جھست کت نہ کت۔ دگہ
روچے و ہدے آمنی لوگ ء اتک تہ من کتا بے ء وانگ ء اتاں۔

" پاکیں بزرگ! من مدام کایاں برے گنداں تو کتاب وانگ ءے... ء
برے نبتہ کنگ ءے؟ "

" حُداوتی بے کار ء بے دھندائیں بندگاں وڑے ناں وڑے دگوش کنت
اگاں ناں گڑا آسل ء گندکیں کارانی نیمگ ء روانت "

آئی ء گوشت " و ہدے من تئی چارگ ء کایاں تئی چلوپگ کار مناتچک ء تئی گور ء
آگ ء مہ کن کنت... ء اگاں من تئی پاداں چُگگ لوٹاں تئی پاد مدام ماں موزگان
انت... ء اگاں من گوں تو دو گپ جنگ لوٹاں گڑا تو حیا لاں بیگواہ ءے "

و ہدے آپہ روگ ء پادا تک گوشت ءے " پاکیں بزرگ! یک سہبے تئی پاد من وتی

دل بندہ سردیست انت... آہ... چوں سارت ات انت۔ ماں موزگاں ہم نہ ات

انت، ڈن ات انت۔ من داں دیراں چک ات انت۔"

آبرگاہ و ہدے آوتی کسہ ء گوں من آرگ ء ات۔ استال گو شے وش وش ء
چہ واب ء پادایان ات انت ء شپ ء تہاری ء درپشگ ء ات انت۔ آوتی کسہ ء گڈ سر ء
رستگ ات۔

"منی لو گواجہ سکیں دل سپاہ ء سادگیں مردے ات بلے من آئی ء ہے
سادگی ء تہا بازیں بود ء شری دیست۔ منیگ ء آئی ء ہر دکانی مات ء پت چہ مئے آروس ء
پیسرائے دنیا ء شتگ ات انت۔ منی لو گواجہ ء مدام ہے واہگ بیتگ کہ یکے آئی ء سرا
مستری بہ کنت... ء منا چو گو شگ لچ بیگ ء انت کہ آئی ء منا چہ وت مدام برزتر
لیکیتگ، بلے من شری ء زاننگ کہ آہر چیز ء چہ من شتر تر سر پدانت۔ البت زبان منی
رچوک تر بیتگ۔ آئی ء منی سک حیاں گور بیتگ ء آئی ء گوں من بے کساس مہرات۔
ہنچش مہر کہ من گوشاں دنیا ء کز ایکے ء چشیں مہر بہ بیت... گوروٹھا کر چہ منی لو گواجہ
ء کے کسترات... آہ۔۔۔ چو نہیں شر رنگے ات۔ منی لو گواجہ ء آچہ کسانی ء سنگت ات
انت ء مدام یکجا لیب اش کتگ ات۔ چہ ہما و ہدے آئی ء وتی دل ء روح چہ وتی ہے سنگت ء
ندر کتگ ات۔ ٹھا کر ء زاننگ ات کہ آچہ چک سادگ انت، پے وستا آئی ء ہر و ہد
کلاگ زرت بلے آئی ء مدام اُوپار کت ء ہجر زہر نہ گپت۔ مئے سیر ء و ہدے ٹھا کر اد ء نہ
ات، آماں بنارس ء وانگ ء شتگ ات... ء آئی ء وانگ ء سر جمیں حرج منی لو گواجہ ء
کو پگان ات۔ و ہدے آئی ء وتی وانگ سر جم کت ء اتک۔ اے و ہدے منی عمر ہژدہ سال
ات۔ پانزدہ سال ء عمر ء من ٹھکے ء مات بیتاں بلے وتی کساں سالی ء سوب ء من چک ء

مہر ء دوستی نہ زانت۔ من سئیں گپوئے اتاں ء وتی دُر ستیں دز گوہاراں چالاک تر اتاں۔
من وتی چک ہما و ہد ء دیست کہ من پہ لا چاری لوگ ء اتاں۔ چک ء چار ء گدار... آپسوز
، من مچکے و پید اگ کتگ ات بلئے پرانی ء لیبو تیار نہ ات انت ہمیشکہ آگوں من زہر
بیت ء منایلہ ءے دات ء شُست... ء من دنیگہ آئی ء شوہاز کنگ ء آل۔ منی چک پت ء
بے کساس دوست ات،۔ منی چشیں بے دلگوشی آئی ء سک درد ء کھت ات بلئے آئی ء
گوں خاموشی ء اُپارکت۔ آپید انشی خاموش تبیں انسانے ات بلئے حیرانی گپ اش
ات کہ انچو بے دلگوشی ء ابید، منی چک ء مناسک دوست بیت۔ آئی ء خیال ات کہ
من آئی ء یلہ دیان ء رواں و ہدے من آئی ء گور ء نشتاں تہ آئی ء روک روک ء منی
چمانی تہا چارات۔ گوشے گوشگ ء ات کہ ہر جاہ روئے منا گوں وت بہ بر گوں۔
من گوں وتی دز گوہاراں مُد ام تیاب ء جان شودگ ء شُستاں۔ چشیں و ہد ء
منی چک ء مُد ام گز بست ء گریت بلئے من آہجر گوں وت نہ بُرت گوں۔ آئی ء بد ء
کنگ گوشے پھن بارے ات۔

اگست ء یک سہبے ات۔ جمہراں بستگ ات ء سیاہ تران ات انت۔ من وتی
چک چلوپگ کار ء دات ء گوشت اشی ء خیال ء بدار... ء من پہ جان شودگ ء تیاب ء
نیمگ ء راہ گپتاں۔ منی چک سک گریوگ ء ات بلئے من چک نہ جت داں دیراں
آئی ء گریوگانی تو ات۔ و ہدے من تیاب ء سر بیتاں اُود ء کس نیست ات۔ من چہ
وتی دُر ایں دز گوہاراں اُوژناگ ء بلد تر اتاں۔ زر پُر ء اتلگ ات۔ من دورکت ء
اُوژناگ ء لگ اتاں۔ اُوژناگ کنان ء من زر ء جہلی ء روان اتاں داں انا گاہ چہ پُشتی
نیمگ ء مچکے ء تو ار منی گوشاں کپت... "اماں"

من چک جت۔ منی چک منا تو اور جنان ءوش ءوش ءے تیاب ءمان دیان ات
 ءپہ من پیداگ ات۔ من کو کارکت آپہ دیم ء آیک ء مہ کن کت۔ بلئے آکندان ء
 منا تو اور جنان ء دیم ء کزان ات۔ دیم ء تیاب جُہل ات۔ منی چماں سیاہی آؤرت۔
 من چم نزکت انت بلئے پداوہدے من چم پچ کت انت منی چک گوں کندگاں بیگواہ
 ات۔ سہتے رند آ آپ ء سراتییل بیت۔ من آچہ آپ ء درکت۔ منی چک کہ کدی پہ
 منی کندگے ء مُرادیک ات... ءنی من پہ آئی ء کندگے ء مُرادیکاں۔

چک ء مرگ منی لو گواجہ ء بے کساس تورات۔ آئی ء دل ء ہال ء بس حد
 سہیگ ات۔ اگاں آئی ء منی کُتنگین ء مناسز ابداتیں بلکیں پہ مادویناں گہتر ات بلئے
 آپہک بے توار ء حاموش ات۔

منی چک ء مرگ ء گماں منا گنوکی ء کچ ء سینتگ ات۔ ہمے روچاں گورو
 ٹھاگر ء وتی وانگ سرجم کت ء اٹک۔ نی آئی ء وانگ ء بودناکی ء سوب ء منی لو گواجہ ء
 آئی ء گیشتر عزت کت۔ آئی ء دیم ء مدام بے ترک ء توار ات گوشے آئی ء گورو
 ٹھاگر ء گور ء لچ بیت۔ یک روچے منی لو گواجہ ء گورو ٹھاگر پر مات کہ مناد لبڈی ء
 تسلابہ دنت۔ گورو ٹھاگر منی گور ء اٹک ء شتریں وڑے مناد لبڈی دیگ ء لگ ات۔
 آئی ء سر ء سو جاں منا پچ اثر نہ کت البت آئی ء شتر کنیں گپ مناسک وش بیتاں۔ حد
 وتی شان ء گالوار ء شیر کنی ء دروشم ء پیش داریت۔ اے ہم وتا میننگ ء آئی ء
 ڈولے۔ من حد اگورو ٹھاگر ء دروشم ء دیست۔ آورگ ء مئے گور ء ات۔ من سہب
 ء واب ء پادایگ ء گوں آئی ء ورگ ء پگر کت۔ منی لو گواجہ ء دیست کہ من آئی ء
 سنگت گورو ٹھاگر ء سک خدمت کنگ ء آل، آچہ من سک وش بیت... ہمے وڑے

داں پنج سال گوست۔ توک ء چے بیگ ء ات من نہ زانت بلئے منی دل ء پدّری کتگ
 ات۔

بہار ء یک ساچانیں سہبے ات۔ گورو ٹھاگر ء چے کور ء جان شستنگ ات ء
 بازار ء نیمگ ء پیداک ات۔ امبانی کش ء ماڈیک وارت۔ آئی ء ٹوال کوپگ ء ات ء
 سنسکرت ء سوتے منو منو ء گالوار ء جنان ات۔ آئی ء منادیسٹ اوشات... منی گد
 سرجم ء ترات انت ء منی جان ء لچیتنگ ات انت۔ وهدے مادیم پدیم بیتیں مناسک
 لچ بیگ ء ات۔ من زوت چے آئی ء کش ء گوزگ ء جہدکت بلئے آئی ء منی نام گپت ء
 مناتوارجت۔ من سر جہل کت اوشاتان۔ آتک منی دیم ء اوشات ء مناسر داں پاد
 روک روک ء چارگ ء لگ ات۔ "تئی بالادسک ڈولدار ء دکش انت" آئی ء چم منی
 بالادسک ات انت۔ منا ہنچو سما بیت گوشے ڈولداریں مرگانی دنیائے منی سراچہ
 برز شاہانی سراچلی چلی ء انت ء چے شاہاں منی سراچل ء ہور گوارگ ء انت۔ ہنچو
 گمان بیگ ء ات کہ زمین... آزمان... ء ہر چیز ء ہمارے ء مانثانتگ۔ من نہ زانت
 کہ من لوگ ء چوں سر بیتاں، بس من ہمینچک دیست کہ من ہما کوٹی ء پترتاں ہما
 کوٹی ء کہ ماوتی "دیوتا" سجدہ کتگ... بلئے کوٹی گوشے حالیک ات۔ منی چٹانی دیم ء ہما
 برانزتگ ء ات انت کہ من امب ء ساہگ ء جان شودگ ء وهدے دیستگ ات انت
 ہے روج ء گورو ٹھاگر وهدے ورگ ء ورگ ء اتک تہ منی بابت ء جھست ء کت۔
 منی لوگواجہ ء مناباز شوہاز کت بلئے منانہ دیست ء۔ نہ زاناں آروچ چتور شپ
 بیت۔ من دیست کہ شپ انت ء منی لوگواجہ وپتگ ء واب انت۔ من شتاں آئی ء

پادانی دیم ء نشتاں۔ آلیٹ ات ء وتی پادے شہار دات انت۔ آئی ء پاد منی دل بند ء لگ
ات انت۔

سُہب ء و ہدے آئی ء وتی چم پچ کت انت۔ من آئی ء گور ء نشتگ اتاں۔
روچ ء سُہری نوکی چہ تاک ء ظاہر بیان ات۔ دنیگہ سک مہلہ ات۔ انگہ مُرگاں چلی
چلی بناہ نہ کتگ ات۔ من جہل بیتاں ء وتی پیشانیگ آئی ء پادانی سرا لیر کت۔ آ
پاد اتک ء نشت... ء گوں آجلی ء منا چارگ ء لگ ات۔ "من سوڈگ کتگ کہ اے
دنیا ء یلہ بہ کناں... من نی تئی نہاں مناتئی لوگ یلہ دِگی انت۔"

من گوشت بلکیں دنیگہ آئی ء واب سرا ات ہمیشگہ ہچے نہ گوشت "منی
گپ ء باور بہ کن" "من درّائنت" "تونی دگہ سانگے بہ کن.. ء من چہ اے دنیا ء روگ
ء آں"

"تو گنوکی گپ جنگ ء ءے... ترا کئے ء گوشتگ کہ اے دنیا ء یلہ بہ
کن؟" "منی لو گوا جہ ء گالوار ء حیرانی ہوار ات۔"

"منا گور وٹھا کر ء گوشتگ "من گوشت۔"

"گور وٹھا کر ء...؟ آئی ء ترا کدی گوشتگ؟" "آگیشتر حیران بیت۔"

"زیک سُہب ء، و ہدے من چہ جان شودگ ء رند، لوگ ء پیداگ اتاں"

"آئی ء ترا چوش پرچہ گوشتگ؟" "آتک ء منی دیم ء اوشتاں۔"

"نہ زاناں، برو جُست ءے کن بلکیں ترا گوشت گوں"

"دنیا ء ہما کس یلہ بہ دنت کہ زندگ بہ بیت تو منی لوگ ء یلہ مہ دے..."

من رواں گوروٹھاگرء جُست کناں منی لوگواجہ ء گوشت " ... پدا آ بے ترک ء توار
بیت ... -

" وہدے روچ در آتک ء کے بُرز بیت منی لوگواجہ ء گوں من گوشت:
" پادء بریں، گوروٹھاگرء جُست کنیں "

" من نی، ہجر آئی ء گورء نہ رواں ... منا آئی ء گورء مہ برگوں " من دست
بست ء پہ پریات ء زاری گوشت - آئی ء منی چٹانی توک ء چارات ... ء من وتی چم
جہل کت آنت - پدا آئی ء ہیچ نہ گوشت - من زانت کہ آ منی دل ء گپ ء سرپد
بیت - اے گنجیس دنیا ء بس دو مردم ء گوں منامہرات ... یکے منی چک ء دومی منی
لوگواجہ ات آمہر منی حُدا ات ء منی ہر چیز ... اے دوینانی تہا یکے ء منایلہ دات ء
یکے منیلہ دات - نی من وفاء راہ ء گراں ... ء بس وفاء - "

زالبول منی پاداں کپت ... پادا تک ء پدا منی پاداں کپت ... ء پدا شت !!!

شیطان

خلیل جبران

سمعان پادری "روحانیت" ء یک بلاہیں عالمے آت۔ "لاہوتی" جیڑہانی درگت ء بے گوازیں زِر۔ چہ مزن ء کسانیں گناہاں شرمی ء سرپد ء زاننکار... ء بہشت ء دوزہ ء راز ء اسرارانی زانوک۔ گوریچانی لبنان ء میتگ میتگ ء ترات۔ واز ء کت ء مردم ء چہ شیطان ء مکر ء چنگلاں درکت آنت ء آہانی "ذہنی" علثانی دوا ء درمان کت۔ آئی ء ہمے جُہداں شیطان آئی ء دُژمن کتگ آت ء آشپ ء روج گوں آئی ء جنگ ء آت۔ میتگ ء مردماں سماعن پادری ء بے کساس عزت ء احترام کت ء مال ء مڈی ء بدل ء آئی ء نیکیں دعاء سر ء سوجانی زیرگ ء وش تر بیت آنت۔ چہ آہاں ہر کس ء جُہد کت کہ وتی دزچکانی شرتیں بر ء نیگ ء وتی ڈگارانی گہتریں شمرہاں چہ دُرستاں پیسر، آئی ء لوگ ء سر بہ کنت۔

اے چلہ ء حُشک ء گپ آنت۔ یک روچے سماعن پادری وتی میتگ ء نیگ ء روگ ء آت کہ کوہ ء کورانی میان ء آت۔ آیک ویر انگلیں دگے گوزگ ء آت کہ

انا گاہ چہ دگ ۽ نیمگ ۽ یک دردناکیں نارگے آئی ۽ گوشاں کپت۔ آئی ۽ ہانیمگ ۽ چک جت۔ آئی ۽ دیست یک مردے سنگانی سرا برہنگ ۽ کپتگ ۽ چہ آئی ۽ سر ۽ دل بند ۽ پٹاں زگریں خون رچگ ۽ انت ۽ آگول درد مندیں گالوارے توار جنگ ۽ انت "منابہ رکین، منی ٹمک ۽ بہ کن من مرگ ۽ یاں، پہ من بڑگ بہ کن"

سمعان پادری اے ندرگ ۽ گندگ ۽ گول اگلہ بیت... ۽ اوشتا ۽ ہے چہ درد ۽ بے تاہیریں مرد ۽ نیمگ ۽ روک روک ۽ چارگ ۽ لگ ات۔ "اے یک سک دلیں ٹیکے،" آئی ۽ ماں دل ۽ خیال کت، "ہنچو زانگ بیت اشی ۽ یک راہوزے جنگ ۽ پٹگ لوٹیک بلئے آزانان چہ اشی ۽ گیش پتگ... بلئے اے انی مرگی انت اگاں منی دیم ۽ بہ مریت گڑا ہے نہ کتگیں گناہ مپت ۽ ناحق منی سرا بیت۔" آئی ۽ دیم تڑینت ۽ پہ روگ ۽ گامے جت کہ ٹپگ ۽ بڑگیں پریات ۽ آپدا اوشتارینت۔ ٹپگ گوٹگ ۽ ات۔ "منا ایوک ۽ اد ۽ یلہ مدے تو منازان ۽ من ترا... اگاں تو منایلہ دات ۽ شت ۽ گڑا من الم مراں"

پادری ۽ دیم ۽ زردی ۽ مانثانت ۽ کٹ ڈرہگ ۽ لگ ات انت۔ آئی ۽ ماں دل ۽ گوشت، "منی خیال ۽ اے چہ ہما گنوکاں یکے کہ مدام بڑ ۽ جنگلاں ویل ۽ سرگردان انت "پدا آئی ۽ وتی اے خیال تڑینت ۽ جیرگ ۽ لگ ات۔" اشی ۽ ٹپت تڑسناک انت۔ منا تڑسگ ۽ انت... بلئے من پہ اشی ۽ چے کت کناں؟ روحانی طیب، جسمانی ٹپ ۽ ٹورانی دوا ۽ درمان کت نہ کن انت۔"

سمعان پادری روگ ۽ لگ ات۔ آئی ۽ سے، چار گام جنگ ات کہ ٹپگ ۽ کوکار کت۔ گول ہنچیں دردناکیں گالوارے ۽ آتوار جت کہ سنگ آپ بنت۔ آ

گوشتگ ء آت۔ "منی گور ء بیا، مادونیں چه دزا جیلس مُد تے ء یکے دو میگ ء دوست ء دوزوا ہیں تو سمعان پادری ءے... پارساء پاک دامن... ء من... من... ناں دُزے یاں، ناں گنوک... منی گور ء بیا ء منائے ویر انگلیں جنگل ء ایوک ء پھ مرگ ء یلہ مدے! منی نژیک ء بیاداں من ترا بہ گوشاں کہ من کئے یاں...؟"

سمعان پادری ء بیر وکت ء ٹپیگ ء گور ء شت۔ جہل بیت ء آئی ء سرداں پاد شڑی ء چارگ ء لگ ات۔ آئی ء وڑ ء پیم دگہ ڈو لے ء آت۔ ہے وڑ ء پیم ء تہا عقل مندی ء مکاری، براہ داری ء بزناکی، ء نرمی ء ہمراہی ء ناپاکی ء پلیتی گندگ بیت۔
سمعان پادری پدراہ ات پشت ء کنز ات ء کوکار کت ء گوشت ءے "تو کئے ءے؟؟"

"منی پاکیں پت! مہ تُرس "ٹپیگ ء گوں جہلیں گالوارے گوشت" ما دوئیں دیر یگیں سنگت ء ہمراہیں، منا چست کن ء نژیکیں جوئے ء بر، وتی پاک ء زیر ء منی ٹپانی حوناں پہک کن۔"

"بلئے منابہ گوش تو کئے ءے؟" پادری ء گوں تُزندیں گالوارے گوشت "من ترانہ زاناں، ء منایات نہ بیت کہ من ترا وتی زند ء کدی دیستگ۔"
"تو منا شڑی ء زان ءے۔ تو گوں من ہزار رند ء ڈیک وار تگ ء ہمک جاگہ تو منی شگل دیستگ۔ من چه ہر کس ء چه تو نژیک آل، بلکیں من ترا چه تئی زند ء ہم گیش دوست تراں۔" ٹپیگ ء گالوار گشئے سکر ات ء آت۔

"تو دروگ بندگ ءے، ء منار میینگ ءے مرگ ء سہت ء باندا انت مردم راست بہ گوش بیت۔ من وتی زند ء کدی ترانہ دیستگ... بہ گوش تو کئے ءے؟"

اگاں اَنگہ تو دزوگ بست گڑامن ترایلہ دیان ءِ رواں... ءِ تئی وڑ ہنچیش انت کہ تو دیراں زندگ نہ بے "سمعان پادری ءِ زہر ءِ زہر گوشت۔"

ٹپیک ءِ کے حرکت کت ءِ سمعان پادری ءِ چماں روک روک ءِ چارگ ءِ لگ ات۔ ہمہ سہت ءِ آئی ءِ لٹانی سرا یک نازرک ءِ مطلبی نیں بچکنڈے پاد اتک... ءِ پد انرم، شیر کن ءِ گوں گرانیں گالوارے گوشت ءِ "من شیطاناں۔"

شیطان ءِ نام ءِ ایشٹنگ ءِ گوں سمعان پادری ءِ یک ہنچیں ٹرسناکیں چہہالے جت کہ چہ آئی ءِ توار ءِ کوہ ءِ دراہیں کُنڈ ءِ دگ لرزات انت... ءِ پدا شیطان ءِ روک روک چارک ءِ لگ ات۔ ہمہ سوڑگ ءِ رد ءِ کہ بازار ءِ "کلیسا" ءِ دیوالانی دیم دز تلگ ات۔

آئی ءِ دیست کہ ٹپیک ءِ بالاد ءِ رنگ ءِ دزو شم شیطان ءِ ڈول ءِ انت "حدا ءِ مناتئی اے جہنمی شگل ہمیشکہ پیش داشت کہ منی دل ءِ پہ تو کینگ گیشتر بہ بیت تو مدام نابکار ءِ ملعون بات ءِ "سمعان پادری ہزم گپتنگ ات۔"

" منی شتریں واجہ! ایشاپ مہ کن ءِ بے سریں گپاں گوں و ہد ءِ زوال مہ کن... منی گور ءِ بیا۔ چہ منی جسم ءِ خون باز در اتلگ۔ چومہ بیت من تئی دیم ءِ ساہ بہ دیاں۔ منی ٹپاں درماں کن "شیطان ءِ پہ تہمبل تہمبل گوشت۔"

" آدست کہ ہر و ہد خدا ءِ دیم ءِ چست پینگ انت، تئی اے جہنمی برانزاں گوں جوڑ پیتگیں جسم ءِ، جبر لگ ات نہ کن انت۔ تو زمانگ ءِ دژ من ءِ مردم گری ءِ مستریں بدواہ ءِ۔ ہمہ و استا تئی مرگ شتر انت داں دنیا ترا میاریگ بہ کنت ءِ مردم ترا لعنت پشت بہ کن انت "سمعان پادری ءِ پہ پہر گوشت۔"

" تو نہ زان ءے کہ چے گوشگ ءے؟ ءے کجام گرانیں گناہ ء کنگ ءے... "

گوش دار! من گوں تو وتی کتہ ء کاراں - "

شیطان ء پے بے تاہیری دژا نینت " مرچی من اے کوہ ء کورانی تہا پے سئیل
 ء سوادے دراتنگ اتاں - وہدے اد ء سر بیتاں انا گاہ من گوں لہتے نالا نقیں
 فرشتگاں ڈیک وارت - پے بے گمانی یکبر ء آڈرستاں منی سر اارش کت ء مناجت ء
 سک ٹپگ کت - اگاں آہاں دودپیں زحم گون مہ بیتیں من الم آڈرست یک پے
 یک جتگ ء دور داتگ ات انت بلتے سلاہ بند ء دیم ء دست ء گوش چے کت کنت؟ "
 شیطان ء وتی گپ کے ہمتل داشت - دست ءے وتی آزگیں ٹپے ء سرا ایر
 کت - کے خیال کنگ ء پد، پد اگپ ءے بنگج کت " بلتے ہما سلاح بندیں فرشتگ کہ منی
 خیال ء آمیکائیل ات - پے زحم جنی ء کمال ات ءے - گپ اش انت کہ اگاں من زمین ء
 سرا مہ کپتیناں ء منی وژ مرد گانی وژ ء مہ بیتیں - آہاں منایلہ نہ داتگ ات - حد امیکائیل
 ء ایمان ء سلامت بہ کنت کہ آئی ء مردم گری چہ آئی ء مستریں بدواہ ء رینیت - "
 سمعان پادری ء دژا نینت " من مردم گری ء انچو بدواہ نہاں انچو کہ تو وتی جند ء
 بدواہ ءے - "

شیطان ء گوشت " تو میکائیل ء توسپ کنگ ءے ءے آئی ء مراد بات دیگ
 ءے - اگاں بز ان ءے آئی ء گوں تو تھے ہم نیکی نہ کنگ... ءے تو اے لاچاری ء وہدے
 مناپیٹ ء لعنت کنگ ءے - اگاں بز ان ءے من مدام تئی شادہ ء وشیانی سوب
 بیتگاں... ء آستاں - آیا، تو منی داد ء نیکیاں نہ من ءے؟ وہدیکہ تو منی سارتیں ساہگ
 ء سوب ء وش ء آسودگیں زندے گوازیگ ءے؟ آیا، اے منی برکت نہ انت کہ

آئی ہے تو یک آسودگیں کارے درگپتنگ؟ آیا، اے منی نام نہ انت کہ ہمائی ہے تئی
 عمل ۽ کرد ۽ یک دودے جوڑکتنگ؟ آیا، منی زیک (ماضی) ۽ تراچہ منی مرچیک ۽
 باندات (حال و مستقبل) ۽ چہ پہک بے حاجت کتنگ؟ آیا، تئی گنج ۽ مال ہماکساس ۽
 رستگ کہ نی آئی ۽ ہیچ گیشی ۽ حاجت نیست؟ آیا، توچوش زان ۽ کہ منی بیگواہ بیگ ۽
 گوں تئی جن ۽ چک، سیاد ۽ وارثانی روزیک بند بیت؟ بلکیں چہ منی مرگ ۽ پد، آہاں
 شد کُشیت؟ توچے کن ۽ اگاں من مہ باں؟ کجام کار ۽ دست ۽ گر ۽ اگاں زمانگ
 ۽ سیاہ گوات منی نام ۽ گار ۽ بیگواہ بہ کنت؟ ترا بیست ۽ پنج سال انت کہ اے کوہستانی
 میزگاں مک ۽ ۽ تڑے۔ مردماں چہ منی پیداگ کتگیں اڑ ۽ جنجالاں پہریزگ ۽
 ۽... ۽ مردم تئی واز ۽ سو جاں پہ گنج ۽ مال بہا زیرگ ۽ انت... بہ گوش! اگاں باند آ
 چرے گپ ۽ سہیک بیت انت کہ مئے مستریں بدواہ شیطان مرگ ۽ نی ماچہ آئی ۽
 جنجالاں آجو بیتگیں گڑا مردم تئی گور ۽ چہ بہا زیر انت؟ تئی ہے دہ یک کہ تراپہ
 شیطان ۽ دیم دارگ ۽ سوب ۽ رسگ ۽ انت۔ چہ منی مرگ ۽ بیگواہ بیگ ۽ پد بند
 بنت۔ پرچے کہ مردم گڑا ترا کجام واز ۽ سوج ۽ دہ یک بدے انت؟ تو کہ لاہوتی اڑانی
 زانو کے ۽... آیا، تونہ زان ۽ کہ شیطان ۽ وجود آئی ۽ دژ من، پادریانی جوڑ بیگ ۽
 سوب انت۔ اے کوہنیں دژ منی گوشے یک چیریں دستے کہ سہر ۽ زراں ایماندارانی
 کیسگ ۽ کُشیت ۽ پادری ۽ ملایانی کیسگ رسینیت۔ تو کہ زانکار ۽ بلاہیں عالمے ۽ آ
 یا۔ تونہ زان ۽ کہ پہ دگر ۽ چات جنوک، وت چات ۽ کپیت؟ گڑا توپہ منی مرگ ۽
 پرچہ وش ۽۔ وہدیکہ منی مرگ تراچی تئی درجگ ۽ پرینیت ۽ تئی روزیک ۽ ڈنگر
 جنت ۽ تئی جن ۽ چکانی دپ ۽ دپار ۽ پنج کیسگ۔"

شیطان ء کتر ہے وتی گپ داشت۔ آئی ء دیم ء منت واری ء بدل ء صبر ء
اوپار ء دژوشم پدرآت۔ "بچار، اومغروریں جاہل۔"
آئی ء پداوتی گپ بُنگج کت۔ "من تراہماراستی ء عکس ء پیش داراں۔ ہمائی ء
کہ مناگوں تراہور ء یکجا کتگ... ء منی وجود گوں تی وجود ء بستگ۔ ازل ء پنداتی
روچاں و ہدے بنی آدم روج ء دیم ء اوشات ء دست ءے بُرزکت انت۔ اولی رند ء گوں
بُرزیں گالوارے گوشت ءے۔ چہ آزمان ء بُرز مزینیں حد انت کہ نیکی ء دوست
داریت۔ پدا آئی ء رُژن ء نیمگ ء پُشت پرکت ء زمین ء سراوتی ساہگ دیست ء کوکار
کت ء گوشت۔ زمین ء طبقال پلنتیں شیطان انت کہ چہ بدی ء گل ء شات بیت۔
چریشی ء رند، آوتی ہونڈ ء نیمگ ء شت۔ گوں وتی دل ء جیڑان ء من دوثرسناکیں
حدایانی میان ء آں۔ یکے ہما حد انت کہ گوں آئی ء من بندو کاں... ء دومی ہما کہ
پیسری حد ء گوں دست پنجک انت۔ کرنانی کرن گوشت انت بلئے انسان دو آرات
طاققانی بندیک انت۔ یکے ہما طاقت کہ آئی ء روح ء بُرزیں سرکت ء برکت دنت... ء
دومیک ہما کہ آئی ء جون ء بارت ء کور چاتے ء چگل دات ء پلنت ء ناپاک کنت۔ پدا ہم
آبرکت ء بزانت ء سر پد انت ء ناں لعنت ء مطلب ء زانت۔ بلکیں آہما دو میں طاقتانی
نیامچی ء ہما ڈچک ء درور انت کہ گرماگ ء زمستان ء میان ء بہ بیت۔ گرماگ کہ آئی ء
بزیں پوشاک پوشیت... ء زمستان کہ آئی ء بے پوشاک کنت۔ و ہدے دود ء ربیدگ
ء مردم دوستی ء دور بُنگج بیت گڑا پیسرا آہاں کہول (خاندان) ء بُنیاد ایرکت۔ پدا،
ٹک (قبیلہ) ء... انی آہانی کار، نند ء نیاد ء فرق ء سوب ء شنگ ء شانگ پیتگ۔ رند ء
آبوکیں نسل ء تب جتا انت۔ انچو کہ یک ٹکے ء بازیں مردماں کشت ء کشاری ء کار

دست ء گپت ء لہتے ء بان بندی ء۔ چیزے ء جولاہگ ء، ء دگہ بازینے ء ماں ہز انگ ء چاتاں کارکت۔ ہما کو ہنیں زمانگ ء زمین ء پٹ ء لوٹ ء بنگیج بیت ء اے پیسری کارآت کہ بنی آدم ء ابید چہ وتی ازلی لوٹ ء جوڑکت۔"

شیطان ء کے وتی گپ مہتل داشت... ء پدا اناگاہ آئی ء یک ہنچیں کہکا ءے جت کہ کور ء ہمگ دگ ء پسووات۔ پدا یکبر ء آئی ء وتی پہنات دست جت ء نارآت۔ گوشے کہکاه ء آئی ء پٹے گدینت۔ پدا اسمعان پادری ء نیمگ ء روک روک چارگ ء رند، وتی گپ ءے بر جاہ داشت۔

"پال جنگ ء پیشگوئی ہما زمانگ ء بنگیج بیت... بلئے چتور؟ اشی ء من انی ترا سرپد کناں۔ دنیا ء ہما بنگیجی ٹک ء تہا یک مردے آست ات، لاویض... من نہ زاناں آئی ء اے دگہ ڈولیں نام پرچہ پہ وت پسند بیتگ۔ چوناہیگ ء آسکیں ہوشمند، بلئے سکیں دروگ بند ء لیگاریں مردے ات۔ کشت ء کشار، بان بندی، شو انگ، شکار ء ہر ہما کار ء کہ باہڑانی زور ء جسمانی حرکت پکارآت، آئی ء بد اتک... ء آزمانگ ء ابید دست ء پادانی سُرینگ ء لا پ ء شوہاز گران ناں بلکیں نہ بوتگیں گپے ات۔ ہے واستہ آئی ء وتی گیشتریں شپ پہ شد ء بے وابی گوازینت انت، یک روچے، گرماگ ء شپے ات۔ ہما ٹک ء لہتے مردم وتی سردار ء ماڑی ء دیم ء نشتگ ات انت ء وتی وتی زند ء سرگوست ء کسہ آل آرگ ء ات انت ء ہے ودار ء ات انت کہ واب بئیت... اناگاہ چہ دیوان ء نشتگیں مردماں یکے پدا اتک ء ماہ ء نیمگ ء وتی دست ء شہار دات ء ٹرسناکیں کوکارے کت ء گوشت ءے" کہ ماہ ء نیمگ ء دلگوش کن ات۔ آئی ء دیم چچک تہار انت ء رُژن چچک بیگواہ انت۔ ہنچو گمان بیت گوشے آزمان ء دیم ء

یک سیاہیں سنگے لونجان انت۔ " مردماں چم چست کت انت ماہء نیمگ ء چارات
 - آہاں دیست کہ ماہ وش وشے گار بیان انت ء آئی ء رُژن ء تہاری مانشانان انت ء
 ہے تہاری ء ہمراہی ء ناں ایوک ء زمین ء رنگ بدل بیان انت بلکیں دراہیں کوہ ء
 بُرزگاں ہم گوشے یک سیاہیں چادرے مانپوشان انت۔ چہ تُرس ء دُرستاں دپ یک
 کت ء گریوگ ء پریات ء لگ ات انت۔ گوشے دل تزک ات انت۔ لاویض کہ
 ہے دیوان ء نندوک ات... ء آئی ء چُشیش ماہ۔ گر ء روچگر ء ندرگ پیسرا ہم باز
 دیستگ ات۔ ہے دمان ء پادانک ء دیوان ء میان ء اوشات ء وتی دست ء چست
 کت انت ء گوں بُرزیں گالوارے گوشگ ء لگ ات کہ چہ آئی ء گپاں عقلمندی ء
 ہمراہی ء مکاری ء دروشم گیشتر ات۔ آگوشگ ء ات:

" مردماں زوت سجدہ ء بہ کپ ات۔ سجدہ ء بہ کپ ات ء ماہ ء کُمک ء واستا
 دعابہ لوٹ ات۔ وتی پیشانیگاں زمین ء بہ جن ات کہ بدی ء تہاریں پیر، ماہ ء رُژن ء
 گوں جنگ ء انت۔ اگاں بدی ء تہاریں پیر گیش بیت ء ماہ ء رُژن پہک بیگواہ بیت
 گُڑاچہ مایکے ہم سر نیت۔... ء اگاں تہاری زیر بیت گُڑا ماچہ مرگ ء رگس۔
 مردماں، سجدہ ء بہ کپ ات ء دعابہ لوٹ ات۔ وتی پیشانیگاں زمین ء بہ جن ات... ء
 وتی چٹاں نزبہ کن ات ء سجدہ ء چہ سر ء چست مہ کن ات۔ پے واستہ کہ کہ اگاں چہ
 شمایکے ء تہاری ء پیر گوں ماہ ء رُژن ء جنگ ء دیست گُڑا وتی چٹانی رُژن ء زبہر بیت ء
 وتی پشت پکتگیں سر جمیں زند ء کور ء گنوک بیت۔ مردماں! سجدہ بہ کن ات ء وتی دعا
 ہانی زور ء رُژن ء کُمک بہ کن ات۔ "

لاویض ہے وڑیں گپ جنگ ء ات ء چہ وتی زانت ء عقل ء نوکیں، نوکیں لبز

شوہاز کنگ ء آت کہ چد ء پیسر کس ء نہ اش کنگ ات انت۔ پد انیم ادر گوست ء ماہ
وتی پیسر یگیں وڑ ء بیت۔ نی لاویض ء گالوار پہ ساری ء بڑ تر بیت ء آئی ء پہ گل ء
شات درآینت۔

"مردماں! وتی سراں چه سجده ء چست کن ات ء بچارات۔ رُژن چه بدی
ء پیسر ء گیش بیت ء ہئی ماں استالانی سنیل ء دلگوش انت... یلئے بز ان ات کہ اے
شمے دعاء سجدهانی برکت انت... بہ چارات نی آگیشتر روژناہ ء ڈولدار انت۔"

مردماں چه سجده ء سر چست کت ء ماہ نیمگ ء چارات۔ ماہ روژنائیں بر انزاں
آہانی ترس ء بے تاہیری گوں گل ء وٹھی ء بدل کت۔ آچہ گل ء وٹھی ء سوب ء نانج ء لگ
ات انت۔ کور ء دراہیں کئڈ ء دگ چه آہانی گل ء کوکار ء سلواتاں جلگ ء ات۔

ہے شپ ء ٹک ء سردار ء لاویض وتی گور ء لوٹا نینت ء گوشت "مرچی تو
ہماکار کنگ کہ چه تو پیسر، چه ماکس ء کت نہ کنگ۔ تو زندمان ء ہما اسراں سر پدے
ء زان ءے کہ چه تو ابید، چه ماکس اش نہ زانت... شات بات ءے۔ مرچیگ ء رند، ء
چه من پد، اے ٹک ء سردار تو ءے... اگاں من چه مردماں وتی زور ء بہادری ء سوب
ء لائق تر ء سرداراں گڑا تو ت زانت ء ہوش ء سوب ء چه ماڈرستاں لائق تر ء
بودناک تر ءے۔ ایوک ء اے ناں بلکیں تو مئے ء مئے پیر 'دیوتاہانی' میان ء یک
قاصدے ءے... آیا، تو منا چه آہانی رضاء وٹھی ء سر پد کت کن ءے؟ آہانی کرد ء
اسراں پد رکت کن ءے؟ مناسر ء سوج کت کن ءے کہ من پہ آہانی مہر ء رضاء
چے بہ کناں؟ پیر 'دیوتا' ہرچی کہ مناداب ء گوشیت من تر احوال دیاں۔ ہر راز ء
اسراں کہ من سر پدباں من گوں تو اش گوشاں"

" ہو، من شمعے پیرانی میانء قاصدے یاں۔ "

کے خیال کنگ ء پد، لاویض ء گوشت۔ سردار گل بیت ء آئی ء لاویض ء
دو شتریں روکیں اسپ، ہیت تاب، پتاد گراند ء پتاد پس پہ دادات ء گوشت "ٹک"
ء مردم پہ تو یک ہنچیں ماڑی ءے بند انت ء دینت ہنچیں ماڑی ءے کہ منیک انت ...
ء ہمک موسم ء گڈ سر ء وتی باگانی نیگ ء ڈگارانی ثمرہ آں تئی لوگ ء سر کن انت۔
ہے ڈؤل ء تو ہم سردارانی وڑ ء یک وش ء آسودگیں زندے گوازیں ءے۔ "

لاویض پہ روگ ء پاد اتک کہ سردار ء چو گوشت ء اوشترینت۔ " بلتے ہے
پیر کتے انت کہ تو ءے بدی ء پیر گوشتے؟ آیا، اے ہما تہاری ء پیر انت کہ آئی ء ماہ ء
رژن ء گوں مرگ ء ہمت کت؟ ما آئی ء بابت ء ہچ نہ اشٹنگ ء ہچ نہ زانیں ء ننگ ما آئی
ء ہستی ء بابت ء سر پدیں۔ "

لاویض ء کے سر کچنگ ء پد، فکر مندی وتی گپ بنگیج کت۔ " وہدگیں
زمانگ ء، انسان ء پیداگ بیگ ء ساری ... دراہیں پیر کلکشان ء چہ برز، یک دیر ء گستاہیں
جاگے پہ ایمن ء آسراتی نشتگ ات انت۔ مہادیو کہ ڈرستانی پت ات زانت ء زانگ ء چہ
ڈرستان دیم ء تر ات۔ آئی ء پہ وتی چند ء باز حد اوندی اسرار چیر داتگ ات کہ ناموس آڑلی
ء پردگ ء چیر ات انت۔ ہنچو کہ دواز دہمی زمانگ ء، ہیتی عہد ء بطار ء کہ آئی ء مہادیو ء
سراسک زہر اتک۔ آشوب آؤرت ء آئی ء دیم ء مکت بیت ء گوشت ءے۔ " تو چہ
ماناموس زند ء زمانگ ء اسرار چیر داتگ انت ء مہلوک ء سراپہ زور ء تاگت سرداری
کنگ ءے ... آیا، ماتئی چک ء پشپد نہ ایں؟ ء آیا، تئی زور ء تاگت ء مئے دست ء کمک
ہوار نہ انت؟ من سر جمیں راز ء اسرار اں چہ وتی سرداری ء زور ء داں محشر ء پہ وت

پر دگ پوش کناں پرچے کہ من وت بُنگج ءوت آسراں۔"

مہادیو چہ زہر ء دژ ہگ ء آت۔ ببطار ء درآینت "اگاں تو وتی سرداری ء زور ء سراچوش پہر بندگ ء ءے گڑا من ء منی چک ء نماسگ تی حلاپ ء آشوب کاریں۔" مہادیو یکبر ء پاد آتک ء اوشتات۔ آئی ء گوں دستے ء زہم کش ات ء دومی دست ء اسپر چست کت، پدا گوں کو کار گوشت ءے "شریں، اگاں اے گپ انت گڑا گوش دار اویاگی نیں شیطان! من ترا ہا ویرا نکلیں دنیا ء گڑایاں کہ اود ء چہ تہاری ء بد بحتی ء آبد، دگہ بچ مہ گو اہیت... برو ء داں روچ پُر ء استال ماں آزمان ء شنگ ء شائگیں تر پینز کاں بدل مہ بنت ہمود ء وتی دراں ڈیہی ء روچاں پہ عزابی ء وار ء بیگو اہی گوازین۔ جما سہت ء ببطار چہ پیرانی ملک ء درکنگ ء ہما بر ء گیا بان ء گڑا ایگ بیت۔ ہمود ء کہ پلیت ء شیطانیں روح جاہ مند اتنت۔ ہماروچ ء ببطار ء سوگند وارت کہ مہادیو ء مدامی چیریں اسراں پاشک کنت ء وتی پت ء براتانی حلاپ ء جنگ کنت ء ہر ہما مردم ء گمراہ کنت کہ آئی ء پت ء دوست انت ء براتانی ہمراہ انت۔"

سردار ء دیم زرد ترینگ ات آئی ء گوں مچ تگیں مور کے گوشت "

بز اں بدی ء پیر ء نام ببطار انت ؟"

" آئی ء نام ہما و ہدی ببطار ات کہ آپیرانی ملک ء آت۔ "لاویض ء درآینت۔" بلئے و ہدے آچہ پیرانی ملک ء درکنگ بیت ء بر ء گیا باناں گڑا ایگ بیت گڑا آئی ء و تا بازیں نامے پرکت چوش کہ معلز بول، ابلیس، لیلال، زمیال، اہر من، مارہ، ابدون ء شیطان، بلئے آگیشتر شیطان ء نام ء زانگ بیت۔"

سردار ء لُنٹ دژ ہگ ء ات انت ء دم پہ سہت شیطان ء نام ء گرگ ء آت۔

آئی ۽ گالوار چو گوات ۽ بال دا تگیں حُشکئیں تاکانی وڑ کپر، کپر کنان ات۔ آئی ۽ جُست کت "بلئے شیطان وُحداءِ حلاپ ۽ دژ من انت گُڑا آئی ۽ پھ انسان ۽ پر چه حسد مان ۽ آئی ۽ پھ انسان ۽ چیزا هر کُئیت؟"

" شیطان پھے و استا انسان ۽ تباہی ۽ بربادی ۽ رند ۽ کپتنگ کہ انسان ہمائی ۽ برات ۽ گوہارانی چُک ۽ اولاد انت "لاویض ۽ پستودات۔

" شتر، گُڑا بزاں شیطان، انسان ۽ دوئیں نیم ۽ ناکوانت "سردار ۽ گالوار ۽ حیرانی ہوار ات۔

"جی ہو" لاویض ۽ کے پکر جنگ ۽ پد، گوشت " بلئے آ انسان ۽ مستریں بدواہ ۽ بیگواہی ۽ پُشت ۽ انت ۽ لوٹیت کہ آئی ۽ روچاں بد ۽ بہتی ۽ شپاں تُر سناکیں و اباں گوں دچار بہ کنت... ایک زور ۽ تاگتے کہ گوات ۽ دزو شم ۽ انسان ۽ لوگ ۽ جاگہاں گو جیت ۽ دور دنت۔ ڈکال ۽ نام ۽ آہانی ڈگار اں ویران کنت۔ وباء ۽ شگل ۽ آہانی دلوتاں کُشیت... ایک زور اور، بلئے بے ایمان ۽ غداریں پیرے کہ چه انسان ۽ ہمگ مشکل ۽ جنجال ۽ گل ۽ وِشیں کہت ۽ درنج بیت۔ پمیشکہ پما آلی انت کہ آئی ۽ ہمگ کار ۽ کرد ۽ پُشت ۽ چیریں مقصد ۽ بہ زانیں... ۽ آئی ۽ اگلمندی ۽ مکاری ۽ اسرار ۽ سرپد بہ ہیں۔ داں آئی ۽ ہروڑیں مکر ۽ ہنراں بہ رگیں۔"

" اے عجیبیں تاگت ۽ چیریں اسرار ۽ من مرچی سرپد بیتاں "سردار ۽ وتی لٹ مان زمین ۽ جک دیان ۽ پھ ہلوت گوشت کہ "سیاہ گواتانی دزو شم ۽ مئے لوگ ۽ جاگہاں دور دنت ۽ وباء نیون ۽ مئے مال ۽ دلوتاں کُشیت۔ لاویض من جزماں کہ ہر راز ۽ اسرارے تو منا مرچی گوشت گوں باند بازار ۽ دراہیں مردم سہیگ بنت ۽ آ

دُرست تر انیک دعا کن انت ء تئی مٹت وار بنت کہ تو آہانی دژ من ء اسرار پاشک
کت ء آسر پدکت انت کہ چتور آئی ء مکر ء ہیلہاں رنگ لوٹیت۔"

لاویض ء چہ سردار ء اجازت گیت ء اگل ء زانت ء سراپہر بندان ء چہ گل
ء شات وتی لوگ ء شت بلتے ٹک ء سردار ء اید کہ دراہیں مردم سر جمیں شپ ء چہ
پگر ء ٹرس ء سوب ء واب نہ کپت انت۔

ٹپیکس شیطان کے خاموش بیت... ء سمعان پادری ء وتی چم آئی ء سک
داتگ ات انت۔ آئی ء روک، روک ء چارگ ء ات۔ چہ آئی ء چٹاں حیرانی ء لٹانی
سر اموت ء بچکند پد رات۔

"غیب ء پٹ ء لوٹ ہمے رنگ ء ماں دنیا ء بنگج بیت "شیطان ء پدا وتی گپ
بر جاہ داشت "ہمے وڑ ء من آئی ء بنگج ء سوب بیتاں... لاویض اولی مردم ات کہ
آئی ء منی دژ منی وتی کسب ء کار جوڑکت۔ لاویض ء مرگ ء پد، آئی ء چک ء اے کار
وتی دست ء گیت پدار دوم زور وکیں منزلاں گوزان ء یک نازرک ء نیکیں کارے
جوڑ بیت۔ اے کار بس ہما مردماں کت کہ آہانی اگل مزن، روح شریف، دل پاک ء
حیال پراہ ء شاہگان ات چوش کہ ماں بابل ء مردماں ہما جادو گر روچے ہپت رند ء
سجدہ کت کہ وتی دم ء منترانی سوب ء زور ء مدام گوں من جیڑہ ء جنگ ء ات۔ ماں
نینوا ء ہما مردم، انسان ء پیرانی میان ء یک عالمے لیگک بیت کہ آئی ء منی اسرار ء
رازانی زانگ ء گپ جنگ ات۔ ماں شپ ء ہما اش ماہ ء روج ء چک گوشنگ ات کہ
گوں جنگ ء ات۔ ماں بابلس، افس ء انطاکیہ ء پہ آئی ء رضا ء وٹھی ء ہاتر ء وتی چک
اش قربان کت انت کہ گوں ضد ء کینگ اش داشتگ ات۔ یور شلم ء رومہ ء وتی جان

۽ جنڊراش آئی ۽ چانچ ۽ داتگ آت۔ همائی ۽ کہ چه من گست، ۽ گستاہی ۽ مینگ ۽ وڑ،
 وڑیں کمال ۽ پیش داشتگ آت۔ ہے وڑ ۽ ہمگ میتگ ۽ بازار کہ ہما سر زمین ۽ سر ۽
 آبادات انت۔ منی نام مذہب، زانت، ہنر ۽ فلسفہ ۽ چاگردانی، سنجل آت... ہے ڈول
 ۽ مسیت ۽ چرچ منی سوب ۽ جوڑ بیت انت۔ مدرسہ ۽ وانگجاہ منی سوب ۽ جوڑ بیت
 انت۔ اے بان ۽ بادگیرانی مزنی ۽ بڑزی چه منی مزنی ۽ درجگ ۽ سوب ۽ بیت من
 یک تاگتیاں کہ ماں انسان ۽ جزم ۽ ارادگ پیداگ کنت۔ من یک حیا لے آل کہ
 پگراں زانت ۽ زانگ دنت۔ من یک دستے یاں کہ انسان ۽ حرکت دنت۔ من ازلی
 ۽ ابدی شیطاناں۔ ہو! ہما شیطان کہ گوں انسان ۽ پمے ہاتر ۽ جنگ ۽ انت کہ زندگ بہ
 بیت۔ اگاں آگوں من جنگ ۽ منی دیم دارگ ۽ بے حاجت بہ بیت گڑ آئی ۽ پگر ۽
 زانت چه بے کاری ۽ سوب ۽ زنگ چنت۔ سستی آئی ۽ روح ۽ وروک ۽ وڑاوارت ۽
 حُشک ۽ نندگ ۽ آرام آئی ۽ ژند ۽ بے تہمبل کنت۔ من ازلی ۽ ابدی شیطاناں، ہما
 حاموشیں سیاہ گوات کہ مردینانی پگر ۽ زالبولانی دلبد ۽ توپان کاریت ۽ آہانی اگل ۽
 دلاں بُت خانہ ۽ زیارتانی نیمگ ۽ کشتان ۽ بارت دانکہ آچہ من بہ ترس انت ۽ منی
 بادشاہی ۽ بہ من آنت یا گڑا ہوس ۽ بدکاری ۽ نیمگ ۽، داں آ منی گوست (ماضی) ۽
 دیم ۽ سر ۽ جہل ۽ مناگل ۽ شات بہ کن آنت۔ چوش کہ ہما پادری شپ ۽ تہاری ۽ دعا
 لوٹیت۔ ہے واستہ کہ مناچہ وت دیر ۽ گستا بہ کنت۔ چوناہیگ ۽ اے ہما درور انت کہ
 مناوتی گور ۽ آرگ ۽ منت ۽ کنت۔ من ازلی ۽ ابدی شیطاناں کہ مسیت ۽ مندر چه
 منی بیم ۽ ترس ۽ سوب ۽ جوڑ بیتگ آنت۔ شراب خانہ ۽ چکلہ ۽ لذت ۽ وٹی ۽ بنیاد منی
 نام ۽ سر ۽ ایر انت۔ ہے واستہ اگاں من مُرتاں ۽ منی نام گار بیت گڑاچہ دنیا ۽ لذت

۽ تَرَس ہم بیگواہ بیت۔ آیا، تو زان ۽ وہدے لذت ۽ تَرَس بیگواہ بہ بیت گڑاچے
 بیت؟ گڑاچوش بیت کہ انسان ۽ دل ۽ دراہیں اُمیت ۽ تمہا درکاہنت ۽ زندمان
 ویران، بے تام ۽ بے مقصد بیت۔ چوش کہ یک پر شتگیں تمبورگے کہ آئی ۽ یک
 ٹالے ہم سلامت مہ بیت۔ من آزی ۽ آبدی شیطاناں! دروگ، پلینڈی، بہتام، دعاء
 رد دیگ منی کار انت بلئے اگاں اے چیز ماں دنیا ۽ مہ بنت گڑا انسان ہما ستنگیں باگ
 ۽ درور بیت کہ آبد، کُنٹگ ۽ دگہ ہچ چیز مہ رُدیت۔ من آزی ۽ آبدی شیطاناں!
 گناہانی بُزہ، ۽ اگاں گناہ چہ دنیا ۽ بیگواہ بیت گڑا آئی ۽ دیم داروک ہم بیگواہ بنت ۽ گوں
 ہمے پچگیگ ۽ تو ہم، تی چک، تی مٹوک ۽ باور کنوک ہم پشت نہ کپ انت... ہو! من
 گناہانی بُزہ آں، بلئے آیا، تولوٹ ۽ کہ منی بیگواہی ۽ ہماہی ۽ گناہ ہم بیگواہ بہ بنت؟
 آیا، تو چوش لوٹ ۽ کہ منی دل ۽ دریکانی ہماہی ۽ انسان ۽ حرکت ہم بہ اوشنتیت؟
 آیا، تولوٹ ۽ کہ سوب ۽ ہماہی ۽ سوب جوڑ کنوک ہم بیگواہ بہ بیت؟ آیا، تولوٹ
 ۽ کہ من دنیا ۽ تر ۽ تاب ۽ سنیل ۽ بنیادی سوباباں، ماں اے ویرانگیں جنگل ۽ بہ
 مراں؟ پتسو بدئے! او، مغروریں لاهوتی جیڑہانی بے دروریں عالم، آیا تولوٹ ۽ کہ
 مئے ہما مٹگیں سیادی بہ سدیت ہما کہ منی ۽ تی نیا مچی ۽ انت؟ "

شیطان ۽ وتی دست بُر ۽ بُرت انت ۽ جان کش ات۔ آئی ۽ گردن دیم ۽
 نیمگ ۽ جہل بیت۔ پدا آئی ۽ داں دیر ۽ نار ات۔ آئی ۽ سبز چکس رنگ ہنچو گمان
 بیت چوش کہ نیل ۽ کش ۽ مصری مجسمہ کہ چہ زمانگ ۽ تباہ کاریاں رکت اتگ... پدا
 آئی ۽ سمعان پادری روک روک بلئے تزند چارات ۽ گوشت "گپ ۽ تران ۽ منادم
 براہنت چونامنی ٹپانی تب چوش نہ ات کہ من گوں تو انچو گپ بہ جناں۔ چنوریں

حیرانی گپے کہ من گوں تو ہمارا سستی ۽ پردگ لیٹینت کہ ہمائی ۽ تووت چہ من شرتز ۽ گہترزان ۽ ۽ سر پدے... ۽ ہماگپ من گوشت آنت کہ منی لوٹانی دیم ۽ تئی لوٹاں چہ گیشتر نزیک آنت... نی ہر چیکہ تئی دل بلوٹیت، بہ کن۔ منا چست کن ۽ ۽ وتی لوگ ۽ برے ۽ منی ٹپاں درمان کن ۽ یا منا ہے جاہ ۽ اے جنگل ۽ چگل دیسے داں من لگتو کی بہ جنان ۽ وتی ساہ ۽ بہ دیاں۔"

شیطان گپ ۽ آت ۽ سمعان پادری سرداں پاد لرزگ ۽ آت ۽ ہیدے ۽ سر کتگ آت... آجگہ ۽ پگر مندیں گالوارے ۽ آئی ۽ در آینت "مرچی من یک ہنچیں راز ۽ اسرارے ۽ سر پد بیتاں کہ ائیگ، ۽ دمانے پیسر من ہچ نہ زانتگ آت۔ منی پہوالی ۽ پہل کن! نی من شری ۽ سر پد بیتاں۔ تو ماں دنیا ۽ پہ چکاس ۽ دیم دیگ بیتگ ۽ چکاس یک چکاسنگے کہ ہمیشی ۽ سوب ۽ حد انسان ۽ قد ۽ بستار ۽ بجاہ کاریت بلکیں یک شاہیے کہ چہ آئی ۽ حد اروح ۽ توریت۔ آئی ۽ سبک ۽ گرانی ۽ اندازگ ۽ جنت... نی من شری ۽ زانت ۽ سر پد بیتاں کہ اگاں تو مرت ۽ گڑاے چکاس ۽ آئی ۽ بیجیگ ۽ اے راستی ۽ قوت بیگواہ بیت کہ انسان ۽ پاکدا منی ۽ درس ۽ دنت بلکیں ہما سوب ہم بیگواہ بیت کہ انسان ۽ نماز، روچک ۽ عبات ۽ نیمگ ۽ بارت... تر از ندگ بیگ لوٹیت۔ اے واستہ کہ اگاں تو مرت ۽ ۽ مردم سہیگ بیت آنت گڑا آچہ دوزہ ۽ عزاب ۽ بے ترس بنت ۽ عبات ۽ یلہ دینت ۽ گناہ ۽ شر داں کپ آنت... تر از ندگ بیگ لوٹیت۔ پمے ہاتر ۽ کہ تئی زندگ بیگ بنی نوح ۽ چہ گناہ ۽ رتینیت... پشت کپتاں من! من پہ انسان ۽ مہر ۽ دوستی ۽ ہاتر ۽ ہما گت ۽ کینگ ۽ قربان کناں کہ منا گوں تو آست آنت۔"

شیطان ءیک ہنچیں کہکائے جت کہ چہ آئی ءتوار ءگوشے کوہ سُر ات
 انت.... ءپدا گوشت ءے "منی پاکیس پادری! تو چنچو لائق ءہوش مندے ءے۔
 لاهوتی جیرٹہانی بابت ءتئی پٹ ءلوٹ چنچو جہل ءشاہگان انت۔ تو چہ وتی زانت ء
 اگل ءقوت ءمنی ہستی ءوجود پد رکت کہ من چد ءپیسر، نہ زانتگ ات... نی کہ چہ ما
 ہر یکے ءہمے فطرت ءلاہوتی ءسوب ءراستی زانت ءسر پد بیتیں کہ مے ازل ءروچ
 ءمانزمان انت ءنوکیس زند ءہم، ماراچہ آد ءروگ لوٹیت۔"

" بیامنی بزات! منی گور ءبیاء منا چست کن ءوتی لوگ ءبہ بر، منی ٹپاں
 درمان کن۔ آہ، نی شپ ءہم وتی سیاہی ایر داتگ... ءمنی جسم ءنیم ءچہ گیش خون
 رتگ ءاے کور ءسنگانی سر ءتالان انت۔"

سمعان پادری ءوتی آستیک دال مک ءلائک انت ءپشک ءدامن پینک ء
 بست... پدا آشیطان ءگور ءشت ءآے وتی بڈ ءکت ءدگ ءکشکے گپت۔ ہما بے
 ترک ءتواریں کورانی تہا جہلا دات کہ آہانی سر ءشپ ءوتی سیاہی مان شاننگ ات... سمعان
 پادری ءیک بر، ہنگیں جسمے بڈ ءات ءوتی یتگ ءبازار ءنیمگ ءروگ ءات کہ آئی ءٹپاں
 خون رچگ ءات ءپادری ءریش ءسیاہیں گد چہ خون ءمیتنگ ات انت.....!!!

ملعون

نجیب محفوظ

اے عصرؑ نمازؑ رندؑ درسؑ گرگؑ و ہداتؑ... ءمرچی ہم چو دمؑ امؑ وڑؑ
 بس یک وانو کے درسؑ گرگؑ مسیتؑ ءاتلگؑ اتؑ۔ داں چل سال میں شیخ عبدالرُبہؑ
 اے مسیتؑ ءپیش امامیؑ اگدہ رستگؑ اتؑ۔ آئیؑ ءگورؑ بس یکیں نا کو حسنین درسؑ
 گرگؑ ءاتکؑ۔ نا کو حسنینؑ مسیتؑ ءنزیکؑ ءشکر کانڈیل بہاکتؑ۔ شیخؑ عزتؑ ہاترا
 مسیتؑ ءحاکروپؑ ءبانگو (موزن) ہم آتکؑ ءنا کو حسنینؑ ءکشؑ ءنشت انت گوں...
 ہے وڑؑ چہ شیخؑ درسؑ گروک بس ہے سنیں مردم ات انت۔

اول سرا شیخ عبدالرُبہؑ ءوتی گورؑ درسؑ گروکانی اے وڑیں کمی سک تورات
 بلنے چیزے و ہدؑ پدؑؑ آئیؑ ءہیل کتؑ ءاے کمی نہ مارتؑ۔ دراصل و ہدے آکہبگانی
 بازارؑ دلؑ اے مسیتؑ ءپیش امام کنگ بیت تہ آئیؑ ءہما و ہدؑ زانت کہ اے مسیتؑ
 نمازیؑ درسؑ گروک نہ بیگؑ ءحسابؑ بنتؑ۔ ہمیشکہ آئیؑ ءاے سلین بازارؑ مسیت

۽ پيش امام نه بيگ ۽ مزنيس جُهدے کت بلئے سو بين نه بيت ۽ گُڏ سر الاچار بيت ۽ ڀه ناکا ميس دله مسيت ۽ پيش امام بيت۔۔۔ ۽ اے درگت ۽ آئی ۽ دوستاني تشن ۽ بد واهاني شِگان هم سگ ات انت۔ چوشين جاہ ۽ کئے ڀه وانگ ۽ کئيت؟ مسيت دود مکاني يک هنجيس ميانے ۽ ات که يک دکے ۽ ناچ ۽ صحبت ۽ جسم ۽ بدن ۽ بهاء ۽ نهاده ۽ کار ۽ بار ات۔۔۔ ۽ دومي دمک ۽ شپک، شرابي، دلار ۽ بدن زيرو کيس مردم ات انت۔ هنجيو گمان بيت که اے بازار ۽ شريف ۽ خانواده بس يکيس ناکو حسنين ات۔ داں گپڑے وهد ۽ شيخ ۽ هے وڙ ۽ پهريز کت۔ (يا آئی ۽ وتا هے وڙ ۽ پيشداشت) که وهدے آ چرے دمک ۽ گوست آئی ۽ وتي گين داشت داں اے دمک ۽ گناه گارس گوات آئی ۽ باطن ۽ گناه گار مه کنت۔ اول و آئی ۽ چم کدي بُرزي طبقاں چست نه بيت انت بلئے اگاں ڀه ردي اناگاه آئی ۽ چم بُرزي طبق ۽ کپت انت ته آئی ۽ سر جميس اندام لرزگ ۽ لگ ات۔ آئی ۽ هنجيو سمايت گوشے آئی ۽ روح ۽ پاکی پليت بيت۔۔۔ بلئے پدا وهد ۽ گوزگ ۽ همراهی ۽ آئی ۽ تب ۽ هيل بدل بيان بيت انت۔۔۔ ني آئی ۽ اے سل کار ياني نيمگ ۽ هچ دلگوش نه کت ۽ وتي حيال بس هاشري ۽ نيکياني نيمگ ۽ گور کت که آئی ۽ دل اش شکون ۽ تاهير دات۔ هنجيس سکون ۽ تاهير که چه بازار ۽ يکيس خانواده ناکو حسنين ۽ وانينگ ۽ آئی ۽ رس ات۔

شيخ ۽ شاگرد بس يکيس ناکو حسنين ات پميشکه آئی ۽ سک دوست بيت۔ ڀه آئی ۽ دل ۽ وش کنگ ۽ آئی ۽ مُدام گوشت۔۔ "ناکو حسنين! اگاں تو مُدام هے وڙ ۽ ڀه حب ۽ واهگ مني گور ۽ وانگ ۽ بيائے۔ گُڏايک روچه تويک بلاهين عالم دين ئے جوڙ

بے۔ پدائی گورء مردم دینی جیڑہانی گیسق ء گیوار ء جُست ء پُرس ء کاینٔ ء تئی
گپاں پہ دروردینت۔"

"انان، شیخ صاحب! من کجاء عالم کجا... بلئے مناچہ تو باز دربرگی انت۔" ناکو
حسنین ء سر جہل کت ء پہ احترام گوشت۔

مرچیکیں درس ء سر حال "مُناقت" ات۔ شیخ عبدالرُبہ ء قرآن ء حدیث
ء دروردیان ء گوشت.. "ہما مردم کہ آئی ء دل ء دگہ... ء دپ ء دگہ بہ بنت دنیاء
آخرت ء آتڑندیں عزاب ء لائق ء مُستحق انت۔ حداء آئی ء فرشتہ آئی ء سر العنت
دیم دینت۔ مردم ء دل مُدام پاک ء ساپ بہ بیت ء آہج کار ء مخالف یا حمایت ء ضمیر
ء گوشگ ء پدا بہ کنت۔ چُشیں و ہدء مردم وتی چند ء نپ ء تاوان ء دیم ء میاریت۔"
گڈسرا شیخ ء 'ردی' ء پہ ردی ء منگ... ء گناہ ء رند، پشومان بیگ، بخشش ء
سُوب قرار دات... ء روج درائی ء روج برکت ء و ہدء پہریزہ زور دات۔

ناکو حسنین ء مُدام درس پہ دلگوش گوش داشت۔ آئی ء کز اچہ شیخ ء جُستے،
جُستے کت۔ آہم انا گاہ ہا آیاتانی بابت ء کہ وانگ ء میان ء کجا گین دارگ لوٹیت ء کجا
اوشنگ لوٹیت۔... ء کجا یکیں گین ء وانگ لوٹیت۔ و ہدے درس ہلاس بیت تہ ناکو
حسنین ء آئی ء دست چُک ات انت ء اجازت کت ء شیخ تبری ء وانگ ء لگ ات۔...
کہ رند، مسیت ء خاکروپ ء بانگو ہم شُت انت شیخ عبدالرُبہ ء چم نزار ات بلئے آ
یگی تبری وانگ ء ات۔ و ہدے آئی ء تبری وانگ ء دمبرت۔ تہ آئی ء تبری وتی کش
کیسگ ء کت انت ء جان کُشان ء پاداتک ء شُت۔ مسیت ء راستی نیمگ ء دریگ ء
دیم ء اوشات۔ مسیت ء چرے دریگ ء اگاں قبلہ ء نیمگ ء بچار اتیں۔ تہ دَمک ء ہما

در اہیں دزاجی گندگ بیت کہ کہبگانی حُجرہ ء کوٹی ات انت۔ اے یک دزاج ء تنکیں
 دَکے ات کہ کش ماں کش قہوہ خانہ، حٹام ء پل بہا کنوکانی دکان ات انت۔ دکان
 جہلی تبگ ء ات انت ء بُرزی ترگاں کہبگانی مزن ء کسانیں ء سمہینتگیں کوٹی ات
 انت کہ آہانی پیش گاہ، بالکونی ء دریگ، یکے دو میگ ء ہور ء تہورات انت۔

اے وہد بازار ء زریگ ء سمہینگ ء وہد ات پرچے کہ کے رند، مسکیں
 بریگاہ بُنگیج بیگی ات۔ ہمیشکہ کوٹینی دریگ ء دروازگ پچ بیان ات انت۔ پل بہا کنوک
 وتی پلاں پہ رد ء بند کماگ ء ات انت۔ دَمکاں آپ چنڈگ ء درزگ بیگ ء ات۔
 قہوہ خانہانی کُرشی ء ٹیبل پہ گیگ ء گوم ایر بیان ات انت۔ چہ دریگاں کہبگ
 برے اے دیم ء برے آدمی پہ ناز ء دابے گوزگ ء ات انت۔ آہاں ٹوال کوپگ ء
 ات انت ء گوں گل اتگیں دیمے چہ دریگاں جم ڈن ء شانک دات انت۔ یہ ہے
 زانگ ء ہاترا کہ مازوت چہ واب ء پاد اتلگیں یاناں... ء لہتے گوں دَمک ء گوزو کیں بچکا
 س بے ننکیں لونسک ء پونزگ ء ات کہ دگہ بازیں راہوز ء مردم آہاں گندگ ء ات
 ۔ انا گاہ یک کسانیں کہبگے ء گریوگ ء توار اتک کہ نائیکہ ء آگوں بُرزیں گالوارے ء
 گر ء نہرہاں مان بستگ ات کہ وتی پرے آڈالیں یار ء انچو مگرے آئی ء یار آئی ء
 یک بدو ہے ء تیرانی آماج کنگ ات ء کُشتگ ات۔ نائیکہ آئی ء ہے سرپد کنگ ء جُہد
 ء ات کہ تئی اے ڈولیں مُفتیں گریوگ ء بے تہی منی دند ء تاوان دنت۔ آئی ء
 دگہ کہبگے ء کندگ ء توار گوشاں کپت۔ آئی ء عاشق ہم آئی ء بگل ء کُشگ پیتگ
 ات... کے گستا دگہ کہبگے وتی پونز ء پٹاں گوجان ء وتی دومی دز گوہاریں کہبگے ء گوشگ
 ء ات۔ "منا باور نہ کنت کہ یورپی 'مردے چُشیں بے ایمانی کنت؟ چوش چتور

بیت کنت کہ یورپی مرد مے سر جمیں شپ فردوس ء گور ء بہ وپسیت ء پد اسہب ء
 وتی داتگیں صدیں پونڈاں وت بہ دزیت ء بروت... اے گپ
 مناہہ باور نہ کنت۔"

دگہ دیے بے ننگیں صوتے ء بڑزیں توار پیداگ ات کہ شپ ء واستہ
 یات کنگ بیگ ء ات۔ دمک ء گڈ سر ء لہتے مردم دپ جاگ ء ات کہ کے رند، ہے
 دپ جاکی مُشت ء مکونڈی ء سر بیت۔... ء پدا کرشی ء بوتل جن ء کائی بناہ بیت۔ کے
 رند ء یک پراہ ء شاہگانیں کوٹی ءے ء یک کسان ء شر رنگیں کہگے نبادیہ ء سر کش ات
 ء پدا اتک ء بالکونی ء اوشات۔ آئی ء وتار اعجب وز مے سمہینتگ ات۔ آگوں وتی
 آسکی چٹاں جہل ء دمک ء ذرا جی ء چارگ ء ات۔ "لعنتی" شیخ عبدالرُبہ ء گوں
 مجیتگیں مُور کے ماں دل ء گوشت... "حُدانہ زاناں پرچہ اشاں ماں زمین ء سر ء چیر
 نہ کنت" چوش گوشتگ ء گوں آئی ء لوٹ ات۔ دریگ ء بند بہ کنت کہ اناگاہ نبادیہ ء
 آئی ء نیمگ ء چارات ء پدا آئی ء چاران ء پہ نازے بچکند ات۔

"لا حول ولا قوۃ" شیخ ء گوشت ء کبیر ء پُشت ء کنزات... ء پدا دریگ ء بُن ء
 نشت... جنک ء چُشیں بچکندگ ء ہمت ء سرا آعجب حیران ء آجلہ بیت۔ آئی ء دل
 تڑند، تڑند ء دزہگ ء ات۔

دومی روج ء ہے وہد ء شیخ پدا ہما دریگ ء دپ ء اوشاتگ ات۔ آئی ء ضمیر
 آئی ء ملامت کنگ ء ات... بلئے آئی ء گوں اے خیال ء وتاد لجم کت کہ "منی نیت ء
 بدی مان نیست... ء ہر کار ء دار ء مدار گوں نیت ء انت۔" پدا آئی ء گوں دز چمی
 دریگ ء اے دیم ء آدمیم ء چارات۔ الہی گپے آئی ء وتی عزت دوست ات۔

وہدے دلجم بیت کہ مناکس گندگ ء نہ انت۔ سُت در یگ ء دیم ء اوشات۔ نبادیہ
پیسیر ابالکونی ء اوشاتگ ات۔ آئی ء چم و ہدے شیخ ء کپت انت تہ آئی ء پہ نازے شیخ ء
نیمگ ء چارات۔ زیک و ہنچو بے مقصد آئی ء بچکندیگ ات۔ بلئے ہنچو گماں بیت
کہ زیکیں بچکند ء شیخ ء دل پاداں برتگ ات۔ مرچی آئی ء شیخ ء سرا بڑگ بیت۔ آئی ء
ماں دل ء گوشت۔ "آہ، بڑگیں ملا ہم دلے داریت۔" پدا آئی ء حیاں کت۔ پرچہ پہ
آئی ء دل ء وش کنگ ء نیکیں کارے مہ کنان... آئی ء یک رندے پدا شیخ ء نیمگ ء
پہ دابے چارات ء پہ نازے بچکند ات۔ شیخ گوشے یکے ء یکبر ء پشت ء تیلانک دات۔ آ
گبرگ ء جہل ء نشت ء گشاد، گشاد ء "استغفر اللہ" ء وانگ ء لگ ات۔ آئی ء تبری ء
یک سر جمیں دورے ونت ء پدا وتی دل بند ء سر آدم کت ء سار تیں گینے کش ات۔
توبہ اے مکاریں جنین... پردگ ء یوسف رندہ کپت۔"

شیخ ء گول وت جوڑ ات۔ یک ء دور ند ء پدا ہے وڈ بیت۔ شیخ ء ماں دریگ ء
سرونک کت ء نبادیہ ء آچارات ء پہ نازے بچکند ات۔ شیخ دل ء وش ات بلئے دل ء
وٹی ء ابید، آئی ء گوشت "لعنتی" پداچہ دریگ ء کنز ات۔

یک روچے جمعہ ء مہلہ نیں سہبے ات۔ سر جمیں بازار انگہ واب ات۔ نہ
زاناں پرچہ نبادیہ مرچی مہلہ پادا تلگ ات۔ آئی ء چادرے وتی سر جمیں بالاد ء
ماپوشتگ ات ء دریگ ء دپ ء اتک ء اوشات۔ اناگاہ آئی ء دیست۔ شیخ عبدالرُبہ
وت حجرہ ء دریگ ء دپ ء اوشاتگ۔ اے حجرہ مسیت ء کش ء دک ء نیمگ ء ات۔
نبادیہ ء باریں چونیں حیا لے اتک۔ آپوش گوشان ء جہل ء ایر کپان بیت۔ "شیخ منی
سر درد ء انت منی سر ء دم کن۔"

اے گپءِ اش کنگءِ گوں شیخءِ سرجمیں اندام لرزگءِ لگءِ ات۔ آئیء

بُرزءِ آزمانءِ نیمگءِ چارانءِ گوشت "یا اللہ! اے لعنتی منی پشتءِ چیا کپتنگ؟"

بلئے آئیء دل پہ ہے آیوکیں کثرءِ بے تاہیراتءِ چم دروازگءِ سکءِ ات انت...

بلئے پدا نبادیہ نیاتک۔ پرچے کہ شلدام دلا رءِ آجہلءِ آگءِ دیستگءِ ات... داں

شیخ بٹام مہ بیت۔ نبادیہءِ آئیء لوگءِ بدلءِ شت۔ حسن نامیں بے روزگاریں

ورنا ہےءِ دروازگ جت۔ وہدے شیخءِ دیست نبادیہ گار بیتءِ نیاتک تہ آئیء

سار تیں گینے کشءِ ات۔ پدا آزمانءِ نیمگءِ چارانءِ گوشت ءے "یا اللہ! تئی لک

منّت واراں تو مناچہ چرے لعنتیءِ رکینت۔"

بلئے وہدے دومی سہبءِ نبادیہ شیخءِ حجرہءِ شت۔ تہ شیخءِ وش آتک کتء

لوگءِ آتگلیں رحمتءِ واتر کنگءِ کفر نہ کت۔ آئیء گوشت من وتی لوگءِ آتگلیں

پنڈوکءِ ہجر حُشکیں دستاں واتر نہ کنناں۔ نبادیہءِ روگءِ رند، شیخءِ حیاں کت کہ

رحمت "نی مدام منی سرانازل بیت... بلئے چوش نہ بیت اے روجءِ رند، نبادیہءِ پدا

کدی ہم شیخءِ نیمگءِ چم چست نہ کت نہ چارات۔ دومی نیمگءِ شیخ عبدالرُبہ پرائیء

بے تاہیرءِ بے صبر ات... بلئے بے وس ات۔ یک سہبے فجرءِ نمازءِ رند کہ آنگہ تہاری

بر جاہ ات۔ شیخ دلءِ نہ مرینت۔ آئیء دیم نبادیہءِ کوئیء دات۔ دلءِ دماغءِ میانء

جنگ ات۔ دماغ آئیء تڑ سینگءِ ات کہ نہ کن ءے شیخ، اگاں گرگ بیت ءے رُزواہ

بے... دل آئیء سکینءِ دلجمی دیگءِ ات کہ نہ بیچ نہ بیت... دل چہ دماغءِ گیش

بیت۔ پدا نکاں سر کپان شیخ نبادیہءِ کوئیء پترت نبادیہءِ سر جاہے بگلءِ کتگ ات۔

ایوکءِ وپتگءِ وش و اب ات۔ آئیء سکین تنکیں پٹکے گورءِ ات۔ ہنچو تھک کہ آئیء

سر جمیں بالاداء بڑ ہنگی ڈنء دراہگ ء ات۔۔۔ پر دیگی چادر تخت ء دیم ء بُن ء کپتگ
 ات۔ نبادیہ واب ات شیخ شُت۔ تحت ء پادیناں نشت۔۔۔ ء لہم، لہم ء آئی ء سمارگ ء لگ
 ات ء پدا یکبر ء آئی ء سراو پت۔ نبادیہ جاہ سرات ء کوکار ء لگ ات۔ گوں نبادیہ ء کوکار
 ء شیخ ء ہم یکبر ء چہ تحت ء دور کت۔۔۔ ء پدا چہ پدا کاں دور جنان ء جہل ء ایر کپت۔ پہ
 تچ و تی حجرہ ء شُت۔ ہمے گنج بیت کہ آکس ء نہ دیست۔۔۔ بلئے آچہ تُرس ء دل ترک
 ات۔ آئی ء مستریں تُرس ہمیش ات کہ اے بابت ء نبادیہ یکے حال مہ دنت۔ پدا آئی ء
 گوں اے خیال ء دل ڈڈکت کہ "تُری حال بہ دنت۔۔۔ کہبگ ء گپ ء کئے باور کنت۔
 خانوادہیں مردمانی سرا کہبگاں مُدام اے وڑیں بہتام بستگ۔"

نبادیہ ء کوکار آئی ء نزیکیں کوٹینی دگہ بازیں کہبگاں اش کت۔ آہاں
 دریگ پچ کت انت ء اے دیم ء آدم ء چارات۔۔۔ شلدام دلار تچان ء بڑ ء نبادیہ ء
 کوٹی ء پُترت ء آئے جُست کت۔۔۔ "ترا چے بیت تو کوکار ء ات ء۔۔۔ کئے تی گور ء
 اتلگ ات؟؟"

"دڑ۔۔۔ دڑ۔۔۔ دڑے" نبادیہ ء گوشت۔ آئی ء شیخ ء نام نہ گپت۔

"تو۔۔۔ ہم۔۔۔" شلدام دلار ء پہ شک آچارات۔۔۔

"من شرزاناں اے دڑ کئے انت؟" چوش گوشان ء شلدام چہ کوٹی ء دراتک۔

یک روچے، چہ مذہبی جیڑہانی انسپکٹر جنرل ء دپتر ء فون اتک۔ آئی ء شیخ
 عبدالرُبہ و تی دپتر ء لوٹ ات۔۔۔ اصل ء دراہیں پیش امامانی یک حاصیں دیوانے
 لوٹا ہینگ پینگ ات۔ اے روچاں حالات کے دگہ وڑات انت کہ اے وڑیں دیوان

نوکیں گے نہ ات... بلئے پداہم شیخ، دل ۽ چوڈڑے وڑے جت ۽ دلترک ات کہ منی لوٹاہینگ ۽ باریں چے سوُب بیت کنت۔

انسپکٹر جنرل سکلیں تڑند ۽ ترسناکیں مردے ات۔ اے تڑند ۽ ترسناکی ۽ سوُب چہ شاہی خاندان ۽ حکومت ۽ یک مزنیں اگدہ دارے ۽ نزیکیں سیادی ات کہ ہے مزن اگدہ دار چہ وتی بے زبانی، بے ایمانی ۽ ظلم ۽ سوُب ۽ ہر جاگہ بنام ات۔ ہرچی آئی ۽ لوٹ ات، دست ۽ بیت۔ ہر وزیرے آئی ۽ بدل کنگ لوٹ ات، ہما دمان ۽ بدل کنائنت۔ آئی ۽ ہمک، ہما ادارہ تباہ ۽ بربادکت کہ مہلوک ۽ دوست ات۔ انسپکٹر جنرل ہم ہے وڑیں مردے ات۔ آئی ۽ دراہیں پیش امامانی گین گپتگ ات۔ آئی ۽ دراہیں مدرسہ ۽ مسیت تباہ کنگ ات انت۔ ہما کہ مہلوک ۽ خیال ۽ شرتین ات انت۔ دراہیں پیش امام چہ آئی ۽ ترس ۽ بیم ۽ گار ات انت۔ کسان، کسانیں گپانی سرا آئی ۽ پیش امام پشل ۽ بے عزت کت انت۔

شیخ چہ حُدا ۽ گور ۽ وتی عزت ۽ سلامتی ۽ دعا لوٹ ات ۽ سیاہ رنگیں جوڑی ۽ ملانی گد گور ۽ کت۔ وتی ملانی پاک (امامہ) سرا بست ۽ حُدا ۽ نام گپت ۽ انسپکٹر جنرل ۽ دپتر ۽ نیمگ ۽ راہ گپت۔ انسپکٹر جنرل ۽ دپتر ۽ دپ ۽ (ملانی زبان ۽) محشر ۽ گمان بیت۔ پیش امامانی لشکرے مچ ات... ۽ یکے گوں دو میگ ۽ ہے زانگ ۽ بلوت ۽ شک، سک ۽ ات کہ مرچیکیں اے دیوان لوٹاہینگ ۽ مول ۽ مراد باریں چے انت؟ اناگاہ انسپکٹر جنرل ۽ شاہگانیں دپتر ۽ مزنیں دروازگ پچ بیت ۽ آہان ۽ توک ۽ توار جنگ بیت۔ پیش امام ہنچو باز ات انت کہ آدرستاں دپتر ۽ شاہگانیں کوٹی ۽ جاگہ نہ بیت۔ انسپکٹر جنرل ۽ مغروریں دروشمے آوش اتک کت انت... ۽ پداپہ وت آہانی ستا

۽ توصیف گوں مج اِتگیں مُور کے اِش کُت اِنت۔ آئی ۽ وتی مُور ک پمیشکہ مُحِنت کہ آہاں زیادہیں چالاکی ۽ ہمت مہ بیت۔

چہ دُرستاں پیسر آئی ۽ پیش اِمامانی جیڑہ دِگوش کت اِنت۔ وِہدے پیش اِماں وتی گپ ہلاس کت اِنت تہ عجب بے تر ک ۽ تواری ۽ اِمان شانت۔ درستانی چم ۽ دِگوش اِنسپکٹر جنرل ۽ سک اِت اِنت کہ باریں چے گوش بیت۔ اِنسپکٹر جنرل ۽ بیمنائیں وڑے درست یک پہ یک چاراں کت اِنت۔ درستانی یک پہ یک چارگ ۽ پد، آئی ۽ آہانی ستاء توصیف ۽ منّت گیت... ۽ گوشت ۽۔ "ہما اُمت کہ من چہ شتا داشتگ من جزماں کہ شتا منانا اُمت نہ کن اِت۔" پدا آئی ۽ وتی پُشت ۽ نیمگ ۽ بُرز ۽ دیوال ۽ دیم ۽ جتگیں عکس ۽ نیمگ ۽ دست شہارات ۽ گوشت، "اے مرد اِشخصیت" ۽ شتا ہی خاندان ۽ بابت ۽ ہما ذمہ داری کہ مئے ۽ شمے سرا اِنت یا مئے فرض اِنت۔ اے مر چیکیں دیوان ہے درگت ۽ لوٹا ہینگ پینگ۔"

چرے گپ ۽ بازیں اِمامے ۽ مُور ک مج اِت ۽ دل ۽ وش نہ بیت اِنت بلئے آہاں ہچ نہ گوشت۔ اِنسپکٹر جنرل ۽ وتی گپ دیم ۽ بران ۽ گوشت "۽ شمے باند اِنت کہ شتا اے ناشر اں قوم ۽ دیم ۽ پاشک بہ کن اِت۔ اے پلینڈ ۽ جنگ پاد کتوکیں مردماں در گنج اِت کہ مُلک ۽ اِمن ۽ اِیمنی ۽ تباہ کنگ لوٹ اِنت۔ داں حقداریں حکومت ۽ حکومتی پہ ٹھکی بر جاہ بہ بیت۔"

پدا آئی ۽ بازیں گپے جت... ۽ گڈ سر ۽ آئی ۽ وتی دیم ۽ نشنگیں پیش اِمام تَزند ۽ تَزند چارگ ۽ پد، جُست کت اِنت۔ "چہ شتا کسے ۽ گپ ۽ جُستے اِست؟" کتر ہے بے تر ک ۽ تواری ۽ اِمان شانت۔ پدا اِنا گاہ یکے ۽ ہمت کت ۽

آئی ء توصیف کنان ء گوشت ءے " ہر گپے کہ تو آئی جت دراصل اے درست مئے
دل ء گپ ات انت انشا اللہ توجہ ما بے اُمت نہ بے۔ "

وہدے انسپکٹر جنرل ء دیوان لوٹا مینگ ء آئی ء مول ء مراد پد رکت۔ تہ شیخ
عبدالرُبہ ء سار تیں گینے کش ات ء دلجم بیت کہ دیوان ء لوٹا مینگ ء سوب مئے پیش
امامانی مزہبی کار ء کرد ء بابت ء نہ انت۔ بلکیں حکومت ء مدت ء کُکم ء ہمراہ داری ء
درگت ء انت۔ آئی ء ماں دل ء حیا ل کت کہ اے و ہد ء اگاں چہ مایک اِمامے
پادا تکیں ء پیش امامانی پکار ء گیش کنگ ء اید گہ جیرہ ء جنجالانی گپ بہ کُتیں تہ اَلْم
مرچی آئی ء گپ منگ پتگ ات ... بلئے آئی ء وت اے نیکیں کار ء ہمت کت نہ
کت۔ پد انا گاہ آہے تزانگ ء کپت۔ نی مناجعہ ء خطبہ ء میان ء ہما گپ جنگی انت کہ
منی ضمیر آہاں نہ مئیت ء منی خطبہ ء گوش داروک ہچ حساب ء چوشیں گپاں وش نہ
بنت ء بلکیں چُشیں گپانی اُپار ء ہم نہ کن انت۔ ہنچو بیت و ہدے دیوان ہلاس بیت
تہ بازیں پیش اماماں اے وڑیں گپ وتی ضمیر ء حلاپ لیک ات۔ چہ آہاں یکے شیخ
عبدالرُبہ ات بلئے اے گپ ء کنگ ء سہت ء آئی ء پہ دُزچی وتی اے دیم ء آدم ء چار
ات کہ چوش مہ بیت۔ چار وئے منی گپ ء انسپکٹر جنرل ء سر بہ کنت؟ شیخ عبدالرُبہ
وہدے وتی دمک ء پُترت تہ کہبگانی مَسْتَرِیں دَلار شَلْد ام ء شراب خانہ ء گوں لہتے
سنگتتاں دیوان کتگ ات۔ اے شراب خانہ چہ مسیت ء بس لہتے گام گستا ات۔
شَلْد ام اے سہت ء چہ زہر ء تر گلی ات ء شراب ء ہمگ گٹ آئی ء گیشتر چست کنان
ات "نبادیہ... احمق... آئی ء مہر انت " شَلْد ام ء گوں تَزْنِیں گالوارے ء گوشت۔
" آئی ء ہے آڑا لیں حسن دوست بیت، پہ آئی ء شیدا ء گنوک انت۔ "

"منی حیال ءنبادیہ حسن ءپلگ ءانت... ءبس پلگ ءانت۔ آئی ءدل ءپہ حسن ء
بچ مہر نیست۔" شلدام ءسگتے ءوتی حیال در شان کت۔

شلدام یکبر ءچست بیت۔ آئی ءوتی مُشت ٹیبیل ءسرا گوں زور ءجت کہ
ٹیبیل ءسر ءایریں پلیدانی تہا کاجہ ءدانگ ءپتگلیں چنوسٹ ات انت ءبُن ءکپت
انت۔ "اِناں" آئی ءپہ کوکار گوشت "آبے زر ءنبادیہ ءگور ءوسیت۔ اے گپ ء
من جزماں... ءہنچو جزماں کہ منی شانک داتگلیں چاقو ءنشانگ کدی رذنہ بیت۔ آ
حسن ءچتور پلگ ءانت؟ وہدے آوت حسن ءتحفہ ءسوغات دنت۔"

"شوئیں رستر! مدام ہماوہد ءکنیت کہ محفل گرم انت ءاے مینڈ مَسْت
انت۔"

شلدام ءدیم گوں وتی سنگتاں کت ءگوشت... "مرچی شما آئی ءودار ءبہ
بنیت۔ ہنچور سیت شما آئی ءانگر کن ات۔ پدا من بہ زاناں ءمنی کار۔"
آہاں وتی دیم ءگلاس ہالیگ کت انت ءوتی شور یک کت ءپاداتک انت۔
مغرب ءنماز ءرند، شیخ عبدالرُبہ ءدو پجہ آروکیں امام آئی ءگور ءاتک۔
اے پیش امام خالد ءمبارک ات انت۔ آہاں گوں آگے ءعبدالرُبہ ءاے حال
دات کہ مئے لہتے پیش امام ءپہ حکومت ءمدت ءمکم ءپہک ءاِناں کتگ... ءآچہ
کار ءدر کنگ بیتگ انت۔

"اے مسیت پہ اے واستا ہندگ نہ بیتگ انت کہ اِشانی تہا سیاست کنگ
بہ بیت ءقوم ءپہ زور وتی ہمراہ داری ءلاچار بہ کن" پیش امام خالد ءگوں ترندیں
گالوارے گوشت۔

" تو چے لوٹ ے؟ بلئے مارا شد بہ سُئیت؟ " شیخ عبد الرُّبہ ء گالوار ء

لا چاری ہوار ات ...

کتر ہے پے بے ترک ء تواری گوست۔ پد اسینانی میان ء یک ذرا جیں بحث ء ترانے پناہ بیت۔ عبد الرُّبہ ء گور ء دجم ء محکمیں دلیل نیست ات بلئے پد اہم آئی ء بگائی نہ من ات۔ گڈ سر ء وہدے آہر نیگ ء گٹ بیت تہ ذرا اینت ے " من مناں شے گپ ء دلیل وتی جاگہ ء راست انت بلئے اے جیڑہ یک اختلافی جیڑہ ے ... ء اختلافی جیڑہ ء سرا کسی گپ ء سوج پہک رد گوشتگ نہ بنت۔ پرچے کہ بیت کنت ہمانی گپ راست ء حق بہ بیت۔ "

وہدے امام خالد ء شیخ عبد الرُّبہ ء اے وڑ ء گپ ء توبینگ دیست تہ آئی ء دیم ترا گوں آئی ء بحث کنگ بے مقصد لیک ات۔ آئی ء سر جہل کت ء ہج نہ گوشت ... بلئے امام مبارک ء اوپار نہ شت۔ آئی ء گوں تزندیں گالوارے ذرا اینت " اے وڑ ء کہ تو گوشتگ ء ے۔ اے ہج وڑ ء حق ء راست نہ انت۔ چو و مارا گڈا امر بالمعروف ونہی عن المنکر ء حلاپ ء روگ کپیت۔ "

اے راستیں گپ شیخ عبد الرُّبہ ء چوتیر ء توہرات۔ وتی ضمیر ء نہ منگ ء زہر آئی ء امام مبارک ء سرادر شانت انت۔ " تئی گپ رد انت " شیخ عبد الرُّبہ ء دپ ہج لگوشت۔ " ما اللہ ء ہما حکم ء منگ ء نہ ایں ... ہما حکم ء کہ اللہ قرآن ء تہا گوشت عبا بت بہ کن اللہ ء ... آئی ء رسول ء ... ء ہمانی ء کہ تئی سرا حاکم جوڑ کنگ پیتگ۔ "

" تئی حیا ل ء اللہ ء آئی ء قرآن ء حکم، ہے وڑیں حاکمانی بابت ء انت؟ "

امام مبارک ء آئی ء چمانی تہا چارات ء گوشت۔

"نی منی خیال اے اے بحث اے یلہ دیت۔" شیخ عبدالرُبه اے شزار یگیں
گالوارے اے گوشت۔

"بس منا ہے بہ گوش ات کہ آیو کیں جمعہ اے شادتی خطبہ اے انسپکٹر جنرل اے
گوشتگیں گپاں جن ات کہ اناں؟"

امام مبارک اے شیخ عبدالرُبه اے گپ اے پسوندات اے پاداتک۔ گوں تڑندیں
گاماں چہ مسیت اے دراتک۔ امام خالد ہم آئی اے رند اے بیت... شیخ عبدالرُبه اے ماں دل اے
آہانی توصیف کت اے پداوتی حجرہ اے نیمگ اے راہ گیت۔

شپ ہنچو دیم اے جُزنان ات۔ نبادیہ اے پراہ اے شاہگانیں کوٹی چہ آئی اے ناچ
چاروک اے پُربیان ات۔ آئی اے چپ اے چاگرد اے دار اے گرشانی سرانندگ اے جاگہ نیست
ات۔ ٹیبلانی سراشراب اے بلور کئیل ات انت۔ کوٹی چہ بتیانی جڑ کو کیں برانزاں
ہنچو روژناہ ات کہ گوشے روک ات... اے کوٹی اے میان اے نبادیہ دل اے ٹیل اے ناچ اے
ات۔ آئی اے ہر چیز سُرگ اے ات۔ گلابی نیں تنکیں پشک اے پشت اے آئی اے بالاد اے زیبائی
ڈن اے درایگ اے ات۔ آئی اے نازر کیں دو نیں چپانی بستگیں پلانی و شبوہر نیمگ اے تالان
ات۔ آئی اے ہوش برو کیں ناچ اے ہمراہی اے ناچ چاروکانی چاپانی توار اے کوٹی سرازرتگ
ات اے لہتے آہ کشان اے اُپارگ اے ات۔ کس، کسی نہ ات۔ اے وڑیں سہت اے کہ ہر کس
چہ وتی کش اے گور اے بے سما ات۔ اناگاہ شلدام دلا رے سنگت یک، یک اے کوٹی اے پُتران اے
چاریں کُنڈاں اوشتان بیت انت۔ شلدام وت پدانکانی گور اے اوشتانگ ات۔ آئی اے چم
دروازگ اے سک ات انت۔

انگاہ حسن کوٹی اے پُترت۔ آئی اے گد پلگار اے استری ات انت اے سر اے میدہ

پلکار رستگ ات انت۔ گوں کوٹی ء پترگ ء حسن ء نبادیہ ء نیمگ ء چشائے دات۔
 شلدام ء آچو گرک ء وڑ ء چارات۔ حسن ء گندگ ء گوں نبادیہ ء دیم روژناہ بیت۔
 آئی ء پھ نازے حسن چارات ء پداناچ کنان ء آئی ء ہنچیں اشارہ ہے کت کہ آئی ء
 معنایش ات کہ تو پرچہ انچو دیر کتگ ظالم!۔ پداناچ کنان ء و تا چندینان ء حسن ء
 نزدیک ء رواں بیت۔ یک کتر ہے حسن ء و تا اے محفل ء سالونک حیاں کت۔ پدا آئی
 ء اے دیم ء آدیم پھ حالیکیں کُرشی ء چم شانک دات انت۔ آئی ء حالیکیں کُرشی
 ء دیست ء شُست، ہمے کُرشی ء سرانشت۔ اے ندارگ پھ شلدام ء اُپار ء وٹن
 ات۔ آئی ء حون تہا جوش ورگ ء ات ء چہ زہر ء ترسگی ات۔ آئی ء دستانی مچ دم پھ
 سہت بند ء بیچ بیت انت... اناگاہ آئی ء وتی دولنک دپ ء بُرت دو سیٹی پچیک ء
 جت۔ سیٹی ء اشٹنگ ء گوں کوٹی ء کُنداں آئی ء دو اوشتا تگیں سنگت ء یکے ء دو میگ
 ء گورجیک ء گپت ء مڑگ ء لگ ات انت۔ پدا آئی ء دو سنگت پھ آہانی کُشینگ ء
 بہانگ ء تہا کپت انت... ء پدا مُشت ء گونڈی بناہ بیت۔ و ہدے جنگ بناہ بیت
 اے دگہ ناچ چاروک پادا تک انت ء اے دیم ء آدیم تچک ء لگ ات انت۔ ہر دیم ء
 شور ء شارات۔ ہمے میان ء شلدام ء سنگتاں چہ یکے ء کُرشی ء چست کت ء دیم ء
 روکیں مز نیں بتی ء جت۔ بتی پُرشت ء گپڑ، گپڑ بیت۔ بتی ء پُرشگ ء گوں یکبر ء تہار
 بیت۔ ہر نیمگ ء دڑیک، دڑیک ء بُست، بُست ات۔ ہمے سہت ء اناگاہ جنک ءے
 پریاتے جت ء پدا بچک ءے ء دردناکیں آہے چست بیت۔... دمانے ء رند، کوٹی ء
 کس نیست ات۔ بس دولاش کوٹی ء لاپ ء کپتنگ ات... نبادیہ ء حسن ء لاش۔

دومی روج جمعہ اتے مسیت چہ نمازی ءے دپ ماں دپ ات۔ دگہ روچاں نمازی نہ بیگ ءے حساب ءے ات انت بلئے جمعہ ءے مسیت الکا پ ءے پُر بیت۔ جمعہ ءے روج ءے قاہرہ ءے نزیک گور ءے چوش کہ الخازن ءے الاتابہ ءے مردم ہم ہے مسیت ءے نماز وانگ ءے اتک انت۔ قرآن پاک ءے تلاوت ءے رند، وهدے شیخ عبدالرُبہ پاد اتک ءے اوشتا... ءے پدا آئی ءے خطبہ بُنگیج کت۔ کے واعظ ءے دینی گپ ءے رند، وهدے آئی ءے گپ ءے سر حال ملک ءے سیاست ءے نیمگ ءے تزینت تہ مردماں حیرانی در شان کت۔ آہانی دیماں شری ءے پد ر ات کہ آہاں شیخ عبدالرُبہ ءے اے وڑیں گپ وش بیگ ءے نہ انت۔ شیخ عبدالرُبہ ءے ہم شری ءے زانت کہ مردماں منی اے وڑیں گپ وش نہ بنت بلئے آچوش بدبر انت آئی ءے اے گماں نیست ات۔ وهدے آئی ءے سر مچار (انقلابی) ایرجت انت... ءے گوشت " اے مردم حکومت ءے وطن ءے غدار انت... ءے وتی چند ءے نپ ءے پاندگ ءے واہگ دار انت۔ " تہ مسیت ءے مردمانی میان ءے شک، سُک ءے ہلوت پناہ بیت۔ پدا لہتہ پاد اتک ءے پہ جار شیخ عبدالرُبہ پہ چشیں گپ جنگ ءے میاریگ کت۔ پدا ہر نیمگ ءے جاک ءے کوکار پناہ بیت۔ نمازیانی تہا چاریگ " سیاڈی " ءے بازیں مردے پہ نماز ءے بہانگ ءے ہوار ات۔ آ یکبر ءے چست بیت انت ءے ہما مردم اش گپت انت کہ جاک ءے کوکار ءے ات انت۔ اے دگہ مردمانی تہا کیگ ءے دست بندی ءے آہید ہم آہاں مردم یلہ نہ کت انت ءے کشتان، کشتان ءے وٹن ءے در کت انت۔ دگہ بازیں مردے ءے نماز نہ ونت ءے چہ مسیت ءے در اتک انت... ءے حکومت ءے حلاپ ءے نعرہ جنگ ءے لگ ات انت۔ وهدے شیخ عبدالرُبہ ءے چار ات کار حراب بیت انت تہ چہ جماعت ءے وهدے پیسر، کُشاد، کُشاد ءے امامت ءے لگ ات... ءے پدا اللہ اکبر کُشان ءے نماز بُنگیج کت۔ آئی ءے رپک (چال) سو بین بیت۔

مسیت ء تہا پُشت کپتگیں مردماں دست دل ء سر ء بست انت ء آئی ء پُشت ء اوشات
 انت، نماز بُنجیج بیت۔۔۔ بلئے بزاں مر چکیں نماز سکیں بے وڑیں نمازے ات۔ ادا
 شیخ عبدالرُبه نماز وانینگ ء ات ء اوداد مک ء راستی کش ء دومی کوٹی ء ثمرہ گوں وتی
 عاشق ء نشتگ ات۔ شراب ورگ ء ات۔ آوتی تحت ء دیم ء نشتگ ات۔ آئی ء
 ہنچیں یٹکے گور ء ات کہ آئی ء جسم ء گیشتریں بہر بزہنگ ات۔ آئی ء عاشق کرشی ء
 سر ء نشتگ ات ء وتی کوٹ ءے کرشی ء پُشت ء دز تلگ ات۔ آئی ء دیم ء بلور چہ
 شراب ء کنیل ات۔ کوٹی ء چاریں نیمگاں چمشانکے ء دیگ ء پد، آئی ء چم ثمرہ ء نیم
 بر، منگیں جسم ء سک بیت انت۔۔۔ آئی ء چہ شراب ء کنیلیں بلور چست کت ء ثمرہ
 ء لٹاں پر مُشان ء دزاجیں گٹے کپت۔۔۔ پدا آئی ء وتی دست ثمرہ ء بارگیں سرین ء
 مان تڑینت ء آئی ء دپ ثمرہ ء گلاب رنگیں انارکاں سک بیت۔ ہے سہت ء شیخ
 عبدالرُبه ء بُرزیں گٹ ء توار آئی ء گوشاں کپت کہ 'الحمد للہ' ء پد، آیاتے وانگ ء
 ات۔ آئی ء یکبر ء وتی دپ چہ ثمرہ ء گب ء دیر کت ء گوشت "ادامسیت ء بندگ ء
 جاگہ انت؟ زاناں دگہ جاگہ نہ بیتگ "

" اے جاگہ ہم ہما وڑ ء شر انت۔۔۔ یا حراب انت۔۔۔ ہما وڑ ء کہ دگہ
 جاگہ۔ " ثمرہ ء گوشت۔

ثمرہ ء عاشق ء وتی دیم ء بلور چست کت ء دو دزاجیں گٹ پدماں پدگیت ء پدا گوں
 حُماریں چماں ثمرہ ء چمانی تہا چارات ء گوشت ءے "اؤ، جنک! تراچہ حُدا ء نہ تڑسیت؟"
 "حُدا مارا دُرستاں پہل کنت۔" ثمرہ ء مارا ء لبز زور پردات ء کے بچکند

ات ء گوشت۔

شیخ عبدالرُبہ ء نماز ہلا س کتگ ات ء نی دعا لو ٹگ ء ات۔ ثمرہ ء عاشق ء
 آئی ء دعا پے د لگوش گوش داشت... ء پدا وتی سرا چندینان ء کے بچکند ات ء گوشت
 ءے "مُنافق! تو اش کت چے گو شگ ء ات؟" آئی ء پدا کو ٹی ء چاریں نیمگاں چمشانکے
 دات۔ کو ٹی ء دیوالے ء دیم ء یک بدر نگیں عکسے در اتلگ ات۔ آئی ء وتی چم ہے
 عکس ء سک دات انت۔ اے مصر ء قوم دوستیں رهشون سعد ز غلول ء عکس ات۔
 آئی ء عکس ء نیمگ ء دست شہار دات ء چہ ثمرہ ء جُست کت... "توزائے اے کئی
 عکس انت؟"

"ہو، اشی ء کتے نہ زانت؟" ثمرہ ء نگا ہے عکس ء جت ء گوشت..

ثمرہ ء عاشق ء بلور ء تہا پشت پتگیں شراب یگیں تنگ ء گلاٹ ات ء گوں
 گرانیں گالوارے در اینت۔ "بزاں ثمرہ وطن دوستے.. ء شیخ عبدالرُبہ دو تل ء
 دو پو ستیں مُنافق"

"مناشی ء سر ء پھر انت" ثمرہ ء ذرا جیں گینے کش ات... "اے پہ دو
 دانک ء وتی قسمت ء سمبہینیت ء مارا پہ مُشکلے ء رند دو کلدار دست کپیت۔ آہم وتی
 سر جمیں جسم ء ہیدر پچی ء پد۔"

"اے مردم بچ نہ انت۔ بس یک کسانیں ٹولی ءے کہ وت دل ء وتارا
 زانکار ء مز ن لیک انت" آئی ء زہر گو نگیں وڈے گوشت۔

"اے وتا قابلِ عزت لیک انت بلئے راستی اش انت کہ اے چہ کس ء
 لائق تر نہ انت بلئے چوش گو شگ ء ہمت ء کتے کت کت؟"

"ہر کس ء دنیا زانت کہ نبادیہ کتے ء کشت... بلئے آئی ء نام ء کتے کپیت

کنت؟"۔ آئی؎ پھت گوشت؁ "بیچارگیں نبادیہ! باریں کئے ء کُشت؟"
 "شکدام ء... حُداء آئی ء سر ء چیر بہ کنت؁ چہ اشئی ء و تا پھریزات... اے
 چونیں مردے؟ ہر کس کہ آئی ء تب نیگ ء نہ کنت۔ ہامان ء آئی ء کُشتی ء گار
 کنت۔ اے سر زمین ء سر ء ایوک ء گناہ گار مانہ ایں۔"
 "تو مز نیں گپے جنگ ء ءے" ثمرہ ء عاشق ء آئی گپ سر جمی ء نہ اشت ء پدا
 دست نی آئی ء سرین ء مان تزینت ء ءوتی نیمگ ء ژپ ات۔

شیخ عبدالرُبه ء مسیت ء جمعہ ء بیتگیں جاک ء کو کارانی پاندگ چست
 کت۔ آئی ء مذہبی جیڑہانی وزیر ء سر ء کاگدے نوشتہ کت۔ کاگد ء تھا آئی ء نوشتہ
 کت کہ منی و تن دوستیں گوشانک ء سوب ء منی زند محفوظ نہ انت۔ آروچی اگاں
 چاروگانی مردم ساڑی مہ بیتیں آں... ء یگی ء غدار اش دزگیر مہ کتین انت تہ بلکیں
 مرچی من زندگ نہ اتاں۔ آئی ء چہ و تا دگہ بازیں دروگ ء جبر ہم پر کت... اے
 بابت ء آئی ء ماں رسانکدر ء (اخباراں) ہم دات۔ اے گپانی پدّر کنگ ء آئی ء مقصد
 اش ات کہ مناترتی دیگ بہ بیت۔

عصر ء نماز دیر انت کہ بیتگ ات بلئے مرچی پہ درس۔ گرگ ء مسیت ء کس
 نیاتلگ ات۔ شیخ عبدالرُبه مسیت ء دروازگ ء دپ ء اوشتانگ ات ء دمک ء ذرا جی ء
 چم ء شتانک دات انت۔ کے گستا آئی ء دیست ناکو حسنین وتی کار ء دلگوش انت۔ آ
 گوں مشین ء شکر کانڈیل ء آپاں کٹنگ ء ات۔ شیخ ء گمان بیت کہ بلکیں مرچی ناکو
 حسنین بے حال انت کہ منی درس ء و ہدانت۔ شیخ کے دیم ء ہمانی ء نیمگ ء شت ء پدا

پہ واہگ آئی تو ار جت... "ناکو حسنین... درس۔"

آئی ء گوانک ء گوں ناکو حسنین ء چک جت یک نگاہے آئی ء نیمگ ء چار
ات ء ء پد از ہر ء زہر وتی دیم ء ترینت ء وتی کار ء دلگوش بیت۔

شیخ ء دیم حُشک ترات۔ چہ پشلی ء پشومان بیت کہ من ناکو حسنین چیا توار
جت۔ کے اوشنگ ء رند، ماں دل ء بد ء ردگو شماں مسیت ء پُترت۔

وہدے پہ فجر ء بانگ دیگ ء بانگو محراب ء سر کپت۔ دنیگہ تہار ات ء
جہبری نیں ساچانے ات۔ آزمان ء دیم ء ماہ گوشتے یگیں جاہ ء اوشاتنگ ات۔ بانگو ء
ہنچو کہ 'اللہ اکبر' گوشت۔ انا گاہ ہول (سارن) ء بڑیں توار ء آگر ٹینت۔ آئی ء دل
دڑیک، دڑیک ء لگ ات۔ آئی ء ماں دل ء چہ حد ء وتی پہریز ء دعا لوٹ ات... ء
پدا آئی ء بانگ مہتل داشت ء ہول ء بند بیگ ء ودار کت۔ داں ہمار وچ ء کہ اٹلی ء
'اتحادیانی' حلاپ ء وتی جنگ ء جار جتگ ات۔ شپاں پہ پہریز ء ہاتر ء اے وڑیں ہول
مدام جنگ بیتگ ات یلئے دنیگہ ہچ چُشیں چیزے نہ بیتگ ات...۔

بانگو ء ہمت کت ء کبیرے پدا بانگ دیگ ء لگ ات۔ "اللہ اکبر" آئی ء گالوار موتک
ء دزو شم ء ات۔ انا گاہ گڈمبگ ء یک تزند ء ترسناکیں توارے چست بیت۔ بانگو ء
بانگ گڈمبگ ء توار ء چیر ترینت ء آئی ء بانگ دپ ء جور بیت۔ آئی ء دیست چہ آئی ء
دیم ء کے دیر آس ء سہریں برانزے چست بیت۔ آچہ محراب ء ایر کپت۔ آئی ء پاد
لرزان ات انت۔ آئی ء مسیت ء دروازگ پیچ کت۔ مسیت ء تہاسک تہار ات۔ آ
ہے تہاری ء تہا پُترت توک ء مسیت ء امام ء حاکر وپ گوں جہلیں گالوارے سٹک،

سُکِ اے ات انت۔ آہا ہانی نیمگِ اے روگِ اے لگِ ات... "واجہاں! جاو رسک نگیک
 انت "آئی اے گالوار اے ٹرس ہوار ات" ماراوت چیزے کنگ لوٹیت۔ پہ مردماں جوڑ
 کنگلیں پناہ جاہ باز دیر انت "امام اے گوشت کہ آئی گالوار چہ ہلوت اے کے بُرز تر ات۔"
 اے چوناہیک اے نی اود اے مردم اے جاگہ نیست... منی حیاں اے مسیت چہ دُستاں گہتر انت۔
 اے مردم گیشتر محفوظ انت۔"

آسئیں شت اے مسیت اے کڈے اے نشت انت... اے پدا قرآن اے تلاوت اے لگ
 ات انت۔ انا گاہ چہ ڈن اے کوکار، پریات، گریوگ اے ٹچک اے بُست، بُست اے ہوریں توارے
 چست بیت۔ دریگ اے درواز گانی پچ بیگ اے توار اتک۔ ہے میان اے دگہ چار اے پنج
 گڈمبگ اے پچیک اے توار اتک... نی کس، کسی نہ ات۔ ہر کس دلترک ات۔ مسیت اے
 خاکروپ اے پہ کوکار گوشت "منی جن اے چک لوگ اے ایوک انت اے منی لوگ سگلیں کوہن
 اے کلنڈیں لوگے۔"

"تئی جن اے چک حُدا اے میار انت۔ توارے جاگہ اے یلہ مدے "شیخ عبدالرُبہ اے
 گالوار چہ ٹرس اے سر رتچ ات۔"

لشکرے مردم تچان اے مسیت اے نیمگ اے پیداگ ات۔ لہتے پہ کوکار کنان اے
 گوشتک اے ات۔ "اے سہت اے چہ مسیت اے گہتریں پہریز جاہ نیست۔"

"مرچی حُداوت حیرہ کنت" یکے اے پہ گریوگ گوشت... اے شیخ عبدالرُبہ اے
 سٹ کت پرچے کہ اے گالوار شلدام دلار نیگ ات۔ بازار اے مستریں گناہ گار...
 آئی اے اے ساڑی بیگ، بد بحتی اے ابید دگہ پنج نہ ات... ہے سہت اے مردمانی دگہ رُبہ
 مسیت اے پُترت۔ اے چہ اولی مردماں گیشتر ات انت۔ اشاں جنین آدم ہم ہوار

آت۔ جنینانی گالوار شیخ ء شرمی ء پجاہ آؤرت انت۔ چہ جنین آں یکے گوشگ ء آت
 "مے مرچیکیں شراب ء نشہ پہ پورت شت۔"

شیخ عبدالرُبہ ء صبرے سر ء شت۔ آیکبر ء پاد اتک ء اوشات ء پہ کوکار
 گوشگ ء لگ ات "در کپ ات چہ مسیت ء... بے شرماں... بے حیا ء بے ننگاں...
 برو ات دگہ جاگہے کے حُدا ء لوگ ء عزت ء حیا ل ء بد ار ات... در ات... در
 ات... من گوشاں در ات چہ اد ء۔"

" شیخ صاحب! حُدا ء پچار، اے سہت ء چشیں گپ مہ جن "چہ مردماں
 یکے ء در ائنت... بلئے دگہ یکے ء پہ زور کہ شیخ ء کت بہ بیت کہکائے جت بلئے آئی
 ء کہکاہ یک تزندیں گڈ مگے ء چیر تزندیں۔ پد امسیت ء تہا گریوگ ء پریات بناہ بیت۔
 چہ شیخ ء دیم ء ترس شرمی ء پد ر ات۔ آئی ء چو گنوکانی وڑ ء کوکار کت ء گوشت "پشت
 ء کنز ات... در کپ ات چہ حُدا ء لوگ ء"

" لُج بہ کن... اے سہت ء اے وڑیں گپانی جنگ ء "یک کہگے ء گوشت۔
 " لُگل چہ منی دیم ء... حُدا تر اسر ء چیر کنات... لعنتی " شیخ عبدالرُبہ ء ٹیلگ
 در آؤرت انت۔ "اے حُدا ء لوگ انت... تی لوگ نہ انت، ما پر چہ در بیائیں " دگہ
 یک کہگے ء گوں تزندیں گالوارے ء گوشت۔

" مردماں پہ حُدا ء پچار ات کے وتی دپ ء بد ار ات۔ "چہ مردمانی میان ء
 شلدام ء گالوار اتک۔

دراہیں مردم شیخ ء میاریگ کنگ ء ات انت۔ جنین دیر ء آئی ء بد ء بل کنگ
 ء ات انت۔ ہے سہت ء مسیت ء بانگو دیم ء اتک ء شیخ ء گوش ء پہ بلوت گوشت

ئے "تو اے سہت ۽ ہچ مہ گوش من تئی منّت واراں پچن بچار۔"

"تئی حیاں ۽ اے جائز انت کہ اے وڑیں سل ۽ پلیتیں مردم پاکیں مسیت ۽ پناہ بہ زیر انت؟" شیخ ۽ گالوار گریوگ ۽ دروشم ۽ ات۔

"اے سہت ۽ اے مردم کجا برو انت دگہ چشیں جاہے ہم نیست" بانگو ۽ آ سرپد کنگ ۽ جہد کت "تووت شری ۽ زان ئے، اے بازار ۽ گیشتریں لوگ ہنچو کوہن ۽ کلنڈ انت کہ بمبے ۽ توار ۽ پُرش انت ۽ مچ بنت بمب ۽ کپگ وتی جاگہ ۽۔"

"دریکتیں من اے کہبگ ۽ لعنتی سگ ات بہ کتین انت بلئے من ایشاں ہچ وڑ ۽ سگ ات نہ کناں" شیخ ۽ وتی مُشت وتی دلبند ۽ جت ۽ پہ پہرے گوشت ...

"منی دل گواہی دنت ۽ من جزماں کہ حُدا ۽ اے درست اد ۽ چوش یکجا کتگ انت ... یک سو بے ۽"

انا گاہ مسیت ۽ نزیک ۽ یک دل پٹ کنوکیں گڈ مگے ۽ توار کت۔ اے بمب الخازن ۽ میدان ۽ کپت۔ یک کتر ہے دراہیں بازار روژناہ بیت ۽ پدا یکبر ۽ تہار بُرز ۽ جنگی جہازانی توار ہنچو مُزند ات کہ گوشانی پردگ ۽ درگ ۽ گمان بیت۔ دراہیں جنین گریوگ ۽ پریات ۽ ات انت۔ شیخ عبدالرُبه ۽ ہم وتی چیہال داشت نہ کت۔ آ چیہال دیان ۽ مسیت ۽ مزنین دروازگ ۽ نیمگ ۽ مچگ ۽ لگ ات۔ مسیت ۽ بانگو آئی ۽ رند ۽ کپت ۽ آئی ۽ توار جنان ات کہ در میا... بلئے شیخ عبدالرُبه ۽ آئی ۽ گپ ہچ دلگوش نہ کت ۽ مچگ ۽ میان ۽ پہ کوکار گوشان ات "بے عقلاں! بیات منی رند ۽ بے۔ چہ اشی ۽ ساری کہ شمار اپشومانی ۽ وار مہ رسیت "چوش گوشان ۽ آ مسیت ۽ دروازگ ۽ دپ ۽ رس ات... پدا چو گوشان ۽ چہ مسیت ۽ ڈن در اتک "بے شک!

من جزماں حُدا اے درست پہ سو بے ء مرچہ اِدء یکجا ء مُچ کتگ اَنت۔ " پدا آ
 تہاری ء بیگو اہ بیت۔ اے بمب گواری داں پنچ منٹ بر جاہ بیت۔ اے میان ء جہازاں
 چار بمب دور دات کہ یکے مسیت ء سک نزدیک ء کپت۔ پدا دہ، پانزدہ منٹ بے
 تواری بیت... ء پدا جنگ ء ہلاسی ء ہول ء تواری کت۔ بمبانی دیت ء دنزاں بُریتگ
 ات۔ تہاری ء ہم وتی چادر پیتگ ات۔ روج ء برانز نوکی زمین ء سرا کپتگ ات
 اَنت۔ کہبگانی دمک ء توک ء توک شیخ عبدالرُبہ ء لاش کپتگ ات۔ بمبے ء آئی ء جسم
 گپڑ، گپڑ کتگ ات!!!...

سوج

احمد ندیم قاسمی

راجہ صاحب ء ڈرائیور ء کا گلے آؤرت ء منی دست ء دات۔

" واجہ ندیم صاحب! ڈراہ ء جوڑ بات ء۔ من چہ باد افانج ء سو ب ء لنگ
آل اگاں ناں، من وت پہ تو سر بیتگ اتاں پمیشکہ لاچاراں کہ ترا بہ گوشاں باند ا بیگاہ
ء سہت چار ء و تا پسن سر بہ کن۔ بیگاہ ء چاہ ء ہم منی گور ء بہ ور۔ گوشگیں روچاں تی
پر بندے منی دیم ء گوست۔ گوں تو لہتے گپ ء تران کنگی انت۔ ادارے ء چہ گیش
ترا وتی گور ء مہتل نہ داراں... منا امیت انت باند اسہت چار ء تو منی گور ء کائے...
منت وار "

تی راہچار، راجہ عرفان اللہ

من عجب حیران بیتاں کہ راجہ صاحب ء منا چیا لوٹیتگ... ء گوں چونیں
گپ ء تران لوٹیت... علم ء لبزانک ء و چونانہیگ ء آئی ء ہب ء واہگ است ات

ہے سُوْب اَت کہ آئی ء منا پتجاہ آؤرت بلئے منی پگر ء حیالاں ہیج وڑ ء گوں آئی ء ہم
تبی ء کیکی ء گمان نیست اَت۔ پرچے کہ راجہ صاحب ء سیادی گوں زرداریں ٹک ء
اَت ء راجہ صاحب ء بابت ء من مدام اش کنگ اَت کہ آسکیں زردوستیں مردے۔
ہنچو کہ مئے وڑیں نیز گارانی دیوان زرداراں تب نہ کنت، ہے وڑ ء مئے ساہ ہم آہانی
دیوان ء گوشے ڈگیت۔ من پہ راجہ صاحب ء لوگ ء روگ ء الم پہلی لوٹینگ اَت
بلئے وہدے من آئی ء لنگی ء جبرونت تہ لاچار بیتاں... ء دومی روچ ء وہدے من پہ
راجہ صاحب ء لوگ ء روگ ء سوڑگ کت ء چہ وتی لوگ ء در آنکاں۔ لوگ ء در
آیک ء پد، آروچی من یک نہ میتگینے کت۔ انگہ وہدے من ہما ترانگ ء کپاں سک
پتیل باں ء و تا میاریگ کناں کہ آروچی من چوش پرچہ کت۔ من شری ء سرپد
اتاں کہ منی ٹکی بستار ء حد داں کجا انت۔ گڑاپہ یک زردارے ء لوگ ء روگ ء ہاتر ء
من اے بے پاند گیں جہد پرچہ کت۔ من مدام رکشہ ء تہاسفر کناں بلئے آروچی
باریں چنچو حالگیں رکشہ منی دیم ء گوست من یکے ہم دست نہ دات۔ پرچے کہ
زاناں مناراجہ صاحب ء بادگیر ء دیم ء رکشہ ء اوشارینگ شات نہ بیت یا منی دل
ء چوش نہ من ات کہ راجہ صاحب ء بادگیر ء دیم ء من چہ یک رکشہ ء ء ایر بہ
کپاں... منی خیال ء دل ء نہ منگ ء گپ راست تر انت۔ راجہ صاحب و لنگے اَت۔
آئی ء و منانہ دیستگ اَت کہ من رکشہ ء اٹکاں یا گاڑی ء بلئے گپ چُش انت کہ آ
روچی من ٹیکسی ء گپت ء راجہ صاحب ء لوگ ء شتاں۔

وہدے من راجہ صاحب ء بادگیر ء مزین دروازگ ء پترتاں تہ سہتے من
چہ نگلاں چست بیتاں۔ بادگیر ء پر اہیں پیشر گاہ ء گوشے سبزیں چادرے تچ اَت ء ہے

سبزیں چادرء سرا گوشے ہٹی، ہٹی استری تڑینگ بیتنگ ات۔ مجال نہ ات یک پٹےء سرچہ دو میگ ء شگوشتنگ ات۔ بادگیر ء چاریں کڈاں مزن گنٹیں دزچک وتی شاہ ء لمباں لڈینگ ء ات انت۔ چہ بُرزی ء آزمان ء سکیں دزچکانی چارگ ء پد، من پگر کت کہ اے وہد ء منی سرا اگاں کلاہے بیتیں تہ ائم کپتنگ ات۔ پیڑ گاہ ء پراہی ء ہمچو رنگ رنگیں پل کشتنگ ات کہ من وتی زند ء اولی رند ء انچو رنگ ء پل دیست ... ء اولی رند ء منا باور بیت کہ ماں زمین ء انچو بے حساب رنگ ء پل ر دیت۔

وہدے من چہ ٹیکسی ء ایر کپتاں۔ راجہ صاحب ء نوکر منی دیم ء دراتک۔ آ ہمے وڑ ء منی نیمگ ء پیداگ ات گوشے کانچ ء فرش ء سرا وتی گاماں ایر کنان ات۔ من اے وڑ ء بس کپو در روگ ء دیستنگ ات۔ آئی ء منادر ہبات گوشت ء ٹیکسی ء میٹر ء چارگ ء پد، چہ کیسگ ء پنچ کلد ار در کت "راجہ صاحب ء حکم انت کہ ٹیکسی ء باڑاں تو مہ دے" آئی ء منی نیمگ ء چاران ء گوشت۔

منا انچو سما بیت گوشے یکے ء منا انا گاہ تڑندیں شہماتے جت ... "جی ناں، راجہ صاحب ء بہ گوش! اے پنچیں کلداراں وتی گاڑی ء ٹیل مان کن "من گوشت ... ء نوکر چہ اجگھی ء سہر ترات۔ گوشے زاناں من راجہ صاحب ء ناں، ہمائی ء بے عزتی کت۔

من ٹیکسی ء باڑہ دات انت ء آرضادات۔ ہمے میان ء من یک چشٹانکے پدا پیڑ گاہ ء پڈانی نیمگ ء دات۔ نی گوشے دراہیں پل پلاٹک ات انت۔ پدا من دیست کہ پیڑ گاہ ء کڈے ء یک "مالی" ء وتی کار ء دگوش ات۔ حیرانی گپے ات کہ چد ء پیسر، منی چم پرائی ء نہ کپتنگ ات انت۔ بل کہ آ منی نڑیک ء دیم ء کار ء ات۔

" تو شاعر صاحب ءے ناں؟ " نو کر ءے پنچی وتی کیسگ ءے کنان ءے چہ من

جُست کت۔

" جی ہوؤ! منی نام ندیم انت " من گوشت۔

" ہوؤ، ہوؤ، " آئی ءے کند ات ءے گوشت... " صاحب ءے وهدے سہبی گوں

گوشت کہ مرچی بیگاہ ءے ندیم صاحب پیداگ انت تہ من عجب حیران بیتاں کہ

صاحب وپاکستانی فلم نہ چاریت ءے ندیم پاکستانی فلمانی بامر دے ءے نام انت۔ منی پرے

حیرانی ءے سرا صاحب ءے اکاپیں کہکا ہے جت ءے پدا گوشت ءے " اے ندیم کہ مرچی

مے گور ءے پیداگ انت۔ اے آنہ انت اے یک مہشور ءے نامداریں شاعرے... ءے

آئی ءے سر جمیں نام احمد ندیم قاسمی انت... صاحب تو وتی نام ءے مدام ندیم قاسمی بہ

گوش پرچے کہ ایو کیں ندیم گوشگ ءے مردم ترا فلمی ندیم سر پد بنت۔ "

" شتریں، دگہ برے من وتی سر جمیں نام ءے گوشاں... نی تو برو وتی صاحب

ءے حال دے ءے بہ گوش کہ احمد ندیم قاسمی اتلگ " من کند ات ءے دست آئی ءے بد ءے جت

ءے گوشت۔

" دہ ملٹ بیت کہ آئی ودار ءے نشنگ " نو کر ءے دہ ملٹ ءے سرا ہنچو زور پردات

ءے گوشت گوشے زاناں من آدہ روج وتی ودار ءے نادینگ۔ " ترا برابر چارنج ءے سر بیگی

بیتگ... ءے آئی چار ءے دہ ملٹ انت۔ صاحب اگاں یک ملٹے گیش ودار بہ کنت تہ سک

بے تاہیر بیت " نو کر ءے منا چارات ءے پیسر بیت۔

من چو گناہ گارانی ڈؤل ءے آئی ءے رند ءے بیتاں۔ براند ءے رند، دیوان جاہ ات

اشی ءے پد، اولی ءے پدا دومی کوٹی ماگوا زینت... ءے وهدے سنیمی کوٹی ءے پتر تیں تہ گوشے

یکبر ءیکے ء منی سراوشبوانی بالدی ءے چند ات۔ وشبو کئے ء وش نہ بیت... بلئے
وہدے چاریں نیمگاں وشبو ء آید دگہ ہج مہ بیت گڑا گوشے من ہیسک باں۔ ہے
سنیمی کوئی ء راجہ صاحب یک ویل چمیرے ء سرانشتگ ات۔ آسک لاگر ء بارگ
ات۔ آئی ء وہدے منی دست گپت انت مناسما بیت آئی ء دست سک سارت ات
انت گوشے انی چہ "فرتج" ء درکتگ ات انت۔ آئی ء نوکر چاہ ء آرگ ء گوشت ء
پداگوں من دُروت ء درہبات ءے کت۔ منی کار ء روزگار ء بابت ء... ء پداگوں
پہلی لوٹان ء منی پکار ء آمدنی ء بارو ء جست ءے کت۔ منا آئی ء نوکر ء ہما داتگیں
پنچیس کلدارانی زہر چیر ات ہمیشکہ من چہ زہر ء وتی پکار دو، ہمینچو گیش گوشت "
گزران بیت ناں؟" آئی ء اے گپ ء سرا منا گیشتر زہر اتک ء انگہ من وتی زہر نہ
دارتگ اتاں کہ آئی ء پدا درینت "برٹریڈرسل ء سرگوست تووننگ؟"
من پگر ء اتاں کہ آئی ء اے دو میں جستانی، ساری ء کجامی ء پسو ء بہ دیاں
کہ پدا آئی ء گوشت "راست گوشے حدکتگ رسل ء، ماگاں سہب ء چشیں راستے
بہ گوشیں گڑا بزاں داں بیگاہ ء زندگ نہ ہیں۔ اللہ، اللہ چونیں دلے مان پیتگ رسل
ء... من وگوشاں اے بے دین قیامت ء روج ء وتی راست گوشے ء سو ب ء تچک ء
گلباگ ء روت۔"

"راست گوشت تو" من درائینت۔

نی مناسما پیتگ ات کہ آئی ء منی سر ء سونج درکار نہ انت۔ آئی ء بس ہو ہو
کنوک ء گوش دارو کے پکار انت کہ آئی ء کار بس گوش دارگ ء ہو، ہو کنگ بہ
بیت۔

"من ہم وتی سرگوست نبشته کنگ: بُنگیج کنگ ات" راجہ صاحب ء دڑا اینت "

من وتی کسانى ء بازى لنڈریانی (ہم جنسى) تجرُبت ء بارو ء شترىں وڑے نبشته کنگ ات... بلئے یک روچے ہے تاک ء "مواد" منى لوگبانک ء دست ء کپت انت۔

وانگ ء پد، ہے دمان ء درت ء پدا آس ء تہا چگل ءے دات انت... نى توبہ گوش کہ راست گوشگ چونىں بلاہیں گنا ہے مئے گور ء "

ادانى منى گپ جنگ المى بیت پمیشک من دڑا اینت " مئے چاگرد ء دگہ بے حسابىں تک، چہ کرنانى کرن مئے راست گوشى ء ودار ء انت۔ وتى سرگوست ء تہا ہماہانى بابت ء نبشته کنگ ء جُہد بہ کن۔ ہم جنسى و جہانى (عالمى) نادراہى ءے۔ اشى ء بابت ء راست گوشگ تراچے پاندگ دنت۔ چُشیں راستیانی بابت ء آندرے ژید ء آسکر وانلڈ ء الکاپى ء نبشته کنگ... تواسى ء بابت ء دگہ چے نبشته کن ءے؟ "

آئى ء مناہنچو زہر ء زہر ء تژند چارات کہ مناگمان بیت آئى ء وتى ہے سرگوست ء تاکانى دَرگ ء پدا سوچگ ء سہت ء وتى لوگبانک ہم ہے وڑا چاراتگ۔

کثر ہے ء پگر جنگ ء پد، آئى ء وتى گپ چوش ترینت "منا ما ہے بیت کہ سک نزوراں پیسر ء بلڈ پریشر بیتگ ء اُنى باد ء سوب ء لنگ آں... ڈاکٹراں چہ تر ء تاب ء مہ کن کنگ۔ بس اے ویل چیئر ء میاراں... چوناہیگ ء دو، سئے روچ انت من باز گہتراں۔ بس پاد انت کہ واب انت۔ سچن ء بہ جن سہیگ نہ باں بلئے پوست ء چہ رند ء گوشت زندگ انت۔ سچن اگاں پوست ء جہل بہ گوزیت، درد سماہیت۔ "

گڈى گپ آئى ء گوں سارتیں گینے سرجم کت۔ گوشے درد ء سماہیگ مز نیں گپے ات ء گوشے ہے درد ء سماہیگ آئى ء زندگ بیگ ء مستریں متانگ ات۔

"تئی پاداں اگاں دردمان گڑا تو اَلْم ء و ش ء دُر اہ بے " من آتسلا دیگ ء جُہد کت۔

"انشا اللہ، انشا اللہ" آئی ء وتی ویل چیئر کے منی نیمگ ء تیلانک دات ء منی نڑیک اتک ء گوشت ءے "گوں تو چیزے گپ جنگ لوٹاں، ہمیشکہ تر اداء آیک ء زہمت داتگ... منا ماہے بیت کہ ناڈراہاں ء اے ماہ ء میان ء من بس تئی شاعری و نتگ۔ منی سنکتے ء مناتئی شاعری ء وانگ ء سکین داتگ ماشاء اللہ تو وشین گال پر بندے۔"

"منّت واراں" آئی ء منی شاعری ء تو سیپ کت تہ پسن اَلْم ات کہ آئی ء منّت ء بہ گراں۔

"من رگندگ ء یاں" آئی ء پداوتی گپ بر جاہ داشت "کہ تو زندمان ء بازیں چکاساں گوشتگ ءے... چونابہیگ ء چکاس ہر یک انسانے ء سرا کئیت۔ منابچار، اے روچاں من ملک ء ڈگارانی چار جنجال (مقدمہ) ء دی مپانی ء کنگ ء یاں۔ چہ اشناں دو من وت پیداگ کتگ۔ بزاں منی گپ ء مقصد اش انت کہ چشیں چکاس ء جنجال ء ابید، ہم مردم ملک ء چست ء ایراں بیزار انت... ائی تو وتی پگار ء آمدنی ء بابت ء گوشت آچنچو کم انت بلئے اشی ء ابید تو اینیں زندے گوازیگ ءے۔ اے یک عجیبیں گپے، من ہمیشی ء بابت ء چہ تو جُست کنگ لوٹاں۔"

"ایمن... راجہ صاحب! من، ہجر نہاں" من آئی ء خیال ردکت "من بے تاہیر ء بے قرار یں تب ء مردے یاں۔ اے ہے بے تاہیری انت کہ گال ء شعر ء دزو شم ء دل ء در کئیت... شاعر اگاں ایمن بہ بیت گڑا شعر گوشت نہ کت۔ تو پسن لبز ایمن کار مرزکت من ہے سر پدباں تو منی شاعری ء داد نہ دات یا گڑا تو منی

شاعریء سرپدنہ بیتگئے... یا من ترا سرپد کت نہ کتگ۔"

"تو منی گپء سرپدنہ بیتئے" آئیء وتی دست منی کونڈء سرا ایر کت

ء گوشت... منی تبء ٹلگ آئیء سما بیت۔" تو منی مقصد نہ زانت منی

مقصد اش ات کہ توچہ وت بد گمان نہئے۔"

"ہے واستا کہ منیگء منی ضمیرء میانء کدی جنگ نہ بیتگ" من گوشت

آئیء پہ آجگھی مناچار اتء ہے چارگء میانء آگوشے پگرےء کپت...

"شریں" کے دیرء پد آئیء گوشت" توئے تئی ضمیر مدام ہم تب ات؟" پدا کے بچند

اتء گوشتئے" بزاں وت زندگ بہ بیء دو میگء زندگ بیگء موہ بہ دئے"

منی حیاںء ہر کسء ہنچو کنگ لوٹیت۔ اگاں تئی ضمیر دگہ وڑے گوشیتء تو دگہ

وڑے بہ کنئے گڑاے وڑے تئی دماغء جہانی جنگے چست بیت کہ ابید، سرگاریء

دگہ ہچ نیاریت۔ جسمانی صحتء سرا ہم سان دور دنت۔" آئیء درائینت" چو کہ

واب کم بیت ہنچو کہ من کم واب کپاں... تئی شاعری وانگء پد، من ترا وتی سنگت

لیکاں ہمیشکہ چہ تو ہچ چیر نہ دیاں۔ منی ضمیرء منی میانء مدام جنگ انت... منی ضمیر

منا دو کرن پیسرء دنیاء پیش داریت...ء من دو سد سال رندء دنیاء زندگ بیگ

لوٹاں۔ ہمیشکہ منی تب گوں منی ضمیرء جتا انت۔ اگاں ضمیرء تبء بہ رواں گڑا منی

سیادء وارث منا گنوکانی رمء ہوار کن انت۔ زندگ بیگء جزبگ ہمگ ساہ دارء

بیت۔ پے واستا من ہم زندگ بیگ لوٹاں۔ من اگاں ضمیرء تبء بہ رواں گڑا

زندگ نہ باں۔ من حیراناں کہ توچوں زندگئے؟"

آئیء منا وتی سنگت گوشت ہمیشکہ من ہم گوں بچیں روےء درائینت

"من حیراناں کہ تئی ضمیر انچو و ہدء پد، چوں زندگ انت؟"

"کتاب" آئی ء کندات ء گوشت... "من وتی ضمیر ء عالمی کتاب واریناں
پہمیشکہ زندگ انت ء آگاہ انت... بلئے مناو اب نئیت و اب ء گولی ہم ہیج کار نہ کنت بس

کے اُبینگ باں گوشے یکے منی دل ء سر اترندیس شہمات جنت ء من ہیج دڑہاں۔"

"اے شہمات جنوک تئی ضمیر انت۔ تئی ضمیر ء ابید دگہ کئے بیت کنت؟

"من گوشت ء آئی ء کے بچکندات۔"

"تو چوش بہ کن "من دڑا نئنت" ہما کتاب کہ تو و ننگ انت، آہاں بے

حال بہ کن... ء دگہ کتاب وانگ ء جُہد بہ کن۔ تئی ضمیر اگاں و اب کپت گڑا ترا ہم

و اب کئیت۔"

"اگاں تو قول کن ءے کہ انی اے سگریٹ کہ تو کشگ ءے، اے تئی

گڈی سگریٹ انت ء اشی ء پد، تو دگہ سگریٹ نہ کش ءے، گڑا دست ء مناد ءے۔

من ہم قول کناں کہ من کتاب نہ واناں۔" پدا آئی ء پہ کندگ گوشت "ہیل روت

بلئے عادت نہ روت، ندیم صاحب!۔"

ہمچک ء نوکر ء چاہ آورت انت... کے دنیائی گپ ء رپ ء پد، آئی ء چہ

من جُست کت۔ "تئی و اب چون انت؟"

"باز شتر انت" من گوشت۔ "گول ضمیر ء ہم تی ء سوب ء من الکاپ ء

و اب کپاں ہسپت گھنٹہ ء پیسیر، جم ہیج نہ بنت۔"

اے رند ء آئی ء مناہنچو چارات چوش کہ یک نیز گارے وتی کش ء گوزو کیں

ہیج گزہ دڑا جیں گاڑی ء توک ء مندو کیں مرد ء چاریت، تماہ ء حسد ء ہوری ء گول۔

"لے مناواب نیت" آئیء گالوارء درد دھوار ات "بزاں...." آئیء گپ
داشت ءوتی ویل چیئر تیلانک دیان ء تاک ء نژیک ء بُرت ء پدا منی نیمگ ء چارات
ء گوشت ء "تووتی چاہ ء بہ ور۔"

"من وتی چاہ ء وراں... تووتی گپ ء سرجم کن" من گوشت۔
"اٹاں، من تراے تاک ء گور ء آرگ لوٹاں" آئیء گوشت۔ "ایشیں،
من اٹنگاں۔"

من چاہ زرت ء دست ء کت۔ آئیء گور ء شت ء اوشتاں "نی بہ گوش"
"آئیء وتی ویل چیئر تاک گوں تاک ء ڈکینت ء چہ تاک ء ڈن چو سرنگ
ء وڈ ء چارات... ء پدا یکبر ء پُشت ء کنزات ء پدا گوں من پہ ہلوت گوشت ء" کے
پُشت ء کنز... آترا گندیت"

"کئے منا گندیت؟" من پہ حیرانی درائنت۔

"مالی" آئیء گوشت "تو اے گرشی ء سرانند"

من گرشی ء سراننتاں بلئے من عجب حیران اتاں کہ اگاں مالی ء مارادیت
گُڑازاناں چے بیت؟

"تومالی، دھکان ء مڑورانی تب ء ہیلاں چہ من شرترزان ء" آئیء منی
چٹانی تہا چارات ء گوشت۔

"بلکیں" من پہ حیرانی پسودات۔

"گُڑا تو مناسو جے بدئے" ہے میان ء آئیء یکرندے پدا تاک ء نیمگ ء

سرنگ کت ء چارات۔

"کجام درگت ء؟" منی حیرانی انگہ بر جاہ ات۔

"تو منی مالی دیستگ؟"

"جی ہو، بس یک نگاہے۔"

"بیست ء دو سال انت اے منی گور ء مالی انت" آئی ء کے خیال کنگ ء

پد، گوشت "ء منی واب نیاہگ ء سو باں چہ یکے ہمے مالی انت۔"

"ہمے مالی...؟" منی حیرانی گیشتر بیت۔

"جی ہو، ہمے مالی... " آئی ء درائنت "اے آوہد ء کہ منی گور ء پہ کار ء

اتک تہ ورنہ ء پد اسک شر رنگے ات۔ دلبریں بالادے ء واہند ات... آروچاں باز بر

ء مناشی ء سر از ہر ہم اتک کہ پرچہ چو شر رنگ انت۔ یک روچے مناشی ء کنگ ء

بیگواہ کنگ ء ہم خیال اتک، بلئے زاناں روچان ءے آست ات کہ چوش نہ بیت... نی

پیر انت۔ یک جنے ء مرد ء چار جنیں چک ء پت انت... پگر بہ جن! چار جنیں چک،

مستریں جنک ء عمر اے وہد ء کساس نوزدہ، بیست سال بیت۔ منی مقصد اش انت

کہ شری ء جوان ء تو ام انت... شکر انت کہ منی بچک آکسفورڈ ء وانگ ء انت اگاں

ناں، ہمے کہے واب کہ منا آیک ء انت اے ہم نیا تلگ ات... تو منی مقصد ء سر پد

بیگ ءے نان؟ پد ریں گے کہ مالی ء اشانی سیر ء سانگ ء ہم پگر ء گم انت۔ دومی،

سنیمی ء پد اچارومی... اے ناجور ء نادراہ ہم بنت ء علاج ء درمان ہم لوٹ انت۔

برے برے وٹیں ورگ اش ہم دل لوٹیت۔ شریں گد اش دل تماہ کنت... بلئے مالی ء

پگار بس شست کدار انت۔ لوگ ء جاگہ من آہاں داتگ... نی تووت پگر بہ کن پہ

شست کدار ء چے بیت کنت؟ مر چیکیں اے شستیں کداراں تو وہد یگیں زمانگ ء

شش کلدار بلیک۔ ہمے گرشی ء سر اتو کہ نشنگ ءے، تو زان ءے اے من چمچک ء
 زرتگ؟ چار سد کلدار ءے... مالی ء شش، ہپت ماہ ء پگار انت۔ نی تو ت بہ گوش منی
 ڈو لیں وازندگ ء سر پدیں مرد مے ء اے مالی ء موجودگی ء چتور و اب کئیت؟۔"
 من دیست کہ آئی ء دیم سہر ترا تگ...

"انی ہرچی کہ تو گوشت اے تئی ضمیر ء گپ ات انت... نی تو چیزے بہ
 گوش" من آئی ء چٹانی تہاروک روک چارات ء گوشت۔

"تو منابہ گوش کہ اگاں تو منی جاگہ ء میتین ءے گڑ اتو چے کتگ ات؟"
 آئی ء چرے جُست ء مناسک زہر اتک ء ماں دل ء گوشت راجہ صاحب
 چُنشیں گونڈیں گپے ہینت نہ کنت۔ من کے تزندى ء گوں گوشت "من مالی ء پگار
 دو ہمچک، سے ہمچک، یا چار ہمچک گیش کتگ ات تہ آئی ء آسودگیں زندے بہ
 گوازینتیں۔"

آئی ء کے منادگہ وڑ چارات ء پدا ہنچیں وڑے بچکند ات گوشے مناکلاگ
 زیرگ ء ات... پدا بیزاریں ڈولے وتی ویل چیمز ءے چہ تاک ء گور ء ککزینت ء
 گوں شزاریں گالوارے گوشت ءے "تئی چرے پسو ء من سک کہت بیتاں، ندیم
 صاحب! منی خیال ات کہ تو نوکیں گپے جن ءے ء منا ہنچیں سو بے دیئے کہ منی
 جنجال ہلاس بیت بلئے تو ہماگپ جت کہ دراہیں دنیا ہے گپ ء گوشتیت ابید دگہ
 سوڑگ ء پگرے ء...؟"

"ابید سوڑگ ء دگہ پگرے ء؟" منی گالوار ء حیرانی ء ہمر اہی ء تزندى ہم

"جی ہو" آئی ء درّ نینت " بلئے شہاگاں پگر بہ کن ات تہ مئے لاچاریاں ہم
سرپد بیت کن ئے... گوش دار، من یک روچے وتی ضمیر ء گپ نہ گپت ء مالی ء پگار ء
پنچ کلدار گیش کت۔ گڑا ہے بریگاہ ء دراہیں راجہ کُٹم منی لوگ ء اتک ء مچ بیت انت۔
دُرستاں دپ یک کت ء گوشت بزائاں دُرستانی گلگ اش ات کہ توپرچہ وتی مالی ء پگار ء
پنچ کلدار گیش کتگ... تئی ہے کار ء مئے دُرستیں مالیاں اڑی کتگ ء وتی پگار ء گیش
کنگ ء لوٹ کنگ ء انت۔ منی کُٹم ء دراہیں مردم ماشاء اللہ سیر ء آزرگاریں مردم
انت۔ دُرستانی لوگ ء مالی ء نوکر کار ء انت۔ بادگیرانی حد اُوند انت۔ ہمیشکہ آہانی
واستہ ہم آلمی بیتگ کہ وتی مالی ء نوکرانی پگار ء گیش بہ کن انت۔ اگاں چوش بہ بیت
گڑا ماہے چہ مئے کیسنگاں دو، سئے سد کلدار ہنچو پہ مپت رؤت۔ اش انت چاگرد ء
زندمانی ء لاچاری۔ من گوشت زاناں تو چشیں گپاں زانکار ء سرپد ئے... بلئے پہل
کن تو منائے بابت ء سک دلپروش کت... چوناہیگ ء تو گال ء دستونک باز جوانیں
پر بند ئے... دگہ چاہے ور ئے؟ اے یک ء تو دست نہ جتگ... چشیں مڑا پرچہ؟ "
ہے سہت ء آئی ء نوکر پدا چاہ ء بابت ء جُست کنگ ء اتک۔ تہ راجہ
صاحب ء گوں آئی ء گوشت... "یکے مزنین دروازگ ء دپ ء بہ اوشارین ء بہ
گوش کہ ندیم صاحب ء واستا ٹیکسی ء دست بد ئے "پدا مناچار ات ء گوشت ئے"
یا، رکشائے... ترا کجام دوستر بیت؟....."

خالد جاں

سعادت حسن منٹو

چو مُدّامی ڈول ءِ ممتاز مہلہ میں سُہب ءِ پاد آتک ءِ سسّیں کوٹی رُپت ءِ ساپ
کت آنت۔ کُنڈ ءِ پَر تگانی کپتگیں سگر یٹی بُنڈ، باکس ءِ ڈیل ءِ دگہ ہنچیں چیز براں
داں پیتک ءِ ٹالے ہم پشت ءِ نہ گیتک... سسّیں کوٹیانی روپگ ءِ پد، آئی ءِ
سار تیں گینے کش ات۔

آئی ءِ لوگباںگ آنکھ وپتگ ات ءِ چک ماں گوانزگ ءِ واب ات۔ ممتاز ءِ چو
ہمگ سُہب مہلہ پاداگ ءِ کوٹیانی روپگ ءِ سوب اش ات کہ آئی ءِ یکیں چک خالدنی
پاداں کپتگ ات ءِ چو ہمگ نوک گام جنوکیں چک ءِ ڈول ءِ ہر چیزے کہ آئی ءِ دیم ءِ
اتک چت ءِ پ ءِ بُرت۔ ممتاز پہ روپگ ءِ وس ءِ ات اگاں آئی ءِ خالد چیزے ءِ چنگ
ءِ پ ءِ برگ ءِ دیست آئی ءِ وتی میار لیک ات... ءِ ماں دل ءِ وت سراوت نرنڈگ ءِ
لگ ات کہ پرچہ چوش بیت؟ گوں خالد ءِ آئی ءِ بے کساس مہرات... مہرناں بلکیں

عشق ات۔ بلئے یک عجیبیں ترس ء وہے آئی ء دل ء نشنگ ات۔ ہر چنڈ کہ خالد ء
 اولی سالر وچ نژیک آیان ات۔ آئی ء دل ء اے وہم جزم ء دزو شم ء سربیان ات کہ
 خالد سالے ء سرجم بیگ ء پیسیر، چہ دنیا ء رؤت... بیران بیت۔

ممتاز ء وتی اے ترسناکیں وہم ء بابت ء یک روچے گوں وتی لوگبانک ء
 گپ جت۔ آئی ء لوگبانک ء وہدے اے وہم ء گپ چہ ممتاز ء دپ ء اش کت تہ
 حیران بیت ء گوشت ء "تو... ء پدا چشیں بے سریں وہم، مئے چک ء عمر دزاج
 انت۔ چہ سد سال ء گیش زندگ بیت۔ من آئی ء اولی سالر وچ ء درگت ء ہنچیں
 شات ء شاکامی ءے کناں کہ تو حیران ہے۔"

وتی لوگبانک ء گپ ء اشنگ ء گوں ممتاز ء دل ء ترگے جت۔ آئی ء زاناں
 کدی لوٹ ات کہ منی چک بیران بہ بیت... بلئے وہم ء چہ علاج... خالد وش ء
 سلامتیں چکے ات۔ یک روچے چلوپگ کار ء آپہ ترینگ ء لئیب ء ڈن ء بُرت پدا
 وہدے لوگ ء آورت ءے تہ گوں ممتاز ء لوگبانک ء گوشت ءے "بی بی! دگہ رندے
 خالد ء گت ء انارکاں سہریں رنگ مہ جن، یکے نظر ءے کنت۔"

"ناسرپد، مناچے حاجت انت کہ خالد ء گت ء انارکاں رنگ بہ جناں۔
 آئی ء انارک وت سہر انت "ممتاز ء لوگبانک ء پہ کندگ گوشت۔"

زِمستان ء خالد ء انارک مُدام سہر ات انت بلئے وہدے گرماگ بیت آئی ء
 انارکاں زردی ءے ء مانشات۔ خالد ء آپ ء تہا چبلو کی جنگ ء لئیب کنگ سک وش
 بیت۔ دپتر ء روگ ء پیسیر، ممتاز ء مُدام یک بالدی ءے ء آپ مان کت ء خالد ہے
 بالدی ء آپانی تہا وشارینت ء خالد ء ہے بالدی ء آپانی تہا چبلو کی جت ء لئیب کت۔

مردِ زوال ہے کہ آچو چبلو کی جنگِ لیبیب و دیست تہ سک گل بیتِ انت... بلئے ممتاز
 ۽ گل ۽ وٹھی ۽ تہاگم ۽ رنجِ مُدام ہوار ات۔ ممتاز ۽ ماں دل ۽ خیال کت "منی لوگبانک ۽
 زبان مبارک بات... ۽ خالد داں سد سال ۽ زندگ بات... بلئے اے چتوریں وہے
 کہ منامُدام خالد ۽ بیرانی ۽ ترانگ ۽ پرینیت۔ اے وہم پرچہ منی دل ۽ شتگ کہ منی
 چک خالد اُم ۽ بیران بیت؟ وش ۽ سلا متیں ٹھکے... ۽ چہ وتی ہمسرواں شر تر ۽ جان ۽
 پُر تر انت... من پہک گنو کاں، منی خیال ۽ اے منی بے کسا سیں مہر ۽ دوستی ۽ سوب
 انت بلئے منا آچو بے کسا س پرچہ دوست بیت؟ آیا، دراپیں پتاں چو منی ڈول ۽ وتی
 چک دوست بنت؟ آیا، ہمگ پت ۽ چو منی وڑا وتی چک ۽ بیران بیگ ۽ وہم ۽ ترس
 بیت؟ آخر، منا چون انت؟۔"

ممتاز ۽ چو مُدامی ڈول ۽ سیں کوٹی شری ۽ رپت ۽ ساپ کت انت ۽ لوگ ۽
 لاپ ۽ تگر دے تچ کت ۽ ہے تگر دے سرا دران گپت۔ چوش آئی ۽ ہیل کتگ ات۔
 گرماگی روچاں ہمک سہب کوٹیانی روپگ ۽ پد، آئی ۽ تگر دے تچ کت ۽ دمانے ہے تگر دے
 سرا تچک بیت۔ بے سرا جاہ ۽ چو وپگ آئی ۽ سک وش بیت۔ ممتاز تگر دے سرا وپگ
 ات ۽ خیال ۽ ات، "پونشی منی چک خالد ۽ سال روچ انت۔ اگاں اے روچ پہ وش ۽
 سلا متی گوست گڑا منی دل ۽ وہم اوں در کئیت... او، حُدا! تووت شر ترزان ۽۔"

ممتاز وپگ ات ۽ چم ۽ نرات انت کہ انا گاہ آئی ۽ وتی دل بند ۽ سرا گرانی
 ۽ سما بیت۔ آئی ۽ چم تچ کت انت داں آئی ۽ چک خالد ات ۽ آئی ۽ مات آئی ۽ گور ۽
 اوشا تگ ات ۽ بچندگ ۽ ات "دوشی سر جمیں شپ خالد نہ وپگ ۽ اگاں دمانے چم
 ۽ نز کتگ انت گڑا ہے دمان ۽ تچ دز میتگ گوشتے تر سے ۽ آماج بیتگ۔" ممتاز ۽

لوگبانک ء خالد ء نیمگ ء چارات ء گوشت۔

خالد، ممتاز ء دلبد ء سراپنگ ات ء واب ات کہ ہمے سہت ء انا گاہ تچ دزہ ات... "حدوت منی چک ء پاسپان انت" ممتاز ء دست خالد ء سراپر مرزات ء گوشت۔

"توبہ! تئی وہم ء و بوجے پر کنگ... جنک بس کے وش وش نہ انت...
نکناں چشیں ویل باز بر ء گپت انی وش بیت۔" ممتاز ء لوگبانک ء مورک مینت ء
زہر دزوشمیں ڈولے گوشت ء چہ کوئی ء دراتک۔

ممتاز وش وشے خالد ء بڈ ء چوواب گبجگ ء ڈول ء ٹپگ ء لگ ات کہ آئی ء
دلبد ء سراپم پہ چیر وپنگ ات ء واپنگ ات۔ بلئے انگہ برے برے تچ دزہ ات۔
ممتاز ء وہدے آئی ء بڈ ٹپ ات آگڑات ء جم ء تچ کت انت ء پت ء چارگ ء لگ
ات ء کے بچند ات ء... "چوں خالد جاں، چے گپے؟ تو چو تچ دزہ ء پر چہ؟۔"
خالد ء کے بچند ات ء وتی سرپت ء دلبد ء سراپر دات ممتاز ء پدا آٹپگ پناہ کت ء
ماں دل ء دعالوٹگ ء لگ ات "اوحد منی چک ء عمر ء دزاج کن..."

ممتاز ء لوگبانک ء خالد ء اولی سال روچ ء درگت ء مز نیں شاد ہے ء بکس ء
بند کنگ ات ء وتی دراہیں دز گھاراں گوشتگ ات کہ خالد ء سال روچ ء الم ء بہر بزیر
ات۔ چہ درزی ء خالد ء نوکیں گد آؤرتگ ات انت ء دگہ بازیں چیزے، ہنچیں چیز
کہ سال روچ ء درگت ء پکار ہم نہ ات انت۔ ممتاز ء انچو بٹست ء باست تب نہ بیت۔
آئی ء دل ء ات کس سہیگ مہ بیت ء اے روچ پہ بے ترک ء توار بہ گوزیت۔ ہنچو
بے ترک ء توار کہ آئی چند ء ہم سامہ بیت۔

خالد کہ وتی پت ۽ دلبندهء سراو اب ات پاد اتک ۽ دلبندهء سرا نشت... "منی چک!
پت ۽ سلام دے" چه مهر ۽ سر رتچیس گالوارے ۽ گوں ممتاز ۽ گوشت۔

خالد ۽ بکندرات ۽ پت ۽ دلبندهء سرا لیب ۽ لگ ات۔ ممتاز ۽ دل و ش بیت ۽
پد اماں دل ۽ گوشت ۽ "سبز بات ۽" بلئے ہے دمان ۽ آئی ۽ خیال اتک کہ خالد
الم ۽ بیران بیت۔ آئی ۽ جم نزکت انت ۽ کم ۽ پگر ۽ زرع لیر کپت۔ خالد مات ۽ بد ۽
کت ۽ ڈن ۽ در اتک۔

دپتر ۽ روگ ۽ انگه مهله ات ممتاز تگر در ۽ سرا تچک ات ۽ وتی و هم ۽ بابت ۽ پگر
۽ خیال ۽ ات کہ چه ڈن ۽ آئی ۽ لوگبانک ۽ کوکار در و شمیس توار آئی ۽ گوشاں کپت... "
ممتاز، او ممتاز، گشاد بیا" وتی لوگبانک ۽ کوکار در و شمیس توار ۽ اش کنگ ۽ گوں کہ (گالوار
۽ ترس ۽ در و شم هم هو ات) ممتاز جاہ سرات ۽ پھ درک ڈن ۽ در اتک۔

آئی ۽ لوگبانک ۽ خالد وتی دل ۽ سرا دشتگ ات ۽ خالد ۽ دست ۽ پاد کلینچ
ات انت ۽ مات ۽ دل ۽ سرا شلنگ ات...

" اشی ۽ چه بیتگ؟؟ " ممتاز ۽ خالد چه مات ۽ دلبندهء سرا چانپ ات ۽
گوشت۔

" نہ زاناں! آپ ۽ تہا چبلو کی جنگ ۽ لیب ۽ ات... من آئی ۽ پونز پہک
کت کہ انا گاہ شلنگ بیت۔"

ممتاز ۽ لوگبانک در ہگ ۽ ات۔ خالد، ممتاز ۽ دستان ات بلئے ہنچو کلینچ ۽
شلنگ ات گوشے ساہ ۽ مان نیست ات۔ دیم ۽ تحتے ات۔ ممتاز ۽ ہے تحت ۽ سرا
واپنت۔ خالد تحت ۽ سرا شلنگ ات ۽ آئی ۽ پت ۽ مات تحت ۽ دیم ۽ اوشانگ ات

انت ء حیران ات انت کہ چے بہ کنیں؟ آہاں خالد ٹپ ات، چک ات آپ سرا
درز ات بلے خالد ہا وڑ ء شلنگ ات... کے دیر ء پد، خالد تثار بیت... ء ممتاز ء حیاں
ء امرت...

"بس ہلاس! مئے چک مر ت" ممتاز ء وتی لو گبانک ء نیمگ ء پہ اچھی چار
ات ء گوشت۔

"لا حول ولا... تئی دپ گپت چک ویلے ء گپتگ انی حدار حم کنت... وش
بیت" زال ء دپ پچ کش ات ء کو کار ء گر یوان ء گوشت ء۔
ہے سہت ء خالد ء وار، وار ء چم پچ کت انت ء وتی پت ء نیمگ ء چارگ ء
لگ ات۔ ممتاز ء سار تیں گینے کش ات ء چہ مہر ء سر ریچیں گالوارے گوشت ء
"چوں، منی چک! تراچے پیتگ؟"

خالد ء لٹانی سر اناز رکیں بلے بے وڑیں بچندے پاد اتک ممتاز ء آچست
کت ء کوئی ء بُرت ء آئی ء وا پینگ ء ات کہ آپدا ہا ڈول ء کلینچ بیت گوشے مری ء
گپتگ ات آئی ء دست ء پاد کلینچ ات انت... نی ممتاز ء ہنچو سما بیت گوشے خالد ناں
آوت ہے ویلے ء گپتگ... بلے کے دیر ء پد، خالد ء دست ء پاد پدا اثر بیت انت
بلے نی گوشے آسک ژند ء پند ات ء چم ء کل ء کپتگ ات انت۔

"منی چک! خالد جاں، سہت پہ سہت اے تراچے بیگ ء انت؟ پادا، گام
جن ء بتر، مکھن ورے؟"

خالد ء مکھن سک وش بیت۔ مکھن ء نام ء ایشلنگ ء گوں خالد ء وتی سر پہ
ہو "سُرینت بلے پدا ممتاز ء گوشت" منی چک! آپ ء تہا چبلو کی جن ء؟"

خالد ءوتی سر پہ "اماں" سُرینت۔ ممتاز ءچکندرات ءخالد ءے چست کت ءبڈ ءکت...
 ءپدمات ءدات ءگوشت ءے "حیال ءبدار، من رواں ڈاکٹر ءکاراں" وہدے ممتاز ء
 ڈاکٹر لوگ ءسربیت آنت تہ ممتاز ء لوگبانک چوگنوکانی وڑ ءسر سر جنگ ءآت... ممتاز ء
 روگ ءپد، خالد پداہما و نیل ءگپتگ آت ءتحت ءسرا کلینج آت۔

ڈاکٹر ء آچارات ءدیم ءے گوں ممتاز ءکت ءگوشت ءے "پریشان مہ
 بنیت۔ چکاں باز بر ءچشیں و نیل گپت ء" معدہ "ء کر ممان بیگ ءسوب ءہم چک
 اے وڑ ءبنت... من یک درمانے نبشتہ کنان۔ اشی ءورگ ءگوں انشاء اللہ حد حیر
 کنت ہج پریشان مہ بنیت۔"

ممتاز ءچہ دپتر ءموکل زرت ءسر جمیں روج ءخالد ءگور ءنشت... ڈاکٹر ء
 روگ ءرند، دگہ دورند ءخالد پداہمے و نیل ءگپت بلنے کے دیر ءرند، یلہ ءے کت۔
 اے دوئیں رنداں پد، گڑاداں بیگاہ ءآو نیل ءنہ گپت۔ ممتاز ءدل وش بیت بلنے آئی ء
 ہمے ٹرس آت کہ خالد ءشپ ءپدا اے و نیل مہ گپت۔ ممتاز ء لوگبانک ءایمان ہم
 کالب ءنہ آت چیا کہ ہمگ سہت، پہ وہد خالد ءدرمان دیگی آت۔ پمیشکہ ممتاز سر جمیں
 شپ آئی ءگوانزگ ءدیم ءنشت بلنے آئی ءدیسٹ کہ آنگہ برے برے خالد ماں واب ء
 چچ ڈرہیت ءآئی ءگونڈیں تپے ہم پر۔ سہب ءہشت ءممتاز ء"تھر مامیٹر زرت ء
 خالد ءتپ ءتزندى چارات تہ تپ ءتزندى یک سد ءچار ڈگری آت۔ ممتاز ءپدا ڈاکٹر
 لوٹا بنیت ڈاکٹر ءخالد ءچارگ ءرند گوشت "ہج پریشان مہ بنیت" بروز کاٹس "انت
 ءے من درمان نبشتہ کنان سے، چار روج ءتوک ءوش بیت۔"

ڈاکٹر ءدرمانانی کاگد ممتاز ءدست ءدات ءشت۔ ممتاز ءدرمان زرت آنت۔

درمان ء ورگ ء ابید ہم خالد ء تپ نہ سست۔ سہب ء دہ ء ممتاز ء دگہ مستریں
ڈاکٹرے آورت۔ آئی ء شرمی ء سر خالد چارات ء گوشت "پریشان مہ بنیت... خدا
حیر کنت۔"

بلئے خدا ء حیر نہ کت مز نیں ڈاکٹر ء در ماناں ہم ہیج کار نہ کت۔ تپ انگہ
سہت پہ سہت تزند تر بیان ات۔ ممتاز ء چلوپگ کار ء درائنت "صاحب! خالد نادراہ
نہ انت... یکے ء نزر کتگ۔ من تائیدے نبشتہ کنائیناں خالد ء گورے بندھے دمان
ء وش بیت۔"

چلوپگ کار ء تائید آورت ء ملاء گوشگ ء پد اسپت چات ء آپ یکجاہ کنگ بہ بنت
ء ہے تائید ء شودگ ء رند، آپ خالد ء وارینگ بہ بنت بلئے پدا ہم ہیج کہتری پد نہ
بیت۔ یک ہمساہگے ء دگہ در مانے ء سوج دات۔ ممتاز ء آئی ء سوج داتگیں در مان ہم
آورت اشی ء ہم کار نہ کت۔ بیگاہ ء ممتاز ء سیادے ء دگہ ڈاکٹرے آورت۔ آئی ء خالد
چارات ء درائنت "ملیریا انت انچوتپ ء تزند ی بس ملیریا بیت کنت... شاماشی ء برف
ء آپ در نزات کے تپ ء کم بیت گڑا من اشی ء "کونین ء سوچن ءے جناں۔"

وہدے خالد ء برف ء آپ در نزگ بیت تہ تپ باز کم بیت ء نود ء ہشت
ڈگری ء آنگ۔ ممتاز ء آئی ء لوگبانک ء سار تیں گینے کش ات... بلئے پدا دیر نہ
گوست کہ خالد ء تپ تزند بیاں بیت۔ ممتاز ء تھر مامیٹر ء سر اتپ چارات۔ تپ ء
تزند ی یک سد ء شش ڈگری ات۔ دگہ ہمساہگے ء گوں ممتاز ء لوگبانک ء گوشت
... "تئی چک ء گردن ء ہڈ پڑشتگ۔"

اے گپ ء اش کنگ ء گوں ممتاز ء آئی ء لوگبانک ء دل چیر پٹاں شت۔

ممتازہ اسپتال ء فون کت۔ اسپتال ء نیمگ پستورست کہ نادرہ ء اسپتال ء
بیار۔ ممتازہ ء گشا دگشا د اسپ گاڑی ءے گیت، چک گٹ ء کت ء زال زرت اسپتال ء
نیمگ ء راہ گیت۔ آئی ء نک حُشک ات۔ دراہیں راہ ء آپ وراں ات بلئے انگہ تَن نہ
پُرشَت۔ گوشے پیٹار ات۔ دکانے ء دیم ء آئی ء پدا اسپ گاڑی اوشارینت ء بوتلے
آپ زرت بلئے ہے سہت ء انا گاہ آئی ء دل ء اے و ہم پادا تک کہ اگاں تو اے آپ
وارت انت تئی چک مریت... ممتاز سک مٹنگ ات بلئے اے حیاں ء آیک ء گوں
آئی ء آپ نہ وارت۔ و ہدے آ اسپتال ء نزدیک ء رست تہ آئی ء سگریٹ بُن دات
بلئے آئی ء دنیگہ دوسوٹ نہ کشینگ ات، انا گاہ آئی ء سگریٹ چگل دات۔ آئی ء دل ء
حیاں ات کہ اگاں تو اے سگریٹ کش ات تئی چک مریت۔ ممتازہ اسپ گاڑی
اوشارینت ماں دل ء آئی ء حیاں کت "اے چونیں بے وقوفی ءے... اے بس منی
دل ء وہم انت... کدی سگریٹ کشگ ءیکے ء چک مریت؟" ممتاز چہ اسپ گاڑی ء
ایر کپت ء پدا وتی چگل داتگیں سگریٹ ءے چت ء کشگ ء لگ ات بلئے آئی ء دنیگہ
یکیں سوٹ سرجم نہ کتگ ات کہ گوشے یک گالوارے آئی ء گوشاں کپت... "نہ
کن ءے ممتاز! تئی چک خالد مریت۔"

ممتازہ پدا سگریٹ چگل دات۔ اسپ گاڑی ء واہند ء آروک روک ء چار
ات۔ ممتازہ آئی ء چارگ مار ات ء کے پشل بیت۔ وتی پشلی ء چیر دیگ ء ہاتر ء ممتازہ
ہما سگریٹ ء نیمگ ء چار ات ء گوشت۔ "سگریٹ سل ات ہمیشہ من چگل دات"
چو گوشگ ء رند، آئی ء چہ کیسگ ء دگہ سگریٹ درکت بلئے بُن دیگ ء ترسگ ء
ات۔ آئی ء دل دریک دریک کنگ ء لگ ات۔ آئی ء عقل "وہم" ء مٹگ ء نہ ات

بلئے یک چیریں گالوارے ات۔ یک زورے ات کہ آئی ء عقل ءے چیر ترینگ ات
ء وہم پداوتی جاہ ء بر جاہ ات۔

اسپ گاڑی اسپتال ء مز نیں دروازگ ء پُترت۔ ممتاز ء سگریٹ کہ انگہ
آئی ء دست ء ات... ء بُن نہ داتگ ات، آئی ء لتارت ء چکل دات۔ اے سہت ء
آئی ء وتی سر ء وت بڑگ بیت کہ پرچہ وہم چو آئی ء دل ء نشتگ۔

خالد اسپتال ء واپینگ بیت چارگ ء پد ڈاکٹر ء گوشت "خالد ء برو نکو نمونیا
انت۔ ماپہ آئی ء دُراہی ء وسیں جُہد کنیں بلئے گیشتر حداء میار انت"

خالد بے ہوش ات ء مات آئی ء سرینا نشتگ ات ء گوں حیرانیں چٹاں
آئی ء چارگ ء ات۔ ممتاز سک ٹینگ ات شت کہ آپ وراں بلئے پداہما وہم آئی ء
دل ء اتک کہ ممتاز آپ مہ وراگاں ناں تئی چک مریت۔ ممتاز ء ماں دل ء وتی وہم ء
بدے دات ء کے آپ وارت۔ آپ ورگ ء رند آپداوتی چک ء گور ء اتک۔ خالد ء
انگہ بود نہ کنگ ات۔ ممتاز ء دل ء گوشت چہ اسپتال ء دراء پہ دیم وت بہ تیچ ء گار ء
بیگواہ بہ بی بلئے خالد دُراہ بات ء خالد ء بدل ء آہنچش بات۔ ممتاز ء نزرے خالد ء
نیگ ء چارات۔ آئی ء چٹاں خالد گنتر زرد ترینگ ات آئی ء حیاں کت "بلکیں اے
منی ہے آپ ورگ ء سوب ء چوش زرد ترانگ؟ اگاں من آپ مہ وارتیں تہ ائم ء
خالد ء دنیگہ بود کنگ ات "ممتاز ء سک کہت بیت کہ من پرچہ آپ وارت۔ پدا آئی
ء وتی حیاں ترینت... "ناں، اے منی وہم انت من ٹینگ اتاں۔ آپ وارت پریشی ء
خالد ء چے بیت کنت؟ خالد ائم ء وش بیت... پونشی آئی ء سالر وچ انت، آئی ء
سالر وچ پہ گل ء شات گوزیت... انشاء اللہ " بلئے ہے دمان ء آئی ء دل ء تر سے

چست بیت گوشے یک گالوارے گوشگ ء آت " خالد سال ء سرجم بیگ ء پیسر
بیران بیت۔"

ممتاز ء دل ء گوشت ہے چیریں گالوارے لک ء چہ بُن ء گوج بلئے گالوار
وت چہ آئی ء دل ء چست بیگ ء آت حُدا بزانت چون ء چتور؟ ممتاز چہ وتی اے وہم ء
ہنچو شزار آت کہ آئی ء ماں دل ء چو گریوگ ء دروشم ء گوں وتی وہم ء گوشت " منی
میارچی انت؟ چہ حُدا ء بچار ء حُدا ء دوستی ء منایله کن پہ من بڑگ بہ کن... تو پر چہ منا
پرے حال ء کتگ؟"

بیگاہ بیتگ آت اے میان ء بازیں ڈاکٹرے ء خالد چاربتگ آت ء درمان داتگ آت
سوچن جنگ آت بلئے خالد انگہ ہوش ء نیاتگ آت۔

" توچہ اسپتال ء درہا، اگاں ناں، تئی چک مریت... " انا گاہ ممتاز ء دل ء وہم
چست بیت ء گوشے یک چیریں گالوارے ء آئی ء گوش ء ہلوت کت۔ ممتاز بے
ترک ء توار پاد اتک ء چہ کوئی ء ڈن دراتک ء پداچہ اسپتال ء ہم ڈن دراتک۔
وہدے آڈن ء دراتک پدا آئی ء گوش ء گوشے گالوارے گوشگ ء آت۔ " شراب
لوٹائین " آئی ء شراب لوٹائینت گالوارے گوشت " شراباں ریچ " ممتاز ء شراب
ریچک آت۔ گالوارے گوشت " پدا شراب لوٹائین " ممتاز ء پدا شراب لوٹائینت۔
گالوارے پدا گوشت " شراباں ریچ " ممتاز ء پدا شراب ریچک آت۔

اے رند ء پد، گالوارے توار بیت۔ ممتاز ء شراب ء پُر شتگیں بوتلانی زردات آت
ء چہ ہوٹل ء دراتک۔ ڈن ء آئی ء ہنچو سما بیت گوشے ہمک نیمگ ء بے ترک ء
تواری ء مانشاتگ... بس آئی ء دماغ ء تہا کوکار ء جاک آت۔ آپدا اسپتال ء نیمگ ء

روگ ء لگات۔ اسپتال ء سر بیت تہ چک ء وقتی چک ء کوٹی ء روگ ء ات کہ آئی ء پادے حیا ء داشت انت "اگاں تو خالد ء گور ء شُت ء خالد مریت" آئی ء پدا بیر وکت ء اسپتال ء دراتک اسپتال ء دیم ء یک کسانیں باگو کے ات آشت یک دار ء گرشی ء ء سرانشت۔

شپ ء دہ پنج بیتگ ات ء تہار ات ... ء چاریں نیمگ ء بے ترک ء تواری ات۔ بس برے برے گاڑی ء ء ہارن ء ہمے بے تواری پروشت۔ دیم ء اسپتال ء دیوال ء چک ء گھڑیا لے دراتنگ ات۔ ممتاز ماں دل ء حیا ء ات "آیا، خالد نہ مریت؟ اے چک پرچہ پیداگ بنت؟ وہدیکہ پدا مرانت؟ اے زندمان پرچہ دیگ بیت وہدیکہ مرگ ء دروشم ء پدا پنج گرگ بیت؟... خالد الم ء... "اناکاہ آئی ء دل ء ہمے وہم چست بیت۔ چہ گرشی ء سر پاداتک ء سجدہ ء کپت۔ ہمے سہت ء ہما چیریں گالوار آئی ء گوشاں کپت... "ہمے وڑ سجدہ ء بہ کپ داں خالد ذراہ نہ بیت وتی سر ء چست مہ کن۔"

ممتاز ء لوٹ ات کہ دعا لوٹاں بلئے حکم دیگ بیت کہ دعا مہ لوٹ۔ ممتاز ء آرس دراتک انت۔ آئی ء پہ خالد ء ناں، وتی واستہ دعا لوٹ ات کہ "اوحد انا چرے عزاب ء درکن تر خالد برگی انت برے... بلئے منا چوش عزاب ء بڑگ مہ کن۔" ناگاہ آئی ء دو مردمانی وت ماں وت گپ جنگ ء گالوار گوشاں کپت۔ مردم چہ آئی ء کے گستاگرشی یانی سرانشتگ ات انت ء ورگ ورگ ء ات انت "سلییں شر رنگیں چکھے" چہ ہمے دو میں مردماں یکے ء گوشت۔ "من آئی ء مات ء حال دیست تہ منا سک بڑگ بیت "دومیک ء درائنت۔" بڑگ ہمگ ڈاکٹر ء پاداں کپت ء پہ گر یوگ

پریات ء منّت ء ات " پداولی ڈاکٹر ء گوشت " ماوتی نیمگ ء وسیں جُہد کنگ ء نیں " یکے ء درّ ائینت "زندگ بیگ ءے باز مُشکل انت"۔ دو میگ ء گوشت "من گوں آئی ء مات ء تچک ء گوشت، گوہار! نی بس تئی دعا چیزے بہ کنت۔"

انا گاہ یک ڈاکٹرے ء چم پہ ممتاز ء کپت انت کہ انگہ سُبجہ ء کپتگ ات ڈاکٹرے پہ کو کار تور جت۔ "آئے، ادا چے کنگ ءے؟ ادا بیا"

ممتاز پادا تک ء ہماہانی گور ء شت "تو کئے ءے؟" یکے ء ممتاز سرداں پادا چارگ ء پد، جُست کت۔

ممتاز ء نک حُشک ات۔ آئی ء گالوار شری ء در نیا تک۔ آئی ء ماں گٹ ء تل ء گوشت "من نادُراہ ء".....

"تو نادُراہ ء گُڑا اسپتال ء برو... ادا چے لوٹ ءے "یک ڈاکٹرے ء آئی ء گپ سرجمی ء نہ اشت ءے پہ تزند گوشت۔

"من ناں، منی چُک نادُراہ انت اودا... آ... "ممتاز ء وتی گپ سرجم کت نہ کت ء آئی ء ارساں ہلک بست۔

"آ تئی چُک انت کہ.... "ڈاکٹر ء ہم وت گپ سرجم نہ کت۔
"جی ہو!.. منی حیاں ء انی شہا ہم ہمائی ء بابت ء گپ ء ات ءے... آ منی چُک انت...
خالد..."

"تو آئی ء پت ءے؟"
"جی ہو! من آئی ء شوئیں پت آں "ممتاز ء درد ء رنج ء گوں سر رپچیں

گالوارے ء گوشت۔

"تو گڑا دے چیا شتگے؟ برو تئی لوگبانک سک پریشان انت۔ آئی ء دل

ڈڈی ء تسلا بدے"

"ہو، من رواں"

ممتاز پادا آتک ء اسپتال ء نیمگ ء راہ گپت۔ و ہدے وتی چک ء کوئی ء نڑیک

ء رست تہ دیست ء آئی ء چلو پکار۔ گریوگ ء انت۔ آئی ء و ہدے ممتاز دیست تہ

گنتر۔ گریوگ ء لگ ات "صاحب! خالد شت... " چلو پگ کار ء پہ۔ گریوگ گوشت۔

ممتاز کوئی ء تہا پترت آئی ء لوگبانک بے ہوش ات۔ یک ڈاکٹرے ء نر سے

آئی ء بود آرگ ء جہد ء ات انت۔ ممتاز خالد ء تحت ء دیم ء اوشات۔ خالد ء جم نر

ات انت۔ ممتاز ء وتی دست آئی ء پیشانیگ ء سر ایرکت ء پہ پریات ء کوکار ء

ہواریں گالوارے گوشت ء... "منی چک خالد، آپ ء تہا چبلو کی جن ء؟"

خالد ء وتی سر "اٹان" ء وڑ ء نہ سرینت۔ ممتاز ء پدا پہ منت واریں گالوارے گوشت

"خالد جاں، منی وہم ء گوں وت برے گوں؟" ممتاز ء ہنچو گمان بیت گوشے اے

رند ء خالد ء "ہو" ء وڑا وتی سر سرینت.....!!

لوگیگ

عصمت چغتائی

ہماروچہ کہ مرزاء نوکیں چلوپگ کار لاجو آئی ء لوگ ء پُترت۔ سر جمیں بازار ء چو آس ء وڑ ء حال شنگ بیت۔ مہتا ء کہ پیسر ء روپگ ء دست ء کنگ تمہبل ء نہ پیتگ ات نی پہ روپگ زمین ء تک لیٹینتگ ات۔ شیر بہا کنوک ء کہ ساری ء یک بہرے شیر ء سے بہر آپ کتگ ات نی بز ء لچیں شیر پہ مرزاء لوگ ء آرگ ء ات۔ نہ زاناں چنور پہ لچو "لاجو" نام کپتگ ات۔ لچ ء شرم ء گوات و آئی ء انیل ء نہ گوستگ ات۔ باریں کدی، کجا ء کئی لاپ ء دراتلگ ات۔ چہ کسانی ء اے دمک ء پرا دمک ات۔ لوگانی دپ ء چانوگ ء گپت۔ و ہدے رُست ء مزن بیت گڑا آئی ء مَستریں گنج آئی ء دلبریں بالاد ات۔ زوت وتی ہمسرو میں بچکاں گوں پاد ماں پاد بیت۔ چو بے مہاریں اشر ء وڑ ء یلہ ات۔ "اٹاں" و آئی ء دپ ء مان نیست ات۔ یکے ء چیزے دات زرت ء، زر نیست، پہ وام، وام نیست پہ حیرات ء مپت۔ "چوں، تران لجنہ کنت؟" اگاں یکے ء جُست کت۔

"لج کن" آئی ء گوں لچکیں گالوارے پسو دات۔ "یک روچے وتی دیم ء سیاہ کن ءے۔ تڑپشی ء تام ء چش ءے۔" لاجو ء چشیں گپانی پرواہ نہ کت۔ اے تڑپشی، شیر کنی آئی ء ہچ دیم ء نیا ورت انت۔ دیم ءے چو چار دہی ماہ ء ات۔ چم ءے بے سرنگ ء گوشتے سرنگ ات انت۔ کچکیں دنان ملگ ء رواج ہنچش براہ دار ات انت کہ مردماں وتی دپ ء گپ بے حال کت ء چم اش ہمائی ء سک بیت انت۔

مرزانڈ ء بانڈ ات۔ لوگ ء کارانی ہماہی ء نگن پچگ ء سک دلسیہ کتگ ات۔ کسانیں دکانے ء واہند ات کہ آئی ء مدام "جنزل اسٹور" گوشت۔ پہ سیر ء سانگ ء آئی ء گور ء وہد نیست ات۔ گیشتر وتی دکان ء دزگٹ ات۔ برے برے آ ہنچو دزگٹ بیت کہ سر ء کچینگ ء ہم وار نہ بیت... ء برے ہنچو خشک ء نشنگ ات ء مگسک ءے بال دات، دکان ء کارے ہنچیں۔

بخشی ء گوں لاجو ء بس ء اوشت جاہ ء ڈیک وارت۔ اے روچاں آئی ء لوگبانک ماہ ء روچان ات۔ آئی ء چلوپگ کارے سک پکار ات۔ آئی ء لاجو ہمراہ کت ء لوگ ء آورت بلے وہدے آئی ء لوگبانک چلگ بیت گڑا آئی ء لاجو چو حر ء لٹاں ماں بست۔ لاجو چشیں لٹ ورگ ء ء ہیل دار ات بلے بخشی ء گوشتے وشی آگ ء ات۔ وہدے بخشی ء ڈنی شریں کارے دست کپت تہ آئی ء پگر کت کہ اشی ء مرزاء گور ء لوپ کناں۔ آمپت ء پہ دل ء تاہیر دیگ ء زر حرچ کنگ ء انت۔ اد ء زر ہم زوال نہ بیت پیتی مالے۔

"لا حول ولا قوۃ، من چشیں رزوا میں جنکے وتی لوگ ء چلوپگ کار کت نہ کناں" مرزاء بدبُرت۔

" شوم مہ بی، لوگ ء دراہیں کاراں کنت زرنہ لوطیت بس چُنڈے نگن ءے
بدے "بخشی ء آسر پد کنگ ء جہد کت۔

"ناں واجہ! اشی ء منی سرا پرچہ مُش ءے ترااگاں چوش دوست بیت گوں
وت برے گوں" مرزاء درّائنت۔

"منی بس چند ء ٹلک اٹلگ دراہیں دنیا ء بڈ ء جت نہ کنناں۔"
ہمچک ء لاجو ء ماں چُل ء ء وتی کار بُنگیج کتگ اَت۔ گوشان ءے لانک ء بستگ اَت،
چرک ءے لاتنگ اَت، روپکے دست ء اَت ء لوگ ء تہا یلہ اَت۔ بخشی ء وہدے
مرزاء بابت ء گوں آئی ء گپ کت تہ آئی ء ہچ وڑیں انگر ء آنگونہ کت ء تچک ء سُت
مرزاء لوگ ء کار ء دلگوش بیت۔

" ترااگاں اداوش نہ بیت، بہ گوش، من ترا دگہ جاگے براں۔"

" چیا؟ تو زاناں منی مردے کہ منی مستری ء کن ءے؟"

بخشی ء آگوں زایاں ماں بست بلئے لاجو ء گوں گنتریں زایاں آئی ء بیر
ترینت کہ بخشی ء وڑیں بے پروا ہے ء ہید دراتک انت۔

بخشی ء روگ ء پد، مرزاسک تکا نسر بیت آئی ء دل ء نہ گوشت لوگ ء بروا
داں دیر ء مسیت ء نشت ء پگر ء حیاں ءے کت "مُپت ء بے سریں حرچے، دُزی ہم
آلم ء کنت... اے چونیں جنجالے کہ منی سرا کپت۔"

مغرب ء نماز ء رند، آوہدے لوگ ء اَتک تہ عجب حیراں بیت، گوشے آئی
ء حُدا مرزیکیں مات پدا اٹلگ اَت۔ لوگ رُپتگ ء ساپ اَت، ہر چیز پہ گیگ ء گوُم
ایر اَت۔ آپ واری مٹ ء گونی ءے آپ جتگ اَت ء پتا تگ اَت۔ بالدی کہ پیسرا

چلّے چرکاں گپتگ ات، ساپ چوشیشگ اتپگ ات۔

"ورگاں بیاراں؟" لاجوئے پہ نازے گوشت۔

"ورگ؟"

"جاڑی انت گرم گرم میں نلن، ہئی پتگ انت... تو بہ نند من ہئی رواں

کاران اش" لاجوئے آدگہ گپ ات وارنہ دات اتپہ گشاد چلّے نیمگ ات راہ گپت۔

"آلوپالک، چنوء ڈال گوں ہمراہ اتپماز ات من بس مات ات زند ات وارنگ ات

زرچہ کجا اورنگ؟" مرزاء آجست کت۔

"دکان ات وام زرنگ"

"من اتی روگ ات باڑہاں دیاں"

"روگ ات باڑہاں؟؟"

"ہو، منا چلوپک کار ات گنجائش نیست"

"زاناں کتے اتچہ تو پگار لوٹ ات؟ ورگانی مرچ زیادہ نہ انت ناں؟"

لاجوئے گپ ترینت۔

مرزاء دل ات گوشت بہ گوشاں، حشکسیں مرچ انت بلتے لاجو چلّے ات سر پتگ

ات اتوتی کاراں دلگوش ات "حیر، باند ات چاراں" مرزاء نلن وار ات پگر جنان اتوتی

کوئی اتشت... اے اولی رند ات کہ اتی ات لوگ ات یک کسانیں جنکے چہ ہر چیز ات بے سما

پتگ اتواب ات۔

"اٹاں، من چہ اد ات نہ رواں"

سُہب ات وہدے مرزاء اتپہ روگ ات واستا گوشت تہ لاجوئے نہ من ات۔

"بلے...؟"

"پرچہ، منی اڈ کتگیں ورگ تراوش نہ بنت؟"

"اے گپ نہ انت"

"لوگ ء رُپت ء روپ ترا دوست نہ بنت؟"

"اے دُرست شتر انت... بلے..."

"گُڑا پرچہ مناراہ دیگ لوٹ اے؟" لاجوگیلو تگ ء گپت، اے اولی رند

آت کہ لاجو ء دل لگیتگ ات... گوں مرزء ناں، گوں آئی ء لوگ ء... مرزء جنین نیست ات ء لوگ آئی ء وتی لیکیتگ ات۔ چوناہیگ ء لوگ جنین نیگ انت مردین و لوگ ء مہمان ء حساب ء انت۔ بخشی و سکیں سل ء لیگارے ات۔ گوک ء واڑے وتی لوگ ء کتگ ات۔ آہم بے بختیں نندی کمار ء ماڈگ ء واڑ۔ ماڈگ باریں کدی حُدا ء وتی مال کتگ ات بلئے آئی ء بوانگہ گوشے لاجو ء رگ رگ ء ہوار ات ء بخشی ء ناز جنا... اء لاجو لوگ ء بانگ ات۔

مرزء چنچو دل پہک ء حُدا ئی مردے۔ اے و گوں آئی ء اولی گندگ ء لاجو

ء زانتگ ات۔ آوتی لوگ ء چو در آمدانی وڑ ء اتک۔ لاجو ء ہرچی کہ آئی ء دیم ء دات آئی ء وارت ء پدا دکان ء روگ ء پیسر، پہ راشن ء زڑے دات ء در اتک۔ سنے، چار رند، حساب کنگ ء پدا، آد لجم بیت کہ لاجو دُڑی نہ کنت۔ پدا سہب ء در اتک ء دکان ء شت ء شپ ء پہ وپسگ ء اتک۔

لاجو سر جمیں روچ ء لوگ ء کاراں گُلائش ات... ء برے برے اگاں آئی

ء دل ء گوشت گُڑا وتی ہماہگ رامو ء بلگ ء گور ء شت۔ رامو مرزء دکان ء کار ء

آت۔ لاجوہ گوں راموہ مزن سٹ ۽ دور کت۔ سیزدہ، چاردہ سال آئی ۽ عمر بیتگ
 آت۔ انگلہ ریش ۽ بروت نہ آت۔ ہمائی ۽ یک روچے لاجو حال دات کہ مرزاندہ ام یک
 بد کاریں جنینے ۽ گور ۽ روت۔ لاجوہ سک تورات... بے پاندگ زر ۽ زوال کنگ
 انت۔ اے وڑیں جنینانی کار ہے پنگ ۽ ورگ انت... گڑا آوت کجام درد ۽ دوا
 انت؟ ہر جاگہ کہ بیتگ آئی ۽ اے کار پہ وٹی ۽ رضا کتگ آت۔

لاجوہ نی مرزاء لوگ ۽ پتگے ۽ گیش گو سنگ آت۔ وتی اے وڑیں ڈالچاری
 آئی ۽ ہج جاگہ نہ دیستگ آت۔ مردین ۽ جنین ۽ رشتگ ۽ بابت ۽ آئی ۽ مدام مزن دلی
 پیش داشتگ آت۔ مہر پرانی ۽ دُرستاں چہ مستریں سوگات آت۔ چہ کسانے ۽، بلکیں
 ناتوامی عمر ۽ آئی ۽ اے کار ہنیل کتگ آت۔ ناں آئی ۽ مات، ناں بلک دیستگ آت
 کہ شر ۽ گندک ۽ سوج ۽ بہ دنت۔ اے بابت ۽ لاجو گوشے بازار ۽ یلہ نیں منڈے
 آت کہ برے نرازے ۽ گون آت۔ کش ۽ گور ۽ آئی ۽ بازیں کلوہ ۽ پرگام رسگ ۽ آت
 بلینے نی آمرزاء چلو پکار آت، ہمیشکہ آئی ۽ مرزاء نام شات نہ بیت کہ یکے پہ بدی بہ
 گپتے۔ آگوں کس ۽ نہ شت۔

مرزاء سر زاہر ۽ و تا پار سائے جوڑ کتگ آت بلینے توک ۽ آئی ۽ دل ۽ آس
 روک آت۔ پہ زانت ۽ زور و تا چہ لاجوہ دیر ۽ گستا داشتگ آت۔ آئی ۽ دل بے تاہیر
 آت۔ بازار ۽ لند ۽ چو گیس بچکاں و ہدے لاجوہ نام گپت تہ آئی ۽ دل ۽ آس گیشتر روک
 بیت۔ ہر جاگہ آئی ۽ لاجوہ بابت ۽ گپ ۽ حبراش کت۔ برے مردم گپ ۽ ات انت
 کہ آئی ۽ شیر بہا کنوک ۽ دیم چانکر اتگ۔ دگہ یکے ۽ گوشت، زیک آئی ۽ پان والا نک
 جتک۔ بزاں ہر کس آئی ۽ رند ۽ کپتگ آت۔ اسکول ۽ ماسٹر ۽ اگاں دکے ۽ تہاڈیک

وارت تہ ہمودء آئی سبک دیگ پناہ کت۔ مسیت ء ملاء اگاں آئی ء پادبز مش گوشاں
کپت تہ آیات الکرشی ء وانگ ء لگ ات۔

مرزا بے توار ء لوگ ء پُترت۔ لاجو ء ہمے دمان ء جان شستنگ ات ء چہ
پسیل ء در آیک ء ات۔ ترس ملکور آئی ء کوپگاں شنگ ات انت۔ ساپیں گب چو
شستنگ ء جرگ ء ات انت۔ چم جُمار... چوش بے گمان مرزا ء گندگ ء گوں لاجو ء
پہ داب لونکے دات ء مرزا یک کتر ہے چو بُت ء اوشنات ء چم ء لاجو ء سک ات انت
۔ مرزا بے ترک ء توار نگن وارث۔ وتی لٹ زرت ء تچک ء مسیت ء شت بلئے آئی
ء وتی دل لوگ ء ایر کتگ ات۔ آمسیت ء نشتگ ات بلئے آئی ء لوگ سک یات
آیک ء ات۔ کے نندگ ء رند، آپاد اتک ء لوگ ء اتک۔ آئی ء دیست کہ لوگ ء
کش ء لاجو گوں یکے ء دپ جاک ء انت۔ لاجو ء وہدے مرزا دیست تہ کشادی ء لوگ
ء پُترت۔ "اے کئے ات؟" مرزا ء چوشکی نیں مرد ء وڑ ء جست کت۔

"رگھوا"

"رگھوا...؟" انچو وہد ء شیر زیرگ ء آید، آئی ء رگھو اہجہ نیا ء ورت۔

"رگھو اشیر والا... چیلیم ء پر کنناں؟" لاجو ء گپ تڑینگ ء جہد کت۔

"اٹاں... رگھو اچے گوشگ ء ات؟"

"گوشگ ء ات چنچو شیر بیاراں۔"

"گڑا توچے گوشت؟"

"من گوشت، تمی میت چست بات۔"

"گڑا...؟" مرزا ہر م۔ گران ات ء تہا کل لچک ء ات۔

" گڑا... من گوشت کپہڑ... وتی مات ء شیر بدئے بے غیرت ء چک۔ مزنیں کپہڑے اے شیر بہانوک... مرچیک ء پد، اشی ء گور ء شیر مہ زیر... من وت شیر کاراں گوں۔ "

شام ء چہ رند، مرزا ء جوڑی ء شتریں گد پرکت۔ عطر ء پٹی ء گوش ء کت، وتی لٹ دست ء کت ء دراتک... ء ماں دل ء ہما بدکاریں جنین ء زاء بد دیگ ء ات۔ آمرزا ء دوست نہ بیت؟ چوش بیت نہ کنت۔ مرزا تچک ء ہائی ء گور ء شت بلئے اے سہت ء آتی دگہ عاشقے ء گوں دگوش ات۔ مرزا زہرکت ء لالہ ء دکان ء شت ء نشت۔ گڑا داں دیراں آئی ء چیزانی گرانی ء سیاسی چست ء ایرانی بابت ء گپ ء تران کت۔ وہدے لوگ ء و اتر بیت تہ شپ ء یازدہ بج بیتگ ات۔ آئی ء تحت ء سریناں جگے ء آپ مان ات ء ایر ات بلئے آئی ء دگوش نہ کت۔ شت چل ء چہ گڑو ء گلاسے آپ وارت ء پد اوتی تحت ء نیمگ ء روگ ء ات کہ آئی ء چم پہ لاجو ء کپت ات۔ لاجو ء پاد چہ نیم پچیں دروازگ ء زاہر ات۔ ہے سہت ء آئی ء سبکیں جانے کش ات ء لیٹ ات کش بیت۔ گوں کش بیگ ء آئی ء پشک بُرزشت ء پاد داں لنگ ء بُن ء پہک برہنگ بیت۔ مرزا ء بیر وکت ء دگہ گلاسے آپ وارت ء لاجو ء ورد کنان ء شت وتی تحت ء سر اذراج بیت۔

آئی ء چم کچی لاجو ء سک ات انت۔ برے اے دیم ء برے آدم لیٹ ات۔ بازیں آپ ورگ ء آئی ء لاپ ترگی ات۔ چہ دروازگ ء شم ء پاد کچی زاہر ات۔ وسریں تُر سے آئی ء دل ء پاد اتنگ ات۔ آئی ء حیاں کت "کوکار مہ کنت شوم؟"... ء شیطان آئی ء کچی سکین دیگ ء ات۔ وتی تحت ء سرین داں پادین آئی ء

چنچو میل ۽ کساس چکر جت۔ گڈ سر ۽ آئی ۽ دل داشت نہ کت۔ پدا انا گاہ یک
 نازرک ۽ شر کنیں حیا لے آئی ۽ دل ۽ چست بیت... "اگاں لاجو ۽ پاد ۽ بر ہنگی اندیم بہ
 بیت بلکیں منی تئن پُرشیت ۽ من انچو آپ نہ وراں" وهدے آوتی اے حیا ل ۽ سرا
 دلجم بیت تہ آئی ۽ ہمت گیشتر بیت... "بلئے اگاں اے شوّم آگاہ بیت باریں چے حیا ل
 کنت؟ دگہ راہ نیست وتی رکینگ ۽ ہاتر ۽ لاچاراں کہ ہنچو بہ کناں۔"

مرزا پادا تک سراپ کناں ۽ گین ۽ داران ۽ آئی ۽ گور ۽ شت ۽ اوشتا۔
 پدا یکبر ۽ آئی ۽ پشک ۽ لب ۽ گپت ۽ پادانی نیمگ ۽ ژپ ات بلئے ہے سہت ۽ آ
 پشومان بیت کہ بلکیں بیچارگ ۽ گرم بیگ ۽ ات۔ کتر ہے اوشنگ ۽ در ہگ ۽ پد، آئی ۽
 بیروکت ۽ وتی تحت ۽ نیمگ ۽ روگ ۽ لگ ات۔ دنیگہ آئی ۽ دو، سنے گام نہ جنگ ات
 کہ چہ پشت ۽ لاجو ۽ آامبازاں رپت۔ مرزا ۽ جہلی جہل ۽، ۽ بانی، بال ۽۔ چد ۽ پیسر، آئی
 ۽ گوم ۽ چوش، جبر نہ پینگ ات...۔

"اٹاں... اٹاں... چونہ بیت" داں لاجو ۽ وتی کارکت۔

سہب ۽ مرزا لاجو ۽ دیم ۽ ہنچو پشیل ات چوش کہ نوکیں بانورے۔
 لاجو چل ۽ گنن بیچگ ۽ ات ۽ عاروسی ہلوے منو منو ۽ گالوار ۽ جنگ ۽ ات۔ دو شگیں
 گپ ۽ چہ پہک بے تزانگ، مرزا سراپ، سراپ ۽ چہ لوگ ۽ در اتک ۽ دکان ۽ شت۔
 نیم روج ۽ وهدے لاجو ۽ مرزا ۽ سبارگ دکان ۽ بُرت۔ دکان چہ گراک ۽ پُر
 بیت۔ ہر یکے ۽ بے مقصد ۽ بے پاندگ برے اے چیز ۽ برے آ چیز ۽ نہاد جُست
 کت ۽ زیرگ ۽ لاچار بیت۔ وهدے نہاد ۽ جُست کنگ ۽ ہما ہی ۽ لاجو ۽ ہما چیز تور ات
 ۽ آئی ۽ دست ۽ دات۔ داں گھنٹے ۽ لاجو ۽ ہمینچو گپت ۽ گیر کنا نینت کہ مرزا ۽

سر جمیں روچے ۽ انچو سودا کت نہ کنگ ات بلئے مرزاء اے وڑوش نہ بیت۔ گوشتے
 آئی ۽ تورگ ۽ ات، بلئے نی آئی ۽ پنچیں لنگ روگنان ات انت۔ روچ پہ روچ لاجو
 سہر تران ۽ رنگے آران ات۔ مردماں اے سوب زانت پمیشکہ آہاں زہر آگ ۽
 ات ۽ سچک ۽ ات انت۔ مرزا ہم روچ پہ روچ بے تاہیر بیان ات۔ آئی ۽ ہمینیچو گیشتر
 خدمت کت مرزاء آگیشتر دوست بیت... بلئے آئی ۽ دنیا ۽ حیاں ہم گور ات۔ آئی ۽
 لاجو بے مڑائی ۽ بے لھی ۽ ہم شڑی ۽ حیاں گور ات۔ لچ ۽ شرم آئی ۽ نڑیک ۽ نہ
 گوشتک ات۔

وہدے آئی ۽ مرزاء سبارگ دکان ۽ بُرت۔ لُنڈانی وار ۽ داتگ ات۔
 نیست ات چُشیں دَکے کہ یکے آئی ۽ راہ ۽ سرانہ اوشاتگ ات۔ یکے ۽ گڈی پیش
 داشت ۽ یکے ۽ لونسکے دات ۽ ۽ گوشت... ۽ یکے گوں بد ۽ زایانی مان بست۔ مرزا
 ۽ چُشیں وہد ۽ صبرے ماں سراشت "تومنی سبارگ ۽ دکان ۽ میار" یک روچے مرزاء
 آپہ سبارگ ۽ آرگ ۽ مہ کن کت۔

"چہ واستہ؟" لاجو ۽ حیرانی درشاں کت "سر جمیں روچ ۽ ایوک ۽ لوگ ۽
 نشتگاں تراوش نہ بیت من پادے بہ جناں؟ بازار ۽ بہ گنداں"

بلئے وہدے ایدگہ روچ ۽ لاجو ۽ سبارگ نیاؤرت تہ مرزاء دل ۽ وڑوڑیں
 شک آؤرت... "باریں لوگ ۽ چے کنگ ۽ انت؟ گوں لُنڈے ۽...؟" چُشیں
 حیا لانی آگ ۽ پد، آئی ۽ دکان زوت بند کت ۽ پہ آئی ۽ چارگ ۽ پکا کنگ ۽ تچک ۽
 لوگ ۽ اتک۔ لاجو ۽ آئی ۽ آگ پرانی ۽ بے پاندگ نہ کت۔

یک روچے مرزا انا گاہ لوگ ۽ اتک تہ آئی ۽ دیست کہ لاجو ۽ کو نہیں کا گد بہا

کنوک گوں زہاں ماں بستگ ء آبیچارگ آئی ء دپ ء چارگ ء ء لبز ایر برگ ء انت۔
 آئی ء چم پہ مرزء کپت انت تہ درشت۔ مرزا آئی ء رند ء کپت ء تچک ء تہایک دو
 مشت ء بڈ ء جت بلے آچنچو بہ جنت۔

"ہاں، اے چہ گپے ات؟" مرزء لاجو جھست کت۔

"مرگ بہ بات کیہہڑء، گوشتگ ء ات کہ سیرے چہ دہ آنہ ء کتر نہ دیاں
 من گوشت گڑا بروتی مات ء بدے اے جنڈیں کاگداں سیرے ہشت آنہ ء
 گیشتر کئے زیریت؟"

"بلے ترا کئے ء گوشتگ جنڈیں کاگد بزیر؟" مرزء پہ کندگ گوشت ء پدا
 نشت وتی بوٹانی لیاں بوجگ ء لگ ات۔

بلے ایدگہ روج ء آ اینچو حیران نہ بیت اینچو کہ آئی ء زہر اتک۔
 وہدے آئی ء دیست لاجو گوں لندے ء دکے ء تہا کبڈی لئیب ء انت۔ آئی ء شک
 گوات ء گون انت ء بال انت۔ دم پہ سہت گوشے گروک شہم کنت۔ چک ولئیب ء
 ات انت بلے چکانی پت لاجو ء سنیل ء دلگوش ات انت۔ اے درستال پہ لاجو ء
 مینگ ء وتی زور جنگ ات بلے لاجو گوں آہاں نہ شنگ ات گوں۔ مرزا چہ شرم ء
 کور بیت۔ آئی ء وتی سر جہل کت ء گوست مردماں آئی ء سرا کندگ پناہ کت۔

"مرزا ہنچو پئیل انت گوشے لاجو آئی ء لوگبانک انت" چہ مردماں یکے ء

دراہنت۔

لاجو گوں مرزء ہنچو پئیتنگ ات کہ آئی ء جتائی ء حیاں ء آیک ء گوں مرزا
 ء ہیدے ء سر کت۔ دکان ء آئی ء دل ہچ لگگ ء نہ ات۔ سر جمیں روج لاجو ء حیا لان

آت۔ "چوش مہ بیت بہا بہ بیت لبائ کلات تزینتگ آت " آئی ء ماں دل ء حیاں کت۔

"گڑا پرچہ نکاح ء نہ کن ء؟" وہدے مرزاء وتی دل ء حال گوں میرن ء گوشت تہ آئی ء سوج دات۔ "لا حول ولا قوۃ... نکاح؟ گوں اے کہبگ ء بہ کنناں؟ ناں وتی سدھ، ناں دگر ء حیاں..."

برگاہ ء وہدے مرزا لوگ ء آتک، لاجو بیگواہ آت۔ آعجب حیران بیت۔ چیزے روج آت شو میں لالہ چو پیشی ء پرانی ء سراپ ء آت۔ اے چیریں گپے نہ آت آئی ء پہ جار گوشتگ آت کہ لاجو گوں من بیٹ من پرانی ء باد گیرے بنداں... ء میرن کہ وتامنی دوست گوشت آئی ء ہم چیر وکائی وتی زور جنگ آت۔

مرزا حیران ء پریشان نشنگ آت کہ لاجو آتک "تو کجا بیتگ ء؟" گوں پترگ ء مرزاء جُست کت۔

"رامو ء بلگ ء بڈ ء مُشگ ء شنگاں"

ہے روج ء مرزاء سوڑگ کت، گوں لاجو ء نکاح کنناں۔ دنیا تری ہرچی گوشت، بہ گوشت۔

"بلئے چہ واستہ؟" وہدے مرزاء نکاح ء گپ گوں لاجو ء کت آئی ء حیرانی درشاں کت۔

"چہ واستہ؟ زاناں دگہ یکے ٹہینتگ؟" مرزا زہر گپت۔

"منی حاجت گٹ نہ انت... دگہ یکے ء ٹہینگ ء" آراؤ صاحب گوشت تراباد گیرے بنداں دیاں۔ من ٹمک نہ جناں آئی ء باد گیرے... ء آئی ء شگل ء"

"بلئے پداہم..."

لاجوہ سرائے نکاح ء بابت ء بچ پر بیگ ء نہ ات۔ آو بے نکاح ء ہر کسی ات... ء ہنچو مرزائیگ ات بلئے زاناں چو نین ردی ءے پیٹگ کہ پرانی ء نکاح الہی بہ بیت۔ لاجوہ بازین سکلی ء سوری دیستگ ات۔ مرزا پرانی ء پر شنگے جوڑ پیٹگ ات۔ چد ء پیسر، آہر کسی لوگ ء کہ پیٹگ ات چیزے روج ء رند، پہ لٹ درکنگ پیٹگ ات بلئے مرزائیگ روچے ہم نہ گوشت چد ء پاد ء اود ء بہ نند... ء دل ء میل ء آے مہر داتگ ات۔ سہر ء چوڑیگ ء مند ریگ ءے پرانی ء جنائینگ ات کہ لاجوہ وتی زند ء سہر نہ دیستگ ات۔

وہدے اے نکاح ء گپ مرزائیگوں رامو ء بلک ء کت۔ آعجب حیران بیت ء گوشت ءے "چپادگہ جنجالے وتی سرا دیئے؟ زاناں مرچاں مان میا تکی پیش دارگ ء انت؟ گڑاگوں مشتیاں مان بند ءے... دمان ء شربیت۔ کارے پہ لٹ ء مشت شربہ بیت گڑا نکاح ءے چے حاجت؟"

بلئے مرزائیگ پہ نکاح ء مرگ مینتگ ات۔

"چوں، زاناں مرچاں حق ء حلااری لوٹ ءے؟"

"اتاں، من و بے نکاح ء آوتی مرد من اتگ۔"

لاجو سکلیں وش تیں جنکے ات۔ آئی ء ونیم کلاک ء گراک وتی مرد لیکیتگ ء گوں آئی ء ہمائی ء دل ء تب ء مہر کتگ۔ آئی ء بہہ ء جبر وتی بچ عاشق ء گوں بہیلی نہ کتگ۔ آئی ء جبر کس زر ء ڈک نہ جتگ۔ ہر کس ء گوں دل ء میل ء گوں آئی ء لئیب کتگ... ء مرزائیگ دگہ گپے ات۔ آلدت ء وٹشی کہ گوں مرزائیگ آئی ء رسگ ء

ات آبس لاجو ء زانت۔ آئی ء وتی بستار شرمی ء زانت سیر ء نکاح گوں جنیں چکاں
 بیت ء داں آئی ء زانت ء ہوش اتنگ ات آ جنیں چک نہ ات۔ آیکے ء لوگبانک بیگ
 ء لائق نہ ات۔ آئی ء مرزا بازار متت کت کہ گوں نکاح مہ کن بلئے مرزا ہچ وڑ ء نہ
 من ات ...

یک روچے مرزا روچ وش کت ء عشاء ء نماز ء رند، آئے گوں وت نکاح
 کت۔ سر جمیں بازار ء چو آس ء وڑ ء حال شنگ بیت۔ بازار ء دراہیں جنک ء بچک ڈاہل
 ء نازیک ء ہلو جنان ء رُمب رُمب ء مرزا لوگ ء پیداگ ات انت۔ بچکاں مرزا
 سالونک کت ... ء جنکاں لاجو سمبہینت ء بانور کت۔ مرزا چہ گل ء پاداں چست
 ات۔ لاجو ء نام سرچنگ بیت ء فاطمہ ایر کنگ بیت ... ء نی آ مرزا عرفان علی ء
 لوگبانک ات۔

نکاح ء رند، مرزا آچوک ء بندگ ء مہ کن کت ء پشک ء شلوار آورت ء
 دات بلئے لاجو ء چشیں گد بہہ پر نہ کتگ ات ہمیشہ آئی ء ایشانی پر کنگ وش نہ
 بیت ... یک روچے آئی ء پشک ء شلوار در کت انت ء پداچوک ء بندگ ء ات کہ
 مرزا پترت۔ آئی ء کہ چوک دنیگہ نہ بستگ ات چوک آئی ء دست ء لگوشت ء
 پادانی دیم ء مچ بیت "لا حول ولا قوۃ" مرزا گوشت ء نزیک ء کتگیں چادر چت ء آئی ء
 سر اور دات ء چوک ء زرت تچک ء شت چل ء ڈیلے جت ء بُن دات۔ پدا مرزا
 نرندان ء ڈن ء دراتک ... ء لاجو ہنچو پشکل بیت گوشے آئی ء دزی ء کتگ ات ء
 گرگ بیتگ ات۔ مرزا روگ ء رند لاجو ء چادر ایر کت ء شت نل ء چیر ء جان
 شودگ ء لگ ات ... بلئے دم پہ سہت آئی ء آرساں دور کت۔ ہمساہگ ء چک مھٹوا

لوگ ء سراپتنگ بال دیگ ء بہانگ ء آئی ء چارگ ء ات بلئے لاجو انچو پریشان ء
 ابیک ات کہ ناں آئی گڈی پیش داشت، ناں چھیل ءے چست کت ء ناں پہ درک
 لوگ ء شت۔ بس آئی ء چادر و تاپردات۔ پہ ناکا میں دلے لاجو ء شیطان ء روت ء
 وڑیں آنجگ زرت۔ و ہدے جنجال کئیت گڑا ایوک ء نئیت... ہر چوند کہ آئی ء اے
 سر آنجگ کنگ بناہ کت آنجگ چہ دومی سرادر اتک۔ مز نیں جنجالے ء پد، آئی ء
 شلوار آنجگ کت۔

و ہدے مرزا چہ دکان ء اتک تہ آئی ء دیست لاجو ء شلوار ء آنجگ ء سرے
 پادانی دیم ء لونجان انت۔ دم پہ سہت آئی ء ہمے لونجانیں سرچت ء مان جت بلئے پدا
 لونجاں بیت۔ مرزا ء آئی ء سرا کندگ اتک۔ دست ءے گپت ء وتی کٹ ءے
 نادینت۔ آنجگ ءے الکا پست ء دات... ء لاجو ء سار تیں گینے کش ات۔

نکاح ء پد، مرزا ء آسک دوست بیت۔ مرزا ء لوٹ ات آناز بہ کنت۔ لُج
 پیش بہ داریت زڈ بہ کنت، زہر بہ کنت... ء من آئی ء و شان بہ کناں بلئے لاجو ء
 چُشیں ہج سُد نیست ات۔ آئی ء وتی دراہیں ناز ء داب یلہ داتگ ات انت۔ مرزا ء آ
 مُدام سر ء سوچ کت ء گڑ سر اد لجم بیت کہ نی لاجو ء وتی دراہیں، ہیل یلہ داتگ انت۔
 چہ سنگلتانی اے شگان ء تُرس ء کہ یکے منا جن ء مُرید مہ گو شیت۔ مرزا ء وتی گیشتریں
 و ہد چہ لوگ ء ڈن گوازینت... یار ء ناز ء دابانی گپے دگہ بلئے جن ء نازانی مُریدی ہج
 مرد برداشت نہ کنت۔

مرزا ء تُرس ات کہ لاجو منی اے گیشیں لوگ ء چہ ڈن بیگ ء مہ
 ماریت۔ ہمیشہ آئی ء پگر کت کہ چلو پگ کارے کاراں داں لاجو گوں ہمائی ء دلگوش

بہ بیت ء چوش مہ ماریت کہ من گیشتر ڈن ء آل ... یک روچے مرزاء گوں لاجو ء
گوشت کہ من پہ تو چلوپگ کارے کاراں داں لوگ ء کاراں بہ کنت۔ اے گپ ء
اش کنگ ء گوں لاجو ء گوشتے چم دراتک انت ... آئی ء زاننگ ات کہ مرزا مرچاں
پدا بد ستیں جنینانی گور ء روگ ء انت۔ بازار ء دگہ باز مردین اے وڑیں جنینانی
گور ء روگ ء ات ... بلئے آئی ء گوں دگر ء چے کار، بلئے اگاں یکے ء آئی ء چل ء
ہیران دست پر بہ کتین انت آئی ء سر ء ہوش شنگ ات۔ اگاں چل ء چیزے انگو،
آنگو بیت آئی ء چماں آس دات۔ مرزاء مہر ء کپ بیگ آئی ء قبول ات بلئے لوگ ء
چل ء دگہ یکے ء دست مانگیجی ہج حساب ء آئی ء قبول نہ ات۔

وہدے مرزاء لاجو نکاح کت۔ آئی ء پیسر یگیں مہر گوشتے بیلواہ بیت۔
پتنگے، پتنگے آہانی میان ء چہ " ہو، انان " ء ابید دگہ ہج گپ نہ بیت۔ لاجو داں مرزاء
چلوپگ کار ات، میتگ ء دراہیں مردماں آئی ء سرا عاشقی کت بلئے ہنچو کہ مرزاء
گوں آئی ء آروس کت۔ میتگ ء دراہیں مردماں آوتی چک ء گوبار لیک ات۔ کس ء
گوں بدیں چماں نہ چار ات۔ بس یکیں مھٹو در ابید ات۔ آنگہ دلمانگ ات ء آنگہ
لوگ ء کود ء پتنگ ء بال دات۔

وہدے مرزا دکان ء شُت ء لاجو ء وتی لوگ ء چلوپگ ہلاس کت انت گُرا
مُدام آئی ء نل ء جان شُشت بلئے نی لاجو ء مھٹو ء لوگ ء نیمگ ء نہ چار ات۔

اے شپ ء مرزا گوں وتی دگہ لہتے سنگتاں باریں کجا بیتگ ات۔ بانگواہ ء
اتک، جان ء شُشت، گدے بدل کت انت ء بے ترک ء توار دراتک ء دکان ء
شُت۔ لاجو ہاموش نشنگ ات ء آئی ء چارگ ء ات۔ وہدے مرزا دراتک تہ ہے

سہت ۽ لاجو ۽ چم ہمساہگ ۽ لوگ ۽ کو د ۽ نیمگ ۽ چست بیت انت ... ۽ مھٹو ۽ پتنگ ۽
بندیک سست ۽ لاجو ۽ پتات۔

مرچی جان شودگ ۽ میان ۽ لاجو ۽ پہ زانت چادر چہ جان ۽ دیر کت ۽ کوئی ۽
نیمگ ۽ روگ ۽ لگ ۽ ات گوشے گروک جنگ ۽ ات۔ پدا اناگاہ آئی ۽ خیال اتک کہ
نل ۽ آپ پچ انت۔ آئی ۽ بیروکت ۽ درک اتک نل بند کت۔

اے روچ ۽ رند، اگاں ہر وہد لاجو دکان ۽ پہ چیزے ۽ گرگ ۽ شت گڑا
مھٹو ادمک ۽ دپ ۽ اوشاتنگ ات۔ "آئے، مھٹو، تو بے پاندگ اے دیم ۽ آدم پر تر
۽۔ بروہتے لمبو ۽ مرچ بیار، من مرچی مرچ ۽ چٹنی اڈکناں۔"

نی اگاں یک روچے مھٹو لوگ ۽ کو د ۽ گندگ نہ بیت گڑا لاجو ۽ بالدی ہنچو
تزند توار پر مات کہ اگاں آقبر ۽ ات، توار ۽ ایشکت ۽ پادا تک ... ہما مہر کہ لاجو ۽ ہر
کس ۽ داتنگ ات، آپہ مھٹو ۽ ہم قربان ات۔ مرزا ۽ اگاں روچے روچے لوگ ۽
سبارگ یا شام نہ کت لاجو ۽ اڈکتکلیں سبارگ ۽ شام چگل نہ دات انت۔ غریب ۽
نیز گارے ۽ دات انت ... ۽ مھٹو ۽ کیشتر غریب ۽ نیز گاردگہ کئے ات۔

نی مرزا پہ لاجو ۽ نیمگ ۽ دلجم ات ... ۽ آئی ۽ پکر کت کہ آلوگے ۽ بانگے ۽
وتی ذمہ واری ۽ شتری ۽ زانت ... اگاں اے روچی آئی ۽ وتی چٹاں مہ دیستیں تہ آئی
۽ بچ وڑ ۽ باور نہ بیتگ ات۔

یک روچے بے گمان اناگاہ مرزا ۽ لوگ ۽ دروازگ پچ کت۔ لاجو ۽ چم
وہدے پرائی ۽ کپت انت تہ گڑگ ۽ آجلہ بیگ ۽ بدل ۽ آئی ۽ کندگے جت۔ آئی ۽
چشیں گمان نیست ات کہ مرزا چوش زہر گپت ... بلتے مھٹو ۽ ہما سہت ۽ وتی چڑک

چت ء درشت۔ مرزاء پہ آئی ء ہنزار کت بلئے آمرزاء دست ء نہ کپت۔ پدا مرزاء لاجو ہماکساس ء جت کہ اگاں لاجولٹ وارے مہ بیتیں تہ اے روج ء آلم ء مرنگ ات... ہے دمان ء اے جبر سر جمیں بازار ء شنگ بیت کہ مرزاء وتی لوگیگ گوں مھووا ء کپتنگ... لاجو ء وتی دیم سیاہ کتگ ء دوئیں مرزاء کشتنگ انت۔ لاجو ء مرزاء پونز بُراتگ۔ میتگ ء دراہیں مردم مرزاء لوگ ء دپ ء مچ بیان ات انت بلئے وہدے آ سر پد بیت انت کہ مھووا تتلگ ء لاجو ء بس دپ ء لپونز پُرشنگ انت ء آ بس تستگ... تہ آسک دل رنج بیت انت۔ پرچے کہ آہاں زانت رامو اے جیڑہ ء پھک کنت ء آہاں پداوٹمان کنت۔ مردماں ہے پگر کت کہ انچولٹ ورگ ء رند، نی لاجو مرزاء شگل ء نہ چاریت ء چہ آئی ء نفرت کنت بلئے دراہیں مردم عجب حیران بیت انت وہدے بود آگ ء پد، لاجو ء مرزاء نام دپ ء ات ء جُست کت کہ "مرزن کج انت؟"

لاجو ء پیسر یگیں دراہیں عاشق آئی ء پہ وتی لوگ ء برگ ء تیار ء اوشاتنگ ات انت۔ لاجو ء اے گپ ء گوں دُرست یکیم بیت انت... ء آئی ء پیسر یگیں عاشقاں وہدے وت سیر کتگ ات تہ وتی دگہ دوست ء سنگتاں ہم داتگ ء کبشاتگ ات بلئے مرزاء آوتی چیز لیک ات ء وتا آئی حقدار زانت۔ اے لٹ ہمائی ء شرمی ء ہاتر ء ات انت بلئے لاجو ء مرزا انگہ چہ ساہ ء دو ستر ات۔ بازیں مردے ء آسوج ء سکین دات کہ مرزاء لوگ ء یلہ دے ء بہ تچ اگاں زندگ بیگ لوٹ ء بلئے لاجو ء کسی گپ دلگوش نہ کت۔

" آئی ء پنگ ء پونزء بُرگ ء کتگ ء آبید، دگہ ہچ راہ پشت نہ کپتگ، پرچے کہ آئی ء منی عزت لیلام کت... من دنیا ء دیم ء رزواہ بیتاں ء کس ء دیم پیش

داشت نہ کنناں "مرزاء گوں میرن ء گوشت۔

"پہ یک کہبگے ء ہاتر ء پاہو ء وئی گٹ ء کن ء؟" میرن ء مرزا سر پد کنگ ء

جہد کت۔

"ہو، من پاہو ء گٹ ء کنناں"

"منی سوچ ء زیر ء سہنانی بدے ء گپ ء کٹین... "میرن ء گوشت

"حانو اد ہے بیتیں تہ دگہ گپے ات۔"

اے دگہ روچ ء مرزاء لاجو ء سہن دات انت۔ سی ء دوکلدار ء گور ء گد

آئی ء دات انت ء چہ لوگ ء در ء کت...

لاجو تچک ء رامو ء بلک ء لوگ ء شت۔

لاجو ء سہن ء نام اش کت گوشتے سادے چہ آئی ء سرا سست۔ آچہ نکاح ء

شزار ات ء نی آ آجو بیت۔ "نی آگوں من زہر نہ انت ناں؟" لاجو ء چہ رامو ء بلک ء

جست کت۔

"آئی شکل ء گندگ نہ لوٹیت گوشت۔ وئی سیاہیں دیم ء مناکدی پیش مہ

دار ء چہ منی لوگ ء درا "رامو ء بلک ء گوشت۔

لاجو ء سہنانی دیگ سر جمیں بازار ء شنگ بیت۔ لالہ ء ہے دمان ء گلہوہ دیم

دات.... "منی گور ء کائے پہ توباد گیر ساڑی انت"

"باد گیر ء تہا وئی مات ء نادین"

لاجو ء آئی ء گلہوہ ء پسو دات۔ سی ء دوئیں کلدارانی تہا لاجو ء دہ کلدار رامو ء بلک ء

دات۔ پشتک ء شلووار ء شکوراء ء نشار ء گور ء لیلام کت انت ء پدا وئی چرک ء

آئی ء سر ابارے دیر اتک "وہدے نکاح نہ بیتگ گڑا سہن چہ کجا کنیت؟
سی ء دوکلدار پہ پورت شُت "مرزاء وتی سی ء دوئیں کلدار گیر اتک انت۔

اے دگہ روچ ء اے جبر بازار ء شنگ بیت کہ مرزاء لاجو ء نکاح نہ بیتگ۔ پہ سہنانی
دیم ء آئی ء پُمت ء سی ء دوکلدار تاوان بیتگ۔ وہدے لاجو ء اے جبر سر بیت تہ چہ
گل ء پاداں چست بیت ء ناچ ء لگ ات۔ آڈرستاں چہ گیش ہمے گپ ء گل ات کہ
مرزاء پونز بُرگ نہ بیتگ۔ آئی ء مرزاء بٹامی سک کہت ات۔ آئی ء حیال کت کہ
منی کیہہرے ء مناشتریں وہدے کار دات۔ حُدا نواستہ اگاں آیکے ء حق ء ہلاریں
چک بیتیں تہ اے وہدے آسک گمیگ بیتگ ات۔ رامو ء بلگ ء گور ء آئی ء بیچ وش نہ
بیت پرچے کہ داں وتی زند ء آئی ء اے وڈ ء بس نندگ بہہ نہ دیستگ ات۔ آئی ء
لوگ ء گم ات۔ لاجو ء روگ ء رند، مرزاء دنیگہ روپکے ہم لوگ ء دل ء نہ جنگ
ات۔ یک روچے مرزواتی دکان ء روگ ء ات کہ انا گاہ لاجو آئی ء دیم ء اوشتاں ...
"باند اتئی لوگ ء کار ء بیاباں؟"

"لا حول ولا قوۃ" مرزاء وتی راہ تاب کت ء پہ گشاد روگ ء لگ ات۔ کے
دیم ء روگ ء رند، آئی ء پگر کت کہ پہ لوگ ء کاراں چلو پگکارے و اَلْم ء لوٹیت؟ مُری
ہمے شوٹم بہ بیت۔

اے دگہ سہب ء لاجو بے جُست ء پُرس ء مرزاء لوگ ء پُترت ء وتی چِک ء
لائک ء لوگ ء کاراں گلائش بیت۔ بریگاہ ء وہدے مرزالوگ پُترت آئی ء ہنچو گمان
بیت گوشے آئی ء حُدا مُر زکیں مات پدا اتک، لوگ رُبتگ ء ساپ کتگ۔ سوچکی ء
وٹیں بوہر نیمگ ء شنگ ات۔ گڈو ء سرارودے شُستگ ء ایر ات ... آئی ء دل وش

بیت۔ بے ترک و توار نارِ شت گوں روگنی میں نلگن و ورگ و لگ ات۔ لاجووت
 بستار و حساب و لوگ و تہنگانی دپ و نشنگ ات۔ شپ و وہدے لاجو و چادرے میان
 و لونجاں کت و شت چل و وپت مرزا گوشتے ہو شام و گپتنگ ات... و دم پہ سہت و
 لاجو و چوڑیگانی توار آئی و گیشتر بے تاہیر کنگ و ات... برے اے کش و برے آ
 کش و لیٹ ات بلئے سک پشومان ات پرچے کہ آئی و لاجو و بستار بچ نہ زانتنگ ات۔
 "لا حول ولا قوۃ" مرزا یکبر و پاد اتک و تچک و شت۔ میان و لونجاں چادر
 و لیٹ اینت و لاجو و بگل و کت.....!!!...

نوکیں دور

راجندر سنگھ بیدی

اے وہدی من بس یک کر دے ۽ بابت ۽ گپ جنگ ۽ یاں کہ سک رُ دوم
 زیراں انت... ۽ آکر دم چگیں ورنہانیک انت۔ منی چک ہم ہے ورنہاں ہوار
 انت۔ وتی چک ۽ کر دے پد رکنگ ۽ میان ۽ اگاں جاگے شمارا منی جند ۽ گمان بیت گڑا
 حیران مہ بنیت پرچے کہ من آخر آئی ۽ پت آل۔ چہ من کشینگ ۽ ہمیشہ اگاں
 جاہے آئی ۽ بابت ۽ ردیں گے شاونت گڑا بزاں آردی منامان انت چیا کہ آئی ۽ ماں
 اے دنیا ۽ آرگ ۽ ابید آئی ۽ جسمانی ۽ زہنی تربیت ۽ ذمہ وار مناں۔ البت آئی ۽
 شتریں کر دے بود آئی ۽ جندینگ انت۔ منی دست اش ہیچ وڑ ۽ مان نہ انت۔

منی چک ۽ بالاد بُرز ۽ رنگ اسپیت انت۔ بل کہ من پنگ ۽ رنگ ۽
 سبزے یاں۔ منی چک ۽ چہ مات قوم ۽ کش اتگ۔ پرچے کہ آئی ۽ مات قوم ۽ دراہیں
 مردم بُرز ۽ رنگ ۽ اسپیت انت۔

مرد ۽ جن ۽ وپت ۽ واب ۽ آسر تُر سناک ہم بیت کنت ۽ باریں چونیں
 چیزے جوڑ بیت؟ چوش کہ یک رندے ہیلن ٹیری ۽ جارج برنارڈ شاہ ۽ مان وتی

کا گدے ۽ تہا نبشتہ کت... "اگاں مئے دوکینانی میان ۽" وپت ۽ واب " بہ بیت گڑا
مئے چک سکیں شر رنگے بیت "

آئی ۽ ہے کا گدے ۽ پسو جارج برنارڈ شاہ ۽ چوش دات... " بلئے اگاں (حُد امہ کنت) ہے
چک، رنگ ۽ چہ من بہ کثیت... ۽ اگل ۽ چہ تو گڑا...؟ "

شاہ ۽ و شام شری ۽ زان ات ہمیشہ نی اندازگ بہ جن ات کہ ہے چک ۽ اگاں رنگ
شاہ بر سیت ۽ اگل ہیلن ۽ گڑا...؟ -

منی چک سک لاگ رانت ہمیشہ منام ہے ترس انت کہ ناگہ یک جیٹ بالی
گرا بے آئی ۽ نژیک ۽ مہ گوزیت یا یکے آئی ۽ تزندیں ہپے مہ کنت۔ آئی ۽ لاگریں دیم ۽
سرا آئی ۽ زندیں پونز مام ہے ودار ۽ انت کہ کدی آئی ۽ دیم پُر بیت ۽ من کے ڈولدار
ترگندگ باں... ۽ گپ گپ ۽ میان ۽ سُہر نہ تزاں۔ بس ہما و ہد ۽ منی چک ۽ دماغ، یونان
داں ہندوستان ۽ کبھی پہ تچک اتلگلیں اسکندر ۽ اسپ، بوس فیلس ۽ دماغ ۽ وڈ ۽ پچ ۽ بند
بیت یا ہما و ہدی درد ۽ وارت کہ آئی ۽ وتی واجہ ۽ عزت ۽ حیال بہ بیت۔ اگاں ناں، ماہے ۽
میان ۽ چار رند ۽ بس پشانک ۽ سو ب ۽ بند بیت۔ آئی ۽ چوش مدامی پشانک ۽ سو باں یکے
اش انت کہ ماں ورنائی ۽ روچاں منام پشانک ۽ گپتگ بلئے من آئی ۽ علاج زانتگ۔ پہ
وہد و پسگ ۽ پہ و ہد پادا یک ۽ سو ب ۽ زوت ہلاس بیتگ... بلئے منی چک وتی پشانک ۽ مدام
" آشبوی " رنگ ۽ ہلاس کنت۔ آداں شپ ۽ یک، یک ۽ نیم ۽ کامیکس یا نیویارک ۽ پیٹنگی
انگریزی " ٹائم " ۽ وانیت کہ آئی ۽ حیال ۽ سر جمیں زانت ۽ زانگ، ہمیشی ۽ تہا بند انت... ۽
سُہب ۽ چہ دُر ستاں رند و اب ۽ پاد کثیت، ہما و ہد ۽ کہ آئی ۽ برات ۽ گوہار دُر ست اسکول ۽
شتگ انت... ۽ ماں لوگ ۽ آئی ۽ مات ۽ دراہیں کار ۽ چلو پگ ہلاس کنتگ انت... ۽ منی

پادے ماں لوگ،،، پادے ڈن۔۔۔ آوہدے واب ۽ پاد کئیت منی گور ۽ کئیت ۽ منا
ہنچیں وڑے چاریت گوشے زاناں من درآمدے یاں۔ آئی ۽ گندگ ۽ گوں پیسرا من
آئی ۽ سلام دیاں۔ ہے ترس ۽ کہ اگاں من آئی ۽ سلام نہ دات گڑا پدا آ منا بہہ سلام نہ
دنت۔ پریشی ۽ آئی ۽ ہیج نہ بیت بلئے منی آسر جمیں روج چہ بے تبی ۽ سوب ۽ برباد
بیت... ۽ شازان ات کہ روجانی رد ۽ بند ("تسلسل") ۽ زندمان گوش آنت۔ منی چک ۽
لنٹ تنک آنت ۽ زنوک مزن انت کہ ارادگ ۽ محکمی ۽ ثبوت انت... ۽ آوتی مات،
پت، برات ۽ گواراں مدام، ہمیشی ۽ بیم ۽ بہار ۽ دنت۔ جم ۽ سک کسان آنت۔ نژیک
گور ۽ ہمگ چیز ۽ گندیت بلئے دیر ۽ گستاخیں چیزاں نہ گندیت۔ ہمیشہ آئی ۽ مرچگیں
زمانگ ۽ نوکیں ماڈل ۽ چشمکے چٹان انت۔ منی چک ۽ بروان بز آنت کہ بزیں بروان مہر ۽
دوستی ۽ نشانی زانگ بیت۔ اے گپ نہ انت کہ منی چک ۽ دل ۽ مہرمان نیست۔ آئی ۽
دل چہ مہر ۽ سر رتچ انت بلئے اشی ۽ ابید آدنیگ، بجر ر دنہ کپتنگ ۽ ہے گپ ۽ داں روج
مرچی منی سر پر بیگ ۽ نہ انت۔ آئی ۽ زمانگ ۽ انسانی کرد ۽ زور چو پڑ شتگیں آدینکے ۽ وڑ
۽ تل تل ۽ چاک چاک نہ ات وہدے "شیز و فرینیا" ۽ لبز جوڑ نہ بیتگ ات۔ واب
گیجو کیں گولی کار مرزنہ بیتگ ات ۽ ناں مردماں ایل ایس ڈی چو بیس، یا اے شوتم ۽ نام
زاننگ ات کہ چریشی ۽ شیرگ ۽ ورگ ۽ رند مردم برے گوشے ماں دیر بنیں چاتے ۽
کپگ ۽ انت... ۽ برے گوشے ماں آزمان ۽ دیم ۽ بال انت ۽ آشر رنگیں حیاں ۽ پگر
مردم ۽ وتی دماغ ۽ سر پدی انت۔ دگہ ایش کہ من وتی چک ۽ بابت ۽ دنیگہ باز نہ زاناں۔
اے یک راستی ۽۔ اگاں شادل ۽ بیارات کہ من پہ زانت ہیج پد رکنگ نہ لوٹاں گڑا منا
شمہ حق بہ گرات آنت بلئے، من زاناں کہ سویز ۽ جو "نہر" فرانس ۽ انجینئر ڈی لیلیس

ء جوڑ کتگ بلئے پداہم من وتی چک ۽ پسو ۽ اے ڈول ۽ دیاں کہ آایمن ۽ دجھم مہ بیت ۽ من آگپ ۽ چیر دیگ ۽ جہد کناں۔ من ہم دُرستیں پتانی وڑ ۽ جاہلے یاں ۽ منی زمانگ گوستگ۔ منی بستار اے وهد ۽ ہماپت ۽ درورانت کہ چک ۽ چہ آئی ۽ جُست کت۔ آبا، اے مصر ۽ مینار پرچہ جوڑ کتگ بیتگ؟ "

" حدبازنت... بس جوڑ اش کتگ... وهد یگیں زمانگ ۽ مردماں دگہ کارنہ بیتگ... "

یک روچے من ۽ چک گاڑی ۽ سوار اتیں۔ ڈرائیونگ کتگ ۽ اتاں ۽ چو مدامی وڑ ۽ روگ ۽ اتاں کہ اناگہ یک کسانیں چکے ۽ چہ پُشتی نیمگ ۽ مئے گاڑی ۽ ڈیک وارت ۽ پداہم ات ۽ پکر ۽ کپت۔ حداء شکرانت کہ آئی ۽ ہیج نہ بیت۔ پداہم ماہ اسپتال ۽ بُرت۔ ڈاکٹر ۽ آئی ۽ چارگ ۽ رند، مارارضادات۔ وهدے مالوگ ۽ آیک ۽ اتیں تہ من گوں وتی چک ۽ گوشت " اگاں من چوتی وڑ ۽ تیز روگ ۽ بیتیناں تہ الم مرچی اے چک مُرتگ ات۔ "

" اگاں تو منی وڑ ۽ تیز روگ ۽ بیتین ۽ " منی چک ۽ درائینت " تہ اے چک ۽ اد ۽ سربیک ۽ ساری مادگہ ہندے ۽ سربیتگ اتیں "

چوش منی خیال ۽ خلیل جبران ۽ گوشتگ کہ " تو وتی چک ۽ راوتی جسم ۽ سرپدی ۽ دات نہ کن ۽ بلئے وتی خیال ۽ پکر ۽ دات کن ۽ " یکے وایش کہ نبشتہ کنوکاں ردوارتگ ۽ گڈ بڑ کتگ۔ آچہ لبزماں راستی ۽ کترہ کترہ ۽ مہر دارگ لوٹ انت۔ آوهد ۽ مردم چوش پگر نہ کن انت کہ ماں دنیا ۽ ہر چیز وتی جتائیں بستارے داریت ۽ راستی چیر دیگ نہ بیت راستی پدر بیت۔ یکے ۽ چہ خلیل جبران ۽ جُست بہ

کتیں "چوں باریں؟ ماپرچہ وتی پکر ۽ حیال ۽ وتی چک ۽ دات نہ کنیں؟" گڑا پرچہ گوش
 انت کہ پت ۽ مات ۽ وتی چکائی دیم ۽ مڑگ ۽ جاک شر نہ انت۔ اگاں بہ چارے اے
 مڑگ ۽ جاک ابرمی چیزے ۽ چریشی ۽ چک ۽ پھنگ لوٹیت کہ زندمان ایوک ۽ گل ۽
 شات ۽ ناں، گم ۽ رنج ۽ ہم نام انت... ۽ آمردم ۽ شماچے گوش ات ہما کہ برے
 برے چک ۽ راپت ۽ مات ۽ بز، ہنگیں بالاد ۽ گندگ ۽ تمہا ۽ دنت۔ اے ڈنی (خارجی)
 زندمان انت کہ چک ۽ راہد ربری ۽ کنت ۽ آخر آئی ۽ پہر ۽ شان ۽ بہر جوڑ بیت۔
 مرچگیں زمانگ ۽ چک چہ ہر چیز ۽ سرپد ۽ بلد انت۔ آچہ من ۽ چہ تو گیشتر زان انت۔
 آوتی پیداگ بیگ ۽ بابت ۽ چرے پسو ۽ دلم نہ بنت کہ ہو ۽ تر مپانی ہما ہی ۽ زمین ۽
 کپتگ۔ آراستیں پسو ۽ لوٹیت ۽ اگاں آئی ۽ راستیں پسو مہ رسیت گڑا آقلم ۽ زیریت
 ۽ چیر ۽ کائی وتی دپتر ۽ توک ۽ نبشتہ کنت۔ "ہنچو زانگ بیت کہ مئے کٹم ۽ داں چار
 پشت ۽ کس قدرتی وڑ ۽ پیداگ نہ پیتگ۔"

دراصل کرشی دیاس ۽ بہ گرداں وشنوپر بھا کر ۽ درا، اے دراہیں نبشتہ
 کاراں گڈ بڑ کتگ۔ آمر چگیں زمانگ ۽ ہمینچو پشت ۽ انت ہمینچو کہ مرچگیں زمانگ
 چہ آہاں دیم ۽ انت۔ منگی گپے کہ وہد ۽ ہمراہی ۽ ما باز در بریں بلئے باہم باز داتگ ۽
 ہے ببادیگ ۽ سوب ۽ چیزے کہ مادر بڑتگ، آئی ۽ کالی داس، بہو بہوتی ۽ شیکسپیر
 مرچی در بڑت نہ کن انت۔ من گوں شادز بندی کنناں کہ منا اینچولا چار مہ کن ات
 کہ من اے مزناں مرچگیں دور ۽ تور ۽ کساس بہ کنناں۔ من ہچے نہاں اے
 مزناں نامانی دیم ۽، بلئے مرچگیں ورنہاں گوں منی دز بندی انت کہ منابہ وان ات ۽
 چگل بہ دئے ات ۽ یک بے سر ۽ پادیں مٹائے ۽ درور ۽ پھک رد کن ات ۽ مناشی ۽ سما

بہ بیت منی چُک راست انت ء من ردآں۔ منی چُک منی بستار ء نہ مئیت۔ آکسی
 بستار ء نہ مئیت۔ من گریواں منی پیرین ء مُر تگینانی روح باریں کجام آزمان ء
 تلو سگ ء انت ء منی ہمراہی ء آہم بے ہال انت کہ آہم وتی زمانگ ء آشوبی پیتگ
 انت ء آہاں طاقت ء حلاپ ء جُہد کتگ ء مُشکل ء جنجال سگیتگ۔ پرچہ کہ آہانی
 زمانگ ء ہم مئے وڑیں پت ء مات پیتگ، حاکم پیتگ، مذہبی ملاء ر ہدر برے پیتگ۔
 آہاں ہم و ہد ء دارگ ء جُہد کتگ ء نوکیں دور ء گندگ ء گوں وتی دست سراکتگ
 انت۔ شتابہ گوش ات منی چُک ء کجام چیزاں دلگوش گور کنگی انت؟ زندمان ء رپتار
 ء، گام گام ء میان ء مزینں مقابلہ ء، ماں دَری ء روحانی قدرانی کَش ء ماں کَش ء،
 نوک ء کوہن ء میان ء جنگ ء... من اگاں باز ونگ پداہم منی ذہن جاگیر دارانہ
 انت بلئے منی چُک ء اناں۔ من یک حاصیں تہر ء لبزانک ء رند گیری چہ آئی ء لوٹاں
 کہ آ منادات نہ کنت ء دیگ ہم نہ لوٹیت۔ و ہدے من دپ ء پچ کٹشاں ء چہ آئی ء
 جُست کناں... "شمار امر چیگیں ورنہاں چے پیتگ؟" تہ من چرے گپ ء بے ہال
 باں کہ ہے جُست مناماں منی ورنائی ء روچاں منی پت ء ہم کتگ۔ مئے پیرینانی
 زمانگ ء شوک بس یک ریشے ء نام پیتگ کہ بس درماں کتگ ء بوتلے پلگاریں حون
 وارنگ آوش پیتگ۔ منی سر پر نہ بیت کہ مردے ء دل چوساپ بہ بیت ء مہر ء
 سر رتچ بہ بیت پداہم ردمہ کپیت؟ منی چُک ء پیشانیگ کسان انت۔ گوش انت کہ
 ہنک پیشانیگیں مردم بختا ورنہ بنت۔ اشی ء یک منائے اش انت کہ آراک فیلر ء
 لوگ ء پیداگ بیگ ء بدل ء منی لوگ ء پیداگ پیتگ۔ من مدام گندگ ء یاں کہ
 آئی ء مات لوگ ء چلوپگ ء کاراں گسیگ انت ء من جتا کارانی تہا عزا باں بلئے منی

چک پہ گیکے وبتگ ء ءوش و اب انت گڑا مناوتی پیرینانی ہچ گپ باور نہ کنت۔ آچہ مادر موجود بے صبرے۔ آدگر ء گپ ء مدام ماں میان ء پُرو شیت ء ہے پیش دارگ ء جُہد کنت کہ بزاں من گپ ء سرجم بیگ ء ساری گپ ء مقصد ء سرپدباں... ء اے آئی ء وتی شری انت کہ دنیگہ وتی پت ء رابے عقل گوشگ ء حاجت ء نہ بیتگ۔ مرچیکیں دنیا ء گام گُشا دانت... ء منی چک گوں آئی ء ہمگام انت۔ آوہدے گاڑی ڈرائیونگ کنت گڑاسک تیز روت، ہے تیز روگ ء سوب ء دنیگہ آئی ء بازند ء گاڑی جتگ کہ چریشاں دو مناسک گران ء کپتگ۔ یکے ء ہر دہ ہزار کلدار ء تاوان اتلگ ء دو میک ء دوازده ہزار حرج بیتگ ء پہ اشی ء مناشر مندگ مہ کنت کہ من آئی ء شرمندگ کنگ ء آل۔

"ظرافہ ء گردن انچو دزاج انت چیا ابا؟"

"لہتے جانور ء دزاج بیت... ء لہتے ء گونڈ... منی چک۔"

"ابا، چک بس جنین کار انت چیا...؟"

"چونیں گپ جن ء... اگاں مردیں چک بیار انت گڑا جنین ء کارچے

بیت؟"

"ابا، اگاں ترا منی جُست و ش نہ بنت گڑا من ترا جُست نہ کنناں"

"اِناں، اِناں، جُست کن منی چک! اگاں جُست نہ کن ء گڑا اتنی زانگ

چتور گیش بیت۔"

منی چک شپ ء چونیں پگر جنت؟ شپ ء داں دیر ء پرچہ آئی ء و اب

ننیت؟ آیا، بس بادام ء روگن یا و اب گیسو کیں گولی آئی ء درمان انت؟ آیا، "سیکس

"سُوبِءِ آبِ وَا بَإِنْتِ؟ پَرِچَے کَہ آئی ءِ بَیستِ ءِ ہِپتِ سَالِ سَرِجَمِ کَتَگِ ءِ آئی ءِ
چَند لَوٹِ جَا نَزِ اِنْتِ بَلِئِے آئی ءِ پَہِ وَتِی عَارِوسِ ءِ پَرِچَہ اِنَّاں کَتِ۔ بَلِکِی ہِے وَا سَا کَہ دَاں
آو تِ لَاقِ ءِ وَتِی پَادَانِی سَرَاو تِ نَہ اَو شَتِیتِ جَنکِے ءِ زَندِ ءِ بَرِبادِ نَہ کَنتِ؟ مَئِے زَمَانِگِ ءِ
مَر دَمَاں پَہِ مِشکِہ زَو تِ آرِوسِ کَتَگِ کَہ جَینِینِ بَحْتِ کَارِیتِ۔ آئی ءِ آئیگِ ءِ ہَم رَاہِی ءِ
بَحْتِ پَادِ کَئِیتِ بَلِئِے گِشْتَرِ جَینِینِ ءِ بَحْتِ گُوں نَہ بَیتَگِ۔ بَس لَہتِے بَے بَحْتِی ہِے چَکِ اِش
مَاں دَنِیَا ءِ گِشِ کَتَگِ۔

مَنی چَکِ ءِ پَگَرِ ءِ حِیَالِ چِی اِنْتِ؟ مَن زَانِگِ لَوٹَاں... ءِ زَانِگِ لَوٹَاں کَہ آ
اِنچِو بَے پَرِوَاہِ اِنْتِ چِیَا؟ پَرِچَہ آدِ گَرَانِی پِتِ ءِ پَادَاں چَکِیتِ ءِ بَلِئِے سُہبِ ءِ وِہدِے چَہ
وَابِ ءِ پَادِ کَئِیتِ وَتِی پِتِ ءِ شِکَلِ ءِ گُو شِے شِزَارِ اِنْتِ... آیا، بَس ہِے ہَاتَرِ ءِ کَہ دِگَرِ ءِ
پِتِ سِیرِ ءِ اَز گَارِ اِنْتِ ءِ آئی ءِ وَتِی چَکِ نَامِ ءِ گَنجِ دَاتَگِ ءِ مَنی چَکِ ءِ چَہ وَتِی پِتِ ءِ نِیَمِگِ
ءِ بَس لَہتِے سِیَاہِ کَتَگِی کَا گَدِ ءِ اَبِیدِ گَہ ہِچِ نَہ رِستَگِ؟ آیا، مَن ہِے یَہ لِیکِ آں کَہ مَنی
چَکِ ہَم چِو مَرِ چِیگِی وِر نَاہَانِی ڈُولِ ءِ شِپِ ءِ وِپِسِیتِ، سُہبِ ءِ وَا سِیرِ ءِ اَز گَارِ گَندِگِ
لَوٹِیتِ۔ آیا، اَنزَا نْتِ کَہ زَرِ ءِ شِوہَا ز کَنگِ چِنچِو گَرَانِ ءِ ہِیدَرِ پِچِی لَوٹِیتِ۔ کَلدَارِے،
دو کَلدَارِ کَنگِ لَوٹِیتِ۔ گُو شِے زَانَاں اَمَدِ ہَبِ ءِ دِگَہ دِو دِ ءِ رِ بَندِ نَہ مَئِیتِ۔ آدِ نِیَا ءِ تَہَا
کَارِ ءِ مَزِ وِری ءِ ہَم مَنو گَرِ نَہ اِنْتِ۔ آاے دِستِوَرِ ءِ ہَم مَنو گَرِ نَہ اِنْتِ کَہ مَاں دَنِیَا ءِ لَہتِے
مَر دَمِ وَا رِ ءِ بَرِگِ ءِ لَہتِے سِیرِ ءِ اَز گَارِ بَیتِ... ءِ گُو شِ اِنْتِ کَہ کَارِ ءِ بَارِ ءِ تَہَا ہَرِ چِیزِ رِوَا
اِنْتِ۔ مَن مَدَامِ ہِے سَرِ پَدِ بَیتَاں کَہ مَنی چَکِ مَنَا وَتِی پِتِ گُو شِگِ ءِ ہِچِ لُجِ ءِ مِیَارِ نَہ
کَنتِ بَلِئِے یَکِ رِوِچَے مَن سَرِ پَدِ بَیتَاں کَہ آپَہِ مَنی چَکِے ءِ چَہ شَرِمِ ءِ کُورِ اِنْتِ... ءِ ہِے
سُوبِ ءِ آچَہ کَسِ ءِ دَہ کَلدَارِ لَوٹِ اِنْتِ نَہ کَنتِ کَہ بَلِکِی اَدِیمِ ءِ مَر دَمِ جُستِ بَہ کَنتِ

کہ تو کئی ٹھکے۔

یک روپے من پہ کندگ آئی ۽ گوشت کہ "با کے نیست، تو گڑ اسد کلدار

بلوٹ... منی چک!"

بلئے پدا من سہی بیتاں کہ آئی ۽ خیال انت منی پت ۽ ماں چا گرد ۽ انچو بستار

نیست کہ من آئی ۽ نام ۽ سراچہ یکے ۽ لکھ ۽ دو لکھ کلدار لوٹ ات کتیں... ۽ چرے

زراں فلمے جوڑ کتیں ۽ دوسری پاندگ چست کتیں۔ اے وڑیں بے پرواہ، سگریٹ،

شراب ۽ دراہیں سلیمانی آماجیں چک ۽ پت چہ وتی مال ۽ جائیداد ۽ بے بہر کنگ ۽ ہیج ہمتل

نہ بنت بلئے منی گور ۽ آست چے؟ کہ وتی چک ۽ بے بہرہ کننا۔ اگاں آئی ۽ آنا گاہ زہر

کت ۽ چہ لوگ ۽ دراتک گڑا من آئی ۽ شوہاز ۽ درکایاں... ۽ اگاں من گار بہ باں آ منا

شوہاز نہ کنت۔ ہمیشکہ مناچہ وتی چک ۽ سک تریسیت کہ آنا گاہ آ زہر مہ کنت ۽ چہ لوگ ۽

در میت۔ پرچے کہ من لوٹاں آ ہیج وڑ ۽ چہ من جتا ۽ گستا مہ بیت... ۽ منا مدام ہے ترس

انت کہ یک روپے آ مناچہ لوگ ۽ در مہ کنت؟.....!!!...

پہچاہ آروک

انتظار حسین

مہلہ نیں سہب ۽ روتاک بہا کنوک ۽ روتاک آؤرت۔ من دست گپت ۽
انگہ تل چچ نہ کتگ ات کہ خواجہ صاحب ۽ دروازگ جت۔ "کرامت صاحب!
روتاک اتلگ؟"

"جی ہو، اتلگ... بیا" من آتوار جت۔

اے منی ہرز بندگ ۽ کار گیس ۽ روگ ۽ وہد ات۔ من ۽ منی لوگبانک ہرز
بندگ ۽ اتیں ۽ منے دیم ۽ خواجہ صاحب گوں روتاک ۽ وانگ ۽ دلگوش ات۔

"خواجہ صاحب! بیا ہرز بند گوں" منی لوگبانک ۽ آسلاہ جت۔

"منی چک! بسم اللہ کن"

"اگاں ہرز نہ بندے چاہے و بوز" من درائنت۔

"اٹاں، من بس روتاک ۽ چپشانکے دیگ ۽ اٹکاں"

"بلئے وانگ ۽ ہمراہی ۽ اگاں چاہے بہ بیت گڑاوانگ ۽ لذت گیشتر بیت..."

بلئے تو مئے چاہء ورگء مڑا کن ءے "

" حُدا شمار گنج بہ دیات من اے لوگء (حد اگناہان ءے بہ بکشیت)

چہ تنی پت سید صاحب ء و ہدء روءء آکنگ ءیاں۔ شماؤ منی چک ات چہ شما
چونیس مڑا " آئی ء راست گوشت۔ بُندر آ منی حُدا مڑزگیں پت ء سگت ات۔
گرم، سرد، ہور، گوات، توپان، تڑی ہر ڈول بیتیں بلئے آئی ء پتہ روتاک وانگ ء و تا
مہلہ نیں سہب ء ر سینت۔ و ہدے آئی ء روتاک ونت ء ہلاس کت۔ گڑا ہچ نہ نشت ء
ہما دمان ء پاد اتک ء شت۔ منی پت ء مرگ ء رند ہم آئی ء وتی روءء آبر جاہ داشت۔
ہمگ مہلہ نیں سہب ء اتک۔ روتاک ء وانگ ء رند پاد اتک ء شت۔ آئی ء بہہ ء ہجر
بے سر ء پادیں گپ نہ جت... ء برے برے اگاں گپے جت ءے گڑا آ روتاک ء
شنگ بیتگیں گپ ء حالانی بابت ء ات۔

" کرامت صاحب! مرچاں روتاکاں چے بیتگ؟ " روتاک ء وانگ ء ہلاس

کنگ ء پد، آئی ء درائنت۔

" چہ واستا... خواجہ صاحب! "

" مرچاں و اشاں ہچ چُشیں دگوش کرزیں گپے مان نیست کہ وانگ بہ

کرزیت "

" خواجہ صاحب! گپے بہ بیت گڑا روتاک آئی ء شنگ کت مرچاں زاناں

چُشیں گپ رسگ ء نہ انت "

"تو چونیں گپ جن ءے کرامت صاحب! اے بلاہیں دنیا ءئی خیال ءہج
 بیگ ءنہ انت؟ ہما کہ، جبر نہ بیتگ آانی بیگ ءانت بلئے مئے روتا کہ ہج نبشتہ کنگ ءنہ
 انت، گوشتے ہج ءسہیگ نہ انت۔" گوں ہمے گپ ءآپا اتک۔ "رؤگ ءے؟"
 "ہو، رواں لوگ ءحال ءگراں۔ مرچی من چہ مسیت ءدر اتک ءتچک ء
 ہمد ءئی گور ءاتکاں کہ بلکیں روتا کہ ءنو کہ ءد لگوش کر زیں گپے مان
 بیت... بلئے روتا کہ ہج مان نیست ات۔"

آئی ءرؤگ ءرند، منی لوگبانک ءسار تیں گینے کش ات "شکر انت شت
 اے و ہدے نندیت پدا پادا یک نزان ت مرچی کہ آئی ءخیال ءروتا کہ ہج مان
 نیست ات کلا کے ءگیش نشنگ ءوننگے اگاں روتا کہ ءد لگوش کر زیں گپے مان بیتیں
 گڑاپہ ماہد ءچند ات"

"جنین تو چیا بد برتگ... ہرز ءبند"
 "توانگہ گوشتے من بد برتگ؟ اے تئی خواجہ صاحب و دست ءدپ ء
 برگ نیلیت۔ مہد نیں سہب ءمئے سر امیلانک انت۔ اگاں آئی ءروتا کہ وانگ
 چووش بیت گڑاوت پرچہ بہانہ زیریت مارا پرچہ چو دل سیاہ ءکتگ؟"
 "گپ چوش نہ انت... دراصل خواجہ صاحب ءمنی پت ءسنگتی بر جاہ
 داشتگ۔"

"اے شرئیں سنگتی ءبر جاہ دارگے... اے آئی ءبہانگ انت آوتا چہ
 روتا کہ حرج ءر کینگ لوٹیت۔"
 "بلئے سال ءتہا چشیں روچ ہم کئیت کہ آروچ ءروتا کہ در نئیت۔"

اے روج و سمبر، بیست، شش تارخ انت... من ہر زبندگ، اتاں کہ

انا گاہ من خواجہ صاحب، تزانگ، کپتاں "مرچی خواجہ صاحب نیاتک؟"

"مرچی روتا کہ نیاتلگ آچوں کئیت۔"

"ہو، مرچی روتا، چھٹی انت۔"

"شگریں، من گوشاں ہر روج روتا، چھٹی بات ما کے آسیدگ ہیں"

"اگاں تئوس بہ شتیں تو" پرلیں "جند بند کتگ ات۔ خواجہ صاحب،

زڈ، روتا، بدواہ مہ بی"

"روتا..؟" منی لوگبانک، گالوار، بڑگی، ڈروشم ہوار ات "اے شوم

نوکیں نشہ دراتلگ تئو خواجہ صاحب، بچار... مردم تریاک، چوش، میل نہ کنت کہ

آئی، روتا، وانگ، ہیل کتگ۔"

"نشہ، گپ نہ انت... بلتے ہو، اگاں مردم، روتا، وانگ، میل کت

گڑا مہلہ نیں سہب، اگاں روتا، مہ رسیت گوشے مردم کے نہ گیگ بیت، دگہ وڑ

بیت گوشے مردم، چیزے گار کتگ۔"

"اے مہلہ نیں سہب و ہدیگیں زمانگ، ہم اتلگ"

"وہدیگیں زمانگ، وتی وڑ، پیٹیم پیٹنگ انت سہب، مردم باگ، ڈگارانی

سنیل، شتگ، تڑ، تاب، پد، گڑا ہر زبستگ اش... نی بس روتا، وانگ، ہمراہی،

گر میں چاہے بوڑ، کارگس، برو۔"

من دنیگہ گپ، اتاں کہ یکے، لوگ، درجت۔

"الہ دین بچار، باریں کئے انت؟"

اگہ دین چہ چُلّ ۽ در اتک ۽ در وازگ ۽ شت... ۽ پد اکشاد و اتر بیت۔

"خواجہ صاحب انت... صاحب!"

"چیا اتلگ؟" منی لوگبانک ۽ تب نکل ات "اے مارا ایلہ نہ دنت"

"بہ گوش بیا" من گوشت۔

"چے لوٹیت... مرچی و روتاک نیست" منی لوگبانک ۽ گالوار ۽ شزاری

ہوار ات۔

"من چوں کناں آئی ۽ بہ گوشاں میا کہ مرچی روتاک نیست؟ وہدے آ

اتلگ ۽ لوگ ۽ دپ ۽ اوشتاگ"

"تئی جاگہ ۽ من بیت ایناں من گوش..."

منی لوگبانک ۽ گپ دپ ۽ ات کہ خواجہ صاحب پُترت ۽ منی لوگبانک ۽ وتی

گپ میان ۽ یلہ دات۔

"بیا خواجہ صاحب بہ نند... بلئے مرچی روتاک نیا تلگ۔" من گوں پچیں

رُوئے گوشت۔

"ہو، من سر پداں... مرچی روتاک ۽ چھٹی انت بلئے من ہنچو مُپت ۽

بے کار ۽ بے پاندگ نشتگ اتاں۔ حیاں اتک کہ پرچہ گڑ از یکیں روتاک ۽ چمشانکے

مہ دیاں"

"ز یکیں روتاک تونہ و ننگ؟" منی لوگبانک ۽ پہ اشاپ گوشت۔

"وننگ، منی چک! بلئے ہیٹ انت پیری ۽، پیری ۽ ہمراہی ۽ مردم ۽ دراہیں

چیز زور بنت۔ سہتے پیسر ۽ گپ یات نہ بنت۔ ز یکیں روتاک ۽ گپ کجایات بنت

پہمیشکہ پداوانگ ۽ انگاں "

"آلہ دین! بروز یکیں روتاک ۽ بیا" من آلہ دین توارجت۔

آلہ دین چه چُل ۽ دراتک ۽ آتک منی دیم ۽ اوشات "زیکیں روتاک...؟"

آسک نگیگ ات۔

"ہو، زیکیں روتاک... پرچا، چه گپے زاناں؟" من آئی ۽ نگیگی شری ۽ مارات۔

"زیکیں روتاک کارمرز بیتگ" آلہ دین ۽ پسو ۽ پیسر، منی لوگبانک ۽

درائنت۔ "من آلہ دین پرمانگ کہ الماری حانہانی چیر ۽ تچ اش بہ کن... دگہ کاگد

نیست ات۔ من چارات اے روتاک نی دردنہ وارت اے و شتاوتنگ "

"باکے نیست، منی چک!" خواجہ صاحب ۽ چُست ۽ درائنت "پیئر یگیں

روتاک آست انت ناں؟ آئی ۽ تہا جوانیں نبشتانکے مان ات۔ ہمائی ۽ بیار من پدا

چاران ۽"

آلہ دین شت ۽ پیئر یگیں روتاکے آورت ۽ خواجہ صاحب ۽ گلے چت۔

اے وڑیں روتاک وانوک ۽ یک روچے کزانہ کنوک اگاں یک روچے میٹ گڑا

دومی روچ ۽ مردم آلم آئی ۽ تزانگ ۽ کپیت ۽ پگر جنت کہ آپر چه نیاتنگ... بلئے من

پہک بے تزانگ اتاں کہ خواجہ صاحب دو روچ انت گار انت۔ اے بابت ۽ منی

لوگبانک ساری ۽ تزانگ ۽ کپت۔

"چه گپے، تی خواجہ صاحب مرچاں گار انت؟"

خواجہ صاحب ۽ دو روچ پدا ماں پد نیاہگ ۽ رند، سنیمی سہب ۽ منی لوگبانک

۽ چه من جُست کت۔

"شتریں گارانت... توجہ آئی ء شزارات ءے "من درّائنت۔

"ہو، آئی ء دیراں نندگ ء وانگ ء من شزاراتاں "

" بڑگیں خواجہ صاحب! "من گوشت۔

" بڑگے نہ انت عقلمندے، زرّء پہ دنناں گیپت روتاک وانگ ء سک حب "

انت ءے بلئے روتاک بھازیرگ مرگ انت ءے بس اے وڑیں ہوڑما آئی ء دست
کپتگیں مہلہ نیں سہب ء مئے سرا میلانک انت۔ "

" بلئے بزاں پرے گپ ء داد کرزیت کہ روتاک ء وانگ ء کئیت بس

روتاک ء وانیت دگہ بے سر ء بے پاندگیں یک گپے ہم نہ جنت روتاک ء ہلاس
کنت وتی پشت ء مان دات ء روت۔ "

" اگاں چشیں وانو کے گڑاوت پرچہ روتاک بہانہ زیریت؟ "

" آئی ء مئے گور ء آگ ء وانگ ہیل کتگ یا بلکیں منی پت ء تزاگانہ

گیر آرگ ء واستا، بلئے دور وچ انت چیا گارانت؟ "

نی مناحیال اتک کہ چوش مہ بیت آئی ء منی لوگبانک ء تب ء شزاری

مارینگ یا آئی ء ہمارو چیکیں گپ اش کتگ انت؟۔

" بلکیں زہر ءے کتگ؟ "من درّائنت۔

" زہر ءے کتگ؟ جہندم! اگاں اتلگ ماراچے پاندگ رستگ، نئیت ہم مارا

تاون نہ رسیت۔ "

الہ دین ء ہر زبند گون ات ء اتک۔ آئی ء وہدے مارا خواجہ صاحب ء بابت

ء گپ ء دیست تہ گوشت ءے "بی بی! خواجہ صاحب دور وچ انت کپتگ ء تحت ء

باہوٹ انت "

"پرچہ؟ چے بیتگ ءے؟" منی لوگبانک گوشتے گُرات۔

"بی بی! خواجہ صاحب پسیل ء جان شودگ ء میان ء شترتگ "

من پہ کارگس ء روگ ء اوشاتگ اتاں کہ منی لوگبانک ء دیم گوں من
کت ء گوشت "اش کت، الہ دین ء چے گوشت؟ خواجہ صاحب ء پادچیر مڑاتگ ...
پیری ء پُروش؟؟ حدوت حیر بہ کنت۔"

"ہو، شرنہ بیتگ ... آئی ء نماز کز ایتگ بلئے مئے لوگ ء آیک ء روتاک ء
وانگ آئی ء کزانہ کتگ "من گوشت۔"

"بریں چار این ءے" منی لوگبانک ء منی زبانی ہمدردی بئے نہ کت۔

"بلئے انی منی کارگس ء روگ ء وهدانت۔ اگاں آئی ء چارگ ء برویں گُرا
مناکار ء دیر بیت "کے پکر جنگ ء پد من گوشت۔"

"چونیں گپ جنگ ءے؟ کارچہ مردم ء شتر تر انت اگاں یک روچے کار ء
نہ روئے کجا قیامت بیت آئی ء ہاتروش بیت "

چہ آئی ء اے گپ ء مناسما بیت کہ من چونیں بے پرواہ ء منی لوگبانک
چونیں نرم دلے۔ آمد ام چہ خواجہ صاحب ء شزار بیتگ بلئے مرچی پہ آئی ء چارگ ء
چنچو بے تاہیر انت۔ من لوگبانک ء گپ من ات ء کار ء نہ شتاں۔ مادوئیں ہمراہ
بیت ء آئی ء چارگ ء شتیں۔ خواجہ صاحب ء وهدے مارادیت گل ء بال بیت۔

"خواجہ صاحب توچتور ءے؟" منی لوگبانک ء جُست کت۔

"بس منی جُک! چے بہ گوشاں پسیل ء پاد شترت "

"گڑانی تئی پادچون انت "من گوشت۔"

"بس، ہمیںچو حُدا ۽ شکر انت کہ نہ پُرشنگ درد بے کس اس کنت حُدا بزانت

باریں ہڈ شکینتگ؟"

"پہ حُدا ۽ منت ۽ شکر انہ بہ وان شکر یں نہ پُرشنگ اگاں بہ پُرشتیں پیری ۽

پروش ۽ گرگ سک گران انت "منی لوگبانک ۽ درائینت۔"

"ڈاکٹر چے گوشت؟" من جُست کت۔

"ڈاکٹر گوشت آرام بہ کن... بلئے من گوشتگ ڈاکٹر صاحب منا، ہمیںچو

اڑل بدے کہ من کرامت صاحب ۽ لوگ ۽ پہ روتاک ۽ وانگ ۽ شت بہ کناں "

"روتاک ۽ پگر ۽ مہ کن "منی لوگبانک ۽ گوشت "من الہ دین ۽ گوشتاں

ہمگ سہب پہ توروتاک ۽ کاریت۔"

"اٹاں، منی چک!"

"من ہئی رواں الہ دین ۽ گوشتاں کہ ہمگ سہب خواجہ صاحب ۽ واستہ

روتاک ۽ بہ بر "من گوشت۔"

"اٹاں، من داں وتی زند ۽ تحت ۽ سراو پتگ ۽ روتاک نہ ویتگ "

"من روتاک زیک لوٹائینتگ "خواجہ صاحب ۽ جنیں چک رشیدہ ۽ گوشت "

مرچی ہم لوٹائینتگ بلئے منی پت ۽ وانگ وتی جاہ ۽ دنیگہ دست ہم نہ جتگ "

اے روچ ۽ رند منی لوگبانک ۽ کارہے بیت کہ سہب ۽ من پہ کارگس ۽ راہ

گپتاں ۽ آئی ۽ روتاک زُرت ۽ دیم پہ خواجہ صاحب ۽ لوگ ۽ خواجہ صاحب ۽

روتاک ونہ ونت بلئے ہے بہانگ ۽ منی لوگبانک ۽ آئی ۽ حال گپت۔"

"نی باریں خواجہ صاحب ء پاد چون انت؟" یک روچے وتی لوگبانک
جُست کت۔

"نی بزرگ گہتر انت... زیک دیوال ء گران ء داں برانڈو ء چیر ء شتگ۔
من سک پریشان اتاں۔ پیر انسری ء اگاں یکے تحت ء باہوٹ بہ بیت گڑا پدا
پاد آیک ء سک گران انت۔ تو وپد ایک روچے ہم بزرگ ء حال ء گـرگ ء نہ شت
ء داں دل ء کے وشتر بہ بیت۔"

"چے بہ کناں، مرچاں کار گیس ء کار، ہمینچو باز انت کہ سر ء کچینگ ہم وار
نہ بیت..."

"بلے تو ہمک روچ روگ ء ء، ناں؟"

"من اگاں روچ ء تہایک رندے حال ء مہ گراں مناتا ہیر نیت۔ تی
ڈول ء من بے پرواہ ء بے بزرگ نہاں۔"

لوگبانک ء چرے شگان ء من ہنچو پشل بیتاں گوشے یکے ء مشکے آپ منی
سر امان ریتک... من پگر جنگ ء اتاں کہ آئی ء چے بہ گوشاں کہ ہے سہت ء یکے ء
لوگ ء دروازگ جت۔ اکہ دین چہ چل ء دراتک ء دروازگ ء شت پدا اتک ء
گوشت ء "خواجہ صاحب اتلگ۔"

"خواجہ صاحب! منیک ء منی لوگبانک ء دپ ء بچینگ ء دراتک۔"

خواجہ صاحب لٹ ء جک دیان ء وش وشے لوگ ء پترت۔ من زوت
پادا تک ء آٹمک کت آورت کر شی ء سرانادینت۔

"بیار، منی چک! مرچیکیں روتا ک ء۔ چم پہ چارگے بے تاہیر انت"

من روتا کہ خواجہ صاحب ءِ دیم ءِ ایر کت آئی ءِ پہ بے بے تاہیری چو چانپگ ءِ وڑ ءِ
چست کت چوش کہ شُد یگیں مردے نگن ءِ بہ چانپت۔

"تئی پاد چون انت؟" منی لو گبانک ءِ جُست کت۔

"باز گہتر انت بچار، من رُگال رُگان ءِ داں اد ءِ اٹگال"

"بلئے دنیگہ تر ا انچو ترگ نہ لو طیت" من گوشت۔

"چوں کنناں، منی چُک! چنچو روچ انت من روتا کہ نہ و ننگ"

"من و ہر روچ پہ توروتا کہ آؤرتگ" منی لو گبانک ءِ گوشت۔

"منی چُک! تئی لک مَنّت بلئے منوتی سر جمیں زند ءِ اے جاگہ ءِ نشتگ ءِ

روتا کہ و ننگ ءِ ہنچو ہیل کتگ کہ دگہ جاہے ءِ روتا کہ وانگ وتی جاہ ءِ دل نہ گو شیت
تل ءِ پیچ کن۔"

گوں ہے گپ ءِ خواجہ صاحب ءِ چم روتا کہ ءِ سک دات انت... ءِ ما

شگرے گپت ءِ چہ اود ءِ پاد اٹکیں۔ اصل ءِ مرچی موکل ءِ روچ ات ماگوں دگہ لہتے

سگت ءِ پیلنکے ءِ شور ہینتگ ات ہمیشکہ مرچی مارا مہلہ چہ لوگ ءِ در آگی ات ءِ ہما

سگتانی نیمگ ءِ روگی ات... ءِ مئے خیال ات کہ مرچی مالوگ ءِ ننیں ہمیشکہ مرچی

الہ دین ءِ ہم چھٹی دین۔ من گُشاد گُشاد ءِ ریش سات ءِ گد بدل کتگ ات انت بلئے

منی لو گبانک انگہ آدینک ءِ دیم ءِ و تاپن ءِ مڑواک کنگ ءِ دلگوش ات۔

"خواجہ صاحب منی خیال ءِ مرچی پاد ایگ ءِ وڑ ءِ نہ انت؟" منی لو گبانک

وتی لُنٹاں مڑواک جنان ءِ منی گور ءِ اتک ءِ گوشت ءِ۔

"انگہ آئی ءِ روتا کہ نہ کُٹ اتگ" من گوشت۔

"نہ زاناں، بلئے منی خیال ء پاداگ ء وڑ ء نہ انت... اے مئے سراجنجالے

بیت"

"منی لوگبانک ء پھ زہر کتکی گوشت۔" پدا تو اے مئے گور ء لوپ کت

وڑے بہ کن اشی ء پاد کن"

"بچار، جنین! منی منکار نیست نی خواجہ صاحب تئی سنگت انت"

"منی چیا سنگت انت... باریں؟"

"من آئی ء چارگ ء بس یک رندے شنگاں... بلئے تو یک سہتے ہم یلہ نہ

داگ"

"من پھ مردم گرمی ء ہاتر ء شنگاں داں آئی ء دل وش بہ بیت"

"ہے مردم گرمی ء آتئی سنگت کتگ... بلئے حیر، من حال ء گراں باریں"

من مائی بست ء پھ گشاد در آتکاں۔

منی لوگبانک چہ سمبہگ ء کیشیتگ ات ء منی رند ء اتک گوں۔

"خواجہ صاحب! وتی چٹاں! انچوزور مدے دنیکہ ترا آرام لوٹیت" من آئی ء

دیم ء نشت ء دست آئی ء کوپگ ء سرا ایرکت گوشت۔

"ہو، دنیکہ تو پھک وش نہ ء آرام بہ کن" منی لوگبانک ء منی گپ گپت

گوں ء پدا منا چارات ء گوشت ء "خواجہ صاحب ء لوگ ء سر کن"

"اناں منی چک! وتا قیامت مہ کن من وت شت کناں" ہے سہت ء منی

چم آلہ دین ء کپت انت آئی ء روتا کانی بندلے بگل ء ات ء پیداگ ات۔ آتچک ء

اتک روتا کانی بندل ء خواجہ صاحب ء دیم ء ایرکت انت۔

"اے جی انت؟" من پہ اجلی جُست کت۔

"اے من لوٹائینگ انت منی چک!" چہ آلہ دین ۽ پسو ۽ ساری خواجہ صاحب ۽ درائنت "اے ہما گو سنگیں روچانی روتا ک انت کہ من نہ وننگ انت مرچی کہ من اتگاں گڑا اشاں ہم چمشانکے دیاں گوں... منی چک!" اے باز جو انیں چیزے کہ تو کو ہنیں روتا کاں چکل نہ دیئے"

آئی ۽ اے گپ ۽ اش کنگ ۽ گوں مناصرے سر ۽ شت... ۽ منی لوگ بانک ۽ ہم تب نکل ات ۽ زہر ۽ زہر منا چارگ ۽ لگ ات۔

"خواجہ صاحب!" منی گالوار ۽ بڑگی ہوار ات "تو اے دراہیں روتا کاں

وان ۽؟"

"ہو، منی چک!" آئی ۽ وتی چم چہ روتا ک ۽ دیر نہ کت انت ۽ پہ تہمبل

گوشت۔

"بلئے خواجہ صاحب! اے دراہیں روتا کاں وانگ ۽ سر جمیں روچے پکار

انت... ۽ آئی پہ تو انچو وانگ شر نہ انت"

"باکے نیست" خواجہ صاحب ۽ پہ مانمیا تکی گوشت ۽ پدا پہ گیگ نشت

۽ وانگ ۽ لگ ات۔!!!

.....

شاد آباد

غلام عباس

بلدیہ ۽ مرچیکیں دیوان سکئیں حاصیں دیوانے ات۔ باسکاں پہ نندگ ۽ جاگہ نیست ات۔ چو مدامی ڈؤل ۽ مرچی ہم سرجمیں باسک دیوان ۽ ساڑی ات انت۔ مرچیکیں دیوان ۽ بس ہے یکیں جیڑہ ۽ گیش ۽ گیوار کنگلی ات کہ شہر ۽ تہا لہتے دھندہ کنوکیں کہبگاں چون ۽ چتورچہ شہر ۽ درکنگ بہ بیت۔ پرچے کہ آہانی کہبگی، مردم گرمی، زندمان ۽ چاگرد ۽ دامن ۽ لچ اٹکئیں پولنگے۔

بلدیہ ۽ یک تگار لاپیں باسکے کہ ملک ۽ قوم ۽ دردوار ۽ شہر ۽ آست ۽ نیست ات۔ پہ وار ۽ تہمبل گوشانک دیگ ۽ ات.....

"۽ پداوا جہاں! شاد ۽ سنیل کن ات کہ اے کہبگاں شہر ۽ ہما تک پہ وتی اے سلئیں کار ۽ کچین کتگ کہ شہر ۽ میان ۽ لاپ ات۔ گیشتریں دکان ۽ زیر ۽ بہاء مچی ہے جاگہ ۽ انت پمیشکہ ہر وڑیں مردم پہ اے جاگہ ۽ آیک ۽ لاچار انت... مئے

عزت ۽ ننگ بزاں چُک ۽ جنین پہ گپت ۽ گیر ۽ ہاتر ۽ اد ۽ آگ ۽ لاچار انت پرچے کہ
 مَستَر ۽ شتر ترس دکان دُرست ہے تک ۽ انت ... واجہاں! وہدے مئے بازار ۽ عزت
 داریں چُک ۽ جنین اے نیم بڑ، منگیں بالاد ۽ پد اِشانی پن ۽ مُزواک ۽ سیری سمبہگاں
 گند انت تہ اَلم آہانی دل ۽ ہنچیں حُب ۽ تماہ چست بیت۔

آہم چہ وتی جو د ۽ لوگو اجہاں ہنچیں گراں بہائیں لوٹ ۽ تماہ کن انت کہ
 پد ریں گپے ہر کس ۽ چُشیں تاگت ۽ وس نیست ... آسرچے بیت؟ ہر روج جاک ۽
 کوکار ۽ دلرنجی ... ۽ گڑسرا آہانی گل ۽ شاتیں زندمان جہنم ۽ درور جوڑ بیت ... ۽
 واجہاں! پد اچوش ہم پگر بہ کن ات مئے ورنہا ۽ نوکیں نسل کہ اے وہد ۽ ماں دربر جاہ
 ۽ مزن دربر جاہاں زانت ۽ زانگ دربرگ ۽ انت ... ۽ پہ مایک وش ۽ شادمانیں
 بانداتے ۽ گلیں اُمیت انت ... ۽ پہ وش ۽ آسودگیں زندے ۽ آرگ ۽ قوم ۽ چم
 پرہاں سک انت ... اے ورنائیں نسل ۽ سہب ۽ بیگاہ ہم ہے چاگرد ۽ گوزگ ۽ انت ۽
 اے کہبگ کہ ہمگ راہ ۽ دک ۽ دپ ۽ چوپن ۽ مُزواک ۽ سمبہیتگ انت ۽ نشتگ
 انت۔ گوں وڑ، وڑیں داب ۽ کہیباں ہمگ راہوز ۽ وتی نیمگ ۽ کشگ ۽ جُہد کن
 انت ... ۽ مئے ورنائیں نسل کہ ورنائی ۽ زور ۽ تمر دیں واہگاں سر رتچ انت ۽ پدا
 (ورنائی ۽ سرنائی) آیا، وت تمر د ۽ مستیں واہگاں داشت کن انت؟ ۽ اے کہبگانی
 دلبریں ناز ۽ دابانی بندیک نہ انت؟ اے گپ ۽ شری ۽ یات بہ کن ات کہ یکبرے
 اگاں آرد کپت انت ۽ اے گناہ ۽ شر کنی ۽ لذت آہاں چشت گڑا اے تن نہ
 پُرشیت ... ۽ آہانی میٹار ۽ پروشگ سک گران انت ... -"

بلدیہ ۽ دگہ باسکے کہ یک زمانگے ماسٹرے پینگ ۽ ماں دربر جاہ ۽ حساب ۽

واہینگ، پادا تک ءوتی گوشانک ءے اے وڑ ءے بنگیج کت:

"واہجاں! اے گپ دگوش کرزیت کہ گوشگیں پنج سال ء میان ء ماں

چکساں نودر برانی بے سوبی ء حساب ء داد چہ نیم ء گیشتر انت "

دگہ باسکے وتی چشمک ء گیگ تر کنان ء پادا تک کہ پیٹگی حالتا کے ء گمک

شونکار ات۔ گوشگ ء لگ ات... "واہجاں! مئے اے شہر ء ننگ ء غیرت، شرپ

مندی، مردم گری ء پھریز گاری روج پہ روج گار ء بیگواہ بیان انت ء بے نگی، بے

آپی بے حیائی، بے تامی ء سلکاری روج پہ روج وڈان انت ہوش بروکیں چرس، باپور

ء شراب و مرچاں سلکاری ء حساب نہ انت... کشت ء کوش ارزان... اے دراہیں

سلکاریانی کییں سوب، شہر ء کہبگ انت مئے ورنائیں نسل ہمیشانی پیچ ء تابیں ملگورانی

بندیک بیگ ء رند، چہ شتر ء گندک ء پہک بے سما ماہانی قربان ء کولیک بیگ ء انت...

ء پدا پچ وڑیں سلکاری ء چکت ء پد نہ بنت ء اگاں گپ پہ کشت ء کوش ء بیت ہم سر نہ

گوز انت اے کشت ء کوش ہم ہمے کہبگانی فواء بدوفائی ء سوب ء پادا کئیت... من

گوشاں ہمینچو زوت بیت کنت ایشانی سر گرگ بہ بیت۔"

دگہ یک باسکے پادا تک کہ سک پیر ء کماش ات۔ چہ پیری ء نی قبر ء دپ ء

ات دنیا ء ہروڑیں سکی ء سوری ءے دیستگ ات ء یک بلاہیں کٹمے ء مستر ء کماش ات آئی

ء گوں لرزوکیں گالوارے وتی گوشانک بنگیج کت... "واہجاں! باور بہ کن ات

سر جمیں شپ اے کہبگانی تک ء د مکاں ڈبل ء توار نہ بریت ء ایشانی ناچ ء پادانی بست

بست، ایشانی آیشکانی جاک ء کوکار، زاء بد ء بے کسا سیں کندگ ء پریشنگاں مئے گوش کڑ

کتگ انت۔ اے ذراج ء الا، میگیں شپاں مئے چتاں واب بہ سچات۔ ماسک پریشان ء نہ

گیگیں شبِ ءِواب نیست ءِروحِ ءِتاہیر... ءِاے دُرستاں بل، مئے چک ءِچوریک کہ
 سُب ءِبرگاہ ہے سِلکارِ یانی میان ءِزند گوازیگ ءِانت۔ ماچہ تُرس ءِوتی لوگ ءِتا کہ پہ
 گواتے ءِورگ ءِچ کت نہ کنیں۔ پرچے کہ چپ ءِچاگرد ءِہمیش انت... آیا، مئے چک
 ءِچوریکانی اکت چے بیت؟ آہانی سراچونیں اثرے کپیت؟ اے پگر ءِہما مردم شری
 ءِجت کنت کہ آئی ءِوتابالغ ءِتو امیں چک بہ بیت..."

گڈی گپ ءِگوں آئی ءِگالوار ءِگیلو تگے مان اتک ءِآئی ءِدیم تر ءِگپ
 جت نہ کت... ءِبلدیہ ءِدراہیں باسکاں وتی کہت ءِدلرنجی درشاں کت پرچے کہ
 اے پیر مرد ءِلوگ ہے کہبگانی میان ءِات۔

اشی ءِرند، بلدیہ ءِدگہ باسکے پادانک کہ کوہنیں دود ءِر بیدگ ءِمنو کے ات
 ءِکوہنیں چیز (آثار قدیمہ) وتی چکاں ہم دوسترات انت۔ گوشگ ءِلگ ات..."
 واجہاں! چہ ڈنی ٹکاں آیوکیں سنیل کنوک "سیاح" ءِمئے دوست ءِپجاہ آروک
 وہدے مئے اے سکیں کوہن ءِتاریخی شہر ءِسنیل ءِسواد ءِکایت... ءِوہدے اے
 کہبگاں گند انت، گڑاچہ ما اشنانی بابت ءِجست کن انت۔ چشیں وہدے مئے سر جہل ءِ
 چٹاں پٹ، پٹے پر... ءِدل گوشیت چرے جست ءِپیسر، بہ مریٹناں..."

نی بلدیہ ءِکار مستر ءِباریک ات۔ آگوشانک دیگ ءِپادانک۔ بالادے
 چک ءِدست ءِپادے لگ ات انت بلتے سرگے زندات۔ پمیشکہ زانتکارے ات
 گوں گرانیں گالوارے ءِگوشگ ءِلگ ات۔ "واجہاں! من ہم شئے اے دراہیں
 گپاں من آں کہ اشنانی دندہ سکیں سلیں کارے... ءِمئے شہر، زندمان ءِمئے چاگرد

ء کھتی گئے بلئے جیڑہ اش انت کہ اشاں چے وڑء چتور چرے شہرء و لگوںج ء بیگواہ
کنگ بہ بیت؟ اگاں ما اشاں مجبورء لاچار بہ کنیں کہ وتی اے سلئیں کارء یلہ بدے
ات تہ آہے گوش انت کہ گڑاماچوں بہ کنیں مارا شد کُشیت؟ ..."

"اے بلئے سیرء سانگ پرچہ نہ کن انت؟" یکے ء واجہ کار مسترء گپ
پروشت ء چُست ء درّائینت ء پدا کند گانی ہواریں تو ارے چست بیت۔ پیسرء اے
دیوان پُرسی دیوانے ء دروشم ء ات۔ نی یک کترہے سیرء شادہ ء درور جوڑ بیت۔
وہدے کندگ ایرموش بیت انت تہ پدا واجہ کار مسترء وتی گپ برجاہ داشت ...۔
"واجہاں! اے گپ ہم باز برء آہانی دیم ء ایر کنگ بیتگ بلئے اے بابت ء
آہانی گوشگ اش انت کہ الکا پ ء عزت داریں مردم گوں ماسیر ء سانگ نہ کنت ء آ
کہ پہ زرء مال ء ہاترء گوں ماسیر ء سانگ ء واہگ دار انت۔ گوں آہاں ماسیر ء سانگ نہ
کنیں۔"

"اے سیرء سانگ آہانی ذاتی جیڑہے "دگہ باسکے ء درّائینت "ء مارا آہانی
زاتی جیڑہاں کار نیست اے سیرء سانگ کن انت، شرء نہ کن انت شر، ثری جہنم ء
برو انت بلئے مئے اے شہرء یلہ بدے انت۔"

"بلئے واجہاں! اے ہم آرزائیں کارے نہ انت "کار مسترء گوشت "
پرچے کہ اے دہ ء بیست ناں، بلکیں سدانی حساب ء انت ء اشانی تہا بازینے ء لوگ ء
جاگہ وتی چند نیگ انت۔"

پدا داں ماہے ء بلدیہ ء باسکاں ہے جیڑہے سر اگپ ء تران کت ء گڈ سرء
دراہیں باسک اے گپ ء سرء آتک ء اوشات انت کہ اشانی لوگ ء جاگہ بہا زیرگ

بہ بنت ءِ ایشاں پہ نوکیں لوگ بندگ ءِ واستاچہ شہر ءِ ڈن ءِ گستا جاگہ دیگ بہ بیت ...
 بلدیہ ءِ اے سوڑگ ءِ حلاپ ءِ بازیں جاگ ءِ کوکارے بیت ... ءِ لہتے ءِ بلدیہ ءِ اے
 سوڑگ ءِ چند نہ من ات۔ ہرچی ءِ کہ سوڑگ نہ من ات۔ گرگ ءِ بند کنگ ءِ ملام
 کنگ بیت انت۔ گڈسراءِ آبلدیہ ءِ سوڑگ ءِ دیم ءِ لاچار بیت انت۔

اشی ءِ پد کہبگاں شش ماہ ءِ مہلت دیگ بیت ءِ اے میان ءِ بلدیہ ءِ پہ آہانی
 لوگ ءِ جاگہانی بہا زیرگ ءِ استا۔ گراک شوہازکت ءِ پد اگیشتر آہانی لوگ ءِ جاگہ لیلام
 ءِ نہاد ءِ بہا کنگ بیت انت۔ نوکیں جاگہ کہ پہ ایشاں گچچین کنگ بیت آچہ شہر ءِ
 شش میل گستا ات۔ داں پنچ میل ءِ دگ پکا ات ءِ چد ءِ پد دگ کچا ات۔ یک زمانگہ
 اے جاگہ ءِ بازارے بیتگ ات بلئے نی اود ءِ چیل ءِ بانانی کرو تگلین کپتگین ڈو کاں ابید
 دگہ بچ نگواہ ات کہ مار، زیم، گرمی گڈیل ءِ دگہ لوک ءِ پڑا ات انت ءِ روج ءِ گلوانی
 جاگہ ات۔ اے جاگہ ءِ کش ءِ کراں دگہ کسان کسانیں میتگ ات انت کہ ہر میتگ
 دو میل، دو میل ءِ نیم چہ دو میگ ءِ گستا ات انت ءِ آمیزگانی گیشتریں مردماں دہکان
 کاری کت ءِ برے برے تران ءِ ہمے کشک ءِ گوست انت بلئے چوناہیگ ءِ اے جاہ ءِ
 کس نیاتک۔ اے بس تولگ ءِ روباہانی واب جاہ جوڑ بیتگ ات۔

پنچ سد ءِ گیش ءِ تہا بس چاردہ کہبگ ءِ آنوکیں جاگہ ءِ پہ ناکا میں دلے وتی
 لوگ بندگ ءِ رضامندی درشاں کت۔ آہم وتی سیر ءِ ازگاریں عاشقانی بازیں
 گوشگ ءِ ہر وڑیں گمک کنگ ءِ قول ءِ زبان ءِ پداپہ لاچاری من ات ... ءِ اے دگہ
 کہبگاں ہمے پگر ءِ شور کت کہ شہر ءِ مزین مزین ہو طلاں چیر ءِ کائی وتی کار بنگیج کنیں یا
 اے کار ءِ یلہ کنیں ءِ عزت داریں زندے گوازیگ ءِ جہد کنیں یا گڑا اے شہر ءِ چند ءِ

یلہ دئیں ء دگہ شہرے ء روئیں وتی کار ء بُنگیج کنیں۔ اے چار دہیں کہبگ چہ آد گراں
سیر ء از گار ترات انت ء چہ وتی از گاریں عاشق ء سنگتانی سوب ء بہاء و ہد ء آہانی
لوگ ء جاگہاں ہم شتریں نہاد آورت... ء پدا آہانی عاشق پہ آہاں ہر وڑیں مدت ء
گمک ء تیارات انت ہمیشہ آہاں اے نوکیں جاہ ء وتی شر ء اکاپیں لوگ بندگ ء
سوڈگ کت۔ آہاں پہ لوگ بندگ ء ہمے گچین کتگیں جاگہ ء لہتے کوہنیں ء لڑتیگیں
کبرانی کش ء یک بُرزیں جاگہے دوست کت ء ہمے زمین اے دگہ روج ء بان بندیں
مستریاں چارات ء لوگانی بندگ ء وڑے پیسیم گشیت ...

لہتے روج ء رند، لوگانی بندگ ء کار بُنگیج بیت۔ سر جمیں روج ء سمٹ،
حاک، چُون، گارڈر، ہشت ء لوگ بندگی دگہ از باب حر گاڑی، اسپ گاڑی، ٹالی ء
مردمانی بڈ ء سر اللدگ ء آرگ بیگ ء ات۔ منشی ء وتی قلم ء دپتر بگل ء ات انت ء
آہانی حساب ء داد ء وتی دپترانی تہانبشتہ کنان ات۔ لوگ واہند دم پہ سہت مستریاں
سر ء سوچ کنان ات انت۔ مستری، مزدوراں گر ء نہر کنان ات انت... ء مزدور
برے اے دیم ء برے آدمی تچ ء تاک ء ات انت۔ سر جمیں روج ء جہک ء چیک ء
ٹوک ء ٹاک ات۔ نڑیک ء میتگانی مردم وتی پاداں گراں ہمے ٹوک ء ٹاک ء نیگ ء
آیان ات انت۔ ہمے نڑیک گور ء یک ڈرا تگیں مسیتے ء دیوال ء بُن مکت ات ء ہمے
دیوال ء کش ء بار گپتگیں چاتے است ات۔ پہ ثواب ء ہاتر ء کہ یکے دز نمازے
گیپت ء نمازے کنت۔ چہ دُرستاں ساری مزدوراں ہمے چات ء جنگ ء در روپگ ء
مسیت ء بندگ بُنگیج کت۔ دو، سنے روج ء تہا آہاں مسیت بست ء چات ء حاک در
رُپت انت ء آپ ء پرنیت۔ پہ اے دوئیں ثوابی کاراں کس ء مُزنہ لوٹ ات۔

روچہ دوازده و ہدے پہ سبارگ ء موکل بیت تہ لوگ و اہندہ آہانی لوگانی کار
 ء چارگ ء اتلگیں سیاد ء وارث ہے مسیت ء کش ء ساہگ ء اتک ء نشت انت۔ دوسد،
 دوسد ء پنجاہ کار کنوکیں مزدور ہم ہمد ء نشت انت گوں۔ سیری پٹی ءے ء سماہگ ء ات۔
 یک روچے یک بلکے ء کہ ہے نژیک گور ء میتگے ء نندوک ات، وتی نماہگ
 ہمراہ ات ء گر نچے سر ء ات ءے اتک ہے مسیت ء نژیک ء در چکے ء ساہگ ء نشت ء
 وتی گر نچے بوتک۔ آئی ء سگریٹ، بیڑی، باکس، چنو، گڑ ء دگہ ہنچیں چیز پہ بہاء
 گون ات۔ دوروچ ء رند دگہ دہکانے ء بالدی ءے سر ات ء چات ء گور ء اتک ء ایر
 ءے کت ء شربت ء بہاء لگ ات۔ اے دگہ سہب ء دگہ یکے ء سپتے سر ات ء اتک
 بلک ء نژیک ء نشت گوں و شیں توارے ء گوشگ ء لگ ات "بیات، چہ شکر ء
 بشر کن تریں تیجگ ء کیٹگ انت بہائی ..."

ء دگہ یکے ء چہ لوگ ء پسی سرگ ء پادگ (پایہ) دیگے ء کتک ات ء سرا
 ات ءے گوں روگنی نلن ء، ہمد ء اتک ء بہاء لگ ات ... اے ویرانگ شہر ء درو شم ء
 پیشداران ات۔

ظہر ء عصر ء بان بندیں مستری ء مزدوراں چہ چات ء آپ کش ات۔
 دز نماز گپت۔ یکے ء شت مسیت ء بانگ دات پدا یکے پیش امام جوڑ بیت ء آہاں ہمائی
 ء پشت ء نماز ونت۔ و ہدے اے حال ملائے ء سر بیت دومی مہلہ نیں سہب ء آئی ء
 یک قرآن ء لہتے مزہبی جیڑھانی کتاب ء دگہ لہتے حدیثی کتاب گون ات ء اتک
 ظہر ء نماز وانینگ ء ہمراہی ء آہے مسیت ء مدامی ملا جوڑ بیت۔

دگہ یکے ہمگ بیگاہ اتک ء کباب، کلجی، دل ء پپ ءے چتک ء بہاکت۔

دگہ جینے ۽ کہ اے دیست آنت آئی ۽ وتی لو گوا جہ پہ زور پر مات آئی ۽
لو گوا جہ ۽ مسیت ۽ دیم ۽ پیش ۽ کاپر کے بست ۽ آئی ۽ چیر ۽ ترونے جت ۽ نلگن چتک ۽
بہاکت ...۔

یک ورنہ ہے ۽ سوچن ۽ بندیک ۽ بوٹ ۽ چمپیل دوچک ۽ اے دگہ سامان
کسانیں لچکے ۽ مان کتگ ات انت ۽ بد ۽ ات ۽ ۽ چم ۽ مردمانی بوٹ ۽ چمپلاں
سک ات انت۔

اے لو گانی بندگ ۽ کارانی چار ۽ دلگوش ۽ کہبگانی سیاد ۽ وارث شری ۽ کنگ
۽ ات انت بلئے برے برے بیگاہانی و ہد ۽ کہبگانی جند گوں وتی عاشق ۽ سنگتانی ہمراہی ۽
پہ وتی تیار بیوکیں لوگ ۽ جاگہانی چارگ ۽ وت اتک انت گڑا آروچ ۽ داں مغرب ۽ ہمد
۽ ہمتل بیت انت بلئے چشیں روچ حد ابر انت پنڈوک چتور سہیگ بیت انت کہ اشانی
آیگ ۽ گوں آہاں وتار سینت ۽ داں وتی پنڈگ اش نہ گیت چہ جاگہ ۽ نہ ٹک ات
انت۔ ۽ برے برے شہر ۽ لہتے لوفر ۽ لفنگائیں بچک پادان ۽ تران ۽ ہمد ۽ اتک انت۔ آ
روچ ۽ کہ کہبگ ہمد ۽ ات انت گڑا آہاں عاشقی ۽ بے سوہیں جہد کت سلیں دانک،
بے وڑیں کندگ، بے سر ۽ بے پاندگیں حرکت ۽ ابید، و سسریں چمگ ۽ پونزک ہم
کت۔ چشیں و ہد ۽ کباب پچوک ۽ سوب ات۔ آئی ۽ کباب شہر بہا بیت انت۔

اے جاگہ ۽ کہ چیزے روچ پیسر، مردم ۽ اد ۽ آیگ ترستگ ات۔ نی ہمگ
روچ مردمانی روچ آت۔ جہک ۽ جیک ات۔ ساری ۽ اد ۽ لوگ بندگ کہبگانی ہیچ وڑ ۽
دل ۽ نہ ات ۽ یک ترس ۽ نیمے ۽ آماج ات انت۔ نی پہ وتی نوکیں لوگاں حُب ۽ گل
ات انت ... ۽ ہر روچ آہانی چارگ ۽ اتک انت ۽ آہانی تیار بیگ ۽ اشاپ ات ۽۔

ہے جاہ لہتے کو نہیں قبرانی میان ء یک ہنچیں قبرے مان ات کہ مردماں گمان
 بیت اے یک پیر ء بزرگے ء قبر انت۔ یک روپے مزدوراں دیست ہے قبر ء دیت
 در آیک ء انت ء یک بزرگے بارگیں مردے کہ فقیرے ء دروشم ء ات ہے قبر ء
 روپگ ء ساپ کنگ ء انت ء قبر ء کش ء گور ء سنگ ء ڈوکاں چنگ ء یکر ء دور دیگ ء
 انت۔ پدا آئی ء بالدی ءے گون ات ء چہ چات ء آپ پُرکت ء شت قبر ء کش ء
 گوراں آپ جنگ ء لگ ات۔ آئی ء وڑ ء پیسیم چو گونکانی وڑ ء ات۔ وہدے مزدور آئی
 ء گور ء مچ بیت انت تہ آئی ء در آینت... "شمازان ات کہ اے کئی قبر انت؟ اے
 کڑک شاہ پیر بادشاہ ء قبر انت منی پت ء پیر ک اشی ء مرید بیتگ انت۔"

پدا آئی ء برے کنڈات ء برے پہ گر یوگ کڑک شاہ پیر بادشاہ ء لہتے سہ ء
 کرامات مزدورانی دیم ء آورت۔ پدا بیگاہ ء ہے فقیر ء دو ہتی گون ات۔ باریں چہ کجا
 چچ ءے گپتگ ات انت۔ کڑک شاہ پیر بادشاہ ء قبر ء سراروک کت انت ء پدا
 انسرتگیں شپ ء بے تواری برے برے "اللہ ہو" ء کوکار ء پروشت۔

انگہ شش ماہ نہ گوستگ ات کہ چاردہیں لوگ تیار ء سرجم بیت انت
 دُرس ت دو تبک ء یکیں وڑ ء دروشم ء بستگ ات انت۔ ہپت یک دیے ء ہپت یک
 دیے ء ات۔ میان ء پراہیں دگے جوڑکتگ ات۔ ہمگ لوگ ء چیر ء چار، چاردکان
 اڈکنگ بیتگ ات ء ہمگ لوگ ء بزرزیں تبگ ء ماں دگ ء نیمگ ء برانڈوے دپ ء
 ات۔ برانڈوے پدا پراہ ء شاہگانیں دیوان جاہے ات کہ لانچ ء دروشم ء جوڑکتگ ات
 ء آئی ء چاریں کُنداں سنگ مرمر ء مورناچ ء دروشم ء ات انت ء پریانی تراشتگیں
 بُت کہ آہانی نیم ماہیگ ء نیم انسانی جسم ء وڑ ء ات انت۔ برانڈوے پُشتی نیمگ ء دگ

بیٹھکے ات کہ آئی ۽ دیوال گوں ڈؤلد اریں نکش ۽ نگاراں جوڑ کنگ ات انت۔
 بیٹھک ۽ دل سنگ مرمر ات وهدے روج ۽ برانز سنگ مرمر ۽ سراکت گوشے
 اسپیتیں بٹ وتی چمباں آپ ۽ تہا بٹینگ ۽ ات انت۔ آہاں پہ وتی لوگانی آیک ۽
 چار شبع ۽ وش ۽ مبارکیں روج کچین کت۔ چار شبع ۽ مہلہ نیں سہب ۽ پسانی کنگ بنگلج
 بیت۔ یک پراہیں پٹے ۽ گوشت گردوکیں منجل ۽ لوہیگ پرات انت۔ ہنسگانی
 ٹک، ٹک ۽ توار ۽ پیماز، روگن ۽ گوشت ۽ ہواریں وشیں بودگہ ملکے ۽ سر بیت۔ کش ۽
 گور ۽ دراہیں فقیر، پنڈوک ۽ ٹچک ہمے بو ۽ گران ۽ ہمد ۽ آیان ۽ مچ بیان ات انت۔ پہ
 ورگ ۽ ورگ ۽ کڑک شاہ پیر ۽ قبر ۽ کش کچین کنگ بیت داں سبارگ ۽ وهد ۽ ہمینچو
 مہلوک مچ بیت کہ یک شہرے ۽ مستریں مسیتے ۽ ماں عنید ۽ روج ۽ انچو مردم مچ نہ
 بیت۔ کڑک شاہ پیر ۽ قبر اش رپنگ ۽ ساپ کنائینگ ات ۽ آئی ۽ سراچارے تچ
 کنگ ات۔ ہما قبر ۽ منجاریں فقیر ۽ جوڑی ۽ نوکیں گدیگ بیت کہ آئی ۽ ہما دمان ۽
 درت ۽ چگل دات انت۔

یرگاہ ۽ تمبوانی چیر ۽ ڈؤلد اریں جل ۽ قالین تچ ات انت۔ سر جاہ پہ گوئم ۽ رد
 ۽ بند ایر ات انت۔ پُرچنڈ (اشٹرے) تکلان ۽ چلیم ہم ایر ات انت۔ مز نیں
 شادہے ۽ سامان سرجم ات انت۔ بازیں کہگے لونائینگ بیتگ ات۔ آہاں وتی دز گوہار
 ۽ عاشق ہم گون ات انت۔ آہانی واستا تمبوانی چیر ۽ جتا لہتے کرشی جتگ ات ۽ گوں
 تنکیں پردگے ۽ اندیم کنگ ات انت۔ بے کساس بتیانی ہوریں روزنائی ۽ اے جاگہ
 عجب ڈولدار کنگ ات۔ کہبگانی سیاہ ۽ مزن لاپیں ڈہل نیں دزاجیں پیشک گور ۽ ات
 ۽ آہانی گوش چہ عطر ۽ پٹیاں مانچنگ ات انت ۽ اے دیم ۽ آدم پرترگ ۽ ات انت۔

ناچی نہیں جنک گوں تنگ ء گونڈیں پشکاں کہ گوشے و شیں بوانی تہا مینتگ ء آور تگ
 ات انت پہ لنگک نانچ ء ات انت۔ سر جمیں شپ اے نانچ ء سہبت بر جاہ ات گوشے
 شاہی شاد ہے ات۔ دو، سئے روج ء رند، و ہدے آہانی اے نانچ ء سہبت ء ژندی ء بُر
 ات گڑا آوتی لو گانی سمبہینگ ء سنگارگ ء دلگوش بیت انت۔ پہ در نگی چیزانی و استا
 کلا ء ٹک ء ٹاک ات۔ پلنگ، مردم ء بُرزی ء کدیں آدینک، پُل، عکس ء دگہ پہ لوگاں
 سمبہینگی چیز، ہشت روج آہاں پہ لوگ ء سمبہینگ ء لگ ات۔ پدا سر جمیں روج
 ایشانی کار چہ اُستاداں سُروز ء سازانی ہمراہی ء نانچ ء تہر در برگ ات سوت ء غزل
 یات کنگ، آہانی دُن ء ترز ء گشینگ، گراموفون اش کنگ ء پدا گوں اُستاداں پتائی ء
 کیرم ء لئیب کنگ ات۔

جہلیں عصر ء آپہ جان شودگ ء پھیل ء پُترت انت۔ آہانی کاردار ء
 نوکراں ساری ء پھیل ء آپ ایر کنگ ات۔ جان شودگ ء پدا، آہاں وتی سمبہگ ء
 سنگارگ بناہ کت، پن ء مُزواک ء دگہ۔

انچو کہ شپ ء وتی سیاہی مانشانت۔ آہانی لو گانی بتی روک بیت انت کہ
 سنگ مرمر ء تراشتگیں سنگانی تہا پہ گوم ایر ات انت ء شیشگیں تاک ء درواز گانی
 پُشت ء بتیانی روژنائی سنج ء دروشم ء ہمگ رنگ ات انت۔ کہبگ وتی لو گانی برانڈوانی
 دیم ء پہ دابے اوشتاتگ ات انت ء وتی نزدیک ء گوزوکیں مردمانی گوم ء برے برے
 کندات ء گپ اش کت۔ و ہدے آہاں اوشتگ ء دمبرت گڑا لو گانی تہاشت ء نشت
 انت ء ساز اش گوش داشت۔ عشاء ء نماز ء رند، یک یک ء آہانی عاشق ء سنگتاں
 آیک بُنگیج کت۔ لہتے ء وتا گاڑی گون ات ء بازینے ء اسپ گاڑی، رکشا ء دگہ

اولاک کر یہہ کتگ ات۔ شراب آہاں و تاگون ات۔ ہر دیم ء جہک ء جیک ات ء مردمانی روء آت۔ پداسر جمیں شپ ساز ء زمیر، ناچ ء سہبت ء وٹھی ء تہاچو کتر ہے ء کساس ء گوست۔ وٹھی ء شادہ ء تہا مردم ء شپ ء ذرا جی ء سمانہ بیت۔

کہبگانی اد ء آگ ء لہتے روج رند، پہ کر یہی دکاناں مردمانی روء آہناہ بیت چہ دُرستاں پیسر، ہما بلگ کہ دز چک ء چیر ء نشنگ ات ء سگریٹ ء بیڑی ء بھا کتگ ات پہ دکان ء زیرگ ء اتک۔ آئی ء سگریٹ ء بیڑی ء دکانے پچ کت۔ آئی ء پہ دکان ء ڈولدری ء ہاتر ء بازیں حالگیں سگریٹ پارکیٹ کباٹانی ہانہ ہاں پہ رد ء بند ایر کت۔ لہتے فلمی ہیر ء ہیر وینانی مزین مزنیں عکس آئی ء دکان ء تہا پیننگ ات۔ آئی ء وتی بستار ء حساب ء دو، سنے تہر ء چار چار پاکٹ سگریٹ، ہشت ء دہ بیڑی ء بندل، نیم درزن باکس، سنے چار موم بتی... ء دگہ بازیں ہنچیں کساں کسانیں چیز آورت ء دکان ء مان کت۔ دومی پر چون ء دکانے پچ بیت۔ سنیمی ء حلوہ ء شیر بہا کت۔ چارمی قصابے ء زرت پنچمی ء کباب ء کلچی پتک... ء ششی سبزی ء نیگ ء دکانے ات کہ آئی ء چہ کش ء گور ء میٹگاں سک ارزان ء زرت انت ء اد ء دوسری پاندگ گپت۔ دگہ یکے ء پل ء دکانے پچ کت۔ آئی ء پل ء ہار اڈ کت ء لوگ پہ لوگ ترات ء بہا کت۔ اے پل بہا کنوک بے مڑائی ء ہما ہی ء سکیں پوتار ء وش گپے ات۔ برے گوں ساز جنوکاں نشنگ ات ء گپ ء ات ء آہانی گور ء چیلم ء ہم کش ات گوں۔ آ روج ء کہ زمیر ء ناچ ء سہبت ات ساز جنکانی تب نہ دیگ ء ابید ہم آئی ء پادایگ نزانٹ ء پہ گیگے نشنگ ات ء ناچی یاں روک روک ء چارگ ء ات۔ برے و ہدے کہ

آئی ء ہار سرجم ء بہانہ بیت انت ء لہتے پشت کپت گڑا ہمے پشت کپتگیں ہار آئی ء وتی
گٹ ء مان لگوشت انت ء سوت جنان ء وتی لوگ ء شت۔

یک روچے یک کہنگے ء پیت ء برات کہ درزی ء کاراش زانت۔ آہاں گد
دوچی مشینے گون ات ء درزی ء دکانے پچ کت۔ پدا یک جٹاے اتک ء آئی ء یک گد
رنگ جنو کے ہمراہ ات۔ چیزے روچ ء رند آئی ء دکان ء دیم ء ہمک رنگیں گشتان
تاپ ء ات کہ سک ڈولدار ات۔

لہتے روچ ء رند، یکے ء اسپ گاڑی ءے چہ سامان ء اکاپ ء لڈینگ ات ء
اتک۔ اے چہ شہر ء پیداگ ات کہ شہر ء دکانانی کریہہ ء گرانی ء تاجیننگ ات۔
آئی ء وتی دکان ء سرجمیں مال رُپنگ ء اسپ گاڑی ء کنگ ات۔ آئی ء تہر تہر ء
پوڈر، ساہن، سررند، بٹن، سچن ء بندیک، پیت ء آبریشم، رومال، سری و شبوئیں
ٹیل، کریم ء دگہ ہنچیں سامان بہاکت کہ اد ء آئی ء چہ شہر ء دوسری پاندگ گیت۔
بازار ء نوکی ء مردمانی بازیں گیت ء گیر ء سوُب ء ہمک دومی، سیمی روچ ء دکانے پچ
بیان ات۔ یکے ء گد ء دکانے، یکے ء تہلگ ء درمان ء، یکے ء چلیم ء گڑاکو ء، ء دگہ
یکے ء نگن پتک ء بہاکت۔ اے دُرست چہ شہر ء کریہہ ء گرانی ء سوُب ء لڈان ء
یک ء اد ء آیان ات انت۔

یک روچے یک حکیمے گوں گپڑے شاگرد ء وتی درمان ء تہلگ اش بد ء ات
انت اتک ء رست انت۔ اے ہم شہر ء کریہہ ء گرانی ء لڈینگ ات انت اشاں گوں
رسگ ء دکانے کریہہ زرت۔ سرجمیں روچ ء مز نہیں حکیم ء آئی ء شاگرداں درمان
اڑکت ء ڈبیاں بند کناں کت ء کباٹانی حانہاں پہ رد ء بند ایر کناں کت انت۔ دکان ء

کُنڈی ء "طب اکبر قرا بادین قادری" ء دگہ لہتے طبی کتاب سر پہ سر ات ء دیوال ء
 دیم ء حکیم ء وتی حاصیں تجربت کتگیں نادراہیانی علاج گوں مز نیں آباں نبشتہ کتگ
 ات ء لونجان ات۔

ہمگ مہلہ نیں سہب ء کہبگانی چلو پکار اتک انت ء وتی باؤکانی واستا حکیم ء جوڑ
 کتگیں درمان اش زرت آہاں گیشتر تاگت ء چاڑ کنوکیں درمان زرت۔ اے دگہ
 پشت پکتگیں دکان کہبگانی سیاد ء ساز جنوکاں پہ وت دست گپت انت ء سر جمیں روج
 آہاں ہمد ء شطرنج ء پٹائی لیب کت۔ وتاٹیل مُشت، سبزی ترنس ات، کپنجر توار
 پرمات ء ناچ ء سہبت کت۔ یک کہبگے ء ساز جنوکے ء وتی برات آؤرت ء دکانے پچ
 کت ء دات۔ آئی ء برات ء تمبورگ، سر وز ء دگہ سازانی اڈکنگ زانت آئی ء دکان ء
 دیم ء لہتے کلا جت ء لہتے کوہنیں تمبورگ، ستار ء سر وز دزتک۔ آوت ہم ساز جنگ ء
 بلد ات۔ بیگا ہاں و ہدے آئی ء دکان ء نشت ء سر وز جت گڑا اے دگہ دکاندار آئی ء
 گور ء اتک ء مچ بیت انت۔ اشی ء دگہ شاگردے ہم است ات کہ ریل ء دپتر ء کار ء
 ات۔ آئی ء ساز جنگ ء سک ہب ات پمیشکہ ہمگ بیگاہ آسانیکل ء سر اتک ء ساز
 جنگ ء نیل۔ گرگ ء ات۔

مسیت ء ملا کہ پیسر ء پہ سبارگ ء شام، ء پہ وپسگ ء وتی لوگ ء شتگ ات
 بلئے و ہدے آئی ء سبارگ ء شام ہمد ء رس ات تہ آئی ء ہم وتی لوگ ء روگ یلہ
 دات۔ کم کم ء بازار ء کسانیں چک ء چوریگ پہ وانگ ء مسیت ء آیان بیت انت ء ملا
 ء پہ آہانی وانینگ ء جناز رس ات۔ میتگ میتگ ء تزوکیں یک آڑالیں "تھیٹر یکل
 کمپنی" ء کہ شہر ء کس ء تب نہ بیت۔ وتی ہر دبد ء ات انت ء گوں لہتے ناچ ء

سُہبت کنوکافی ہمراہی ء بازار ء چہ کے گستا جاگہے رُپت اش ء وئی اُرداش ایرکت
 انت۔ آہانی کمپنی ء کارکنوک سٹکیں نابلد ء نزاننکار ات انت۔ آہانی پوشاک ہم سک
 کوہن ات انت۔ اِشانی کسہ ء تماشا ہم سٹکیں کوہنیں ات انت بلتے پداہم مردماں
 اِشانی تماشاچار ات سوب اش ات۔ اِشاں چارگ ء ٹلکٹ آزاں کتگ ات ء تماشاء
 چاروک گیشتر مزدور ء نیزگار ات انت کہ سرجمیں روچ آکار ء خدمت ات انت ء
 شپ ء پنچ پنچ، شش شش ہمراہ ات ء وٹ ماں وٹ کندان، مسکراکنان، زادیان،
 دیمپہ تماشا ء چارگ ء روگ ء ات انت ء ہمے میان ء آہاں کہبگانی ہم دیدار ء سٹیل
 کت۔ تماشاء بنگیج بیگ ء ساری آہاں وٹار سینت، تماشاء بنگیج بیگ ء پیسر، چہ تماشاہ
 کنوکاں یکے تلو " اسٹیج " ء سرائتک ء مردم ءے گوں وئی وڑ وڑیں حرکت ء گپاں
 کندینت انت۔ برے آئی ء وئی کوپک سُرینت انت، برے دپ چوٹ کت ء برے
 عجب عجیبیں حرکت کت۔ مردماں کندات۔ ہمے کند گانی تہا برے برے زاہ ہم مان
 ات ءے زاہ داد ء درو شم ء قبول کنگ بیت انت۔

کم کم ء کش ء گور ء مردماں ہم ہمد ء لوگ بندگ پناہ کت رکشا، اسپ
 گاڑی ء ٹیکس حُدا بنداں وٹ دیم ہمنگوکت... " بیات واجہاں! برین ءے نوکیں بازار
 ء سٹیل ء " آہاں مردم تو ار جناں کت انت۔ اے شش میل ء راہ گوشتے اسپ
 گاڑی یانی گور " مقابلہ " ء راہ ات۔ آہاں مُدام وئی اسپ گاڑی گور کت انت ء یکے
 دو میگ ء گوازینگ ء جُہد کت۔ اگاں یکے ء اسپ گاڑی دیم ء گوشت گُرا آئی ء
 سواریاں کوکار کنان ء چاپ جت۔ اے میان ء نزوریں اسپ بڑگ ات انت
 واہندانی چاؤکاں آہانی بڈ ء شپ شپے پر ات۔ اسپ چہ ہمد ء جان شود ات انت۔

رکشہ خد اُبنداں چارات کہ مردم گیشتر اَسپ گاڑیاں کر یہہ کنگ ء انت تہ آہاں وتی کر یہہ کم کت۔ اِشاں چہ اَبید ہمک شنبے ء بیگاہ ء اسکول ء کالجانی نو در بر سائیکلانی سرا دو، دو، سئے سئے دو پُشتنگ ات انت ء ہمے نوکیں بازار ء تر ء تاب ء سئیل ء اتک انت، اے بابت ء آہانی حیال ات کہ مئے پت ء پیریناں مارا بے سوب پہ چُشیش جاگہانی آیک ء مہ کن کتگ۔

دیر نہ گوست کہ ہر نیمگ ء اے نوکیں بازار ء نام پُرشٹ۔ لوگ ء دکان پہ زیرگ ء بہر نہ بیت۔ دکانانی کر یہہ ہم گیش پیتگ ات۔ ہما کہبگ کہ پیسر ء اے جاگہ ء آیک ء بچ وڑ ء تیار نہ ات انت نی سک پشومان ات انت... ء چہ آہاں بازینے ء پدا ہمد ء لوگ بندگ بُنگج کت۔ اِشاں چہ اَبید دگہ بازین زرداراں ہمے جاگہ ء زمین پہ ارزان ء بہا زرت ء کر یہی دکان ء لوگ بست۔ ہما کہبگاں کہ وتارا مزین ہوٹل ء جاگہاں چیر داتگ ات۔ آہم وش وشے ہمد ء آیان بیت انت۔ کسانیں دکاندار کہ چہ کش ء گور ء میبگاں اتلگ ات انت ء ہمد ء دکان اِش کر یہہ زرتگ ات بلینے پہ وپسگ ء مدام وتی لوگاں شتگ ات انت۔ آہاں ہم نی ہمد ء ارزان نہادیں لوگ زرت ء پہ مدامی جاہ مند بیت انت۔

اے جاگہ نی پر اہ ء شاہگانیں بازارے جوڑ پیتگ ات ء آبادی ہم باز ات بلینے دنیگہ لئین ء کہر بانیا تلگ ات۔ کہبگانی ہمراہی ء بازار ء سر جمیں نند وکاں پہ لئین ء واستہ ہو ریں دز بندی (درخواست) سرکار ء نوشتہ کت کہ کے روچ ء رند، آہانی لوٹ منگ بیت۔ پدا ایک ڈاکخانہ ہم پچ کنگ بیت۔ یک کماشے ء قلم ء کاگد گون ات انت ء ڈاکخانہ ء دیم ء شتگ ات۔ آئی ء مردمانی کاگد نبشتہ کت انت ء وتی نبشتہ ء

مُزگیت۔ پرانی اے شہزادے دراتلگ ات۔

میکرندے لہتے شہزادانی میان اے جنگ اے چوپ بیت۔ بٹنگ اے شہزادی بوتل
کار مرز اے پداچاقو جن اے کائی اے سراس در آورت۔ ہے چاقو جن اے کائی اے بازینے سک
ٹپگ بیت۔ اشی اے آسراے بیت کہ سرکار اے خیال اتک کہ اد اے تھانہ اے املی انت۔
تھیٹر یکل کمپنی اے داں دو ماہ تماشاہ پیش داشت۔ آئی اے مز نہیں پاندگے رسگ اے ات
ہے گپ یک سینما مالک اے سر بیت۔ آئی اے پگر جت کہ پرچہ اد اے سینما حالے پچ کنگ
مہ بیت؟ آئی اے زوت جاگے زرت اے سینما کار بٹنگ کت۔ دو، سے ماہ اے تہا سینما تیار
بیت اے آئی اے دیم اے یک کسانیں باگے پہ مردمانی سنیل اے وہد گوازینگ اے جوڑ کنگ
بیت۔ بازار اے مردم مدام پہ سنیل اے ہے باگ اے اتک انت اے باگ پہ وہد گوازینگ
اے شہزادے جاہے جوڑ بیت۔ پداہے باگ اے یکے اے بالدی اے گون ات اے شہزادے اڈکت
اے بہاکت پدا یکے اے سر اے مالش کنگ اے ٹیل بہاکت۔ دگہ یکے اے کسانیں ٹوالک پہ ہنید
پہک کنگ اے استاپہ بہا اے گون ات۔

پدا سینما مالک اے ہے کش اے گور اے دگہ لہتے جاگہ ہم بست۔ آئی اے لہتے دکان
کت اے دگہ یک مز نہیں ہوٹلے ہم پچ کت کہ آئی اے تہا تحت اے بستر ہم پہ وپگ اے رس
ات اے دکان یکے "سوڑا اٹر فیکٹری" والہے اے، یکے عکس کتے اے، یکے سائیکل اڈکنو کے اے،
یکے گد شو دو کے اے، یکے پان بہا کنو کے اے، یکے ڈاکٹر اے اے زرت انت

انچو، انچو یکے اے شراب خانہ اے پچ کنگ اے رضائیت۔ عکس کش اے دکان اے
کش اے گھڑیال اڈکنو کے اے ہم جاگے پچ گیت اے گھڑیال شر کنگ بناہ کت۔ آئی اے یک
زندیں شیشکے دیم اے ات اے گھنٹے گھڑیالانی روتاں در گیجگ اے ات۔

چیزے روتج پد، اے بازار ء آپ ء نل، لئین ء رُپت ء روپ ء کار بُنگیج
 بیت۔ سرکاری مردماں سُہریں بَییرک ء زمین کچ ء کسّاس کنوکیں سماں گون ات
 انت ء بازار ء جہلگ ء بُرزگ، دَمک ء کَشکاں کچ ء کسّاس کنگ ء دلگوش ات انت ء
 پدادگ ء کَشک جوڑ بیت انت۔

بیست سال گوست... ء اے کسانیں بازار نی یک جَلکھیں شہرے جوڑ
 بیتگ ات کہ اشی ء وتی ریل ء اڈہ، بلدیہ، آمیدگس ء بندنی ہم جوڑ بیت انت۔ آبادی
 دو لک ء نیم ء کسّاس ء اتلگ ات۔ اے شہر ء دوہائی اسکول، یکے چکانی ء یکے جنکا
 نی... ء ہشت پرائمری اسکول ات انت۔ شش سینما چار بنک ات انت۔ بَنکانی تہا
 دو دنیا ء مستریں بَنکانی برانچ ات انت۔ چہ ہے شہر ء دو ہمک روچی ء سے پیٹگی
 روتاک ء دہ ماہتاک شنگ بیگ ء ات کہ آہانی تہا چار لبز انکی ماہتاک، دو دین ء مذہبی،
 یکے تجارتی یکے طَبّی، یکے پہ زالبولاں ء یکے پہ چُکاں شنگ بیگ ء ات۔ دو مسیت،
 پانزدہ مندر، شش یتیم خانہ، پنج آنا تھ آشرم ء سے مزنیں سرکاری اسپتال ات انت
 کہ ایشانی تہا یکے زالبولانگ ات۔

کہبگاں اے شہر ء نام "حُسن آباد" ایرکت بلئے چیزے وہد ء پد، اے نام
 نکل ات ء "حُسن آباد" جوڑ بیت بلئے اے نام ہم داں دیراں نہ منت پرچے کہ
 "حُسن" ء "حُسن" ء میان ء گڑ ء مُنج پیداگ بیت لہتے ء "حُسن آباد" ء لہتے ء "حُسن
 آباد" گوشت۔ گڈ سر ء کو نہیں کتاب ء تاریخ ء کُمک زیرگ بیت۔ مزنیں پٹ ء
 لوٹ ء چار ء شوہازے ء رند، زانگ بیت کہ سدانی سال پیسر، اے جاگہ ء بازارے
 بیتگ ء آئی ء نام "شاد آباد" بیتگ۔ پمیشکہ سوڑگ کنگ بیت کہ اے شہر ء نام پدا

شاد آباد پر کنگ بہ بیت ...

چوناہیگ ء و سر جمیں شہر ساپ ء پلگار ات بلئے شہر ء دُرستاں چہ شتر تر ء
ڈولدار تریں جاگہ ہما ات کہہبگ نشتگ ات انت۔

شاد آباد ء بلدیہ ء دیوان بیگ ء ات۔ سر جمیں باسک چوڈامی ڈول ء
دیوان ء اتلگ ات انت۔ باسکاں نندگ ء جاگہ نیست ات۔ مرچی آہاں بس ہے
یکیں جیڑہ گیسٹ ء گیوار کنگلی ات کہ شہر ء اے کہبگاں چون ء چتور چہ شہر ء کشک بہ
بیت، پرچے کہ آمردم گری، شرداری ء چاگرد ء دامن ء پولنگ ات۔ یک وش
گالواریں باسکے گوشانک دیگ ء ات ... "واجہاں! نہ زاناں آکجام لاچار ی بیتگ کہ
اے کہبگاں مئے اے کوہن ء کدیکی شہر ء دل ء میان ء جاگہ دیگ بیتگ؟ شہر ء
شتر تریں جاگہ ہمیشاں دست گپتگ .. "اے رند ء کہبگانی جاگہ چہ شہر ء دوازده میل
گستا کچین کنگ بیت.....!!!

دارء لیلیٰ

امرِ تا پر یتیم

انگوزی منی ہمساہگانی لوگ ء کار کنو کیس سکیں کو ہنیں خدمت گارے ء
 نوکیں لوگبانک انت۔ نوکیں لوگبانک یکے اے واستا کہ آوتی لوگواجہ ء دومی سانگ
 انت... ء دومی آئی ء آروس ء انگہ سال سرجم نہ انت۔ پنج ء شش سال ساری
 وہدے پر بھاتی ء چہ وتی واجہ ء موکل گپت ء وتی حد امر زیگ پیتگیں لوگبانک ء پُرس ء
 دارگ ء وتی، سنکین ء شُت۔ گوش انت ہما روج ء انگوری ء پت ء آئی ء چادر
 پر ہتگ... چوناہیگ ء ہچ مردینے ء چادر پہ وتی لوگیگ ء مرگ ء چہ آرساں نہ
 میسیت۔ دودء پدا، وتی لوگیگ ء مرگ ء چارومی روج ء وہدے آئی ء لوگواجہ جان
 شودیت ء گوں چادر ء وتی جان ء پہک کنت گڑا آئی ء چادر تربیت بلنے اے سادگیں
 دودء میان ء اگاں یک جنکے ء پت پاد بنیت ء ہما مردم ء کہ لوگیگ حد امر زیگ پیتگ
 آئی ء چادر ء بہ پر نچیت گڑا اشی ء بزانت ایش بیت کہ تو ہچ گم مہ کن من ترا وتی جنک

ء دیاں من گوں ارساں تئی تر بیتگیں چادر حُشک کتگ۔ ہے وڑء پر بھاتی ء زاماتی گوں انگوری ء کنگ بیت بلئے یکے انگوری ء عمر ء کسانى ء دومى آئی ء مات ء ناڈراہی ء سوب ء چہ زاماتی ء پنج سال رند آہانی آروس بیت پداروچ، ماہ بیت انت ء ماہ گوں سالان بدل بیان داں پنج سال گوست۔ اے رند ء وهدے پر بھاتی ء چہ وتی واجہ ء موکل گپت ء وتی، سنکین ء روگ ء چن ء لانچ ء ات تہ آئی ء گوں واجہ ء گوشت کہ اے رند ء من وتی واتری وهدے وتی لوگیگ ء گوں وت شہر ء کاراں گوں اگاں ناں، گڑا من پداواتر شمے گور ء نیاہاں۔ پر بھاتی ء واجہ ء گپ کے اے دیم ء آدم ء تاب دات۔ پرچے کہ آئی ء دل ء نہ ات ء آئی ء نہ لوٹ ات کہ پر بھاتی ء ہمراہی ء آئی ء لوگیگ ء لاپ مئے سرا بہ بیت بلئے پر بھاتی ء آئی ء دل ء گپ مارات۔ پمیشکہ آئی ء درآینت کہ من وتی لوگیگ ء کنور ء ورگ ء جتا کناں آوتی وڑء کنت ء وارت۔ پر بھاتی ء چرے گپ ء رند آئی ء واجہ رضابیت۔

ہے وڑء انگوری شہر ء اتک۔ وهدے انگوری شہر ء سر بیت داں بازیں روچاں بازار ء مردین وتی جاہ ء، آئی ء چہ زالبولاں ہم پردگ کت... بلئے پدا وهدے گوزگ ء ہمراہی ء آئی ء لجم بیاں بیت ء گڈسرا آئی ء وتی ستر پر وشت۔ آگوں وتی نگمرہ ء پادیکانی زیمر دزو شمس توراں، میتگ ء ہر کسی دلگوش ء سوب جوڑ پیتنگ ات۔ یکے آئی ء پادیکانی زیمر دزو شمس توراں، دومى آئی ء دلبریں بچکند... چوناہیگ ء روچ ء گیشتریں وهد آئی ء وتی کسانیں گڑگ ء تہا گوازینت بلئے اگاں کجام وهدے آڈٹ ء دراتک تہ بازار ء گیشتریں مردمانی دلگوش گوں ہمائی ء ات۔

"اے تئی پادے چی انت... انگوری...؟"

"اے پادینک انت"

"اے لُنکائی...؟"

"اے مُندرِیگ انت"

"اے تئی پیشانیگ؟"

"اشیء لُکھ گوش انت"

"مرچی توتوی سرینء ہچ نہ بستگ؟"

"کمر بندء منی سرین وار تگ ات من مرچی نہ بست... بلئے باند باندانے
... مرچی من وتی گُئیگ ہم گٹء نہ تگ۔ گُئیگء تاک سستگ انت پمیشکھ، باند
شہرء رواں تاکائی بند ایناں... ءپہ وت پُلکے ہم زیراں۔ مناپلو ہے ہم است...
بلاہیں... اے منی تروء منانہ داتگ انت۔"

ہے وڑء انگوریء وتی نگرہء سہت مُدام پرات انت ء ہر کس ء پیش ء
داشت انت... گو ستگیں روچاں و ہدے ساچان بدل بیت ء کے گرم بیت۔ انگوریء
وتی کسانیں گڈک ء تہا تاہیر نیاتک۔ آدم پہ سہت اتک ء منی لوگ ء دیمء مز نہیں
شریش ء ساہگ ء نشت۔ منی لوگ ء دیمء شریش ء چہ کے ہما دیم سکیں کو نہیں چاتے
ات۔ میتگ ء مردماں اے چات ء آپ نہ وارت بلئے ہے نزدیک ء نوکیں دگے جوڑ
بیگ ء ات، دگ ء کار کنوکاں ہے چات ء آپ کش ات ء وارت۔ آپ ء رچگ ء
سوب ء چات ء کش ء کراں نمبگ ات ء مُدام سارتی ء چست بیت۔

"چے وانگ ء ءے بی بی...؟"

یک روچے و ہدے انگوری اتک۔ من شریش ء ساہگ ء نشتگ اتاں ء

کتا بے و انگ و اتاں۔

"تو لوٹے وانے... انگوری؟" من آئی و نیمگ و چارات۔

"من وانگ نہ زاناں"

"من ترا و اینیاں"

"اتاں... من نہ واناں"

"پرچہ؟"

"جنک و استا وانگ گناہ انت"

"جنک و استا وانگ گناہ انت؟... بچک و استا گناہ نہ انت...؟"

"اتاں، بچک و استا گناہ نہ انت"

"ترا کئے و گوشنگ کہ جنک و استا وانگ گناہ انت؟"

"من وت زاناں"

"گڑا من جنکے یاں من وانگ و یاں من گناہ کنگ و یاں"

"شہر و جنکانی و استا گناہ نہ انت گلگ و کچلی جنکانی و استا وانگ گناہ انت"

انگوری و گپ و سرا من کندگ و لگ و اتاں... و انگوری و ہم کندات

گوں۔ انگوری و ہرچی کہ دیستگ ات و اش گنگ ات پریشی و آمیارگ کنگ ہم نہ

بیت پرچے کہ آئی و ہنچیس چاگردے و تہاوتی جم پچ کنگ ات انت... و ہنچیس دود

و ربیدگانی میان و رُستگ و زند گوازیگ و ات و پرائی و بلکیں نہ وانگ گہتر ات

پہمشکہ من دگہ ہنچ نہ گوشت۔ منی جم آئی و سکا ات انت و من لیگی آئی و چارگ و

اتاں... رنگ و دانگ و سبزے ات و جان و گوشت وے گوشتے بر تلگ ات۔ گوش

انت زابلول ء جسم ء گوشت لیس دا تگیں آرت ء وڑ ء بیت ... ء لہتے ء جسم ء گوشت
ہنچو شل کہ چو شردیں آرت ء وڑ ء کہ کدی چانگ نہ بیت ... ء لہتے ء ہنچو تزند کہ
تانگ نہ بیت۔

منی جم برے انگوری ء دیم ء سک ات انت برے آئی ء دل بند ء، برے آئی
ء باسک ء کوپگاں۔ آئی ء ہمک چیز منا چو تزندیں چانگ ء وڑ ء سما بیت ... من پر بھاتی
ہم شری ء دیستگ ات۔ یک لیگار ء کوتاہ جانیں بے تہمبلیں مردے ات۔ انگوری ء
اے دا میں رنگ ء درو شم ء شر رگی کہ من دیست آئی ء لو گوا جہ پر بھاتی ء بابت ء منا
عجیبیں گمان ء خیال اتک۔ من خیال کت کہ پر بھاتی ہچ وڑ ء اے لیس دا تگیں چانگ
ء لائق نہ انت۔ آبس انگوری ء دست شود بیتیں۔ پدا منا وتی خیال ء سراوت کندگ
اتک بلے من وتی اے خیال گوں انگوری ء درشاں نہ کت ... ء پدا من چہ آئی ء ہمائی
ء بازار ء میتگ ء بارو ء کساں، کسانیں جُست ء باوست کت۔

"انگوری! شمے ہند ء سیر ء سانگ چتور بنت؟"

"مئے ہند ء جنک چہ کسانی ء، ہنچ ء ہپت سال ء عمر ء بچکانی پاداں کپ

انت"

"بچکانی پاداں کپ انت؟ ... چتور باریں؟"

"جنک ء پت یک تالے چہ پل ء پُر کنت ء دگہ چیزے کلدار بچک ء پادانی

دیم ء ایر کنت ء جنک ء جبر ء کنت ... اشی ء گوش انت بچک ء پاداں کپک"

"اے حساب ء گڑا جنک ء پت بچک ء پاداں کپت"

"ہو، بلے جنک ء پت جنک ء نیمگ ء آئی ء پاداں کپت"

"اے حساب گڑا جنک وتی دِشتارءنہ گندیت؟"

"مئے ہندء جنک وتی دِشتارءنہ چار انت"

"شمے ہندء جنک وتی دِشتارءنہ چار انت...؟"

"اٹاں"

"بچ جنک وتی دِشتارءنہ چاریت؟"

"اٹاں، عیب انت "آنگوری ء گوشت... ء پدا کے حیاں کنگ ء رند،

دراہنت ءے" ہما جنک ء کہ مہر کنگ آئی ء وتی دِشتار دیستگ۔"

"شمے ہندء جنک مہر کن انت؟"

"یکے، یکے مہر کنت"

"شمے ہندء مہر ء گڑا گناہ نہ لیک انت؟۔"

ساری ء آنگوری ء گوشتگ ات کہ مئے ہندء جنکانی وانگ گناہ انت ہمیشگہ منا

حیاں اتک کہ جنک ء اگاں وانگ گناہ انت گڑا جنک ء مہر کنگ الم ء گناہ لیکگ بیت۔

"جنک ء مہر کنگ گناہ انت... ء مز نہیں گناہے" آنگوری ء گوشت ء پدا کے

حیاں کنگ ء رند گوشتے تزانگے ء کپت... "بلے... گپ چُش انت کہ برے برے

میتگ ء بچک، جنکاں چیزے وارین انت گڑا جنک ء گوں ہما بچک ء مہر بیت۔"

"چونیں چیز وارین انت... جنکاں...؟"

"یک کوہی دز چکے... دار ء لیلی... ہمائی ء براں پان یا شر کنیں چیزے ء ہتا

کن انت ء ہے چیز ء جنک ء وارین انت گڑا جنک ء گوں بچک ء مہر بیت"

"راست...؟"

"ہو، اے منی دیم، بیتگ"

"چتور باریں، گپاں بہ جن"

"منی دز گوہارے بیتگ... چہ من عمرء مستر بیتگ"

"گڑا...؟"

"گڑاچے... آہماچکے، سراگنوک بیتگ، یک روچے گوں ہمائی، تنگ"

تنگ۔"

"توچوں زانے کہ بچک، تئی دز گوہارء دارء لیلی وارینتگ؟"

"شرکنی، تہامان کتگ، منی دز گوہارء وارینتگ... دگہ چتور؟"

"گڑا، آچوں وتی مات وتی پتء یلہ کنت، یک در آمدیں بچکے، گوں تجیت؟"

"، آچکے، منی دز گوہارء دگہ بازیں چیزے ہم آورتگ، داتگ چمپل،

گد، چوڑیگ... دگہ بازیں چیز"

"من اے چیزانی جُست نہ کت۔ من گوتگ، اتاں توچوں زانتگ کہ آ

بچک، تئی دز گوہارء دارء لیلی وارینتگ؟"

"اگاں دارء لیلی، مہ وارینت اینے گڑا منی دز گوہارء چوں گوں آچکے،

مہر بیت؟"

"مہر ہنچو ہم گوں یکے، بیت کنت"

"اتاں، مہر ہنچو نہ بیت مات، پتء یلہ کن چشیں مہر ہنچو نہ بیت"

"توت دارء لیلی دیستگ؟"

"من نہ دیستگ"

"آباریں کجا رسیت؟"

"بلئے آئی ء شہر کنی ء تہامان کن آنت یا گڑاپان ء تہا... منی مات ء منا

گوشنگ کسی دست ء چیزاں مہ ور"

"تو انگوری شہر کنگ کہ کسی دست ء چیز نہ وارنگ بلئے تی ہے دز گوہار ء

گڑا پرچہ وارنگ؟"

"آئی ء وارنگ گڑا آئی ء وتی حال ہم دیستگ۔" انگوری ء گوشت بلئے پدا

گوشتے آئی ء وتی دز گوہار ء سرا بڑگ بیت...۔" پہک چہ وتی سُدھ ء سماء شنگ

آت... بڑگ... ناں، سرء رندگ ء حیال، ناں وتی سُدھ، مُدام چہ ہر کس ء بے ساچو

گنوکانی وڑ ء نشنگ آت ء مہری سوت ء جت۔ ناں روچاں تاہیر، ناں شپاں واب"

"آئی ء چو نیں مہری سوت جت؟"

"نہ زاناں، بلئے ہر کس کہ دار ء لیلیٰ بوارت آئی ء ہے حال بیت سوت

جنگ ء ہلک ہلک۔ گریوگ"

گپ آتک ء گریوگ ء سر بیت پمیشکہ من پدا گہ جُست چہ انگوری ء نہ کت۔

لہتے روج ساری، یک روچے من شہر لیش ء ساہگ ء نشنگ اتاں۔ اناگاہ

انگوری آتک ء منی گور ء اوشات۔ پیسر ء وہدے انگوری چہ دیر ء پیداگ بیتگ تہ آئی

ء پادیزکانی توار ساری ء گوشاں کپتگ بلئے مرچی آئی ء پادیزکانی توار پہک بیگواہ

آت۔ وہدے منی چم آئی ء کپت آنت تہ من جُست کت "چہ گپے انگوری! مرچی تو

پہک بے توارے؟"

کتر ہے انگوری ء مناروک روک چارات... ء پداگوں جہلیں گالوارے

گوشت ے "بی بی! منابہ وانین"

"ترابہ وانیناں...؟"

"مناء، منی نام ے نبشتہ کنگ ے بہ گوش گوں"

"یکے ے سراگاگدے نبشتہ کن ے؟" من مسکراکت۔

انگوری ے منی پسونہ دات ے مناروک روک ے چارگ ے ات۔

"وانگ گناہ نہ انت؟" من چم آئی ے دیم ے سک دات انت۔ انگوری ے انگہ

منی پسونہ دات آئی ے چم آزمان ے برزی ے سک ات انت۔

یک روچے دیگر ے وهدات۔ من دیست انگوری شریش ے بُن ے سر ے سلونگی

نشنگ ے آئی ے سروتی کونڈانی دمک ے جہل انت۔ کے سردی ے ہم ایر داتگ ات۔ من

پکرکت بلکیں آئی ے گوہریگ ے انت۔ من اتک ے آئی ے پُشت ے اوشاتاں آگوں جہلیں

گالوارے ے سوتے جنگ ے ات بلے آئی ے گالوارے گریوگ ے دزو شتم ہوار ات۔

"منی مُندرِیگ ے لالے ماں کن

اے روچاں بے توچوں بہ گوازیناں"

انگوری ے اناگاہ وتی پُشت ے منی اوشنگ ے سمابیت۔ آئی ے چک جت۔ منی

گندگ ے گوں آئی ے سوت جنگ یکبر ے بس کت۔

"تئی گٹ سک وش انت انگوری"

انگوری ے چہ وتی چماں در اتنگلیں ارس پہک کت انت یک زوریں بچکندے

وتی لُنٹانی سرا آرگ ے جُہد کت "من سوت جنگ نہ زاناں... زاناں..."

اے...؟"

"تئی دز گوہار ءہمے سوت جتگ؟"

"ہو، من ہمائی ءدپ ءاشمتنگ"

"گڑا منا ہم ہے سوت ءگوش دارائین"

"اے سوت بس ہنچیں حسابے... چش انت کہ... سال ءچار ماہ سرد

بنت... چار ماہ گرم انت... ءچار ماہ ہور انت"

"اے وڑ ءناں، گوں وش گئی ءبہ گوشے"

انگوری ءاے سوت گوں وش گئی ءنہ جت بلتے سال ءدواز دہیں ماہ آئی ء

ہنچیں وڑے گشنت انت گوشے اے حساب آئی ءلنگانی سرايات ات۔

"چار ماہ ہنچو سرد انت کہ جان ءلرزگ نہ روت

چار ماہ ہنچو گرم انت کہ جان ءھسید حشک نہ بنت

چار ماہ ہنچو ہو ءہرگ کہ زمین ءہسکی نزانت"

انگوری ءہنچیں بڑگیں وڑے منا چارات کہ منی دل ءگوشت دست ء

آئی ءسرا ایر مرزان ءبہ گوش "بیچارگ! بلکیں تو دار ءلیلی وارنگ؟"

من دست آئی ءکوپگ ءسرا ایر کت بلتے دار ءلیلی ءبدل ءمن وتی جست

اے وڑ ءتینت... "تو چیزے وارنگ کہ ناں؟"

"من...؟"

انگوری ءسر چست کت ءمناپہ بڑگی چارگ ءلگ ات۔ آئی ءکوپگ ءسرا

ایریں وتی دست ءچیر ءمنا ہنچو سما بیت گوشے آئی ءسر جمیں اندام

لرزگ ءانت۔ بلکیں ہے سوت کہ کے ساری آئی ءدپگال کتگ ات۔ ہے ہو،

ہے سردی، ءء ہے گرمی ءء ہو ریں مارِشت آئی ءء سر جمیں بالاد ءء تہاشنگ بیتگ ات۔
 من چو سر پد اتاں کہ انگوری وتی کنور ءء وت کنت ءء آئی ءء لو گوا جہ پر بھاتی وت مالک ءء
 واجہ ءء کنور ءء کنت ءء ہماہانی لوگ ءء شام ءء سُبَارگ کنت۔ پمیشکہ من چہ انگوری ءء جُست
 کت "تو مرچی کنور کتگ؟"

"انگہ نہ کتگ"

"سُہب ءء چاہ وار تگ؟"

"چاہ...؟ مرچی شیر نہ بیتگ"

"مرچی شیر پر چہ نہ بیتگ؟ تو زاناں شیر نہ زُر تگ؟"

"من شیر نہ زیر اں... ہر روچ..."

"تو ہر روچ چاہ نہ ورے؟"

"چاہ وراں... بلے...."

"لے مرچی چیانہ وار تگ؟"

"مرچی شیر نیاؤر تگ... آئی ءء... رام تارا...."

رام تارا مئے میتگ ءء پانگ پان "چو کیدار" انت۔ مئے سر جمیں بازار ءء

پانگ پان انت۔ دراہیں شپ بازار ءء پانک ءء جنت ءء سُہب ءء آئی ءء چم چہ واب ءء پُر

انت۔ مناگیر اتک کہ وہدے انگوری مئے بازار ءء نیا تلگ ات، رام تارا ءء روچے یکے ءء

لوگ ءء سُہب ءء چاہ وار تگ ات۔ چاہ ءء ورگ ءء رند آئی ءء چات ءء کش ءء مز نیں شریش

ء ساہگ ءء تحت جتگ ات ءء وپتگ ات... بلئے چاکہ انگوری مئے بازار ءء اتلگ ات

آئی ءء ہمگ سُہب چہ شیر بہا کنوک ءء شیر بہا زرت ءء انگوری ءء لوگ ءء سر کت ءء پدا

ہمودء چاہ وارت... ء انا گاہ من تزانگ ء کپتال کہ مرچی سئے روج انت رام تاراء
موکل گپتگ ء وتی میتگ ء شتگ۔ پُرمانائیں بچکندے منی لُنٹانی سراپاد اتک۔

"انگوری! سئے روج انت تو چاہ نہ وارتگ؟"

انگوری ء بچ نہ گوشت ء بس سر پہ "اٹاں" ٹرینت۔

"نگن ہم نہ وارتگ؟"

انگوری ء انگہ بچ نہ گوشت بلئے ہنچو زانگ بیت کہ آئی ء نگن اگاں وارتگ
گڑا، ہمینچو کہ زندگ بہ بیت۔ یک کتر ہے ماں حیال ء تھا گوشتے رام تارا منی دیم ء
اوشاتگ ات۔ آئی ء بک ء تچکیں بالاد، آئی ء سادگ بلئے روزنائیں دیم، آئی ء لُنٹانی
سر ء دلبریں مُدای بچکند، آئی ء مزن ء سہر چکیں جم... ء آئی ء پُر مہریں گیانی
وشتامی۔ "انگوری...؟"

منی جم آئی ء دیم ء سک ات انت "ہاں" کم بحت! ترا یکے ء دار ء لیلیٰ نہ
واریتگ؟ "یک انا گاہ انگوری ء آرساں دورکت، گوشتے بندے پُرشت۔ گریوگ ء
تھا آئی ء گوشت... "من قسم وراں کہ من آئی ء دست ء بچ شیر کنی نہ وارتگ... ء
ناں آئی ء دست ء پان وارتگ... بس چاہ..."

"بلکیں ہے چاہ ء تھا...؟؟"

چد ء رند انگوری ء گالو اریسکائی تھا بیگواہ بیت.....!!!

پہچار

کرامت غوری

ظہر قضاآت۔ سرکاری دپترانی بند بیگ ء و ہدآت ء اے دگہ ادارہ ء کمپنیانی
مزدوراں پہ سُبَارگ ء نیون ء دو، سئے گلاک دم پُر کنگ ء موہ رس ات۔ اے ہنچیں
وہدے ات کہ ہر کس وتی لوگ ء نیمگ ء تچان ات۔ دگ ء راہانی سرا موٹلانی چُجی
گوشے محشر ء ندارگ ء پیش دارگ ء ات۔ پدا اگر ماگی روج ء سرء میناں آپ کنوکیں
روج ء تزندیں برانز سر اسک ات انت۔ چُشیں و ہدء سارت ء برپیں موٹلانی توک ء
نندوک ہم پہ وتی لوگ ء سر بیگ ء ایشاپ گندگ ء اتک انت کم بحت۔ آئی ء ہم پہ
وتی لوگ ء سر بیگ ء ایشاپ ات بلئے موٹلانی چُجی ء بازی ء سوب ء آئی ء بچ وڑ ء تیز
روگ ء وارنہ رسگ ء ات۔ پدا آئی ء موٹل ہم سک کوہن ات ... آئی ء چہ بیست
سال ء گیش ات کہ ماں خلیج ء کار ء ات بلئے انگہ آدر ملکی ء درآمدے ات۔ ڈسکی

ات ہمیشہ آئی ہر ڈول ءوتی انان ءحیال گورات۔ چو جاہ مند (وطنی یانی) وڑ ء آئی
 ءکانود پروشت نہ کت۔ آکہ وطنی ء جاہ مند ات انت۔ آہاں ٹریفک ءکانود ء
 پروشگ ء ہج پرواہ نہ کت۔ برے اے دیم ء برے آدم، ردی راست، ہر وڑ ء کہ
 آہاں وار رس ات۔ وتی موٹلاں توک ء تکلماں دور دیان ء دیم ء روان ات انت۔ (وتی
 ہونڈ ء توگ ہم شیر انت) اے بتل آئی ء چہ کسانى ء اش کنگ ات ء ماں اسکول ء
 بنگیجی کلاساں ونگ ہم... بلئے اے بتل ء راستی آئی ء چہ وتی ڈیہہ ء ڈن ماں در ملک
 ء دیستگ ات۔

آچو ہر روج ء وڑ ء مرچی ہم ٹریفک ء چم دار ات ء پے بڑگی وتی موٹل ء تہاشتگ
 ات کہ کدی دیم تر ء کنزگ ء وار بہ رسیت۔ آئی ء اے کش ء آکش ء بے صبر ء اشتاپیں
 ڈلیور وتی موٹلاں برے اے موٹل ء برے آموٹل ء میان ء پے زور پترینان ء وتی راہ ء پیج
 کنان ات انت... ء اگاں جاہے آہاں راہ نہ رس ات گڑا ہر نانی توار ء مردم ء گوش کور
 کنگ ات انت۔ آہاں پے چوش کنگ ء کس ء ہج نہ گوشت۔ پرچے کہ ملک اش و تیک
 ات ءکانود ء اے دُرس ت آہانی نادانی ء ناسر پدی لیک ات ء پہل کت انت، بلئے آئی ء
 چشیں حرکت کت نہ کت۔ پرچے کہ آئی ء شڑی ء زانت کہ کانود منی کسانیں ردی
 ء ہم پہل نہ کنت۔ اے ملک ء ہنجیں کانودے ات... پے وئیگاں دگہ ء پے در آمد ء
 ڈیگ ء دگہ... ء حاصل بر صغیر ء اے دگہ غریبیں ملکانی واستاسک تزند ات ء پے جاہ
 مندال بس نام ءکانود ات۔ پے ہاتر ء آبزگ وتی کوہن ء کلنڈیس موٹل ء تہاچوٹرس
 آماچیں مرگے ء وڑ ء نزا تگ ات۔ آئی ء موٹل ء اے، سی ہم شڑی ء سارت کنگ ء نہ
 ات بس ہمینچو گنجے ات آہید نہ ات۔ موٹل مور ء گاماں دیم ء کنزان ات۔ آئی ء کش ء

گورء دراہیں موٹل نوک ء چہ نوکتریں ء تپگ ء جرگگ ء ات انت ء موٹلانی تہا نشنگیں
 مزن لاپ ء مزن کانپول... ء مزن پُرگیں مردمانی تنن ء چہ سر رپچیں چارگاں ہم آپہ
 لاچاری ء اُپار سنگ ء ات۔ باز برء آئی ء سوژگ کت کہ وتی اے کوہن ء کلنڈیں موٹل
 ء بہا کنناں ء دگہ الکا پ تریں موٹلے زیراں پرچے کہ آئی ء موٹل نی موٹل ء حساب ء نہ
 ات۔ موٹل پمیشکہ گو شگ بیت کہ نام ء موٹل ات بلئے چشیں سوژگ ء و ہد ء ہمگ
 رند آئی ء نوکیں لاچاری ء جنجال دیم ء اتک۔ برے ماں لوگ ء وتی جن ء چُکانی جیرہ، ء
 برے ماں ملک ء پیریں پت ء مات ء نادر اہی ء دگہ جنجال آئی ء دیم ء مک بیت انت کہ
 آئی ء موٹل زیرگ ء واہگ ہچ وڑ ء سرجم نہ بیت۔ ملک ء مردمانی حیاں ء خلیج ء ملکاں
 آزماں زرگواریت... یا اود ء دز چک زر پر کن انت پمیشکہ ہر کس کہ آملکاں کار ء انت
 آہانی گور ء زر چُ انت... بلئے آمردم کہ خلیج ء کارکنگ ء انت آشری ء زان انت کہ اداء
 زر ء شوہازکنگ چنچو گران انت۔ چنچو صبر ء اُپار ء چنچو ہید رپچی لوٹیت... ء انچو ہید
 رپچی ء اُپار ء پد ہم آہاں ہچ وڑیں عزت ء بستارے نیست۔ اداء جاہ مند آہاں بزگر ء
 چہ ارے ء ابید دگہ ہچ نہ لیک انت ء پدا امرچاں اداء حکومتانی نوک نوکیں کانود پ اداء
 کارکنوکانی کار ء روزگار ء دیم ء عجب اڑ ء جنجال آرگ ء انت۔ اے گپ ء ہمائی ء چہ شر تر
 کئے زانت ہمائی ء کہ بیست سال ء گیش پہ بڑگی ء واری وتی جن ء چک آں لاپ دیگ ء
 بہ بیت۔

مرچی آئی ء پہ لوگ ء سر بیگ ء پمیشکہ گیشتر اشپ ات کہ آئی ء کستریں
 چک ء سال روج ات۔ مرچی آئی ء چک ء پنج سال سرجم ات ء سالے پتگ ات۔ یک
 پرائیویٹ اسکولے ء وانگ ء ات۔ گو شنگیں سال ء و ہدے گڈی رند ء آئی ء نوکتریں

موٹلے ۽ زیرگ ۽ سوڑگ کتگ ات ته آئی ۽ وتی ہے چک ۽ ماں اسکول ۽ داخل کنگ
۽ جنجال دیم ۽ اتک۔ آئی ۽ وتی واہگ وتی چک ۽ وانگ ۽ دیم ۽ قربان کت۔ آخر آپہ
وتی چک ۽ مہ کنت گڑاپہ کئے ۽ بہ کنت۔ پے چکانی ہاتر ۽ آچوش درپہ در ۽ حاک پہ سر
انت۔ پے واستا کہ آئی ۽ چکانی باندات گہتر ۽ آسودگ بہ بیت ۽ آے بے بڑگ ۽
ظالمیں دنیا ۽ تہاپہ وت جاہے گپت بہ کن انت ۽ الکاپیں زندے گوازینت کت بہ کن
انت۔ آئی ۽ زند ۽ مستریں مقصد وتی چکاں وانینگ ۽ آہاں شتر ۽ گہتریں بانداتے
دیگ ات۔ ہے حیالانی تہابیگواہ ایک کتر ہے چہ وتی کش ۽ گور ۽ بے سماہیت ۽ آئی ۽
موٹل چہ وتی سٹک " لائن " ۽ کے ڈن در اتک۔ ہے سہت ۽ یک ذرا جیں
مر سیڈیزے ۽ ٹزندیں ہارن ۽ آگڑینت۔ مر سیڈیزے ۽ اہند ۽ داں دیراں وتی موٹل
۽ ہرن داشت ۽ ہے رنگ ۽ وتی زہر درشاں کت انت ۽ پداوہدے آئی ۽ گوازینگ ۽
ات گڑازہر ۽ زہر چارگ ۽ آہید، مُشت ۽ بُر زہر برگ ۽ ہمراہی ۽ آئی ۽ لُنٹ ہم تزند
نرگ ۽ ات انت۔ دوئیں موٹلانی شیشگانی بندی ۽ سوب ۽ مختار ۽ آئی ۽ گپ نہ اش
کت انت بلئے مختار ۽ شری ۽ زانت کہ آئی ۽ دپ ۽ دانک پچن شتریں جبر نہ انت۔

چہ مختار ۽ کلنڈیں موٹل ۽ آئی ۽ لوگ ۽ جاور کے گہتر ات۔ پرچے کہ آئی ۽
کستریں برات نواز پرائی ۽ مز نہیں لکے ات۔ لوگ ۽ باڑہاں ہما دیگ ۽ ات۔ مختار ۽ باز
رند ۽ آمہ کن کتگ ات کہ تو لوگ ۽ باڑہاں مہ دے بلئے ہمگ رند ۽ نواز ۽ ہے پسو
داتگ ات کہ اگاں تو منا لوگ ۽ باڑہانی دیگ ۽ مہ کن کن کن ۽ گڑامن چہ تئی لوگ ۽
درکایاں ۽ جتا پہ وت لوگے زیراں... ۽ مختار ۽ چوش ہچ وڑ ۽ سگ ات نہ کت پرچے
کہ نواز آئی ۽ یکیں برات ات ۽ آہم چہ آئی ۽ دوازدہ سال کستر... ۽ ہمائی ۽ وانینگ ۽

پرائی ء شتریں بانداتے ء ہاتر ء مختار ء وتی ڈیہہ یلہ داتنگ ات ء چودر پہ در ات۔ داں
 آئی ء وانگ سر جم نہ بیت مختار ء سیر ء سانگ ہم نہ کت کہ ہے ودار ء آئی ء وتی ورنائی
 ببادات۔ آئی ء پرے گپ ء پھر ات کہ آئی ء وتی برات لائق ء قابل کتگ ء وتی
 پادانی سراوشتر بیتگ کہ پیریں پت ء مات ء ابید، آئی ء ہم گمک کنگ ء انت۔

اے دہ سال ات کہ آئی ء نواز وتی گور ء آورنگ ات ء پہ کار ء روزگار
 کتگ ات۔ نواز ء آگ ء رند آئی ء عاروس کتگ ات۔ آروس ء دو سال رند ڈبو
 پیداگ بیتگ ات اشی ء چہ سالے ء رند چندا... ء چندا ء چہ دو سال پذیرہہ، بس آئی
 ء کٹم سر جم بیت۔ آہانی لوگ ء مدام گل ء شادمانی ات۔ یکے دو میگ ء مہر ء دوستی
 بر جم ات۔ مختار ء لوگبانک سلمیٰ چہ آئی ء عمر ء باز کتر ات۔ آکساس آئی ء برات ء
 ہمسرو ات بلئے مختار وتی لوگبانک ء چرے چیز ء سک وش ات کہ آئی ء آئی ء برات
 نواز پہ ہچ ء تگ نہ کتگ ات ء آئی ء سرا سک شتر ات۔ چہ سلمیٰ ء شری ء سوب ء
 لوگ ء تہا ہچ وڑیں اڑ ء کڑ ء نرونڈ ء چرونڈ ء دل سیاہی نیست ات۔

مختار یک برے پدماں حیالاں بیگواہ ات۔ اناگاہ آئی ء پُشتی نیمگ ء
 گپڑے موٹلانی ہارنانی ہوریں توار پچیک ء آئی ء گوشاں کپت۔ آگڑ ات ء پہ گشاد
 وتی اے کش ء آکش ء چارگ ء لگ ات۔ آئی ء پکر کت کہ بلکیں من پداچہ کشک ء
 در انگاں اے رند ء آوتی کشک ء توک ء ات بلئے ہے جاگہ ء کہ آئی ء موٹل
 اوشاتگ ات ہے جاہ ء دگہ کسانیں کشکے چہ مز نیں دگ ء گیشگ ء ات ء راستی
 نیمگ ء روگ ء ات۔ پُشت ء موٹل ہے ہاتر ء پہ ہارن وتی ناراضی ء زہراں درشاں
 کنگ ء ات انت کہ آئی ء موٹل ء چہ دگ ء گیشگ ء راہ بند کتگ ات بلئے پرے چیز

ء مختار ء ہج میار نیست ات پرچے کہ آئی ء موٹل ء دیم ء موٹل ات انت ء آئی ء دیم
ء روگی ات ء اد اتاب کنگی نہ ات... بلئے موٹلانی ہارناں بندی نزانت ء کیجی توار ء
ات انت۔ مختار ء موٹل ء دیم ء شیشنگ ء تہا پُشت ء چارات۔ پُشت ء موٹلانی توک ء
تشتگیں مردم زہر ء زہر آئی ء پہ دست ہے اشارہ کنگ ء ات انت کہ دیم ء برویا ہے
گیٹھو کیں کیشک ء تاب بہ کن۔ مختار حیران ات کہ چوں بہ کنت۔ برے آئی ء دیم ء
چارات ء برے پُشت ء، دیم ء آئی ء راہ نیست ات... ء پُشت ء ہارن کیجی توار ء ات
انت۔ نی مختار ء ہے ترس ات کہ اے مردم چہ موٹلاں ایر میا انت ء آئی ء مہ جن
انت۔ گڈسہ ء آہے کیشک ء تاب کنگ ء لاچار بیت۔ آئی ء تاب کنگ ء ہمراہی ء
دگہ بازیں موٹلے ہے کیشک ء گیش ات ء آئی ء رند ء بیت ء وہدے آئی ء گوازینگ
ء ات انت تہ ہمک ڈلیور ء آڑند، تڑند چارات ء گوست۔ مختار ء راہ و دراج بیت بلئے
کہ دیم تر ء کسانیں کیشکے چپیں دست ء گیشگ ء ات ء پدا ہے مز نیں دگ ء ہوار
بیگ ء ات۔ آئی ء ہے حیال کت کہ دیم ء ہے کیشک ء تاب کناں ء پدا مز نیں دگ
ء چناں۔ اے میان ء آئی ء پنچ شش منٹ لگیتگ ات۔

مختار ہما تاب ء نڑیک ء رس ات کہ انا گاہ آئی ء چم یک دز چکے ء چیر ء
اوشا تگیں جنینے ء کپت انت۔ دز چک ء تاکانی رچگ ء سوب ء آئی ء ساہگ سک ہنک
ات۔ جنین ء یک دستے ء وتی لاپ داشتگ ات ء دومی دست ء موٹلاں اوشنگ ء اشارہ
کنگ ء ات بز ائی ء جاگہے رسینگ ء کُکم پکار ات... بلئے ہج موٹل آئی ء کمار کنگ
ء نہ ات۔ دز چک دگ ء سک نڑیک ء ات۔ وہدے مختار آئی ء سک نڑیک ء رس ات
تہ آئی ء دیست کہ جنین لاپ پڑیں جنینے ء سک نہ گیگ ء بے تاہیر انت۔ آئی ء حیال

کت کہ اشیء چست کناں بلئے دست ء گھڑیال ء و ہد چارگ ء پد آنج ات۔ سئے نج بیگی ات ء آئی ء پگر کت مناچہ ساری ء دیر بیگ ء انت ء لوگ ء مردم منی و دار ء انت ... ء اگاں اشیء من جاگہ سربہ کناں تہ گیشتر دیر بیت ... بلئے و ہدے آ جنین ء کش ء رس ات۔ آئی ء یک نگا ہے پدا جنین چارات ء ہمے چارگ ء ہما ہی ء آنا گاہ ء بے ارادگ آئی ء پاد بریک ء سک بیت۔ آئی ء موٹل چہ دگ ء ڈن درکت ء اوشتات چہ موٹل ء دراتک ء جنین ء گور ء شت۔ جنین کسانیں جنینے ات ء پتچ ء پوشاک آئی ء چلو پکار پد ر کنگ ء ات انت کہ چشیں چلو پگ کار اد ء ہرارانی حساب ء کار ء انت۔ ایشیاء غریبیں ٹلکانی بے کسا سیں جنین چک کہ پہ لاپ ء شوہاز ء وتا کے آسودگ کنگ ء ہاتر ء دیم ء ماں خلیج ء دینت بلئے اد ء بازی نے وتی ننگ ء دیمپانی ء کت نہ کن انت ء پہ ننگ ء بہاء لاچار بنت۔ مختار ء دیست کہ جنین چہ ہید ء جان شود انت ء چہ آئی ء بے تاہیری ء پد ر ات کہ چلگ بیگی انت۔ "منا اسپتال ء سر کن ... زوت کن" جنین ء پہ اشاپ گوشت ء پدا گوں دو میں دستاں وتی لاپ ءے داشت۔

مختار ء آموٹل ء پشت ء سیٹ ء نادینت ء موٹل اسپتال ء نیمگ ء تاب دات۔
 "بلئے تو اد ء ایوک ء گوں اے حالت ء چوں اوشتاتگ ءے؟" مختار ء آجست کت۔
 "من ٹیکسی ءے گپتگ ات بلئے ٹیکسی ہے جاہ ء حراب بیت" جنین ء پہ نارگ درآینت۔

"بلئے او د ء ٹیکسی و من نہ دیست؟" مختار ء ماں دل ء خیال کت ء کے شک کت۔ بلئے ہے دمان ء آئی ء وتا پرے شک کنگ ء میار یگ کت۔ پرچے کہ اد ء ٹیکسی ڈلیور پہ چشیں ڈرو ہگ ء سک مہشور ... بلکیں بنام ات انت ء مختار ء چند باز رند

ہنچیں ڈروہگ ء آماج بیتگ ات۔ داں اسپتال ء سر بیگ ء موٹل ء کلنڈیں اے سی
 ء پرے گپ ء تو سیپ کر زات کہ آئی ء جنین ء ہید حُشک کت آنت ء ساری ء کہ آ
 نسگی ات نی پہ ہوش ء آسودگ ات۔

مختار ء آتچک ء "ایمر جنسی" وارڈ ء دپ ء سر کنگ ء پد، چہ آئی ء رضا لوٹ
 ات بلئے جنین ء آئی ء دست گپت ء پہ بڑگی گوشت ... "مناد ء یلہ مدے منا توک ء
 سر کن من شت نہ کناں۔"

مختار ء آئی ء سر ابرگ بیت ء امان کت نہ کت بلئے ہمے سہت ء مختار ء سما
 بیت، ہما جست کہ چہ دُرستاں ساری آئی ء چہ جنین ء کنگ لو طیتگ ات پر چہ شمشگ
 ات ... "تئی لو گوا جہ کج انت؟"

"آ... منی، لو گوا جہ... آ... ملک ء شتگ... اناگہ آئی ء مات ء بیماری
 ء حال اتنگ پمیشکہ پہ اشتاپی شتگ ء منا پہ لا چاری ایوک ء یلہ ءے داتگ"
 آئی ء پہ کنگ ء نارگ گوشت... ء مختار ء نی گیشتر آئی ء سر ابرگ بیت۔
 ہمے سہت ء اسپتال ء دونرس اتک ء جنین اش "اسٹریچر" ء سر او پینت ء توک ء
 بُرت۔

"من وتی موٹل ء پارک ء اوشاریناں ء کایاں" مختار ء گوں پاسپان ء
 گوشت کہ ایمر جنسی وارڈ ء دپ ء چہ ساری ء اوشاتگ ات۔

موٹل ء اوشارینگ ء وا تر بیگ ء آئی ء بیچ ملٹ ء گیشتر نہ لگ ات بلئے اے
 میان ء جنین اش توک ء کپتوکانی جاہ ء بُرتگ ات۔ مز نیں دروازگ ء دپ ء
 اوشا تگیں پاسپان ء آہما کاؤنٹر ء نیمگ ء راہ دات ہمود ء کہ ودار ء بیمارانی رجسٹر لیشن ء

بورڈ لکھتے آتے۔ کاؤنٹر، دیم، دوپڑے، جان، پُریں، مردم نشنگ، ات، آہانی دیم،
وڑ، وڑیں، کاگد شنگ، ات۔

"تو اے جنین، لوگو اجے، کہ انی پہ کپک، توک، برت اش؟" چہ آہاں
یکے، چو بڑا تگیں ڈولے گوشت (آمدام درملکی، درآمد ماں ہے دروشم، گوں گپ
جن انت)... "بزیر، اے کاگد، سراد سخط بہ کن، وتی سگانی (شناختی کارڈ)، بدے"
آئی، کاگد، مختار، نیمگ، ہنچیں ڈولے شانک، دات، ہنچو، کچکے، دیم، ہڈ شانک
دیگ، بیت، مختار، چٹانی دیم، گوشتے زمین ترگ، لگ، ات۔

"من اے جنین، لوگو اجہ نہاں... نا، اے منی جنین انت من اشی،
پجاہ ہم نیاراں... اے دگ، کش، ایوک، اوشتاگ، ات، موٹلاں دست دیگ،
ات۔ من بس آورتگ، اسپتال، سرکتگ۔ من بس اشی، ٹمک کتگ، مختار،
پرزگی گالوارے، گوں گوشت۔

"شر... بڑاں... اے گپ انت؟" ہائی، کہ مختار، نیمگ، کاگد شانک
داتگ، ات، پہ تزن، بچند، ات، آئی، دیم، دو دنتان، کہ سہر، آپ داتگ، ات انت
تپگ، لگ، ات انت...۔

"اے جیرہ، گڑا پولیس گیشنیت، کہ تو آئی، چہ؟... شناختی کارڈ،
بدے، آئی، پہ تزند گوشت۔

مختار، چٹانی دیم، تہاری، اے، مانسانت۔ آئی، شری، زانت، کہ پولیس، جُست، پُرس
وڑ، پیم، چتور، انت؟ ہے سگانی، کہ آلوٹگ، ات، اماں، اے ٹلک، آئی، یکیں پچار

ات کہ بیداشی ء ہچ نہ بیت یا چوبہ گوش مردم گامے ہم کنزرات نہ کنت۔ مختار ء بے ترک ء تو اورتی سُرگانی کش ات ء آئی ء دیم ء ایرکت ... بلئے اے میان ء آہاں بازیں ٹیلیفونے کتگ ات ... ء مختار ء شری ء زانت کہ اولی فون آہاں پولیس ء کتگ۔

"شما منی گپ ء باور پرچہ نہ کن ات؟ من اے جنین ء لو گوا جہ نہاں ... ء نئے کہ من مرچیک ء پیسر، اے جنین دیستگ۔ من اشی ء نام ء ہم نہ زاناں انجو ہم نہ زاناں کہ کجاشتگ ء کجام ملک ء نندوک انت۔" مختار پولیس ء باور کنامینگ ء جُہد ء ات ... "من یک عزت داریں مردے یاں۔ بیست سال ء گیش انت اے ملک ء کارے یاں، منی وتی جن ء چک ہمد ء انت۔ من وتی من ء پہ اشی ء نیکی ء کتگ۔ منی گپاں باور بہ کن ات اے جنین دُرُگ بندگ ء انت من اشی ء مرد نہاں۔"

"تو برو... آکند ء کرشی ء سرانند ء و دار بہ کن" پولیس ء مختار حکم دات ء آ بے ترک ء تو ا رہا کرشی ء سرانشت۔

پانزدہ ملٹ ء رند، پولیس ء دگہ موٹلے ء دو، سنے افسرمان ات ء اتک۔ آہاں لوٹ ات کہ مختار ء گیشیں جُست ء پُرس ء ہاتر ء پولیس اسٹیشن ء بہ بریں۔ بلئے ہے سہت ء اسپتال ء ڈائریکٹر اتک ء رس ات ء آئی ء مختار پہ برگ ء مہ کن کت۔ مختار ء سار تیں گینے کش ات ء آئی ء دل ء یک کسانیں اُمیتے ء سرچست کت۔ آئی ء گمان کت اے بلکیں منی راستی ء سر باور بہ کنت ... مختار ء وتی بیست سال ء کسہ بُنگیج کت۔ اے بیستیں سالانی میان ء آئی ء کجا ء کجام، کجام کمپنی ء کار کتگ ات۔ دراہیں کمپنیانی یک یک ء نام گپت ء اتی پنج سال انت آکجام کمپنی ء کار ء انت۔ ہے کمپنی ء

آئی، مالک، نام، دات، گوشت، "بروات منی بابت، آئی، جُست بہ کن ات من
کدی، حبر، سلیں، کارکنگ، یا اٹاں " مختار، وتی سر جمیں کسہ آورت۔

ڈائریکٹر، آئی، سر جمیں گپ، پہ دگوش گوش داشت انت کہ اے میان،
پولیس، عجب پیچ، تاب، ورگ، ات، پہ دنان، وتی لٹناں گٹ، چنگ، ات، انت۔ آہاں
اے سہت، اسپتال، ڈائریکٹر، سر اسک زہر آگ، ات کہ آپرچہ مختار، گپاں
چوش پہ دگوش گوش دارگ، انت، "بچار، مرد" ڈائریکٹر، آئی، سر جمیں گپانی
گوش دارگ، رند، پہ وار، تمہبل، درائینت، "منی گور، تی گپانی باورکنگ، معقولیں
جواز نیست مرچی ہر چیز پہ ثبوت باورکنگ بیت... بلئے منی خیال، تو حانوادہیں
مردمے، تی گپاں راستی، گمان است بلئے من چوں کناں آجینں بار، بار، بگجی
ہے گوشگ، انت کہ منی لو گوا جہ ہمیش انت، منی چک، پت انت "

"گُرانی منی راستی، آئی، دروگ، کئے ثابت کنت؟ ڈاکٹر!" مختار، پہ بڑگی
ڈائریکٹر چارات، گوشت۔

"ٹیکنالوجی... میڈیکل ٹیکنالوجی، اے بابت، فیصلہ کنت... ثابت کت
کنت" ڈائریکٹر، آئی، چمانی تھا چارات، گوشت۔
"چتور، ڈاکٹر؟" مختار، پہ اشاپ گوشت۔

"میڈیکل ٹیکنالوجی، ہمیںچک، دیم، شتگ کہ چشیں چیزاں پہ ارزانی درگجیت
، ثابت کت کنت کہ اے جنین، چک، پت توئے یادگرے" ڈائریکٹر، درائینت۔

"بلئے اے ٹیسٹ چک، پیداگ بیگ، رند بیت کنت تراداں، ہما سہت،
اد، نندگ، ودارکنگ، لوٹیت "

ڈائریکٹر ء گوشت ء توک ء شت ... ء یہ مختار ء ذرا جیس و دارے بنگج بیت کہ
آئی ء ہمک کترہ کرنے ء کساس ء ات۔ آئی ء حیال، آئی ء بیستیں سالانی ہمک سہت ء
وڑوڑیں رنگ ء ذروشم ء چولمے ء ندرگ ء وڑے برے گارے برے پدر، آئی ء پیشداران
ات۔ آئی ء بیستیں سالانی کار ء ہرمت ء مڑہے یکیس چک ء پیداگ بیگ ء ہماہی ء
بندوک ات کہ دنیگہ پیداگ نہ بیتگ ات ء آجین ء ابیدگہ کس ء نہ زانت کہ آئی ء
پت کئے انت؟ پولیس ء مردم پہ گیکے نشنگ ات انت ء پہ بے تاہیری وتی پاداں
سُرینگ ء ات انت۔ آہانی چم مختار ء سکا ات انت کہ کدی مئے دست ء بیٹ ء مختار ء
درورہماپس نیگ ات کہ قصاب پرانی ء وتی کارچ ء تیز کنگ ء بہ بیت۔

اناگاہ مختار ء چم دیوال ء دیم ء در تلگیں گھریال ء کپت انت۔ بیگاہ ء شش نج
بیتگ ات ... زہرہ ء سالروچ ء دراہیں چیز سرجم انت ء آئی ء کسان ء دُتکیں دزگوہار
گوں رنگ رنگیں نوکیں گداں کیک ء بڑگ ء مہتل انت ... سلمی دم پہ سہت و ہد ء
چارگ ء انت ء منی آیک ء ودار ء انت ... مختار ء ماں دل ء حیال کت۔ آئی ء نواز ء
لوگ ء بیگ ء ہم یقین نہ ات پرچے کہ نواز ء ہنچیں کارے ات۔ آدکانے ء کار ء ات
برے روج ء ... ء برے شپ ء آئی ء ڈیوٹی کپت۔ "من وتی لوگ ء فونے کت
کنناں؟" مختار ء کاؤنٹر ء پُشت ء نشنگیں مرد جست کت۔

"بہ کن ... بلئے بازگپ مہ جن" نشنگیں مرد ء وتی پیرینانی قبر ء لگتے جت۔
"کجائے تو؟" فون آئی ء لوگبانک سلمی ء چست کت ... "ماپہ تو، مہتلیں توزاناں
بے حال ئے کہ مرچی زہرہ ء سالروچ انت؟" سلمی ء گلگ ذروشمیں وڑے گوشت۔
"اتاں، من بے حال نہاں ... بلئے چوں کنناں من کے مان گشتنگ آں

سک لاچاراں "مختار ءوتی راستیں جنجال ءگپ جت نہ کت۔

"چیا زاناں... مرچی کار باز انت؟"

"ہو... مرچی...."

"گڑا کدی کائے؟ ماہہ تو نشنگیں"

"زانت نہ کنناں "مختار ءگالوار گریوگ ءوڑ ءبیت۔

"گڑا ایک ءچتور بہ کنیں؟" چہ چکانی بازیں واءزار ءشور ءسوب ءسلمی ء

آئی ءگریوگ درو شمس گالوار ءسمانہ بیت۔

"نواز ہمد انت؟" مختار ءجست کت۔

"ہو، آہمد انت" سلمی ءگوشت... "شریں گڑا من ہمانی ءگوشاں بلئے

کیک ءبریت آہم آئی ءپت ءحساب ءانت"

"ہو، شریں، زہرہ ءمنی سلماں بدئے" مختار ءگوشت ءفون بند کت۔

نی کے آئی ءدل تسلی بیت کہ نواز لوگ ءانت۔

"تئی یک جنجالے آرزیاں بیت "زندیں سہتے ءرند اسپتال ءڈائریکٹر ءاتک

ءمختار حال دات... "جنین چک مات پیتگ چک بچکے... ءاگاں ترا آئی ءچارگ ء

حُب آست گڑا... "ڈائریکٹر ءگالوار ءہمدردی ہو آت۔

"اٹاں، ڈاکٹر صاحب! منا آئی ءچارگ ءہچ وڑیں حُب نیست چک، بچکے

شر... ءکچکے شر، من بس ہے لوٹاں کہ زوت چہ اد ءبہ چٹاں "مختار ءشزاریں

ڈولے گوشت۔

"گڑا بیا منی ہماہی ء" ڈائریکٹر ءدراکینت... ءپداداں گھنٹے ءآش وڑ

وڑیں ٹیسٹ گریگ آؤرت، پداہماجاگہ آؤرت آؤرت...۔

مختار مجرم ات آماں سائنس آ امید گس آ حق آ انصاف آ جم دار ات۔ وہد
گوشے پرائی آ اوشاتگ ات۔ باز دیر آ رند، ہماڈائریکٹر مختار آ نیمگ آ پیداگ ات
مختار پاد اتگ آ اوشات... آ پیداگوں گشادیں گاماں ہمائی آ نیمگ آ روگ آ لگ ات
ہے سہت آ اسپتال آ دیوال آ دیم آ در اتلگیں مزنیں گھریال آ یازدہ ٹلینگ جت۔
"تو بے گناہ آ بے میار آ... تو وتی لوگ آ شت کن آ پرچے کہ تو آ
چک آ پت نہ آ" ڈائریکٹر آ گوں پچیں روہے گوشت۔

"من و نک جتگ کہ من بے گناہاں، آے چک منی نہ انت، آے جنین
دروگ بندیت" مختار آ گالوارچہ گل آ سر رتچ ات۔

"بلئے منی گپ انگہ سر جم نہ انت" ڈائریکٹر آ درائینت "منے کہ تنگ آ
آے چک آ خون یک انت بلکیں مستریں راستی اش انت کہ تراوچک آ جند نہ بیت"
"چے گوشتگ آ آے ڈاکٹر صاحب! من سے چک آ پت آں؟" مختار آ بے
باوریں ڈولے گوشت۔

"آئی جیرہ انت... منی آ سائنس آ نہ انت... انسان دروگ بندیت بلئے
سائنس اتاں... "ڈائریکٹر آ چم مختار آ سک دات انت آ پوار، وار آ گوشت... آ
مختار آ دل آ تھا گوشے بمبے ترک ات۔ آئی آ دپ پچ ات آ اوشاتگ ات۔

"اور فیق! کاؤنٹر آ نشنگیں ہما پڑوریں آ مزن کانپولیس مرد آ گوشت...
"وتی سگانی آ بزیر آ چہ مئے دیم آ نکل".....!!!

فقیر آباد

رضاعلی عابدی

من وتی لوگ ء کسہ ء نہ زاناں چونیں وڑے بنگیج بہ کنناں۔ منی لوگ بازار
 ء گڈ سر ء ہلاسی ء انت۔ منی لوگ ء پد، یک دزا جیں میدان ء پے... ء پٹ ء آدمیم
 بس ویر انگ انت ء کوہ انت۔ مردماں چہ ویر انگ ء کوہاں تڑسیت ء بیم کسیت بلے
 مناوتی لوگ ء پشت ء اے ویر انگ ء کوہانی ندرارگ بے کساس دوست بیت۔

مہلہ نیں سہب ء یا چو بہ گوش بانگواہ ء من چہ واب ء پادانک ء مدام روج
 در آیک ء ودار کت۔ اے وہد ء سہب ء سار تیں کوش مناعجب وشی ء لذتے دیگ ء
 ات۔ من وتی دست چو مرگ ء بانزل ء وڑ ء پشانن انت... ء پاد برے جبت ء
 برے پچ کت انت۔ منی لوگبانک ء منی اے کار بزاں دست ء پادانی سڑینگ "
 ورزش" ہجبر نہ لیک ات۔ منی بلڈ پریشر بروبر ات ء دل ء سراپچ وڑیں پیگ ء چربی ء
 نہ بستگ ات۔ من الم ء جزم اتاں کہ اے منی ہے دست ء پادانی سڑینگ ء برکت
 انت۔ وہدے منی لوگبانک ء منی ہے دست ء پادانی سڑینگ بزاں ورزش ونگلڑ ء بے

پاندگ گوشت داں منی چُکاں ہم منی سر اکندرات... چوناہیگ ء منی لوگبانک ء وتی لوگ منی "واب جاہ" گوشت پرچے کہ من وتی کار ء بار ء درگت ء گیشتر ڈن ء اتاں ء لوگ ء کم ء بس وپسگ ء آنکاں۔ پے واستا منی لوگبانک ء مدام گوں وتی دز گوہار ء ہمساہرگاں وش گپی کت ء گوشت کہ منی لوگو اجہ اگاں برے برے لوگ ء کنیت گڑا پسن ناں بلکیں وتی چل سیں گدانی دیگ ء ششتگیں گدانی برگ ء کنیت۔ اے گپ ء سرا آئی ء دز گوہاراں مدام کندرات۔

بلئے من آروچیکیں سہب ء ندرگ ء ہجر بے ہال بیت نہ کنناں و ہدے من وتی لوگ ء کود (چھت) ء سر کپتان ء مدامی ڈؤل ء دیم گوں رودراتک ء کت ء اوشاتاں کہ روج در آیک ء ندرگ ء بہ گنداں ء من وتی دست بُر زکت انت ء گین پُشت ء کش ات داں جگر ء پُپاں تا جگیں گوات بہ رسیت۔ من گین پُشت ء کش ات ء داں دیراں داشت... ء پدا یکبر ء یلہ دات۔ آروچ ء ہم من وتی گین چو پیسر یگیں ڈؤل ء پُشت ء بُرت بلئے پدا یلہ دیگ ء بے ہال بیتاں پرچے کہ منی چمانی دیم ء یک ہنچیں گین داروکیں ندرگے ات... ندرگ اے ڈؤل ء ات کہ منی لوگ ء پُشتی نیمگ ء یکے ء یک کسانیں ٹپوے بستگ ات۔ من روج در آیک ء ندرگ ء چارگی نہ بیتاں ء پے گُشاد ء درک جہل ء ایر کپتاں "جنیں،" "اوجنیں! بیا کہ یکے ء نہ بیتکینے کتگ... مے لوگ ء پُشت ء یکے ء دوشی ٹپوے "بستگ" من کوکار کنناں ء گوشان ء جہل ء ایر کپتاں۔

"مے لوگ ء پُشت ء یکے ء جی بستگ؟" منی لوگبانک دستاں پہک کنناں ء

چہ چل ء دراتک۔

"مئے لوگ ءِ پُشت ءِ یکے ءِ ٹپوئے بستگ "من پدا ءِ یکیں گین ءِ گوشت۔

"گڑا...؟" منی لوگبانک ءِ چہ من دنیا ءِ گونڈ ترس جسست کت۔

"باریں اے چونیں مردم آنت؟ دُز آنت، لوفر ءِ لپنگا آنت، جنگول ءِ

مُناپک آنت...؟"

"ءِ دگہ؟"

منی لوگبانک ءِ منی گپ سرجمی ءِ نہ اشت۔

ءِ دگہ، ایش کہ مرچی یک ٹپوئے، باند ءِ دو بنت، پونشی چار بنت ءِ پرپوشی

ہشت، سالے ءِ رندا ءِ دُز، لوفر ءِ لپنگا ءِ مُناپکانی اکاپیں بازارے جوڑ بیت۔ اے

جاگہ گسرٹ ءِ گند بیت۔ مُدام کوکار، جاک ءِ سلوات بیت ءِ دُرستاں ہل ..."

من وتی گپ داشت۔ گیشتر مناہے حیاں ءِ تکانسرت۔ پرچے کہ من کار

ءِ باری مردے اتاں ہمیشکہ گوں اے حیاں ءِ آگ ءِ منی جان ءِ پُٹ پادانک

آنت۔ "دُرستاں ہل... چے؟" منی لوگبانک ءِ اناگہ گوشت۔

"دُرستاں ہل ایش کہ منی بیچ لکھ ءِ لوگ ءِ کس پہ بیچ کلدار ءِ نہ زیریت"

من پہ تزند گوشت۔

منی لوگبانک ءِ مناتسلادات ءِ سرپدکنگ ءِ جہدکت۔ پدا پچن ہرز بند اڈ

کنگ ءِ لگ ات۔ من ریش سات ءِ آئی ءِ منی گد گیشینت آنت ءِ گوشت ءِ ...

"برو، قاضی صاحب، وکیل صاحب ءِ حکمت یار صاحب ءِ اے بابت ءِ حال بدے ءِ

مشورہ بہ کن"

من وتی لوگبانک ۽ گپ گپت ۽ سُتئاں وکیل، قاضی ۽ حکمت یار پچھیک ۽ تواری
جت آنت۔ آسئیں هور ڈن ۽ دراتک آنت۔ وهده آهاں منی پریشانی ۽ بے تاهیری
دیست وت چه من گیشتر پریشان بیت آنت۔ سئیں سکئیں نیکیں مردم ات آنت
وکیل صاحب ۽ غریب ۽ بے درانی جنجال ۽ حیرٹھانی مُدام بے مُز ۽ دیمپانی کت۔ قاضی
صاحب ۽ مز نیں عئید ۽ قربانیانی پوست یکجا ۽ ۽ مُج کت آنت ۽ په مُت یتیم جاهاں
دات آنت ۽ حکمت یار صاحب ۽ غریب ۽ نیز گارانی چُک په مُت "ٹیوشن" وانینت
آنت... من آهاں وتی لوگ ۽ پُشت ۽ ٹپو ۽ حال دات آنت بلئے من دیست آهاں منی
گپ ۽ سراچ وڑیں رنج ۽ کُہت نہ بیت۔ آہانی گپانی اش گنگ ۽ پد من ہنچو مارات
گوشے من وت میاریگاں۔ آهاں وتی گپ چوش بنگیک کت... "اے فقیر حسین شاہ
آنت۔ اے بس پٹمبہ ۽ جمعہاں پندگ لوٹیت۔ سکئیں غریبیں مردے پیسرا قبرستان
۽ کش ۽ نشتگ آنت بلئے چه کوہنیں قبر اں مُدام زیم ۽ مار دراتنگ۔ ہے مار ۽ زیمانی
ٹرس ۽ آئی ۽ چه قبرستان ۽ کش ۽ لڈیتگ ۽ تئی لوگ ۽ پُشت ۽ آتنگ ۽ نشتگ۔ آئی ۽
اگاں تئی لوگ ۽ پُشت ۽ په وت ۽ زال ۽ یک کسانیں ٹپو ۽ بستگ تہ توپرے گپ ۽
بچ تکا نسر مہ بی۔ اے مسکین آنت... اے تئی ناں، بلکیں کسی کار ۽ کار نہ دار آنت...
۽ تو وانگہ و شتر بہ بی کہ ایشانی سوب ۽ چه پُشت ۽ نیمگ ۽ دُزانی راہ ۽ در بند بیت ۽ تو
اگاں اِد ۽ یک غریبے ۽ یک ٹپو ۽ جاگہ دیئے گُڑا اود ۽ واجہ حد اتر اباد گیرے
دنت "قاضی صاحب ۽ گوشت ۽ وکیل صاحب ۽ ہے باد گیر ۽ ہماہی ۽ چل حور
رسگ ۽ گپ جت... ۽ حکمت یار صاحب ۽ دڑا نینت کہ "ہے حورانی بچ ۽ پوشاک
ہنچو ساپ ۽ تنگ آنت کہ آہانی سر جمیں بالاد شتری ۽ ظاہر ۽ پد آنت۔"

اے دگہ سہب ۽ من پداوتی لوگ ۽ کود ۽ سر کپتاں۔ روج در آیک ۽ ات
 بلئے ہے سہت ۽ اناگاہ منی چم حسین شاہ ۽ زال ۽ کپت انت کہ چو تین ۽ سیاہ ات... ۽
 گوشتے ہے دمان ۽ یکے ۽ منی گوش ۽ ہلوت کت کہ نی تو اشی ۽ ہمک سہب گندے من
 "لا حول" گوشت ۽ جہل ۽ ایر کپتاں۔ دومی روج ۽ من وتی ٹھیکیدار ۽ کار ۽ چارگ ۽
 دبئی ۽ شتاں۔ ہشت ۽ دہ روج اود ۽ مہتل بیگ ۽ رند، وہدے لوگ ۽ واترکت۔ سامان
 ایرکت انت، ٹائی بوتک ۽ تچک ۽ لوگ ۽ کود ۽ سر کپتاں۔ من عجب حیران بیتاں کہ
 یک ٹپوے ۽ جاگہ ۽ نی دوازده ٹپوے مک ات ۽ دومی نیمگ ۽ رُ مے پنڈوک ماں شہر ۽
 نیمگ ۽ روگ ۽ ات انت۔ اے ندرگ ۽ گندگ ۽ گوں منی دل ۽ سر ایک دردے
 چست بیت۔ منی لوگیگ ۽ وہدے مناے وڑ ۽ دیست تہ گوشت ۽ "ڈاکٹر ۽
 لوٹائیناں" بلئے من گوشت ڈاکٹر ۽ بل، عبدالمجید ۽ لوٹائین پرچے کہ آئی ۽ دکان ۽
 دیم ۽ بورڈ ۽ سراگوں مزنیں لبزاں نوشتہ انت "ہر وڑیں جانیداد ۽ زیر ۽ بہاء
 شرتریں بنجل"۔... (پرپر ایٹر عبدالمجید) ہے دمان ۽ من عبدالمجید فون کت۔ پدا
 پانزدہ منٹ نہ گوشت۔ آوتی سوزوکی وین ۽ سوار ات ۽ منی لوگ ۽ دیم ۽ اتک ۽
 اوشتا ۽ چوش زانگ ۽ پیسر کہ من آچے واستہ لوٹ اتک، اے دیم ۽ آدم، جہل ۽
 برز، منی لوگ ۽ ٹپاسگ ۽ دگوش بیت۔

من گوشت "پنج لکھ" آئی ۽ گوشت "چار لکھ" من گوشت "پنج لکھ" ۽
 کلدارے ہم کم نہ کنناں "آئی ۽ درائینت... "انی من تراچار لکھ دیگ ۽ یاں اے
 گنجے... تئی لوگ ۽ پُشت ۽ اے ٹپوے کہ روج پہ روج چوش گیشتر بیان انت۔ چار ماہ ۽ رند
 چار لکھ، چار لکھ انت، تئی لوگ ۽ کس پہ چار کلدار ۽ ہم بہانہ زیریت "

"مجید صاحب! پہ حدائیگی مئے لوگ ء واستا گرا کے درگیج "منی لوگبانک ء گوشت۔ آئی ء گالوار ء منت واری ہوار ات۔ عبدالمجید ء روگ ء رند من وتی لوگیگ ء سرازہر گپتاں کہ توپہ لوگ ء بہاء چوش اشاپ مہ کنتیں... ء عبدالمجید ء منت وار مہ بیت این ء ءپہ گراک ء واستامہ گوشتیں۔ پرچے کہ تی چرے منت واری ء سوب ء نی عبدالمجید مئے لوگ ء نہاد ء انگہ کم کنگ ء جہد کنت... ء عبدالمجید ء سر امناپے واستا گیشتر زہر اتک کہ من ہمینچک رند ء "گراک" گوشت آئی ء دو ہمینچو رند ء "گراہک" درائنت۔

آکم بحت ء زبان پہ منی لوگ ء ہنچو شوّم بیت کہ چہ آئی ء گپ ء رند، روح پہ روح منی لوگ ء نہاد جہل کیاں بیت۔

چیزے روح رند، من مکران ء تیاب ء جوڑ بیو کیں "بجلی گھر" ء چار ء ٹپاس ء شٹاں۔ پتنگے ء پد، وہدے لوگ ء واتر بیتاں ٹائی ء بوجان ء لوگ ء کود ء سر کپتاں تہ اے ندارگ ء گندگ ء گوں عجب آجگہ بیتاں کہ ٹپو پہ رد ء بند بستگ انت ء آہانی میان ء یک دگے ہم جوڑ بیتگ۔ ٹپوانی اے کش ء آکش رُبتگ ء ساپ کتگ انت ء ہمے ساپ ء رُبتگیں جاہ ء پنڈوکانی لہتے چک کر کٹ ء لُیب ء انت ء دگہ یک پنڈوکے ء وتی پنڈگ ء باریگ ویل کتگ ء ہمد ء "امپائر" جوڑ انت... ء وتی ہماننگ کہ آئی ء ندام پہ یک کلدارے ء لوٹگ ء ہاتر ء کتگ ء پہ حداء نام ء پنڈگ گپتگ گوں ہمے لنگ ء ٹال کنگ ء اشارہ ء لُیبیاں "ایل بی ڈبلیو" آؤٹ کنگ ء انت۔

ہمینچو مناوتی لوگ ء نہاد ء جہل کپگ ء گمان بیان ات ہمے کساس منی دل ء دردے چست بیان ات۔ چیزے روح رند من دیست کہ ٹپوانی میان ء یک

پر اہیں دگے ۽ کش ۽ یک مز نہیں بورڈے مک انت ۽ آئی ۽ سراگوں ڈلگیں لبز اں
 نبشتہ انت... "فقیر آباد" من ہما جاگہ ۽ کہ اوشتا تک اتاں ہمود ۽ نشناں... ۽ پھ کوکار
 وتی لوگبا تک توار جت۔ آسر در ۽ پاد شپاد ۽ پھ تچان منی گور ۽ اتک ۽ گوں لپر زگی
 گالوارے گوشت ۽... "ڈاکٹر ۽ لوٹائیناں؟"

"تیرے بلگات ڈاکٹر ۽... تو بروہر وٹیں جاسید اد زیر ۽ بہاء بنجے ۽ فون بہ
 کن... ۽ عبدالمجید ۽ لوٹائین "من یکیں گین ۽ گوشت۔"

عبدالمجید اے رند ۽ کے دیراں چہ پد اتک پھ شانے وتی سوزوکی وین ۽ ہتا
 تشنگ ات۔ آئی ۽ کش ۽ منی لوگ ۽ گراک پھ گیگ ۽ وار تشنگ ات۔ وین منی لوگ ۽
 دیم ۽ اتک ۽ اوشتا۔ عبدالمجید ۽ ہما ہی ۽ وہدے من وتی لوگ ۽ گراک دیست کہ
 چہ بازیں پان ورگ ۽ سوب ۽ آئی ۽ دنٹان ۽ آریکانی سرا سہر ۽ سیاہیں رنگ ۽ ہوریں ۽
 چپ ۽ چوٹیں کشتکے دم پھ سہت زاہر بیت تہ من ہے دمان ۽ سوڈگ کت کہ اشی ۽ "
 گراک ۽ بدل ۽ من ہم "گراک" گوشتاں بلنے ۽ وہدے آئی گجراتی گالوار ۽ من
 چوش اش کت کہ "پرے لوگ ۽ من دو لکھ ۽ نیم ۽ یک کلدارے ہم "جاستی" دات
 نہ کنناں "گراہا تیر کہ من گوشتنگ ات ڈاکٹر ۽ بلگات نی منی دل ۽ گوشت ہمیشی ۽
 بلگات... بلنے پد امن ماں دل ۽ حیاں کت کہ اشی ۽ وانگہ بس ٹپو دیستنگ انت ۽ دنیگہ
 "فقیر آباد" بورڈ ۽ جم ۽ نہ کپتنگ انت پھیشکہ اے سہت ۽ من پھ وت گنجے لیک
 ات ۽ وتی لوگ ۽ نہاد چہ چار لکھ ۽ جہل آورت ۽ سنے لکھ ۽ نیم ۽ ر سینت بلنے آئی ۽ ہج
 وڑ ۽ نہ من ات ۽ دو لکھ ۽ نیم ۽ گیشتر دیگ ۽ ہج وڑ ۽ تیار نہ ات آئی ۽ چشیں یک ڈکی ۽
 مناسک بد آیک ۽ ات پھیشکہ من زرت اجازت کت داں وتی دپ ۽ پان ۽ تگاں

دگ ءچہ ہما دیم شتور بدنت ... اے رند ء منی لو گبانک ء ہم منی ہمراہ داری کت ء

دراہنت ء "اے وڑیں لوگ ء مردم پہ دو لکھ ء نیم ء چتور دات کنت؟"

من وتی لوگ ء گراک ء اجازت کنگ ء رند، وتی چمپیل درکت انت ء

صوفہ "ء سراکے دزاج بیتاں۔ گوں دزاج بیگ ء من واب کپتاں ء من واب

دیست کہ حسین شاہ ء آئی ء چوتین ء سیاہیں لو گبانک منی گور ء اتک انت ء پہ وش

روئی گوشگ ء لگ ات انت ... "ما اش کنگ کہ تو وتی لوگ ء پہ دو لکھ ء نیم ء دیگ ء

استا گراک درگیجگ ء ء؟ پہ پرے نہاد ء مردم شوہاز مہ کن۔ ماتئی ہمساہگیں ء

چوناہیگ ء اولی حق ہمساہگ نیگ انت ... ء پرے نہاد ء مئے زردست ء انت۔"

من چہ واب ء گرات ء جاہ سراتاں ... منا بیگاہ ء بالی گراب ء وتی عرب

ہمکارے ء گوں گپ ء رپ ء استامشکت ء روگی ات۔ عرب ء وتی مدامی ڈول ء کہ

چوش آئی ء عادت ات "ہو، اناں" کت ء اے دیم ء آدم گپ تاب دات آ "ما فیہ،

ما فیہ" گوشگ ء ات ء من ہے سر پد بیتاں کہ "معافی، معافی" گوشگ ء انت۔ بزائ

مز نیں مشکل ء جنجالے ء پد، من وتی کار ٹہینت ء لوگ ء وا ترکت۔ اے میان ء منا

دوپتنگ لگ ات۔

لوگ ء پترگ ء گوں من وتی دستی بیگ یک نیمگے شانک دات ء تچک ء برز

ء سر کپتاں۔ من دیست فقیر آباد چو بانور ء وڑ ء سمہینتنگ۔ لہتے ء دست گاڑیانی

سراسزری ء دگہ ورگی چیز لڈیتنگ ء بہانگ ء انت۔ دگہ لہتے ء کو نہیں کتاب ء کاگد

گون ء پہ کو کار بہا زیروک توار جنگ ء ات انت۔ یک کڈے ء موچی ء نشتنگ ء

بوٹ ء چمپیل دوچک ء انت۔ دو، سئے جاگہ پر چون ء دکانانی دپ ء مردمانی پر رچ ء کا

انت ءیک پگائیں دیوالے ء چک ء یک ذرا جیں بورڈے ء سراگوں مز نہیں آباں
چوش نبشتہ ات... "فقیرانی راجی انجمن" ء دیوال ء دومی گش ء گوں سیاہیں آباں
نبشتہ ات "فقیران ء پنڈوک گوشوک ء دیم سیاہ"

اے دُرستاں بل، بلتے وهدے منی چم اے نِدارگ ء کپت انت تہ کتر ہے
منی گین ء روگ ء آیک بندکت۔ من دیست فقیر آباد ء مز نہیں دگ ء گور ء یک
مینکے تیچ انت ء ہے بینک ء دپ ء بازیں پنڈوک... بز اں فقیرے اوشاتنگ ء وتی، وتی
زراں بینک ء جمع کنگ ء ددار ء انت۔ من جہل ء ایر کپتاں ء تچک ء عبدالمجید فون
کت ء گوشت کہ وتی گراک ء زیر ء بیامن وتی لوگ ء پھ سے لکھ ء دیگ ء تیاراں...
کے دیر ء رند، آئی ء نیمگ ء پسو اتک کہ "منی گراک پہ تئی لوگ ء زیرگ ء دو لکھ ء
نیم ء گیشتریک کلدارے "جاستی" دیگ ء تیار نہ انت"

منی لوگ بانک منی دیم ء اوشاتنگ ات ء منا ہنچیں وڑے چارگ ء ات کہ
گوشے آئی ء چارگ چہ من جُست ء ات کہ گڑانی تئی حیاں چی انت؟"

"منی گپ انگہ ہمیش انت کہ سے لکھ ء کلدارے کم نہ کناں "من زہر ء
زہر گوشت ء نشتاں ٹی وی ء دیم ء نشتاں ء وتی چک پہ تزند ء کوکار توارجت ء گوشت
ہندوستانی فلم ٹیپیکس زالبول (زخمی عورت) ء پر کن"

"پرچہ؟" منی چک ء گالوار ء حیرانی ء ہمراہی ء ترس ہوار ات۔

"وهدے مردم ء ذلیل بیگی انت گڑا الکا پ ء بہ بیت"

منی گالوار انگہ تزند ات۔

روح گوزان بیت انت۔ لوگ ء پُشتی دریگ من شری ء مہربستگ ء بند

کتگ ات بلئے آنگہ ٹپوانی نیمگ ء بد بو ء جاک ء کوکار ء تواریپیداگ ات۔

شاہدگ (سپرہائی وے ء) بیوکیں کار ء چارگ ء ٹپاسگ ء من چار روچ ء
 واستاشٹاں بلئے دوازده روچ من اود ء ہمیشگہ گوازینت پرچے کہ اود ء منی چم ٹپواں نہ
 کپت انت ء منی گوشاں جاک ء کوکار نہ اش کت بلئے پداہم جن ء چکانی حیال اتک ء
 من ڈیور ء گوشت موٹل ء درکن ء لوگ ء بریں بلئے ہنچووش ووش ء واروار ء بریں
 کہ دگہ یک روچے راہ ء بہ گوزیت۔

من وہدے لوگ ء سر بیتاں منی لوگبانک ء وس کت کہ، برز ء سرمہ کپ
 بلئے من آئی ء گپ نہ گپت ء برز ء سر کپتاں۔ اناگاہ منی دل ء گوشت لوگ ء کودتچ
 بات ء من آئی ء تہا پہ مدامی بیگواہ باتاں۔ پرچے کہ اے رند ء آندارگ کہ من
 دیست منی پریشنگاں ہم نہ دیستگ ات۔ من دیست فقیر آباد ء لہتے (وتی من ء)
 الکاپ ء شتر تریں پنڈوک بازار ء مسیت ء نیمگ ء روگ ء ات۔ حسین شاہ ء آئی ء چو
 تین ء سیاہیں زال ہم گون ات انت... ء لہتے پنڈوکیں چک آہانی پشک ء پشٹی دُمبل
 ء داران ء چوش گوشاں ء آہانی رند ء انت... "بابا، حد اشمار اسلامت بہ کنت... اتاں،
 تئی لوگواہ سبز بات..."

ء حسین شاہ و تاچہ ہے چکاں گشینان ء گوشاں انت... "پہل کن ات،
 پہل کن ات"

ء حسین شاہ ء زال گوشگ ء ات... "شماراج نہ کنت؟ بروات کار ء
 دھندائے بہ کن ات"

حسین شاہ ء آئی ء زال ء گپانی اشکنگ ء پدا، منی سرتوگ ء لگ ات ء منا

گوشے گنوکیاں گپت۔ اے رند، ناں من وتی لوگبانک توارجت ۽ ننکہ عبدالمجید فون کت من پہ کوکار گوشت... "اُو، شوم ۽ ناشریں پنڈوکاں، چہ شمے ۽ شمے شپوانی شمی ۽ منی پنچ لکھ کلدار ۽ لوگ برباد بیت... بلئے گوش بہ داراں! من ہم چہ شمے زو ۽ کت ۽ مرچی سوگند وراں کہ وتی لوگ ۽ نی پہ دو لکھ ۽ نیم ۽ بہا کناں"

پدا من پہ تچک جہل ۽ ایر کپتاں۔ منی لوگبانک ۽ چک منا پہ آجھلی چارگ ۽ ات انت۔ من تچک ۽ فون ۽ شٹاں ۽ پہ نمبر ۽ جنگ ۽ وتی کاسگ چٹھیں لنک ٹال کت کہ مناحیا لے ماں دل ۽ آتک۔ من چک ترینت کہ وتی چک ۽ گوشاں برو "ریبو" ۽ فلم ۽ پر کن بلئے دنیکہ گپ منی دپ ۽ درنیا تلگ ات کہ چہ ڈن ۽ یکے ۽ لوگ ۽ دروازگ جت ۽ من دروازگ ۽ نیمگ ۽ چارگ ۽ لگ اتاں "من رواں دروازگ ۽ پنچ کناں" منی کستریں چک ۽ گوشت ۽ پادا آتک۔

"اتاں، نیمروچ ۽ توشنگ ۽.. نی منی باریک انت" منی بچکیں چک ۽ آمہ کن کت ۽ پادا آتک۔

"بس کن ات مدام شمارا جاک ۽ سلوات انت... چوپنڈوکانی وڑ ۽... مدام شام شتگ ات ۽ در پنچ کتگ اے رند ۽ بلئے صولت دروازگ ۽ پنچ کنت" من پہ تزند گوشت ۽ منی آدوئیں چک پدانشت انت۔

صولت پادشپاد ۽ شت ۽ سئے، چار ملٹ ۽ رند آتک منی دیم ۽ اوشتاں۔ وتی سراکھینان ۽ گوشت ۽ "ابا، آاتگ انت... ترالوٹ انت"

"کئے...؟"

"آ... حسین شاہ ۽ آئی ۽ زال"

منی سرء؄ ؤوك ؄ ؤوار كء ؄ چمآنى ءم ؄ ءوكىل صاءب؄ قاضى صاءب ؄
 حكء ءار صاءب ؄ چهرگ ؄ آهانى شىر كن ؄ ءامءارىں گپ ءوگ ؄ لگء اء آنء۔
 "برو؄ آهان به گوش ؤوك ؄ بىاء" من گوں جهلىں گالوارے صولء ؄
 گوشت!!!

سیاست

کے ایم خالد

کوہ کاپے جاہ منندیں جٹانی تہالم ٹنگ وئی کٹمے یکیں جن ات کہ، جبرماں گچین کاریء سو بین نہ پیتگ ات۔ لم ٹنگ ء ابید آئی ء کٹمے دراہیں جن مات، پت، برات، گوار، داں سیاد ء وارث دُرست اسمبلی ء باسک ء وزیر ات انت۔

لم ٹنگ ء کساس یک کرنے سرجم ات کہ ہمگ گچین کاری ء اوشتات بلے یکرندے ہم سو بین نہ پیتگ ات۔ کوہ کاپے جن اسمبلی ء یک لگ جن ات انت۔ پنجاہ ہزار وزیر ء گزیر... ء آدگہ اسمبلی ء باسک ات انت۔ کوہ کاپے ء وئی بیست ء پنج سال ء مدت سرجم کتگ ات ء لہتے ماہ ء رند، نوکیں گچین کاری بیگی ات انت... لم ٹنگ ء ہم خیال ات کہ نوکیں گچین کاری ء یکرندے پدا بہ اوشتیت ء وئی بحت ء بہ چکاسیت بلے بے سو بی ء ترس آئی ء دل ء شتگ ات۔

"ابا، منی خیال انت کہ اے رند ء من ہم ماں گچین کاری ء بہر بہ
 زیراں... "یک روپے لم ٹنگ ء ورتی پت ء دیم ء ورتی خیال درشاں کت۔
 "منی چک! منی گپ ء زیرے تو گچین کاری ء مہ اوشت پرچے کہ تئی بحت ء وزیری
 مان نیست... ء من زاناں تو اے رند ء ہم سو بین نہ بے۔ پمیشکہ نی اے کار ء کوتا
 کن... ء مارا چد ء گیشتر شرمندگ ء پشئل مہ کن... "پت ء آسوج دات۔
 "ابا، بلئے منی سو بین نہ بیگ ء تئی خیال ء سوب چی انت؟ من سو بین پرچہ

نہ باں؟" لم ٹنگ ء پگر مندیں ڈو لے پت جُست کت۔

"منی چک! منی خیال ء تئی بحت شو م انت۔ اء ء گچین کاری مدام پہک ء
 پکار انت۔ بے ایمانی، مکر، دروگ، دُزی ء داندلی ء وکس نام ء نہ زانت۔ اگاں اے
 وڑیں چیزے بیتیں گڑا ما گوشت کتگ ات کہ ہے تئی بے سوبی ء سوب انت بلئے ہر
 کس زانت کہ چوش نہ انت... تو ہم زانے... اگاں منی سوج ء زیرے گڑا سامری
 جادو گر ء قبر ء سر ابرو... ء چل روج ء چلہ بہ کش۔ بلکیں ہما ترا ٹک ء ٹاکے بہ کنت ء
 تئی بحت پاد بئیت یا گڑا بلکیں ترا سو بمندی ء راہے پیش بہ داریت۔"

"ہو، ابا، تو راست گو شے باند ات من پیسر ء ہنچو بہ کتیں بلئے پدا ہم دنیگہ
 دیر نہ گو تنگ۔ من باند سامری جادو گر ء قبر ء سر ارواں ء ورتی چلہ ء بنگیج کناں...
 بلئے منابہ گوش گچین کاری ء چنچو و ہد پشت کپتگ؟"

"شش ماہ پشت کپتگ"

سامری جادوگر ء قبر کوہ کا پ ء قبلی نیمگ ء سیاہ کوہ ء بُرز ترسِ ٹل ء ات۔
 اے کوہ ء سر کپگ ء سامری جادوگر ء قبر ء سر ار سگ ء لم ٹنگ ء دور وچ لگ ات۔
 قبر ء سر ادگہ جن نیست ات، لم ٹنگ ء قبر ء تہا پترگ ء اجازت لوٹ ات۔
 "بیا، توک ء بیا..."

چہ قبر ء تہا یک گران ء ٹر سنا کیں گالوارے اتک لم ٹنگ قبر ء تہا پترت...
 ء پدا آئی ء وتی دراہیں کسہ گوں سامری جادوگر ء آورت۔
 "ورناہ! تو شرتنگ... ء شتریں و ہدے منی گور ء اتنگ ء، نی دیر مہ کن
 وت چلہ ء بنگیج کن۔ برویک سیاہیں ترو شترے در کیج ء ہمائی ء لاپ ء تہا پتر ء داں چل
 روج ء ہمائی ء لاپ ء بہ بی ء ہمے ترو شتر ء اے کوہ ء سر کیج ء ایر کیج... ء اے چلیں
 روچانی میان ء وت ہم ہیچ مہ ور ء ترو شتر ء ہم ہیچ چیز ء ورگ ء میل۔ و ہدے چل روج
 سر جم بیت گڑا پدا منی قبر ء سراہیاء من ترا سو جے دیاں"
 "شتریں، من روگ ء یاں" لم ٹنگ ء گوشت ء چہ قبر ء درا تک۔

"اے سٹیں گرانیں کارے... باریں گوں سر جم بیت کہ نہ بیت؟" لم ٹنگ
 ء ماں دل ء حیا لکت... بلتے پدا آئی ء وتی وزیر ی دیم ء اتک تہ اشاپ، اشاپ ء ترو شتر
 ء شوہاز ء لگ ات۔ آدنیگہ دیر نہ شتگ ات کہ انا گاہ آئی ء چم یک سیاہ ء پڑوریں
 ترو شترے ء کپت انت کہ تلبے ء ساہگ ء وپتگ ات ء گلاٹ بُرگ ء ات۔ لم ٹنگ ء
 گلے چت۔ آئی ء ہمے دمان ء منترے ونت ء وتی چم نزکت انت، کتر ہے ء پدا، آئی ء
 گرمی ء سما بیت گڑا آئی ء وتی چم پچ کت انت آترو شتر ء پہلیگانی میان ء دل ء نزیک ء
 نشتگ ات۔ پدا آئی ء پہ منتر ء زور ء ہمے ترو شتر ہے بُرزیں کوہ ء سر کپگ ء ایر کپگ

پر مات۔ چل روج آہے تروشرء لاپ آت ء تروشر ہے کوہ ء سر کپت ء ایر کپت۔
 اے چلیں روچانی میان آئی ء وت ہیج نہ وارت ء تروشر ہم ہیج ورگ ء نہ اشت۔ چلمی
 روج ء تروشر ء وتاپہ واری ء کوہ ء ٹل ء سینت۔ آسرو بیت بلتے پد ایر کپت نہ بیت
 ء ہمود ء وتی ساہ ء دات۔ لم ٹنگ ء دیست کہ انا گاہ تروشر ء لاپ ء تہاری ء
 مانشات ء سردی ء چست بیت آزوت چہ تروشر ء لاپ ء دراتک۔

جہلیں عصر ات بزاں چلمی روج ء سرجم بیگ ء لہتے گھنٹہ پشت کپتنگ
 ات۔ لم ٹنگ کے پریشان بیت۔ آئی ء یک نگاہ تروشر ء نیمگ ء چارات تروشر
 مرنگ ات۔

"باریں سامری جادو گر اے چلہ ء قبول کنت کہ ناں، لہتے گھنٹہ پشت
 کپتنگ؟" لم ٹنگ ء ماں دل ء حیال کت ء پد اتچک ء سامری جادو گر ء قبر ء سر اشت۔
 "لم ٹنگ تئی چلہ ء کے وہد پشت کپتنگ کہ اے یہ چلہ ء جوانیں گے نہ
 انت... بلتے منا ہمیشہ قبول انت کہ ترا میار نیست تروشر مر ت... نی بیامنی قبر ء تہا
 پتر" چہ قبر ء تہا سامری جادو گر ء تر سنا کیں گالوار اتک۔

"اے لہتے سرگ ء کانپول انت اشاں وتی گور ء ایر کن ء پد دلگوش منی گپ ء گوش
 دار" لم ٹنگ ء قبر ء تہا پترگ ء گوں سامری جادو گر ء درائنت ء لم ٹنگ ء پد گشاد
 کانپول وتی گور ء ایر کت انت۔

"من ترا ہنچیں ملکہ ء دیم دیگ ء آل کہ اے روچاں اود ء کچین کاری
 بیگی انت... ء تو ہمود ء برو ء کچین کاری ء وڑ ء پئمیم ء بچار ء چیزے در برگ ء جہد بہ
 کن ء ہے میان ء وتی بے سو بی ء سو ب ء در گنج... نی بیاد ء بچار..."

سامری جادوگر ء قبر ء یک کُنڈے ء نیمگ ء اشارہ کت ء لم ٹنگ ء ہما
کُنڈے نیمگ ء چم سک دات انت تہ اناگاہ یک دنیائے آئی ء دیم ء پدر بیت کہ ہر
دیم ء مردم، موٹل ء پر پٹانی روگ ء آگ، پدا آئی ء مردمانی یک مز نیں پٹی ء
دست کہ بازینے ء بیرک دست ء ات... ء دگہ بازیں مردم کو کار ء سلوات کنان ء
دیم ء روگ ء ات۔

"اے کجام ملک انت... ء اے مردم چیا چو کو کار ء سلوات ء انت؟" لم
ٹنگ ء پہ حیرانی جست کت۔

"اے ملک پاکستان انت ء اے روچاں اد ء کچین کاری بیگی انت۔ اے
مردم کچین کاری ء درگت ء تیاری کنگ ء انت" سامری جادوگر ء درآینت۔

"بلنے پاکستان ء وگو سنگیں سال 1993 ء کچین کاری بیتگ ء انگہ دو سال
سرجم نہ انت؟" لم ٹنگ ء حیرانی گیشتر بیت۔

"چونا ہیگ ء پاکستان ء کچین کاری ء مدت پنج سال انت بلنے سرکار سالے
ء نیم، دو سال ء گیش رو نہ کنت پرچے کہ "اپوزیشن" داں پنج سال ودار کت نہ

کنت۔ آئی ء ودار ء حد داں سالے ء انت۔ سالے ء رند آئی ء اوپار سر ریجیت گڑا آ
پہ سرکار ء پروشنگ ء وڑوڑیں اڑ ء جنجال سازیت۔ ہروڑیں بہتام جوڑ کنت ء سرکار ء

ہمگ اکاپیں ء پاندگ مندیں کار ء دیم ء چوکوہ ء مک بیت۔ پدا واجہ کار مستر ء گور ء
یک ہنچیں کلیتے آست کہ آئی ء نام "ہشتمی تریمیم" انت۔ اے کلیت ہروڑیں کُبل ء

جنت و ہدے سرکار ء اپوزیشن ء جاک ء کو کار ء بد ء بل چہ حد ء گوز انت... ء گپ
واجہ کار مستر ء کُنت ء سر بیت گڑا ہنچیں و ہد ء واجہ کار مستر ہے کلیت ء کار مرز

کنت ء سر وزیر ء اگدہ ء کبل ء پیچ کنت ء آئی ء سرکار ء ایر گجیت ء آئی ء جاگہ ء دگہ
 ادار کی (پہ سے ماہ) ء سر وزیر ء نادینیت۔ سے ماہ ء رند نو کیں گچین کاری ء جار ء
 جنت ... ء سے ماہ ء رند پدا گچین کاری بنت ... ء نی ساری ء سرکار کہ اگدہ ء گون
 بیتگ گچین کاری ء بے سوب بیت۔ بلکیں پہ زور بے سوب کنا مینگ بیت ء اپوزیشن
 ء نندیت، ہشت، دہ ماہ ء رند پدا ہما جاگ ء کو کار ء بد ء بل پناہ بنت۔ ہمے ڈول ء ہمگ
 سال ء نیم، دو سال ء سر ۱۱ سہیلی پُر شیت ء پدا گچین کاری بیت۔"

"بلنے مئے ملک کوہ کا پ ء اے وڑا بھر نہ بیت "لم ٹنگ ء حیا ل کنان ء گوشت۔
 "اد ء اے داستا چوش نہ بیت کہ اد ء بنی آدم ء قدم نہ کپتگ۔ اگا ل ناں،
 اد ء ہمنچو سلکاری ء کشت ء کوش بیتگ ات کہ شما چہ زند ء شزار ء مرگ ء دعالو ٹیتگ
 ات ... من ترا پہ ہیل کاری پاکستان ء دیم دیگ ء یاں بلنے نباہ کن ء انسانانی وڑ ء
 جوڑ بہ بے۔ اد ء بس وتی بے سوبی ء سوب ء در گیجگ ء جہد بہ کن ... حیر! اے مردم
 ء شری ء بچار، اے پاکستان ء نند و کیں مردے، اشی ء نام حضور بخش انت بلنے پہ"
 جی حضور "ء نام کپتگ۔ ہمیشی ء گور ء برو ء چہ ہمیشی ء چیزے در برگ ء جہد بہ
 کن۔ اشی ء گور ء من ترا ہمیشہ دیم دیگ ء یاں کہ اے، ہجر گچین کاری ء بے سوب
 نہ بیتگ ء ہمگ سرکار ء ہور ء گون بیتگ ... نی برو ء وتی کار ء بنگج کن۔"

سامری جادو گر ء لم ٹنگ کڈن کت۔ لم ٹنگ چہ قبر ء در اتک۔ آئی ء جی
 حضور ء شگل شری ء یات کتگ ات۔ آچہ کوہ ء ایر کپان ات ء پاکستان ء رعیت ء
 سرکار ء بابت ء پگر ء حیا ل ء ات ... ء گیشتر ہشتمی تر میم ء بابت ء پگر جنگ ء ات۔

جی حضور اے دمان ء وپتگ ات ء گراں واپ ات کہ انا گاہ آئی ء ہنچو سماہیت
گوشتے زمین چندنگ ء انت۔ آگڑرات ء پادا یک ء جھدے کت بلے ہنچو پیر زگ ات کہ
پادا تک نہ بیت۔ چم ءے پچ کت انت بلے تہاری ء سوب ء آئی ء ہنچ میم نیاتک۔ آئی ء
دست پہ بتی ء روک کنگ ء شہار دات بلے ہنچو دز ہگ ء ات کہ بتی گوں آئی ء روک
بیگ ء نہ ات۔ ہے سہت ء انا گاہ لوگ روژناہ بیت۔ گوں روژناہ بیگ ء جی حضور ء دیم ء
یک تُرسنا کیں شگلے اوشاتنگ ات۔ اے تُرسنا کیں شگل ء گندگ ء گوں جی حضور ء دل
چیر پُپاں شت۔ پدا آئی ء خیال اتک، اے منی زند ء گڈی سہت انت ء اے الم ء ملک
الموت انت کہ منی کشنگ ء اتلگ۔

جی حضور ء ماں یک کتابے ء ونگ ات کہ ملک الموت و ہدے نیکیں
مردمے ء ساہ گرگ ء کئیت تہ و تا شر رنگیں دزوشمے ء کنت بلے و ہدے دروگ
بند، رڈ دیوک، منافق، پلینڈ ء بے ایمانیں مردمانی ساہ ء گرگ ء کئیت گڑا
تُرسنا کیں شگلے ء کئیت۔۔۔

جی حضور ء وتی دراہیں دروگ، منافقی، پلینڈی ء بے ایمانی یک پہ یک گیر
آیک ء ات انت۔ آئی ء ماں دل ء خیال کت۔۔۔ "سیاست مردم ء چے چے نہ
پرمانیت۔ روچے ہزار دروگ بند، پہ وتی حاجت ء واستہ، سالے دوازده گل بدل کن
پہ وتی پاندگ ء ہاتر ء، ء منافقی، پلینڈی، ریبینگ، سوگند ء بے ایمانی بے حساب،۔۔۔ تو
بے ایمانے ء۔ "آئی ء ماں دل ء گوشت پدا انا گاہ آئی ء کوکار کت "کسے آست؟
من مرگ ء یاں منی گور ء بیات "بلے آئی ء گالوار مان آئی ء گٹ ء گپیتنگ ات
ء ہما تُرسنا کیں شگل انگت آئی ء دیم ء اوشاتنگ ات۔

جی حضور ءوتی سر جمیں زور کار مرزکت تہ واری ءے آئی ء دپ ء در اتک:

"تو کئے ءے؟"

"من تراچے بہ گوشاں کہ من کئے آں "اوشتا تگیں تر سناکیں شگل ء یہ

واروار ء گوشت۔

"اگاں تو ملک الموت ءے گڑا پہ حُدا ء دوستی ء منا لہتے روج ء مہلت

بدے... من انی مرگ نہ لوٹاں "جی حضور ء گوں لرزا تگیں گالوارے ء گوشت..."

"پرچے کہ انی کچین کاری بیگی انت ء منی حیاں انت کہ من بہ اوشتا آں ء پرے

گپ ء من اَلْم ء جزماں کہ من سو بین باں۔ و ہدے من سو بین بیتاں من وزیر جوڑ

باں گڑا تو مستروت ءے، پرچے کہ رند ء گڑا منی جنازہ ء سر وزیر، کار مستر ء دگہ

بازیں کسان ء مز نہیں وزیرے کنیت ء منی جنازہ ماں ٹی وی ء پیش دارگ بیت بلے

اگاں تو انی منا کشت گڑا منی جنازہ ء اے وڑیں بلاہیں مردم نیت ء ناں ٹی وی ء پیش

دارگ بیت... پدا منی بدواہ گل کن انت ء یہ منی مرگ ء گل ء چیز ء شر کنی بہر کن

انت... پہ حُدا ء بچار، منا لہتے روج ء مہلت بدے تی منّت واراں۔"

"من ملک الموت نہاں من یک حصے یاں ء یہ کارے ء تی گور ء اناگاں"

لم ٹنگ ء گوشت۔

"تو ملک الموت نہنے؟ حصے ءے؟" جی حضور ء یہ حیرانی گوشت۔

"ہو، من حصے یاں... ء مناتئی مُک پکار انت "لم ٹنگ ء گالوار ء حاجت

مندى ہوار ات۔

"یار...، تو منا و د ل تر ک کتگ ات۔ ترا اگاں منی مُک پکار ات گڑا

ڈولداریں دڑوشے منی دیم ء بیتکین ءے "جی حضور ء سار تیں گینے کٹش ات۔
 "شریں، تو وتی چھاں نز کن من وتی شگل ء بدل کناں "لم ٹنگ ء گوشت ء
 جی حضور ء وتی چم نزکت انت... ء کتر ہے ء رند، پدا پچ کت انت۔ نی آئی ء دیم ء
 یک شر رنگیں ورنہ ہے اوشاتگ ات۔ جی حضور ء آوش اتک کت ء پدا آئی ء کار ء
 وتی گور ء آگ ء بابت ء جست کت۔

"منی نام لم ٹنگ انت ء من چہ کوہ کاف ء پیدا گاں۔ اود ء ہم چوشے ملک ء
 وڑ ء جمہوریت انت ء ہمگ بیست ء پنج سال ء رند کچین کاری بنت۔ من چہ گوشتگیں
 سد سال ء ہمگ کچین کاری ء بہر زرتگ بلتے یکرندے ہم سو بین نہ بیتگاں۔ منی
 استاد سامری جادو گر ء منائی گور ء دیم داتگ داں تو منا اے بابت ء سر ء سوج بہ کن
 ءے ء من چہ تو چیزے در بہ براں ء کوہ کاپ ء لہتے ماہ ء رند، بیو کیں کچین کاری ء
 سو بین بہ باں۔"

"تو شر کتگ منی گور ء اتلگ ءے۔ اے پہ من آزا نین کارے دو، سٹے ماہ
 ء تہا من تر اسیاست ء سر جمیں رپک ء راہاں سر پد کناں۔ منی دست ء بڈ ء جنگ ء پد،
 تو انشا اللہ بہہ ء حبر (چو منی ڈول ء) بے سوب نہ بے۔ چہ مرچگ ء تو منی کار دار ءے
 ء مدام منی چند ء ہمراہ بے... بلتے بزاں چشیں کارے نہ کن ءے کہ پجارگ بہ بے
 ... نی تو برو کار دارانی کوٹی ء کے آرام بہ کن۔ باند اسہب ء تنی کار بنگج بیت۔"

* * * * *

دومی سہب ء جی حضور ء لم ٹنگ ء پجار گوں وتی ایدگہ کار داراں کت آئی ء
 گوشت کہ اے ورنہ چہ ہالینڈ ء اتلگ ء منی دیر کیں ء وفاداریں کار دارے ء چک

انت مرچیک ء چہ اے منی حاصیں کاردار انت ہمیشکہ اے مُدام ء ہر جاہ منی چند ء
ہمراہ بیت۔

لم ٹنگ ء و تازوت گوں آدگہ کارداراں ہور ء تور کت بلتے دراہیں کاردار
آئی ء پرے نام لم ٹنگ ء بابت ء عجب حیران ات انت۔ اے بابت ء لم ٹنگ ء گوں
آہاں گوشت کہ ہالینڈ ء دراہیں مردمانی ہنچیں نام انت۔

جی حضور ء لم ٹنگ ء سر ء سوج پناہ کت ء وتی گپ ء اے ڈؤل ء بنگیج
کت... "سیاست ء کامیاتی چہ" جی واجہ، ہو واجہ "ء بنگیج بیت۔ منی نام پیسر ء حضور
بخش بیتگ بلتے چہ بازیں جی واجہ ء ہو واجہ ء گوشتگ ء من پہ جی حضور ء نام کپتگاں ء منی
و منی نام جی حضور انت... پہ سیاست کنگ ء حبر زانتی ء گپ ء شیر کن ء تادار کنگ ء
وڑ ء پیسیم ء زانگ آلمی انت۔ مہلوک ء دیم ء وتی قد "شخصیت" ء مُدام گران ء سنگین بہ
کن۔ ہر وڑیں سل ء گند کیں کارے کہ تئی دل لوٹیت بہ کن بلتے پہ چیر ء پردگ، ء
مہلوک ء دیم ء ہے سل ء گند کیں کاراں مُدام دل ء میل ء بہ ڈوبار ء ایر بہ جن... ء
مردمانی "باور" ء ہے کس اس ء پچگر کہ اگاں تو یک سیاہیں گراگے ء اسپیت بہ گوش ء
تہ مردم یک کتر ہے چوش حیال مہ کن انت کہ گراگ سیاہ انت اسپیت نہ انت۔ آ
تئی گپ ء داں ہے حد ء باور بہ کن انت ء بہ من انت... مرچیکیں جتگیں گپاں باند ء
بے ہال کنتے، باکے نیست۔ پرچے کہ چشیں حیال ء سماکس ء نیست کہ زیک توچے
گوشتگ۔ آ بس تئی گپاں گوش دار انت... ء ہاں، سیاست ء تہا برے برے... بلکیں
بازرند ء مردم لاچار بیت کہ حر ء ہم وتی پت بہ گوشتیت۔ چشیں و ہد ء حر ء وتی پت
گوشتگ ء ہچ ہتل مہ بی ء پچین کاری ء دور یار وچاں وتی تب ء اخلاق ء چہ حد ء گیش

وش کن۔ تئی دپ ۽ ہمک دانک اتاں، لالا، اڈا، منی چک، بانک ۽ واجہ بہ بیت ۽ ہر کس
۽ دُام وت پیش سلام بہ بی۔ اگاں جاگے تو دیوانے ۽ دیم ۽ گوشانک دیگ ۽ ئے یا ہنچو
نتنگ ۽... ۽ اگاں گونڈیں چکے تئی گور ۽ اتک گڑا ہماہت ۽ آئی ۽ چست کن ۽ وتی
دل ۽ سرا بہ دار۔ تری چہ چل ۽ شش تل ۽ چو پتار ۽ بو ۽ بہ بیت ۽ لمپ ۽ لبز ۽ ہور
رچک ۽ بہ بنت۔ چشیں و ہد ۽ وتی گراں بہائیں گدانی پو لنگی ۽ حیاں ۽ پرواہ مہ کن۔
رند ۽ تری گوں ڈیٹول صابن ۽ بشود ۽... پرے گپاں حیران مہ بی۔ ہمیشی ۽ نام
سیاست انت ۽ اے سیاست ۽ بنگ ۽ بنیادی چیز انت یا بہ گوش رچک انت... ۽ دگہ گپے
ہم پہ دلگوش گوش بہ دار، اگاں ترا یکے ۽ مرگ ۽ پُرس ۽ حال ۽ گیت تہ ہما دمان ۽ آئی ۽
حال گیری ۽ پُرس ۽ وتار سین۔ اگاں ترا او د ۽ گریوگ نیت یلے پدا، ہم پہ زور گریوگ
۽ جہد بہ کن ۽ وتارنج ۽ کہنتیک پیش بہ دار ۽ آہانی گم ۽ سکی ۽ ہور ۽ شریداری ۽ ایکٹنگ
بہ کن... نی تو برو، باند ۽ مہلہ نیں سہب ۽ مار تر ۽ تابے ۽ روگی انت۔"

"ڈلیور موٹل ۽ اے دیم ۽ تاب دے" جی حضور ۽ لم ٹنگ ۽ گپ ۽ پسونہ
دات ۽ گوں ڈلیور ۽ گوشت... ۽ ڈلیور ۽ موٹل ہمانیمگ ۽ تاب دات۔ لم ٹنگ ۽
دیست کہ لہتے مردم یک پچیں تگردے ۽ سرا ٹلور ٹلور ۽ نتنگ انت "اے آلم پُرسی
دیوانے بیت... ۽ نی اد ۽ منی ایکٹنگ ۽ کمال ۽ بچار کہ من چے کنناں چشیں و ہد ۽ ہجر
چہ وتی دست ۽ مہ برائین" جی حضور ۽ دیم گوں لم ٹنگ ۽ کت ۽ گوشت۔

تگردے سرا نتنگیں مردماں پہ حیرانی چک جت ۽ ساپ ۽ جڑ کو کیں بچیر و ۽
نیمگ ۽ چارات۔ موٹل اتک ۽ دیوان ۽ نژیک ۽ اوشات۔ جی حضور چہ موٹل ۽ ایر
کپت۔ دیوان ۽ گیشتریں مردماں جی حضور پچاہ آورت۔ جی حضور ۽ نتنگیں مردم

گوں پچیں روئے وش اُتک کت انت...

"چہ گپے؟ اے چو نیں دیوانے؟" جی حضور ء وتی کش ء نشنگیں
مردمے جُست کت۔

"مردمے مُرتگ "کش ء نشنگیں مرد ء پَسودات۔

"منی گمان راست بیت "جی حضور ء ماں دل ء حیاں کت "کلّ اش کتگ یا
دنیگہ میّت ایرانت؟" جی حضور ء پداچہ ہمے وتی کش ء مرد جُست کت۔
"دنیگہ قبر اش نہ کتگ "مرد ء گوشت۔

"شریں کہ کلّ اش نہ کتگ مردم جنازہ ء دنت ء روت "جی حضور ء ماں
دل ء گوشت۔ ہمے سہت ء یکے آرساں پہک کنان ء چہ لوگ ء در اُتک ء اُتک دیوان
ء نشت۔

"اے کئے انت؟" جی حضور ء وتی کش ء نشنگیں مرد یک رندے پدا
جُست کت۔

"ہمیشی ء لوگ ء یکے مُرتگ "اے رند ء آئی ء شزاریں ڈولے پَسودات ...
جی حضور ہمے دمان ء پادا اُتک ء شت ہما مرد ء دست ء گپت انت ء پدا
ہمائی ء کش ء نشت... ء گوں بُرزیں گالوارے وتی گپے بُنگج کت "ہر کس ء وتی
عزیز ء روگ توریت... بلئے دنیا کسی پادار نہ بیت۔ اء ہر کس کہ اُتگ پداروگ ء
واستا، ہر کس ء یک روچے چہ اء روگی انت، مئے دُرستانی راہ ہما انت۔... بلئے لہتے
سرانی روگ سک گران انت مردم ء بے کساس توریت۔ حُدا مُرزیگ منی شریں
سنگتے آت ء...."

"ہاں.....؟" یہ حیرانی ہمارے دپے دراتک کہ ہمائی ۽ لوگ ۽ مردے
مُر تگ ات ۽ پداجی حضور ۽ زہر ۽ زہر چارگ ۽ لگ ات۔

"جی ہو" جی حضور ۽ وتی گپ بر جاہ داشت... "حد اُمُر یگ منابے کس اس
دوست ات۔ چہ ساہ ۽ ہم دوستر، ہنچو کہ من بے آئی ۽ سہتے نہ بیتاں ہے ڈؤل آہم بے
من ہچ تاہیر نہ گپت۔ ماراوتی چوش اناگہ سدگ ۽ گمانے ہم دل ۽ نیاتک... بلئے مرگ ۽
کئی دست ریت۔ ہم پتگے ساری ۽ گپ انت داں پنچ ۽ شش روچ مایکجاہ ۽ ہور بیتگیں
یکیں کاشی ۽ نگن وار تگ ۽ یکیں تحت ۽ وپتگیں... بلکیں شمارا اور بہ بیت...."

جی حضور ۽ انگہ گپ دپ ۽ ات کہ تزندیں شہماتے ۽ آئی ۽ گوش بُن ۽ توار
کت "بے حیائیں، بے شرم، منی لوگبانک ۽ بارو ۽ پُچشیں سلئیں جبر کن ۽...
مُر تگیں منی لوگبانک انت، پاد ۽ چہ منی دیم ۽ نکل..."

شہمات جنوکیں مرد ۽ دپ پچ گش ات ۽ پہ کو کار گوشت.... ۽ جی حضور
گوشتے چار کس ۽ چست کت۔ گشادی ۽ پاد اتک ۽ پہ چک وتی موٹل ۽ شت، آئی ۽
سواس ہمد ۽ لیر ات انت...۔

"سیاست ۽ تہا چوش ہم بیت" موٹل ۽ تہا جی حضور ۽ دیم گوں لم ٹنگ ۽
کت ۽ گوشت۔

* * * * *

روچ گوزان ات انت ۽ گچین کاری نژیک تر بیان ات۔ ہر روچ سہب ۽
برگاہ جلسہ ۽ جلوس ات۔ جی حضور ۽ لم ٹنگ ہمراہ ات ۽ روچے جاگے گوشانک دیگ
۽ ات۔ اے میان ۽ لم ٹنگ ۽ بازیں رپک ۽ ہنرے در بُر تگ ات ۽ نی جزم ات کہ کوہ

کاپاءِ دیماءِ کچین کاریءِ آ بے سوب نہ بیت۔

ادار کی بزاں سے ماہءِ نشنگیں سرکارءِ جار جت کہ ہر ہما مردمءِ کہ گوشتگیں
سرکارءِ دورءِ چہ بینکاں دام زر تگءِ پداوتی وام اش نہ داتگ انت چوشیں وامداریں
مردم ماں کچین کاریءِ بہر زرت نہ کنت... اگاں اے وڑیں وامداریں مردمے ماں
کچین کاریءِ اوشنگ لوٹیت گڑاں ماہےءِ میانءِ وتی بنکءِ زر تگیں سرجمیں واماں
بہ دنت۔

چرے جارءِ پد سرکارءِ دُرستیں وامد ارانی لڑتیار کت کہ ہمے لڑءِ بلاہیں نامی
ئیں سیاست دانانی نام ہوار ات۔ چرے بے گمانیں جارءِ بازیں سیاست دانے تکانسر
ءنہ گیگ بیت پرچے کہ وہد ماہے اتءِ کروڑانی حسابءِ کلدار دیگی ات۔
"تئی نام زاناں اے لڑءِ گون نہ انت؟" یک روچے لم ٹنگءِ جی حضور
جست کت کہ گندگءِ کسی دانکے پرے نیست ات۔

"من زاناں گنو کے یاں کہ وتی نامءِ چہ بینکءِ وام زیر اں، چہ اے لڑءِ
دُرستیں مردماں منا گیشتر بینکانی وام پر، بلئے چشیں کارءِ عقل مند ی پکار
انت اے ماتءِ پت، براتءِ گوہارءِ تروءِ نا کو دگہ چہ دردور انت؟ ایشانی گوشت و
ورگ نہ بیت، اے ہنچیں ڈگے پُر بہ کن انت... من وام ہمیشانی نامءِ زر تگ ہمیشہ
مناترس نیستءِ ناں چرے جارءِ نہ گیگءِ تکانسراں" جی حضورءِ کہ کائے جت۔

"تئی گپ برو بر انتءِ عقل سلام کرزیت" لم ٹنگءِ پگر جنان گوشت۔
ہمے ڈول بازیں سیاست دانے چہ وامانی سوبءِ کچین کاریءِ اوشات نہ
بیت۔ پرے چیزءِ جی حضورءِ گیشتر پاندگ رس ات۔ آئیءِ سو بین بیگ الہی بیت۔ نی

چکین کاریء بس یک روچے پشت کپتنگ ات۔ جی حضورء ساریء بازیں ووٹے پہ
زر بہا زتنگ ات۔

مرچی چکین کاریء روچ ات۔ جی حضور سہبء مہلہ چہ وابء پاد اتک۔
جوڑی ءے نوکیں گڈے گورء کتء سر برء سیاہیں واسکٹے پر ءے کتء پہ در آیکء
گیگ ات کہ لم ٹنگ اتک۔

"منی ہنیل کاری ٹریننگء مرچی گڈی روچ انتء من چہ تو بازیں رپک
ء ہنرے در برتنگء من لوٹاں کہ مرچی من تئی کتگیں نیکیانی دیمء در بیباں" لم
ٹنگء وتی واہگ در شاں کت۔

"تو پہ من چے کت کن ءے؟" جی حضورء کے پگر جنگء رند، پہ دلما نگیں
ڈولے لم ٹنگء نیمگء چارات۔

"منی حیالء تو ءے کہ من یک حے یاں ووٹانی دُزگ یا گار کنگ پہ من ہچ
گران نہ انت۔ پہ چشیں کارء کنگء منا کس نہ گندیت بلئے اے کارء من پہ
تو یک شرطےء کنناں۔ شرط اش انت کہ تو وتی سو بین بیگء رند، منی ہمراہیء گوں من
کوہ کافء بیبا گوں۔ اودء ماں چکین کاریء منی کُمک بہ کن... بلئے کہ من چہ تو بازیں
رپکء ٹکئی ءے در برتنگ بلئے تئی گون بیگ پہ من پاندگء منی دلء ڈڈتر کنت۔"

"مناتئی شرط قبول انت... بلئے اے رندء منا پاکستانء سر وزیر بیگ دلء
انت اگاں تو پہ من ہے کار کت گڑا من تئی سواساں سرء کنناںء داں زندگاں تئی
منّت وارباں" جی حضورء پہ گل گوشت۔

"واہ جی حضور صاحب! اے منی وسی گپے نہ انت، پرچے کہ من اے

وڑیں منتر نہ زاناں کہ اسمبلی ء باسکاں پہ تئی سر وزیرے ء بہ متائیناں پرے کار ء منا پہل کن "لم ٹنگ ء تچک ء تچک گوشت۔"

"حیر، باکے نیست... من سو بین بیگ ء رند گوں تو تئی ٹلک کوہ کا پ ء کایاں گوں" جی حضور ء وتی دست لم ٹنگ ء کوپگ ء ایرکت ء گوشت۔

گچین کاری ء روتج ء ہر جاگہ کہ ووٹانی پیتی ایرات انت، لم ٹنگ ء آدگہ پیتسانی ووٹ دُرات ء جی حضور ء ووٹ پیتی ء مان کت انت... بیگاہ ء پنچ ء وھدگٹ ات۔ پد اشپ ء دوازده ء سرکار ء سو بین پیتگیں مردمانی نامانی جارجت۔ جی حضور ء مز نہیں ووٹے گپتگ ات ء سو بین پیتگ ات۔

* * * * *

وزیراں پہ ٹلک ء وتی وفاداری ء سوگند وارتگ ات۔ سر وزیر ہم گچین کنگ پیتگ ات۔ جی حضور وتی نرمیں کرشی ء سر اٹتگ ات آئی ء "صنعت ء تجارت" ء وزیر ی پہ وت گچین کنگ ات۔ فلمی صنعت ہم ہمے وزیر ی ء تہا ہوار ات۔

"واجہ جی حضور! تو گوں من قولے کنگ... اے گپ ء من شری ء سرپداں کہ شمار وتی گپ ء قول چہ گچین کاری ء رند، یات نہ بنت بلتے اے گپ ء بے حال مہ کن کہ من یک حصے یاں... ء ترا وتی کتگیں قول ء بگ ء ہج حساب ء نیلاں۔" لم ٹنگ ء یک روچے جی حضور وتی قول ء ترانگ ء پرینت۔

"لم ٹنگ! منا وتا کتگیں قول شری ء یات انت۔ من گوں تو ٹگئی نہ کناں من تیاراں بہ گوش کدی روئیں" جی حضور ء کے بچکند ات ء گوشت۔

"تو موکل بگر، بس روئیں منانی اد ء ہج کار نیست" لم ٹنگ ء پھ گل گوشت۔

"موکل چے لوٹیت؟ اگاں تو گوئشے گڑا باند ابریں" جی حضور ء پہ کندگ گوشت "تو سرکار ء کاردار ءے چے سرکار ء موکل نہ گئے؟"

"اے پاکستان انت۔ اد ء قومی اسمبلی ء باسک کدی سرجم نہ بنت۔ وزیرانی تب شربیت آ اسمبلی ء کابینت اگاں ناں، گڑا... پدا من و وزیرے یاں منا دگہ موکل گرگ ء چے حاجت... نی تو دگہ جُست مہ کن ء پرے گپ ء حیران ہم مہ بی، برووتی ارداں بند۔"

جی حضور ء آدگہ گپ ء جُست ء نہ اشت۔

اے دگہ روچ ء جی حضور ء وتی لہتے شرتیں گد بریف کیس ء کت تہ آئی ء یک کاردار ءے ء جُست کت... "واجہ! کجام دیم ء سرگپتنگ ءے؟"

"بس سئے ء چار ٹلک ء تر ءے تالے ء روگ ء یاں۔ انشا اللہ زوت واتر باں... لوگ ء حیاں ء بہ دار ات"

جی حضور ء کاردار ء دیم ء نہ من ات ء گپ چیر دات۔ آپدالم ٹنگ ء گور ء شت۔ لم ٹنگ پیسراتیار ات ء بس ہمائی ء ودار ء ات۔

"وتی چھاں نزکن ء پدا داں من نہ گوشاں پچ اش مہ کن" لم ٹنگ ء گوں جی حضور ء گوشت ء جی حضور ء وتی چم نزکت انت۔ لم ٹنگ ء منترے ونت ء جی حضور ء ہنچو سما بیت گوشے زاناں آ آزمان ء دیم ء گوات ء تہا اوزناگ ء انت۔ زنڈیں سہتے ء رند، لم ٹنگ ء گوشگ ء پدا جی حضور ء وتی چم پچ کت انت تہ یک عجب ء ڈولداریں ندارگ ء دنیاے آئی ء دیم ء اتک۔ کوہ کاپ سکیں ڈولداریں ملکے ات۔ ہر نیمگ ء داں چھاں کارکت رنگ رنگیں پل ء نیگ ات انت۔ یک جوئے ء آپ

تجک ء آت کہ شیر ء ڈول ء اسپیت آت۔ در چک ء دار، کوہ ء تل، ڈن ء زید سبز ات
انت۔

"شمے ملک و گوشتے جنت انت" جی حضور ء در آئینت۔

"شمے ملک زاناں چه جنت ء کم انت۔ ڈولداریں کوہ، پُر گنجیں زر، وش ء
سار تیں کوش، سبز، سبزیں کو چگ ء زید... ء نود شنزیں ساچان، بلئے ہنچو کہ چخشیں
گنجانی سماہ بیت "لم ٹنگ ء گوشت۔

"ہو، تو راست گوشتے مئے ملک ہم سک ڈولدار انت"

"اصل ء گپ اش انت اد ء دنیگہ انسان ء قدم نہ کپتگ "لم ٹنگ ء

کندات ء گوشت... "ء شیطان و مئے بییل ء نہ گوزیت پرچے کہ چه ما

سک ترسیت۔"

"شیطان شمے، بییل ء گوزیت ء الم ء گوزیت"

جی حضور ء ماں دل ء گوشت۔

* * * * *

پہ لکھیں کاری ء تج ء تاک ات۔ لم ٹنگ ء وتی کا گد جم داتگ ات انت۔ کوہ
کاپ ء پوسٹر ء اشتہار ء دود نیست ات۔ ہمیشکہ جی حضور ء پوسٹر ء اشتہار چه پاکستان ء
گوں وت آور تک ات ء ہمگ پوسٹر ء اشتہار ء لم ٹنگ ء مزن قدیں عکس پر ات ء
جہل ء اے وڑیں گپ نوشتہ ات۔

”کُشت ء کُشار، تری جنگ بہ بیت

مئے بادشاہ لم ٹنگ بہ بیت،

ہر کار پہ حزمت انت
 نال جحت ء قسمت انت،
 بیاسنگت ء براس، بیاسنگت ء براس
 لم ٹنگ ء چکاس، لم ٹنگ ء چکاس"
 ”اگاں من کوہ کاپ ء سر وزیر بیتاں گڑاڈرستاں چہ پیسر، اے کاراں
 کنناں ”لم ٹنگ ء عکس ء چیر ء نبشتہ ات۔
 ہمک جن ء زرا دیگ بیت کہ آ، ہمینچو آروس کت کت، بہ کنت... یک
 جسے ء بس یک آروسے ء پابندی ہلاس کنگ بیت۔
 جنین جنانی واستاچہ امریکہ ء پَن ء مُزواک لوٹائینگ بیت ء ہمک جنین جن ء کہ ووٹ
 دات۔ آئی ء پَن ء مُزواک ء یک سٹے مُپت دیگ بیت۔
 اشاں چہ ابید، ماپہ شے ہروڑیں جیرٹھانی گیشن ء گیوار ء مدام اوشتا تگیں...
 سیر ء سانگ ء ٹہینگ بہ بیت کہ کار ء روزگار ء شوہاز، چکانی ماں وانگاہ ء بنگیجی جنجال
 بہ بیت یا استاد ء ماسٹرانی شر نہ وائینگ ء زنگ،... بزاں ہروڑیں جیرٹھ ء جنجال ء گیشن
 ء گیوار ء ماپہ شمشپ ء روج اوشتا تگیں بلے ہنچو کہ ووٹ مارا دیگ بہ بیت۔
 دلگوش! مئے کچین کنگ ء نشان ”مردم ء بُت“ انت مردم ء بُت ء بے حال مہ کن ات۔
 سر جمیں کوہ کاپ ء جٹاں وت ماں وت ہلوت ء سُک سُک پناہ بیت۔ ہمک
 لوگ ء لم ٹنگ ء نام ء آئی ء ووٹ دیگ ء بابت ء گپ ء مشورہ بیگ ء ات۔ پدا کوہ
 کاپ ء راج پتر ء تہا اے اولی رندا ات کہ جلسہ ء جلوس بیت۔ اشی ء پیسر، کوہ کاف ء
 ہجر جلسہ ء جلوس ء نام کس ء نہ زاننگ ات...

یک پر اہیں پٹے ء جن ء دیہہ مچ ات انت کہ لم ٹنگ ء جی حضور اتک
 انت۔ جی حضور ء آیک ء گوں در اہیں جھاں دپ یک کت ء گوشت ... " بوئے
 بوئے آدمی ... اے انسان اء چون ء چتور اتنگ؟ " چه لم ٹنگ ء جست کنگ بیت۔
 " اے انسان منی سنگت انت، چه دنیا ء اتنگ۔ اشی ء دل ء پہ شے گندگ
 ء مرادمان بیتگ ... ء ائی اے شے دیم ء دوگپ جنت۔ اشی ء گپاں گوں
 دلگوش گوش بہ دار ات " لم ٹنگ ء جی حضور ء نیمگ ء اشارہ کت ء گوشت۔
 جی حضور پاد اتک ء شت تلو " اسٹیج " ء سراوشات ء وتی اے کش ء آکش ء
 چمشانکے دیگ ء پد، وتی گوشانکے بنگیج کت ..

" من انسانے یاں ء لم ٹنگ منی سنگت انت ہنچو کہ اء گچین کاری بنت،
 ہے ڈول مئے گور ء ہم گچین کاری بنت۔ لم ٹنگ مدام ماں گچین کاری ء بے سوب
 بیتگ۔ منی واہگ انت ... بلکین منی گوں شہادز بندی انت کہ اے رند ء لم ٹنگ ء وتی
 ووٹ ء بدے ات داں آکوہ کاپ ء سر وزیر جوڑ بہ بیت ء شے حزمت ء کت بہ
 کنت ... بلئے چوش ابید شے کمک ء ووٹ ء بیت نہ کنت۔ منا ایت انت کہ شہاے
 رند ء الم ء لم ٹنگ ء وتی حزمت ء موہ دے ات ء آئی ء چکاس ات۔ لم ٹنگ
 وہدے سر وزیر بیت گڑا آئی ء قول انت کہ شے ہمگ جیرہ ء جنجال ء گیسن ء گیوار ء
 کنت ء شماراچ وڑیں گلگ ء موہ نہ دنت ... ء منی دگہ گپے شری ء دلگوش کن ات "
 جی حضور انا گاہ زہر گپت ء وتی ٹیگ ء در آورت انت ... " من اگاں شراں گڑا اثر
 ء چه ہم شرتراں بلئے وہدے زہر گپتاں گڑا وتی پت ء ہم پچاہ نیاراں ... ء شہاے
 گپ ء شری ء سر پد ات ء شرتراں ات کہ چه وتی دم ء چلہانی زور ء انسان ء چه ازل

جن وٽي غلام ٿيڻ ۽ پيدا ٿيڻ انت اڳاڻا شٺاڻا رند ۽ مني گپ نه گپت ۽ لم ٿيڻ ۽ وٽي
 ووٽ نه دات گڙا رند ۽ مني گلگ مه کن ات۔"

جي حضور ۽ وٽي گوشتاڻڪ ڪٿيمنت۔ جي حضور ۽ بيم ڏرو شمس گپاڻا ڪار ڪت
 ڪوھ ڪاپ ۽ دراھين جڙا سوڙگ ڪت ڪه اے رند ۽ لم ٿيڻ ۽ وٽي ووٽ ۽ ديس۔ گچين
 ڪاري ۽ روج ۽ لم ٿيڻ ڪه گل ۽ بال ات پر ڪه ڪه دراھين ووٽ همائي ۽ رسگ ۽ ات
 انت بلئي پدا هم جي حضور ۽ وٽي رگ ڪار بست ۽ جاگه جاگه وٽي داندي ۽ بے ايماني
 پيش داشت۔ پتگ ۽ رند ڪوھ ڪاپ ۽ سر ڪار ۽ لم ٿيڻ ۽ گون دوسري ووٽاڻا سو بين بيگ ۽
 جار ڪت۔ لم ٿيڻ ۽ ڪوھ ڪاپ ۽ چاريس ڪنڊاڻا حلواه ۽ شر ڪني بهر ڪت... بلئي سو بين
 بيگ ۽ رند، جي حضور ۽ آڀ سر وزير بيگ ۽ مه کن ڪت ۽ هم سو ج دات ڪه اپوزيشن ۽
 به نند، لم ٿيڻ ڪه بے گمانين سو ج ۽ عجب حيران بيت۔

"تو چو نين گپ جنگ ۽ ۽؟ من سد سال ۽ ڪه پدا، اولي رندا انت باري
 چتور سو بين بيتگاڻا... ۽ تو منا گوشتي ڪه سر وزير ۽ مه زير ۽ اپوزيشن ۽ به نند، بزاڻ
 دگه بيست ۽ پنج سال ودار به ڪناڻا؟"

"اڳاڻا منا وٽي اُستاد ليک ۽ گڙا مني سو ج ۽ به زير... ۽ بيست ۽ پنج سال ۽
 ني حياڻ ۽ ڪه دل ۽ در ڪن۔ بس يڪ سال ۽ دل ۽ به دار، من يڪ سال ۽ ته پدا اڳچين
 ڪاري ڪنا نيناڻا۔" جي حضور ۽ ڪه پهر گوشت ۽ لم ٿيڻ ۽ ڪه ناکاڻاڻا دل ۽ آئي ۽ گپ من
 ات ۽ اپوزيشن ۽ نندگ ۽ جار ڪت۔

لم ٿيڻ ۽ ڪه بے جار ۽ ڪوھ ڪاف ۽ سر جمين سياسي جن عجب اڳلھ بيت انت۔
 پدا لم ٿيڻ ۽ جي حضور ۽ سو ج ۽ پدا سر ڪار ۽ ڏو بارگ ۽ اير جنگ پناھ ڪت۔ سر ڪار ۽ ٺيڻ گچ

کتنگیں ہمگ شریں کار ۽ سوڙگ ۽ دیم ۽ چو کوہ ۽ مک بیت۔ کسانیں تہمت ۽ بھتام ۽
سرگوزان، داں سرکار ۽ دُز ۽ بے ایمانی ۽ اٺک ۽ سر بیت۔

جی حضور ۽ وتی پرے: بنگیج کتگیں لئیب ۽ عجب وشی ۽ لڈت آگ ۽ ات۔
آئی ۽ نی اد ۽ پ ۽ مدامی ننگ ۽ سوڙگ کت۔ لم ٺنگ نی آئی ۽ لئیبو جوڙ بیتگ
ات۔ یک روچے جی حضور ۽ لم ٺنگ سوچ دات کہ نی "ہشتمی ترمیم" ۽ جوڙ کنگ ۽
جہد بہ کن ۽ پرے کار ۽ جی حضور ۽ وت یک روچے گوں کوہ کا پ ۽ کار مستر ۽ گند ۽
ند کت ۽ آئے چہ اے کانود ۽ پاندگ ۽ زور ۽ شری ۽ سر پد کت... جی حضور ۽
پاد اگ ۽ ہما ہی ۽ واجہ کار مستر ۽ درائینت..

"لم ٺنگ ۽ منی سلاماں بدئے ۽ بہ گوش کہ الم ۽ اے کانود ۽ ماں اسمبلی ۽
منظور کنائین ۽ من پہ تئی ہروٹیں مدت ۽ مک ۽ ساڙی یاں۔"

جی حضور ۽ کے بچکندرات ۽ کار مستر اجازت کت۔ دیر نہ گوست کہ لم ٺنگ
۽ اے کانود اسمبلی ۽ دیم ۽ ایر کت کہ گوں بے جا کہ ۽ پ ۽ آرزانی ۽ منگ بیت ۽ نی
ہشتمی ترمیم کوہ کا پ ۽ مقدر جوڙ بیت۔

چیزے روج ۽ پد، سر وزیر ۽ لہتے ترقیاتی کار بنگیج کت... بلئے لم ٺنگ ۽ وتی
پادمان کت ۽ اے کارانی دیم ۽ آڙ ۽ جنجال جوڙ بیت۔ آئی ۽ سر وزیر ۽ حلاپ ۽ ماں
روتا کاں بیان دات۔ آئی ۽ سر وزیر دُز ۽ بے ایمان ۽ ملک دژ من لیک ات... آئی
۽ کابینہ ۽ سر جمیں وزیر پرے کار ۽ ہور ۽ ہمراہ لیک ات انت۔ لم ٺنگ ۽ چرے گپ ۽
بھتاماں مزینیں سیاسی آڙ ۽ جنجالے چست بیت۔ جا کہ کو کار بیت ۽ یکے ۽ دو میگ ۽
سراشک کت... ہما کوہ کا پ کہ اد ۽ امن ۽ دوستی ۽ کوش ۽ کشینگ ات۔ نی ضد، حسد

ءُگتت ۽ سياه گواتے کٺڱ ۽ آت۔ خون ۽ جو مڇڪ ۽ آت۔ چٽيش روج نيسٽ آت که
 کٽت ۽ کوش نه بيت۔ جاک ۽ کو کار ۽ بد ۽ بل ۽ وسهتے نه بُرات... ۽ جي حضور چه گل ۽
 پاداں چست آت۔

يک روپے جي حضور ۽ گو شنگ ۽ پدالم ٽنگ ۽ گوں کار مستر ۽ گند ۽ مند کت
 ۽ گوشت "ملڪ پُر شنگ ۽ سيمسراں رستگ۔ سر وزير ۽ آني ۽ هم کار ملڪ
 دژ مني ۽ کاراں گلا نيش آت... ني زور کن اسمبلي ۽ پروش اگاں ناں، گُراچه
 ملڪ ۽ دل ۽ شود"۔

"اے په من آرزائين کارے، لم ٽنگ! تو مناها تاگت ۽ زور داتگ که من
 داں زندگاں تئ منٽ واراں! من باندا اسمبلي ۽ پرو شنگ ۽ جار ۽ جناں "کار مستر ۽ لم
 ٽنگ دلجم کت۔

اے دگه مهله نيل سُهب ۽ واجه کار مستر ۽ هشتمي ترميم کار بست۔ دژ ۽ ملڪ
 دژ مني ۽ بهتام ۽ سر وزير ۽ اگده پتچ گپت ۽ آني ۽ جاگه ۽ ايک اداري سر وزير سر
 وزيرے نادينت ۽ سئ ماہ ۽ رند، نوکين کچين کاري ۽ جار جت۔

* * * * *

کچين کاري ۽ روج ۽ پتنگ پست کپتنگ آت۔ يک روپے جلسہ ۽ ديم ۽ لم ٽنگ ۽ وتي
 گو شتاک کٽ اينت ۽ جي حضور په وتي گو شتاک ديگ ۽ تلوء سر اوشتات که هے سهت
 ۽ انا گاه سياه گواتے چست بيت۔ هنجو گندگ ۽ اتک که هر چيز ۽ وتي پاداں بروکين
 توپانے کنيت بلتے گوات وهدے جلسہ ۽ نزيک ۽ رست ته انا گاه ساپ ۽ پگاريں
 کوشے ۽ بدل بيت ۽ هے کوش ۽ تهايک تحتے ظاهر بيت۔ تحت ۽ سر ايک اسپيت

پوشیں بزرگے نشنگ ات۔ چرے ندرگ ۽ گندگ ۽ گوں دراہیں جن حیران ۽ اجلہ
 بیت انت۔ چہ ٹرس ۽ ۽ بیم ۽ یکے گین ہم نہ گش ات ۽ یک بے ترک ۽ تواری ۽ ۽
 مان شانے گوشے محشر ۽ روح ات جی حضور ۽ بالاد ۽ آس کپت آئی ۽ ہنچو سما بیت
 اشکرانی سراوشاتگ ہیدے ۽ سرکتگ ات۔ بزرگ ۽ وہدے گپ۔ بنگلج کت آئی ۽
 گپ ہنچو وش ۽ بشر کن ۽ تامد ارات انت گوشے چہ آئی ۽ دپ ۽ بینگ پنگ ۽ انت آئی
 ۽ دیم گوں جی حضور ۽ کت ۽ گوشت۔

"او، انسان! خدا ترا اشرف المخلوقات ۽ نام پر کتگ ۽ فرشتہ ۽ پر مات
 انت کہ ترا سجدگ بہ کن انت... بلئے پرے ہاتر ۽ ناں کہ تو پاک ۽ پلگار ۽ بہشت
 ۽ نندوک ۽ بلکیں اے واستا کہ خدا ۽ تئی مردم گری دوست بیت ۽ چہ تو آئی ۽ وتی
 دوستیں رسول محمد پیداگ کنگی ات... بلئے تو چہ وتی سلکاریاں شیطان ۽ ہم بوگے پر
 کتگ ۽ دستے دیم ۽ شنگ ۽۔ تو اے سادگ ۽ پہک دلیں لم شنگ ہم وتی راہ ۽ برتگ
 ۽ آئی ۽ دل چہ ہرس ۽ لالچ ۽ سر رتیج کتگ... تو دنیا و گوں بمب ۽ ٹوپ ۽ دگہ ہنچیں
 ٹرسناک ۽ تباہ کنوکیں چیزاں برباد کتگ ۽ گوں وتی پاداں برتگ بلئے نی پہ خدا نیگی کوہ
 کاپ ۽ مہ سوچ ۽ تباہ مہ کن۔ شام بڑگیں اُلس ۽ چہ بار بار کچین کاری ۽ گرانی ۽ جنتر ۽
 دروشنگ ۽ پر چہ بس نہ کن ات؟ چہ شے ہمے سل ۽ بے ایمانیں کردانی سوب ۽ ازگار
 روح پہ روح ازگار تر ۽ نیزگار، نیزگار تر ۽ بڑگ بیان انت۔ او، جی حضور! پہ خدا ۽
 بچار، اے پہک دل ۽ سادگیں جانی اے بہشت گونگ ۽ امن ۽ اینیں ملک ۽ چد ۽
 گیشتر برباد مہ کن۔ ادا کہ مدام مہر ۽ دوستی ۽ امن ۽ تپاکی ۽ کندگاں نہ بڑاتگ... گوں
 تئی قدم ۽ کپگ ۽ کشت ۽ کوش ۽ ہار نہ کٹیت۔ نی چد ۽ گیشتر خون رچی مہ کن... تو

مہربانی بہ کن پداوتی مُلک ء دنیا ء برو... ء چوشکہ لم ٹنگ اے سرجمیں تباہ ء برباد
کنوکیں کار ء کرداں گوں توہور ء ہمراہ پیٹگ پمیشکہ آئی ء اے سزا دیگ بیت کہ
گوں تئی ہمراہی ء تئی مُلک ء بروت گوں... اے آئی ء سزا انت "

"پہ من رحم بہ کن ات... منی دل ء پہ شماء پہ مُلک ء بیچ وڑیں بدی ء گنت
مان نیست۔ من ہرچی کتگ پہ نہ زانتکاری کتگ۔ مناجی حضور ء کار مرز کتگ۔ من
رد کپتگاں۔ من وتی ردی ء مٹاں منا پہل بہ کن ات۔ من پدا ہجر اے وڑیں کار نہ
کناں۔ اے منی اولی ء گڈی ردی انت... منا تو بہ انت۔" لم ٹنگ ء پریات کت۔

"بابا آدم ہم رد کپت بلئے آئی ء رد کپگ ء سزا ورس ات۔ اے دراں ڈہی
تئی ہے رد کپگ ء سزا انت... اگاں ماترا اے سزا ء مہ دی نیں گڑا دو میگ عبرت نہ
گیپت۔ باندا گہ یکے ہے وڑیں کار ء ردی ء کت کت۔ پے گمان ء کہ لم ٹنگ ء
ردی کت ء آاش پہل کت پمیشکہ ترا وتی سرا اتلگیں سزا ہر ڈول ء قبول کنگی انت...
ء شپ ء آیک ء پیسر، ترا اے مُلک پہ مدامی یلہ دیگی انت... اے منے
گڈی فیصلہ انت "بزرگ ء درائنت۔"

پدا کوہ کا پ ء دراہیں جٹاں بزرگ ء فیصلہ من ات ء لم ٹنگ ء جی حضور چہ
کوہ کا پ ء در کت انت..... !!! ...

(ہلاس)